

KITE FIGHTERS TOOLKIT

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ KITE FIGHTERS

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Project n° 2019-1-HU01-KA201-060962

Η γλώσσα που χρησιμοποιείται για να περιγράψει πολύπλοκες καταστάσεις έχει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του τρόπου που σκεφτόμαστε για αυτές. Ως εκ τούτου, σαν KITE fighters είμαστε πολύ προσεκτικοί σχετικά με τους όρους που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε τον εκφοβισμό. Στην επιστημονική έρευνα σχετικά με αυτό το φαινόμενο, μπορείτε συχνά να βρείτε φράσεις όπως „ο νταής” ή „ο δράστης” και „το θύμα”. Θέλουμε να αποφύγουμε τη χρήση αυτών, καθώς αναθέτουν σταθερούς ρόλους σε κάθε παιδί ξεχωριστά: μεταφέρει την έννοια, ότι αν κάποιος είναι νταής, θα είναι για πάντα νταής, ή εάν κάποιος είναι θύμα, θα είναι για πάντα θύμα. Η δυναμική του εκφοβισμού είναι πολύ πιο περίπλοκη από αυτό: για παράδειγμα, σε ορισμένες περιπτώσεις ένα παιδί μπορεί να εκφοβιστεί, ενώ σε άλλες γίνεται το πρόσωπο που εκφοβίζει, για να αποκαταστήσει την αίσθηση του ελέγχου που φαινομενικά έχει χάσει. Για να αποφευχθεί μια τέτοια γενίκευση, θα χρησιμοποιήσουμε τους όρους „το παιδί που φοβερίζει” και το „το παιδί που είναι θύμα εκφοβισμού” ή „το στοχοποιημένο παιδί” - πάντα περιγράφει το ρόλο που κάθε παιδί έχει σε αυτή τη συγκεκριμένη κατάσταση.

Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0)

περιεχόμενα

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	7
1.1 Σχετικά με το πρόγραμμα	7
1.2 Εργαλειοθήκη	8
1.2.1 Πώς να χρησιμοποιήσετε την εργαλειοθήκη	9
1.3 Εκφοβισμός & Εκφοβισμός στον κυβερνοχώρο	11
1.3.1 Βιβλιογραφία	12
1.4. Δυναμική του εκφοβισμού	13
1.4.1. Βιβλιογραφία	15
1.5 Προτεινόμενες στρατηγικές συμπεριφοράς και επικοινωνίας.....	15
1.5.1 Πώς να αντιμετωπίσετε το διαδικτυακό εκφοβισμό: τι να κάνετε & να μην κάνετε σαν μαθητές.....	19
1.5.2 Βιβλιογραφία	20
1.6 Μελέτες περιπτώσεων από την έρευνα πεδίου	20
2. ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	25
2.1 Διήγηση ιστοριών	25
ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.....	28
MYSTY – ΨΗΦΙΑΚΗ ΑΦΗΓΗΣΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ	30
ΒÁBSZÍNÁZ – „ALKOSS MEG EGY BÁBOT, ALKOSD MEG MAGADAT” MÓDSZEREK	35
DIXIT.....	38
2.2 Εργασία μέσω Συμβόλων	40
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΛΩΝ.....	41
ΚΥΚΛΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	44
ΒΑΣΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ	46
MANDALA.....	49
ΡΟΔΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ.....	51
2.3 Παραμύθια	53
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΙΝΟΥ ΘΑΕΤΡΟΥ	55
«Η βασίλισσα μέλισσα» Καμισιμπάι	94
(“The Queen Bee” Kamishibai).....	94
ΛΟΤΙΛΚΟ.....	102

MaBASTA! MOVIMENTO ANTIBULLISMO	
ANIMATO DA STUDENTI ADOLESCENTI	113
NOTRAP! (ΑΣ ΜΗΝ ΠΕΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ!)	116
VISC SOCIAL COMPETENCE PROGRAM (WISK PROGRAMM)	119
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ OLWEUS	125
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΩΝ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	129
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΑΙΚΤΗ (πηγή στα αγγλικά fairplayer.manual)	132
ABC – ΖΑΚΛΑΤΑΣΕΛΛΕΝΕΣ ÖNΑπόψεις! FOLYAMAT	138
ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	142
ΣΧΟΛΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ	146
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΒΙΑ σύμφωνα με τον Marshall Rosenberg	153
Βιωματικές μαθησιακές δραστηριότητες στα δικαιώματα σχετικά με την εμπορία ανθρώπων και τους πρόσφυγες	157

4. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΛΙΣΤΑ

163

4.1 Λογοτεχνική λίστα: Ιταλία	163
4.1.1 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους	165
4.2 Λογοτεχνική λίστα: Austria	166
4.2.1 Σύνδεσμοι με σημαντικές έρευνες, πρωτοβουλίες, και προγράμματα	167
4.2.2 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους	168
4.3 Λογοτεχνική λίστα: Greece	170
4.3.1 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους	173
4.4 Λογοτεχνική λίστα: Ουγγαρία	174
4.4.1 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους	175

5. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ: ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΕΠΑΦΕΣ

176

5.1 Σύστημα υποστήριξης στην Αυστρία	176
5.2 Σύστημα υποστήριξης στην Ιταλία	180
5.3 Σύστημα υποστήριξης στην Ουγγαρία	182
5.4 Σύστημα υποστήριξης στην Ελλάδα	184

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

Όταν ένας ή περισσότεροι μαθητές χρησιμοποιούν σωματική, συναισθηματική ή λεκτική κακοποίηση για να κάνουν δύσκολη την ζωή ενός συμμαθητή τους. Η κατάχρηση μπορεί να λάβει πολλές μορφές, από απλή κλήση ονόματος, σωματική κακοποίηση έως σεξουαλική παρενόχληση. Η συμπεριφορά του εκφοβισμού καθορίζεται από την ένταση και τη διάρκειά της και διακρίνεται από ένα πρότυπο επαναλαμβανόμενου σωματικού ή ψυχολογικού εκφοβισμού.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΓΥΡΟΥ

Αφορά τα άτομα τα οποία είναι μάρτυρες μιας κατάστασης ή επεισοδίων εκφοβισμού, είτε αυτοπροσώπως είτε διαδικτυακά. Οι παρευρισκόμενοι-μάρτυρες δεν συμμετέχουν ενεργά, αλλά σπάνια είναι ουδέτεροι. Η παθητική στάση των μαρτύρων δίνει δύναμη στους εκφοβιστές και επιβεβαιώνει την δύναμη τους, ώστε να συνεχίσουν την εκφοβιστική δράση τους. Από την άλλη πλευρά, οι παρευρισκόμενοι- μάρτυρες έχουν μεγαλύτερη δυνατότητα να αλλάξουν την κατάσταση.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αναφέρεται τόσο σε α) διαδικτυακές συμπεριφορές που είναι ασφαλείς, σεβαστές και υπεύθυνες, καθώς και β) στρατηγικές για τη μείωση των κινδύνων στο διαδίκτυο, π.χ. χρησιμοποιώντας υψηλές ρυθμίσεις απορρήτου.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ

Περιλαμβάνει τη χρήση της τεχνολογίας για να κάνει κάποιον άλλο να φοβάται ή να ανησυχεί για την ασφάλειά του. Αυτή η συμπεριφορά είναι απειλητική ή αλλιώς προκαλεί φόβο, περιλαμβάνει εισβολή του σχετικού δικαιώματος ενός ατόμου στην ιδιωτική ζωή και εκδηλώνεται με επαναλαμβανόμενες ενέργειες με την πάροδο του χρόνου. Τις περισσότερες φορές, όσοι χρησιμοποιούν την διαδικτυακή παρακολούθηση χρησιμοποιούν μέσα κοινωνικής δικτύωσης, βάσεις δεδομένων Διαδικτύου, μηχανές αναζήτησης και άλλους διαδικτυακούς πόρους για να εκφοβίσουν, να ακολουθήσουν και να προκαλέσουν άγχος ή τρόμο σε άλλους.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ- ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ

Παραδόξως, η διαδικτυακή παρακολούθηση σπάνια συμβαίνει από έναν ξένο. Για παράδειγμα, ο επιτιθέμενος μπορεί να είναι πρώην φίλη ή φίλος, πρώην σύντροφος, πρώην υπάλληλος ή γνωστός που θέλει να ελέγξει, να υποκλέψει, να τρομάξει, να απειλήσει ή να βλάψει πραγματικά το άλλο άτομο.

ΔΥΣΦΗΜΙΣΗ

Η δυσφήμιση κάποιου διαδικτυακά. Αποστολή ή δημοσίευση αρνητικού κουτσομπολιού ή φημών για ένα άτομο που θα βλάψει τη φήμη του ή τις φιλίες του.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Αποκλείοντας σκόπιμα κάποιον από μια διαδικτυακή ομάδα, όπως μια «λίστα φίλων» ή ένα παιχνίδι.

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΣ, ΑΠΕΙΛΕΣ

Ένα άτομο που λαμβάνει σεξουαλικές απειλές, εξαναγκάζεται να προβεί σε συμπεριφορές με σεξουαλικό στο διαδίκτυο ή εκβιάζεται με σεξουαλικό περιεχόμενο.

ΔΙΑΔΥΚΤΙΑΚΗ ΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ - ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΗ (FLAMING)

Μια εχθρική διαδικτυακή αλληλεπίδραση που περιλαμβάνει προσβλητικά μηνύματα ή κακίες μεταξύ χρηστών.

ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ

Περιλαμβάνει παρενόχληση, προκαταλήψεις, υπονοούμενα και υποτιμητικά σχόλια, που σχετίζονται με το φύλο και ενισχύουν διαφορετικούς κανόνες ρόλου και, επομένως, έρχονται σε αντίθεση με τη διδακτική αρχή της «εκπαίδευσης για ισότητα».

**ΜΑΓΝΗΤΟΣΚΟΠΗΣΗ
& ΔΙΑΔΟΣΗ ΕΠΙΘΕΣΗΣ
ΔΙΑΔΥΚΤΙΑΚΑ
– (ΧΑΡΩΠΟ
ΧΑΣΤΟΥΚΙΣΜΑ-HAPPY
SLAPPING)**

Η δραστηριότητα της επίθεσης σε κάποιον, η μαγνητοσκόπηση της επίθεσης και η διάδοσή της στο διαδίκτυο.

ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ

Συμπεριφορά που στοχεύει ένα άτομο ή μια ομάδα λόγω της ταυτότητας, της φυλής, του πολιτισμού ή της εθνικής προέλευσης, της θρησκείας, των φυσικών χαρακτηριστικών, του φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού.

ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗ

Πρόκειται για κλοπή ταυτότητας. Συμβαίνει όταν κάποιος προσποιείται, ότι είναι άλλο άτομο (για παράδειγμα, δημιουργώντας ένα ψεύτικο προφίλ στο Facebook ή ένα ψεύτικο e-mail) με σκοπό την αποστολή κατακριτών και δυσφημιστικών μηνυμάτων.

**ΣΩΜΑΤΙΚΗ
ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ**

Αυτές οι ενέργειες στοχεύουν στον σωματικό τραυματισμό ενός ατόμου, όπως το χτύπημα, το κλωτσιές, το σπρώξιμο, η παγίδα.

**ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ
ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (OUTING)**

Κοινοποίηση μυστικών κάποιου ή ενοχλητικών πληροφοριών στο διαδίκτυο.

**ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ
ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ**

Ένα άτομο που γίνεται στόχος και αποκλείεται συστηματικά από μια ομάδα ή κοινότητα με τη χρήση σεξουαλικού περιεχομένου, που το ταπεινώνει, αναστατώνει ή διακρίνει εναντίον τους.

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
(ΕΜΜΕΣΟΣ)
ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ**

Η καταστροφή των κοινωνικών σχέσεων και της κοινωνικής ένταξης βρίσκεται στο επίκεντρο των αρνητικών ενεργειών, π.χ. αποσυνδέοντας συνειδητά από την ομάδα, διαδίδοντας φήμες, αγνοώντας κάποιον.

ΑΠΑΤΗ

Η εξαπάτηση κάποιου ατόμου σε αποκάλυψη μυστικών ή ενοχλητικών πληροφοριών, οι οποίες στη συνέχεια κοινοποιούνται στο διαδίκτυο.

ΚΟΡΟΪΔΙΑ

Δημοσίευση προκλητικών μηνυμάτων σχετικά με ευαίσθητα θέματα για να δημιουργηθούν συγκρούσεις σκόπιμα, ώστε να αναστατώσουν τους ανθρώπους και να τους βάλουν σε μεταξύ τους μάχες, διαφωνίες, λογομαχίες.

**ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΗ
ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΠΟΙΗΣΗ**

Ένα άτομο που λαμβάνει ανεπιθύμητα σεξουαλικά αιτήματα, σχόλια και περιεχόμενο.

**ΛΕΚΤΙΚΟΣ
ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ**

Όλες οι λεκτικές επιθέσεις, όπως η λεκτική κακοποίηση, οι λεκτικές απειλές, αρνητικά σχόλια, κοροϊδία.

Βιβλιογραφία

- Grundsatzertlass GZ 15.510 / 60-Präs.3 / 95
- www.bullyingnoway.gov.au
- www.bullyingnoway.gov.au
- www.cyberbullying.org www.cyberbullying.org
- www.sd35.bc.ca

1. Εισαγωγή

1.1 Σχετικά με το πρόγραμμα

Το KITE-fighters – Kids and Teachers Fighting for Inclusion είναι ένα πρόγραμμα Key Action 2 χρηματοδοτούμενο από το Ευρωπαϊκό πρόγραμμα Erasmus+.

Ο στόχος του έργου είναι να βοηθήσει τους παιδαγωγούς που εργάζονται με νέους στην εφηβεία (13-20 ετών) με έμφαση στις διαφορές, να ενισχύσουν την κοινωνική ένταξη και να προωθήσουν την ομότιμη επικοινωνία και τη δημιουργία ομάδων.

Η εφηβεία είναι μια κρίσιμη περίοδος για κάθε άτομο, καθώς αυτή τη στιγμή διαμορφώνεται η ταυτότητά μας, χτίζεται η αυτοεκτίμησή μας και περνάμε και από σημαντικές αλλαγές, σε σεξουαλικό και ψυχολογικό επίπεδο. Τα σχολεία είναι τα κοινωνικά ιδρύματα στα οποία πρέπει να υποστηριχθούν αυτές οι διαδικασίες και οι αλλαγές, ενώ η αναγνώριση και προώθηση της πολυμορφίας ως αξίας, πρέπει να είναι η βάση. Οι μαθητές πρέπει να είναι σε θέση να μεγαλώσουν σε ένα ασφαλές μέρος, αλλά αυτό δεν είναι πάντα δεδομένο. Στην πραγματικότητα, οι νέοι αντιμετωπίζουν συχνά κοινωνικό αποκλεισμό και αντιμετωπίζουν επεισόδια διαδικτυακού ή μη εκφοβισμού που μπορούν να έχουν δραματικό αντίκτυπο στη ζωή τους. Σε αυτό το πλαίσιο, οι προκλήσεις για τα σχολεία είναι σημαντικές και οι καθηγητές αισθάνονται συχνά ότι βρίσκονται σε «άγνωστα νερά», επειδή δεν διαθέτουν εργαλεία και εμπειρία για την αντιμετώπιση αυτών των φαινομένων.

Το πρόγραμμα KITE fighters τονίζει το ρόλο του εκφοβισμού ως μείζονος απειλής για την προσωπική ανάπτυξη του ατόμου καθώς και για την ανάπτυξη μιας υγιούς και χωρίς αποκλεισμούς κοινωνίας. Σε αυτό το πλαίσιο, το έργο θέλει να προσφέρει μια συγκεκριμένη υποστήριξη σε εκπαιδευτικούς και μαθητές, παρέχοντάς τους καινοτόμες μεθόδους και εργαλεία για την αντιμετώπιση καταστάσεων εκφοβισμού και την πρόληψη της κλιμάκωσης των συγκρούσεων στο σχολείο.

1.2 Εργαλειοθήκη

Η εργαλειοθήκη του προγράμματος KITE-fighters έχει σχεδιαστεί για να είναι πρακτικός και πολύτιμος βοηθός για παιδαγωγούς. Δημιουργήθηκε με σκοπό να εκπαιδεύσει τους εκπαιδευτές να εφοδιάσουν τους δασκάλους με δημιουργικές μεθόδους, ιδιαίτερα χρήσιμες για την εμπλοκή μαθητών με κοινωνικές δυσκολίες.

Η εργαλειοθήκη περιλαμβάνει μια συλλογή καινοτόμων εργαλείων που βασίζονται στις ακόλουθες μεθοδολογίες που έχουν δοκιμαστεί επιτυχώς σε ευρωπαϊκό επίπεδο: Ασκήσεις με τη βοήθεια συμβόλων (symbolwork), Ψηφιακή αφήγηση και Λαϊκά παραμύθια.

Επιπλέον, περιλαμβάνει μια επιλεγμένη σειρά βέλτιστων πρακτικών που μπορούν να ληφθούν ως σημείο αναφοράς για τη βελτίωση των στρατηγικών των σχολείων και περιπτώσιολογικές μελέτες που έχουν συγκεντρωθεί μέσω συνεντεύξεων.

Ελπίζουμε ότι οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί θα χρησιμοποιήσουν αυτήν την εργαλειοθήκη για να δημιουργήσουν ένα θετικό κλίμα και να βελτιώσουν την επικοινωνία μέσα στην τάξη, έχοντας πραγματικό αντίκτυπο στην ψυχική υγεία των μαθητών, στη συναισθηματική ανθεκτικότητα και στη σχολική ατμόσφαιρα, και, με μια ευρύτερη προοπτική, επίσης να μειωθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός και ο εκφοβισμός.

Ασκήσεις με

τη βοήθεια

συμβόλων

(Symbolwork)

Οι ασκήσεις με τη βοήθεια συμβόλων (symbolwork) είναι μια καινοτόμος μέθοδος που προσφέρει στους νέους μια επιπλέον γλώσσα, αυτή των συμβόλων, καθιστώντας ευκολότερη την έκφραση προσωπικών συναισθημάτων και σκέψεων.

Τα σύμβολα πιθανότατα συνόδεψαν τους ανθρώπους για χιλιάδες χρόνια και αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι των εκάστοτε πολιτισμών. Εδώ θα ασχοληθούμε με μια τεχνική, την εργασία με σύμβολα, που παίζει σημαντικό ρόλο στην ψυχοθεραπεία. Ακολουθώντας την αρχική προσέγγιση του Wilfried Schneider, θεραπευτή και δημιουργού της μεθοδολογίας, (www.psychologische-symbolarbeit.de) η οργάνωση Hafelekar άρχισε να εισάγει συμβολικά έργα σε διάφορους τομείς του εκπαιδευτικού τομέα. Σε αυτή τη βάση και με μερικά χρόνια εμπειρίας συμβόλων στην Αυστρία, η Hafelekar ανέπτυξε περαιτέρω τη «μεθοδολογία SymfoS» στο έργο «SymfoS - Σύμβολα Επιτυχίας», όπου η χρήση συμβόλων προσαρμόστηκε στον τομέα της εκπαιδευτικής και επαγγελματικής καθοδήγησης για μειονεκτούντες νέους. Μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες στο www.symfos.eu. Σε αυτό το έργο, η μέθοδος “Ασκήσεις με τη βοήθεια συμβόλων (symbolwork)” θεωρείται ως μια επιπλέον γλώσσα για τους νέους, αφού έχουν την δυνατότητα να εκφραστούν. Αυτό αποτελεί μια καλή τεχνική εκκίνησης για το έργο του KITEfighter: κατά την Διάρκεια των επεισοδίων εκφοβισμού μπορεί να παρατηρηθεί, ότι οι συμμετέχοντες - οποιουδήποτε ρόλου - είναι κυριολεκτικά „άφωνοι”, δεν γνωρίζουν δηλαδή, πώς να μιλήσουν και τι να πουν.

(Ψηφιακή)

Αφήγηση

Η αφήγηση ιστοριών είναι μια διαδικασία που συνδυάζει γεγονότα και αφήγηση για να μεταδώσει ένα μήνυμα και ένα συναίσθημα σε ένα κοινό-στόχο.

Συγκεκριμένα, η Ψηφιακή αφήγηση είναι ένα διαδραστικό εργαλείο για την παρουσίαση προσωπικών ιστοριών χρησιμοποιώντας σύντομα βίντεο. Η χρήση του μπορεί να είναι θεμελιώδης σε διαφορετικά εκπαιδευτικά και μαθησιακά πλαίσια. Επιπλέον, η αφήγηση είναι μια διαδικασία κατά την οποία ένα άτομο μπορεί να δημιουργήσει μια προσωπική αφήγηση για να επικοινωνήσει για τον εαυτό του. Με τη δημιουργία της αφήγησης, το άτομο ενισχύει την αφηγηματική του ταυτότητα, μέσω της οποίας ενισχύεται επίσης η αυτό-συνοχή και η αυτοεξυπηρέτηση.

Λαϊκά

Παραμύθια

Μέσα από την παράδοση λαϊκών παραμυθιών, έχουμε πρόσβαση σε αφηγήσεις που διαμορφώθηκαν από γενιά σε γενιά και ως εκ τούτου αντιπροσωπεύει μια γνώση για το πώς να λύσουμε διαφορετικές προβληματικές καταστάσεις.

Όλες οι καταστάσεις της ζωής και τα προβλήματα σχέσης - συμπεριλαμβανομένου του εκφοβισμού - έχουν τις δικές τους λαϊκές ιστορίες, στις οποίες ο ήρωας/ηρωίδα είναι ενδυναμωμένος/η, προσεγγίζει τις εσωτερικές του/της πηγές και λαμβάνει μέτρα για να αλλάξει τη μοίρα του προς το καλύτερο. Χρησιμοποιώντας τα Λαϊκά Παραμύθια, οι συμμετέχοντες μπορούν επίσης να αναζητήσουν και να βρουν τους δικούς τους πόρους και λαμβάνουν μέτρα για την επίλυση των πραγματικών προβλημάτων της ζωής τους.

1.2.1 Πώς να χρησιμοποιήσετε την εργαλειοθήκη

Η εργαλειοθήκη του KITE Fighters περιλαμβάνει συνολικά 13 εργαλεία, τα οποία κατηγοριοποιούνται σύμφωνα με τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε, κατά σειρά παρουσίασης: Αφήγηση, Εργασία με σύμβολα και λαϊκά παραμύθια. Κάθε εργαλείο περιγράφεται χρησιμοποιώντας βασικές πληροφορίες για να καθοδηγήσει και να υποστηρίξει παιδαγωγούς στην επιλογή της βέλτιστης δραστηριότητας για χρήση:

- Επίπεδο δυσκολίας;
- Ομάδα στόχου ηλικίας.
- Διάρκεια;
- Θέματα που καλύπτονται.
- Τύπος δραστηριότητας.
- Πηγή του εργαλείου.
- Γενική εικόνα;
- Στόχοι;
- Υλικά που χρειάζονται;
- Οδηγίες
- Ο λόγος για τον οποίο το εργαλείο μπορεί να είναι χρήσιμο στο σχολικό περιβάλλον.

Το έργο παρέχει ένα πρόγραμμα κατάρτισης εκπαιδευτικών Διάρκειας 30 ωρών για να δώσει τη δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς να χρησιμοποιούν τα εργαλεία που περιέχονται σε αυτήν την εργαλειοθήκη. Το μάθημα 30 ωρών χωρίζεται σε 10 ενότητες, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν ξεχωριστά.

Το πρόγραμμα κατάρτισης των εκπαιδευτικών θα δοκιμαστεί και θα αξιολογηθεί σε μια εκπαίδευση εκπαιδευτών που οργανώνεται από την κοινοπραξία του έργου.

Ωστόσο, τα εργαλεία που παρουσιάζονται σε αυτή την εργαλειοθήκη μπορούν να φανούν χρήσιμα σε όλους, ανεξάρτητα από το εκπαιδευτικό σεμινάριο. Ορισμένες από τις δραστηριότητες απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή για την καλύτερη διευκόλυνσή τους και την επίτευξη πολύτιμων αποτελεσμάτων.

Προτείνουμε να ακολουθήσετε αυτές τις συμβουλές που μπορούν να βοηθήσουν, όσους δεν έχουν τις κατάλληλες δεξιότητες:

- Εργαστείτε στη συναισθηματική σας νοημοσύνη, ειδικά με την ενσυναίσθησή σας.
- Πριν ξεκινήσετε τις δραστηριότητες, εργαστείτε στην οικοδόμηση ομάδων και «σπάστε τον πάγο» με ομαδικά παιχνίδια.
- Δημιουργήστε ένα περιβάλλον χωρίς αποκλεισμούς: βρείτε τους τρόπους για να συμμετέχουν όλοι.
- Αναφέρετε σαφείς και αποτελεσματικές κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες: μπορείτε να σκεφτείτε αυτές τις οδηγίες μόνοι σας ή μπορείτε απλά να ρωτήσετε την ομάδα ποιες συμπεριφορές και στάσεις θα τους βοηθήσουν να αξιοποιήσουν στο έπακρο την εμπειρία. Προσπαθήστε να προωθήσετε συγκεκριμένες ιδέες και σαφείς οδηγίες.
- Προωθήστε μια ενεργή ακρόαση.
- Μην βιαστείτε, αφιερώστε το χρόνο που χρειάζεστε για να απολαύσετε την εμπειρία. Διαχειριστείτε καλά τον διαθέσιμο χρόνο.
- Διατηρήστε την ενέργεια της ομάδας υψηλή με παιχνίδια ενεργοποίησης.
- Προσπαθήστε να παραμείνετε ουδέτεροι: χωρίς κρίσεις.
- Μοιραστείτε και καταγράψτε τα αποτελέσματα της σύσκεψης.

1.3 Εκφοβισμός & Εκφοβισμός στον κυβερνοχώρο

Κατά καιρούς, οι ερευνητές προσπάθησαν να περιγράψουν τις πολλές πτυχές του όρου εκφοβισμού, αναπτύσσοντας διαφορετικούς ορισμούς. Προσπαθήσαμε να βρούμε τους δικούς μας, συνοψίζοντας τους πιο σχετικούς ορισμούς που έχουν δώσει ερευνητές και βρίσκοντας τις ομοιότητες μεταξύ τους.

«Ο εκφοβισμός είναι μια σκόπιμη πράξη βίας, σωματικής ή ψυχολογικής, που διεξάγεται από ένα άτομο ή μια ομάδα που στρέφεται εναντίον ενός ατόμου που δεν είναι σε θέση να υπερασπιστεί τον εαυτό του, επαναλαμβάνεται πολλές φορές ή είναι πολύ πιθανό να επαναληφθεί. Ο εκφοβισμός μπορεί να προκαλέσει βλάβη ή αγωνία στους στοχευμένους νέους, συμπεριλαμβανομένων σωματικών, ψυχολογικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών φθορών.»

Συνοψίζοντας τον ορισμό, προκειμένου να θεωρηθεί εκφοβισμός, μια συμπεριφορά πρέπει να έχει αυτά τα τέσσερα χαρακτηριστικά:

- **Άμεση** (σωματική ή λεκτική βία) ή έμμεση επιθετικότητα (ψυχολογική βία, με αποτέλεσμα χειραγωγίες πράξεις για τον έλεγχο του στοχευόμενου ατόμου, όπως η ενόχληση).
- **Ένοχος νους (Mens rea)**: πρόθεση επιδίωξης της επίθεσης,
- **Ανισορροπία δύναμης**: παιδιά που εκφοβίζουν χρησιμοποιούν τη δύναμή τους - όπως φυσική δύναμη, πρόσβαση σε ενοχλητικές πληροφορίες, δημοτικότητα, εμπιστοσύνη, διαφορετική κοινωνικοοικονομική κατάσταση, ηλικία, φύλο, φυλή, εθνικότητα - για τον έλεγχο ή τη βλάβη άλλων.
- **Επανάληψη με την πάροδο του χρόνου**: οι συμπεριφορές εκφοβισμού συμβαίνουν περισσότερες από μία φορές, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο εκφοβισμός μπορεί να είναι τόσο συναισθηματικά ή ψυχολογικά επιβλαβής.

Ο εκφοβισμός, όπως όλα τα ανθρώπινα φαινόμενα, εξελίχθηκε με την πάροδο του χρόνου, και προσαρμόστηκε στις κοινωνικές αλλαγές. Με την ευρεία χρήση των τεχνολογιών στην καθημερινή μας ζωή, ο εκφοβισμός έγινε ψηφιακός επίσης, οριζόμενος ως διαδικτυακός εκφοβισμός. Όσο για το πρώτο, προσπαθήσαμε να επεξεργαστούμε έναν ορισμό ξεκινώντας από τους ήδη υπάρχοντες.

«Ο εκφοβισμός στον κυβερνοχώρο είναι οποιαδήποτε προληπτική μορφή ψυχολογικής πίεσης, επιθετικότητας, παρενόχλησης, εκβιασμού, προσβολής, δυσφήμισης, κλοπής ταυτότητας, παράνομης απόκτησης, χειραγώγησης, παράνομης επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων μέσω ψηφιακών μέσων - όπως κοινωνικά μέσα (π.χ. Instagram, Snapchat, Facebook, Twitter κ.λπ.) και υπηρεσίες επικοινωνίας (π.χ. WhatsApp, Telegram κ.λπ.) ή πλατφόρμες περιεχομένου (π.χ. YouTube). Η αρνητική συμπεριφορά μπορεί να πραγματοποιηθεί από άτομα ή ομάδες ατόμων, με σκοπό την κακοποίηση, τον βασανισμό, τον εκφοβισμό ή την απομόνωση ενός ατόμου.»

Μια ευρεία μορφή του διαδικτυακού εκφοβισμού είναι η διαδικτυακή σεξουαλική παρενόχληση,

«Μια ανεπιθύμητη σεξουαλική συμπεριφορά σε οποιαδήποτε ψηφιακή πλατφόρμα, αναγνωρισμένη ως μορφή σεξουαλικής βίας. Η διαδικτυακή σεξουαλική παρενόχληση περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα συμπεριφορών που χρησιμοποιούν ψηφιακό περιεχόμενο (εικόνες, βίντεο, δημοσιεύσεις, μηνύματα, σελίδες) σε διάφορες διαφορετικές πλατφόρμες (ιδιωτικές ή δημόσιες). Μπορεί να κάνει ένα άτομο να αισθανθεί απειλή, εκμετάλλευση, εξαναγκασμό, εξευτελισμό, αναστάτωση, σεξουαλικότητα ή διακρίσεις.»

Υπάρχουν ορισμένα χαρακτηριστικά που έχουν κοινά ο εκφοβισμός στον κυβερνοχώρο και ο εκφοβισμός, ωστόσο έχουν πολλές διαφορές που μπορούν να κάνουν το πρώτο ακόμη πιο καταστροφικό. Στην πραγματικότητα, ο εκφοβισμός στον κυβερνοχώρο χαρακτηρίζεται από:

- την παρουσία της συμπεριφοράς και την επίδρασή της (στο χώρο και στο χρόνο): μπορεί να συμβεί οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας από οπουδήποτε, χωρίς διακοπή.
- τον κίνδυνο προσέγγισης ενός μεγάλου κοινού, ενισχύοντας την επίδρασή του: ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων (στο σχολείο, στη γειτονιά, στην πόλη, στον κόσμο) μπορεί να εμπλακεί στη θυματοποίηση.
- την πιθανή ανωνυμία του εκφοβισμού: ο κυβερνοχώρος μπορεί εύκολα να κρύψει την ταυτότητα του χρησιμοποιώντας ψεύτικες ταυτότητες ή ανώνυμες διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- την έλλειψη συναισθηματικής ανατροφοδότησης.
- το γεγονός ότι δεν είναι διαχειρίσιμος: υπάρχουν λίγοι μηχανισμοί ελέγχου στο Διαδίκτυο ή στα κινητά τηλέφωνα και, όταν, κάτι είναι online είναι πολύ δύσκολο να το διαγράψετε - ειδικά όταν γίνει γνωστό στο ευρύ κοινό.
- τη μη προφανή σχέση μεταξύ του στόχου και του εκφοβιστή.
- την ομάδα πιθανών στόχων, παραβατών και μαρτύρων είναι απεριόριστη.

1.3.1 Βιβλιογραφία

- Florian Wallner: Mobbingprävention im Lebensraum Schule (www.oezepts.at)
- Gradinger, Strohmeier & Spiel, 2009, 2010, 2012; Strohmeier, Gradinger, Schabmann & Spiel, 2012.
- Hinduja, S. & Patchin, JW (2015). Bullying Beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying (2a ed.). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Justin W. Patchin e Sameer Hinduja, Bullying Beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying (2014).
- Nicola Hahn, 2019
- Sameer Hinduja, Ph.D. Justin W. Patchin, Ph.D. Centro di Ricerca sul Cyberbullismo, Cyberbullying: Identification, Prevention, & Response Sameer Hinduja, Ph.D. Justin W. Patchin, Ph.D. Centro di Ricerca sul Cyberbullismo, ottobre 2014
- www.stopbullying.gov
- www.cyberbullying.org
- www.gazzettaufficiale.it www.gazzettaufficiale.it
- www.oezepts.at
- www.childnet.com/our-projects/project-deshame

1.4. Δυναμική του εκφοβισμού

«Εάν υπάρχουν συχνά επαναλαμβανόμενες αρνητικές ενέργειες οι οποίες, στο σύνολό τους, στρέφονται συστηματικά εναντίον κατώτερου μαθητή, εάν αυτό συμβαίνει για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και οδηγεί σε μείωση των δυνατοτήτων δράσης του ενδιαφερομένου, θα αναφερθούμε εκφοβισμός στα ακόλουθα. Είναι σημαντικό ότι αυτό δεν πρέπει να είναι «μείζονες» πράξεις βίας. Οι αρνητικές ενέργειες, που μπορούν να οδηγήσουν σε εκφοβισμό, περιλαμβάνουν πολλές πιθανές πορείες δράσης. Όλες αυτές οι ενέργειες είναι κατάλληλες για να προκαλέσουν εκφοβισμό - επίσης ή ακόμη περισσότερο, εάν πρόκειται μόνο για υποτιθέμενες „μικρές” πράξεις βίας. Πολλές ενέργειες που φαίνονται αβλαβείς καθώς τα μεμονωμένα φαινόμενα μπορούν, συνολικά, να οδηγήσουν στη δυναμική εκφοβισμού.

Αυτό ακριβώς καθιστά τον «εκφοβισμό» στα σχολεία συχνά δύσκολο να αναγνωριστεί και να κατανοηθεί, καθώς μερικές φορές γίνονται κρυφά για τους εκπαιδευτικούς και καθώς αυτές οι μεμονωμένες πράξεις δεν εκλαμβάνονται ως εκφοβισμός».

Florian Wallner: Mobbingprävention im Lebensraum Schule (www.oezeeps.at)

Ο εκφοβισμός είναι ένα περίπλοκο κοινωνικό φαινόμενο. Εκείνοι που εκφοβίζουν συχνά ενεργούν ως συνέπεια της ζωής τους σε ένα τοξικό περιβάλλον, καθώς το μεγαλύτερο μέρος του χαρακτήρα κάποιου διαμορφώνεται σε νεαρή ηλικία. Αλλά κατά τη διάρκεια της εφηβικής φάσης, τα παιδιά περνούν σημαντικές αλλαγές, σωματικές, σεξουαλικές και ψυχολογικές. Τα σχολεία είναι τα κοινωνικά ιδρύματα όπου πρέπει να υποστηρίξουν τους νέους σε αυτή τη διαδικασία και να τους ενθαρρύνουν να είναι ο εαυτός τους. Ωστόσο, ορισμένοι μελετητές υποστήριξαν ότι ο εκφοβισμός και η παρενόχληση θα μπορούσαν επίσης να σχετίζονται με τη σχολική κουλτούρα, εάν υπάρχει μια κουλτούρα μυστικότητας («μην πείτε»), ή μια μη-ανοχή στη διαφορετικότητα και μια κουλτούρα ασέβειας.

Οι μαθητές που στοχοποιούνται ως θύματα εκφοβισμού συχνά επιλέγονται λόγω της διαφορετικότητά τους. Οι εκφοβιστές επικεντρώνονται κυρίως σε φυσικά χαρακτηριστικά, διαφορετική εθνικότητα και τη σεξουαλικότητα των θυμάτων τους. Γενικά, το έναυσμα είναι η διαφορετικότητα και το «νέο».

Έχει εκπονηθεί, επίσης, η θεωρία της κοινωνικής κυριαρχίας, σύμφωνα με την οποία ο εκφοβισμός χρησιμοποιείται συχνά ως στρατηγική για την καθιέρωση και διατήρηση της κοινωνικής κυριαρχίας, και οι ομάδες οργανώνονται συχνά σε κυρίαρχες ιεραρχίες (R. Thorneberg, 2015).

Οποιαδήποτε μορφή εκφοβισμού μπορεί να δημιουργήσει αρνητικά συναισθήματα και να αλλάξει τη δυναμική της αυτοαντίληψης και του αυτοελέγχου των ατόμων, σε σημείο που, σε σπάνιες περιπτώσεις, τα άτομα οδηγούνται ακόμη και σε απόπειρες αυτοκτονίας, μερικές από τις οποίες δυστυχώς είναι επιτυχημένες.

Ο εκφοβισμός έχει σημαντικές συνέπειες που επηρεάζουν όχι μόνο εκείνους που εμπλέκονται άμεσα, αλλά αγγίζει και άλλα μέλη της κοινότητας που παρακολουθούν την εξέλιξη των περιστατικών και βιώνουν το φαινόμενο ως παρευρισκόμενοι, που συχνά έγιναν εκφοβιστές. Σε αυτές τις περιπτώσεις,

η βία δημιουργεί συναισθήματα ευρύτερου άγχους και φόβων για τα παιδιά που είναι μάρτυρες, τα οποία πιθανώς είτε θεωρούν τους εαυτούς τους ως δυνητικά «θύματα» στο μέλλον, είτε δέχονται επιθετική συμπεριφορά και έχουν παρόμοια συμπεριφορά. Γενικά, τα αυξημένα περιστατικά βίας στο σχολείο δημιουργούν ένα αρνητικό κλίμα στο σχολείο, στο οποίο υπάρχει ευρεία ανησυχία που ακολουθεί την εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ επηρεάζει τα δικαιώματα της σχολικής κοινότητας των μελών της για ένα υγιές και ασφαλές σχολικό περιβάλλον.

Ο εκφοβισμός μπορεί να είναι είτε μακροπρόθεσμος είτε βραχυπρόθεσμος τόσο για τον εκφοβιστή όσο και για το στοχοποιημένο άτομο.

ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	
ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΑΤΟΜΟ	ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΦΟΒΙΣΤΗ
Ψυχοσωματική εξάντληση Χτυπήματα, μώλωπες, καρποί, γρατσουνιές κ.λπ. Συνδυασμός αρνητικών συναισθημάτων σχετικά με τι βιώνουν: Ντροπή: σκέψεις ότι οι συμμαθητές και ο υπόλοιπος κόσμος τους θεωρούν δειλούς και αδύναμους Θυμός: επειδή δεν μπορούν να αντιδράσουν Ενοχή: αρνητικές σκέψεις ώστε να κατηγορήσουν τον εαυτό τους για τη βία που υφίστανται (π.χ. „Με αποκαλούν γουρούνι ... Δεδομένου ότι είμαι παχύσαρκος .. Δεν σταματάω να τρώω .. έτσι είμαι γουρούνι ..“) Φόβος: φόβος ότι οι συμμαθητές θα τους γελοιοποιήσουν, φόβος ότι θα „απογοητεύσουν“ τους γονείς τους. Τείνουν να γίνουν πιο εσωστρεφείς, απομονωμένοι, μοναχικοί άνθρωποι - (κοινωνικό) άγχος, ανασφάλεια, αίσθημα αβοήθητης Μείωση της αυτοεκτίμησης, λύπηση για τον εαυτό του, δυσλειτουργία, μείωση των κοινωνικών δεξιοτήτων Κατάθλιψη, χαμηλή αυτοεκτίμηση Εμφάνιση φοβιών (π.χ. σχολική φοβία), αποφυγή θέσεων, σχολείο Άρνηση, απουσίες και στίγματα, αποθάρρυνση για συμμετοχή σε κολλέγια Εμφάνιση φοβιών (π.χ. σχολική φοβία), αποφυγή χώρων όπου το θύμα μπορεί να συναντήσει τον δράστη, άρνηση σχολείου, απουσία και ξυλοδαρμό, αποθάρρυνση για συμμετοχή σε συλλογικές δραστηριότητες Ψυχοσωματικά προβλήματα (διαταραχές του ύπνου, εφιάλτες, πονοκέφαλοι, δυσφορία, πόνοι στο στομάχι, διατροφικές διαταραχές κ.λπ.) Διαταραχή μετατραυματικού στρες Ακαδημαϊκός αντίκτυπος: μείωση της ακαδημαϊκής απόδοσης, σχολική αποτυχία, μαθησιακές δυσκολίες, δυσκολία συγκέντρωσης και προσοχής, έλλειψη κινήτρων για μάθηση, εγκατάλειψη του σχολείου Αναπτύξη επιθετικής συμπεριφοράς Το φαινόμενο «ντόμινο» (παιδί - «θύμα» αρχίζει να εκφοβίζει άλλα παιδιά για να ανακουφίσει αρνητικά συναισθήματα και αυτο-ενδυνάμωση) Δευτερεύουσα θυματοποίηση από συμμαθητές (δυσφημιστικά) σχόλια, κοροϊδία και άλλα μετά το περιστατικό βίας και εκφοβισμού) Συγκρουόμενα συναισθήματα: συμπεριφορά θυμού και επιθετικότητας απέναντι στους γονείς και τους δασκάλους εξαιτίας των αρνητικών συναισθημάτων που οδηγούν τα παιδιά να μην δουν καμία θυματοποίηση τους και να αποφύγουν να ζητήσουν βοήθεια. Τραυματισμοί, πιο σπάνια αυτοκτονικές τάσεις (το λεγόμενο «bullycide» το οποίο μπορεί να είναι συνδυασμός πολλών παραγόντων)	Νευρικότητα, άγχος, συμπτώματα κατάθλιψης Απουσίες στο σχολείο και φυλακή Αυξημένες πιθανότητες συμμετοχής σε άλλες μορφές αντικοινωνικής συμπεριφοράς (π.χ. κλοπές, βανδαλισμοί κ.λπ.) Προετοιμασία εκπαιδευτικού υλικού και μαθημάτων κατάρτισης προγραμμάτων Ακαδημαϊκός αντίκτυπος: μειωμένη ακαδημαϊκή απόδοση, σχολική αποτυχία, μαθησιακές δυσκολίες, δυσκολία συγκέντρωσης και προσοχής, έλλειψη κινήτρων για μάθηση, εγκατάλειψη του σχολείου Αποχώρηση από το σχολείο (οικειοθελώς ή με δική του/της ευθύνη) λόγω της συμπεριφοράς του παιδιού Τάσεις φυγής από το σπίτι

ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	
ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΤΟΜΟ	ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΦΟΒΙΣΤΗ
Επιδράσεις στις διαπροσωπικές σχέσεις και την ψυχική υγεία Χαμηλές κοινωνικές δεξιότητες, μειωμένη προσαρμοστικότητα Έλλειψη εμπιστοσύνης στις σχέσεις Άγχος, χαμηλή αυτοεκτίμηση, κατάθλιψη Συμμετοχή σε καταχρηστική συμπεριφορά, «κύκλος κακοποίησης» (βία στο σπίτι ή σε σύντροφο)	Έλλειψη κινήτρων, δημιουργική και εποικοδομητική σκέψη Δυσκολίες στην οικοδόμηση διαπροσωπικών σχέσεων Προβλήματα διαχείρισης θυμού Επιθετικοί, παρορμητικοί ή βίαιοι ενήλικες Άτακτος τρόπος ζωής Αυξημένες πιθανότητες αντικοινωνικής ή εγκληματικής συμπεριφοράς ως ενηλίκων (π.χ. κλοπή) Προβλήματα με την αστυνομία

1.4.1. Βιβλιογραφία

- Robert Thornberg, The social dynamics of school bullying: The necessary dialogue between the blind men around the elephant and the possible meeting point, 2015.
- www.safeatschool.ca/plm/bullying-prevention/understanding-bullying/dynamics-of-bullying
- www.safeatschool.ca/plm/bullying-prevention/understanding-bullying/dynamics-of-bullying
- http://stop-bullying.sch.gr/wp-content/uploads/2015/10/odigos_diaxeirisis_peristatikwn.pdf

1.5 Προτεινόμενες στρατηγικές συμπεριφοράς και επικοινωνίας

Πολλές στρατηγικές μπορούν να υιοθετηθούν για την αντιμετώπιση του εκφοβισμού και του διαδικτυακού εκφοβισμού. Στην πρώτη φάση του έργου ΚΙΤΕ, οι εταίροι πραγματοποίησαν συνεντεύξεις με καθηγητές και μαθητές για να διερευνήσουν την τρέχουσα κατάσταση εκφοβισμού μέσα στα σχολεία και να δουν τι είδους στρατηγικές υιοθετούνται για την αντιμετώπιση αυτών των φαινομένων. Αυτή η παράγραφος περνά από τα πιο σχετικά αποτελέσματα που προέκυψαν από αυτές τις συνεντεύξεις.

Ωστόσο, το πιο σημαντικό αποτέλεσμα των συνεντεύξεων είναι ότι όλοι συμφώνησαν ότι το κλειδί για την αντιμετώπιση του εκφοβισμού είναι η σωστή επικοινωνία, να είναι σε θέση να ενθαρρύνει έναν θετικό διάλογο μεταξύ μαθητών και δασκάλων και γονέων. Το επόμενο κεφάλαιο θα περιλαμβάνει τα εργαλεία που προτείνονται από το έργο ΚΙΤΕ για τη βελτίωση των στρατηγικών επικοινωνίας.

Αναπτυξτε μια αποτελεσματικη πολιτικη κατα του εκφοβισμού στο σχολειο

Γενικά, αυτά πρέπει να αναπτυχθούν με την πάροδο του χρόνου με μαθητές, γονείς και μέλη του προσωπικού. Στο πλαίσιο του έργου EU ABC - Anti-bullying Certification EU, έχουν προσδιοριστεί ορισμένες γενικές κατευθυντήριες γραμμές για μια αποτελεσματική πολιτική κατά του εκφοβισμού σε ένα σχολείο:

1. Σχηματισμός ομαδικών κανόνων και βασικοί κανόνες: ξεκινήστε το σχολικό έτος με τον καθορισμό κοινωνικών κανόνων και δημιουργήστε ασφαλείς ομάδες κάνοντας δραστηριότητες ομαδικής συνοχής.
2. Κατανόηση του τρόπου λειτουργίας του εκφοβισμού και του τρόπου αντιμετώπισής του: εξηγήστε στους μαθητές και συζητήστε τι είναι ο εκφοβισμός και πώς λειτουργούν και μπορούν να αντιμετωπιστούν οι διαδικασίες της ομάδας.
3. Ευρεία δέσμευση: συμμετοχή σταδιακά αλλά συστηματικά περισσότερου προσωπικού, μαθητών και γονέων στην ανάπτυξη και διατήρηση ασφαλούς σχολικής πολιτικής
4. Υποστηρίξτε τη θετική συμπεριφορά, αποφύγετε τις καταβολές και τις τιμωρίες: οι μέθοδοι φιλοφρόνησης, επιβράβευσης και μη- υπαιτιότητας είναι πιο αποτελεσματικές από τις αρνητικές μεθόδους, όπως η κατηγορία των εκφοβιστών, η μεγάλη προσοχή απέναντί τους και η τιμωρία.
5. Εστίαση στη σχολική κουλτούρα και πρόληψη: μια καλή σχολική πολιτική επικεντρώνεται στην πρόληψη δημιουργώντας ένα θετικό σχολικό κλίμα και όχι μόνο στην πρόληψη αρνητικής συμπεριφοράς ή στον χειρισμό περιστατικών.
6. Σαφείς και συνεπείς σχολικοί κανόνες: οι κανόνες και οι διαδικασίες του σχολείου είναι απαραίτητοι και πρέπει να είναι συνοπτικοί, σαφείς, ευρέως κοινοί σε όλους τους ενδιαφερόμενους και να εφαρμόζονται εξίσου και με συνέπεια από όλους τους δασκάλους και το προσωπικό.

Οργανωστε στο σχολειο σας μερες κατα του εκφοβισμού

Οι πρωτοβουλίες κατά του εκφοβισμού εφαρμόζονται σε όλη την ευρωπαϊκή επικράτεια. Για παράδειγμα, στην Ιταλία, υπάρχει μια ημέρα κατά του εκφοβισμού που ονομάζεται “giornata del nodo blu” (ημέρα μπλε δεσμού) για την ευαισθητοποίηση σχετικά με τον εκφοβισμό και τον εκφοβισμό στον κυβερνοχώρο. Αλλά πολλοί από αυτούς πιστεύουν ότι δεν είναι πολύ χρήσιμο, γιατί είναι μόνο μια τυπική μέρα και δεν έχει κανένα πραγματικό αποτέλεσμα. Ένας από τους μαθητές, στην πραγματικότητα, είπε ότι οι εκφοβιστές συμμετέχουν ενεργά σε αυτήν την ημέρα εορτασμού. Τελικά, αυτή η πρωτοβουλία θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αφετηρία για τη διοργάνωση πιο χρήσιμων δραστηριοτήτων και συναντήσεων, για παράδειγμα, καλώντας τα θύματα ή τους εκφοβιστές να μιλήσουν μεταξύ τους.

Στην Αυστρία, το πρόγραμμα ViSC υλοποιήθηκε στο πλαίσιο ενός έργου του Αυστριακού Υπουργείου Παιδείας σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο της Βιέννης, τη Σχολή Ψυχολογίας (εκπαιδευτική ψυχολογία και αξιολόγηση) και τα Πανεπιστήμια Εκπαίδευσης Εκπαιδευτικών.

Βελτιώστε Το Σύστημα Υποστηρίξης

Η αναφορά επεισοδίων εκφοβισμού δεν θα ήταν εύκολη για τους μαθητές. Μπορεί να φοβούνται να καταγγείλουν τους συνομηλίκους τους σε μια συνομιλία πρόσωπο με πρόσωπο με έναν δάσκαλο, ή επίσης λόγω του φόβου που εντοπίζουν οι εκφοβιστές που θα μπορούσαν να κάνουν την κατάσταση ακόμη χειρότερη. Για αυτό το λόγο τα σχολεία πρέπει να βελτιώσουν το σύστημα κατά του εκφοβισμού. Πρέπει να προωθήσουν και να υποστηρίξουν το σχηματισμό των εκπαιδευτικών για να εντοπίσουν και να αντιμετωπίσουν αυτές τις δυσάρεστες καταστάσεις. Τα άτομα που εκφοβίζονται πρέπει να ενθαρρύνονται να το αναφέρουν. Θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ένα «κουτί παραπόνων» για να καταγγείλει κάποιος ανώνυμα τα επεισόδια εκφοβισμού. Επιπλέον, θα μπορούσε να είναι χρήσιμο για τα σχολεία να διορίσουν ένα υπεύθυνο άτομο στο οποίο μπορεί να απευθυνθεί ο καθένας.

Αποφυγετε Να Κατηγοριοποιείτε Τους Μαθητές

Οι ετικέτες «εκφοβισμός» και «θύμα» δεν βοηθούν και μπορεί να προκαλέσουν επιπλέον προβλήματα. Είναι πιο χρήσιμο να περιγράψετε τον ρόλο, παρά να επισημάνετε το παιδί. Ένας μαθητής που εκφοβίζεται σε ένα πλαίσιο μπορεί να εκφοβίσει έναν άλλο μαθητή και ένας μαθητής που βλέπει εκφοβισμό σε ένα περιβάλλον μπορεί να εκφοβιστεί σε ένα άλλο.

Συμμετοχή Εξωτερικής Υποστηρίξης

Μερικές φορές, ειδικά για την αντιμετώπιση ευαίσθητων καταστάσεων, τα σχολεία πρέπει να συμπεριλαμβάνουν εξωτερικούς εμπειρογνώμονες (όπως ψυχολόγους) και να αναλύουν μαζί τους ποιες είναι οι συνέπειες του εκφοβισμού. Στις πιο σοβαρές περιπτώσεις, η αστυνομία θα πρέπει να συμμετέχει επίσης.

Dolgozzunk ki kommunikációs stratégiákat

Hatékony és okos kommunikációt kell folytatunk az iskolán belüli és az iskolán kívüli térben is.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ & ΜΑΘΗΤΕΣ

Οι μαθητές και οι δάσκαλοι μπορούν να οργανώσουν μαθήματα, εργαστήρια και συναντήσεις, για να μιλήσουν για εκφοβισμό και ισότητα. Θα ήταν χρήσιμο να δημιουργηθεί ένας χώρος στο σχολείο, όπου είναι δυνατόν να μιλάμε ανοιχτά για επεισόδια εκφοβισμού και να εμπλέκουμε γονείς. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να εργαστούν πάνω στα συναισθήματα και να διδάξουν στους μαθητές πώς να κατανοούν και να σέβονται τους ανθρώπους, δουλεύοντας πάνω στην έννοια του «Συναισθηματικού γραμματισμού». Μερικές φορές οι μαθητές δεν εμπιστεύονται τους δασκάλους και τείνουν να μην αναφέρουν επεισόδια εκφοβισμού. Τα σχολεία πρέπει να αφιερώσουν περισσότερο χρόνο και χώρο στις συζητήσεις και να δημιουργήσουν «ασφαλή μέρη» για να μοιραστούν ιδέες και εμπειρίες. Ένα πλαίσιο αναφοράς μπορεί να είναι μια άλλη χρήσιμη στρατηγική για τον τερματισμό συμπεριφορών εκφοβισμού. Οι σημειώσεις που αφήνουν οι μαθητές πρέπει να φέρουν τα ονόματά τους, ώστε το μέλος του προσωπικού της έρευνας να ξέρει από πού να ξεκινήσει.

Πρέπει να γίνει κάτι επίσης για να αυξησει τον αλτρουισμό των μαθητών, να υποστηρίξει όσους έχουν κακοποιηθεί και να ενισχύσει τα όρια των μαθητών, μέσω ομαδικών δραστηριοτήτων και εργαστηρίων.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Το προσωπικό του σχολείου πρέπει να εκπαιδευτεί με πληροφορίες πρόληψης εκφοβισμού και στρατηγικές δράσης: εντοπισμός, διερεύνηση και ανάληψη δράσης κατά την αντιμετώπιση συμπεριφορών εκφοβισμού. Ειδικά, πρέπει να βελτιώσουν τις επικοινωνιακές τους δεξιότητες, υιοθετώντας αποτελεσματικές και εναλλακτικές μεθόδους, όπως αυτές που προτείνει το έργο ΚΙΤΕ: αφήγηση, λαϊκές ιστορίες και συμβολικά έργα.

**ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
& ΓΟΝΕΙΣ**

Οι γονείς πρέπει να συμπεριληφθούν στην εκπαιδευτική διαδικασία και την επικοινωνία κατά του εκφοβισμού, επειδή συχνά υπάρχει έλλειψη εμπιστοσύνης στο σχολικό σύστημα. Οι γονείς πρέπει να αισθάνονται άνετα και ασφαλείς, όταν αντιμετωπίζουν συμπεριφορές εκφοβισμού με το σχολείο. Για να συμβεί αυτό, το σχολικό προσωπικό μπορεί να χρησιμοποιήσει διαφορετικά εργαλεία, όπως ενημερωτικά δελτία και φυλλάδια, ηλεκτρονικά μηνύματα ευαισθητοποίησης, μπορεί να δείξει τη δέσμευσή του μέσω διαδικτύου, ιστολόγια (blogs), βίντεο, κοινωνικών μέσων (Facebook, Twitter κ.λ.π.) ή να οργανώσει συνάντηση γονέων και έρευνες. Η υιοθέτηση μιας ανοιχτής πολιτικής είναι μια καλή στρατηγική.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ**ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ
ΑΤΟΜΑ****ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ****ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΌΤΗΤΑ**

Η κοινωνία και το σχολείο πρέπει να συνεργαστούν για την καταπολέμηση των συμπεριφορών του εκφοβισμού. Τα μέλη της κοινότητας μπορούν να προσφερθούν εθελοντικά για εκδηλώσεις στο σχολείο. Μπορούν να συμμετάσχουν και να δουν πώς τα σχολικά έργα διατηρούν το μαθησιακό περιβάλλον ασφαλές και θετικό. Οι μαθητές μπορούν να δημιουργήσουν βίντεο, ανακοινώσεις, παρουσιάσεις κοινότητας και ακόμη και να βγουν σε τοπικές επιχειρήσεις για να διαδώσουν την πρόληψη του εκφοβισμού. Τα βίντεο μπορούν να είναι ισχυρές ισχύος, καθώς εξηγούν, τι περνούν άλλοι μαθητές, όταν μάχονται τις συμπεριφορές του εκφοβισμού.

Αυτή η συνέργεια μπορεί να οδηγήσει στην εκπόνηση νέων στρατηγικών ή ενός σχεδίου δράσης για την καταπολέμηση των συμπεριφορών του εκφοβισμού και για τη διάδοση της πρόληψης του εκφοβισμού.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΌΤΗΤΑ

Οι γονείς που επικοινωνούν με τα μέλη της κοινότητας θα μπορούσαν να είναι ένας ισχυρός τρόπος για την καταπολέμηση των συμπεριφορών εκφοβισμού. Για παράδειγμα, οι γονείς μπορούν να δημιουργήσουν βίντεο σχετικά με την καταπολέμηση του εκφοβισμού. Μπορούν επίσης να πάνε σε στρατηγικά μέρη (εκκλησίες, καταστήματα, ..) στην κοινότητα για να ευαισθητοποιήσουν.

**Μ'ΕΣΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓ'ΕΝΕΙΑ:
ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤ'ΕΣ**

Οι γονείς είναι δυνητικά οι πρώτοι που θα ενημερωθούν για τα επεισόδια εκφοβισμού. Είναι σημαντικό να αυξηθεί η εμπιστοσύνη που έχουν τα παιδιά στα μέλη της οικογένειας. Ταυτόχρονα, οι γονείς πρέπει να γνωρίζουν μεθόδους να μπορούν να ακούνε και να συμβουλευθούν αποτελεσματικά.

1.5.1 Πώς να αντιμετωπίσετε το διαδικτυακό εκφοβισμό: τι να κάνετε & να μην κάνετε σαν μαθητές

Κανουμε

- ✓ Αποκλεισμός του αποστολέα που μας παρενοχλεί, ώστε να μην μπορεί να μας στείλει τίποτα.
- ✓ Κρατήστε και αποθηκεύστε μηνύματα και συνομιλία ως απόδειξη των ενεργειών του αποστολέα (αυτό θα είναι χρήσιμο για εμάς, εάν το χρειαζόμαστε ή αν θέλουμε να το καταγγείλουμε).
- ✓ Αναφέρουμε τα προβλήματα στους γονείς μας ή σε άλλους ενήλικες που εμπιστευόμαστε.
- ✓ Ανατρέξτε στη γραμμή βοήθειας, όπου εξειδικευμένοι γιατροί και ψυχολόγοι με εκτεταμένη εμπειρία σε προβληματικές συμπεριφορές στο Διαδίκτυο που μπορούν να παρέχουν συμβουλές και υποστήριξη.

Δεν Κανουμε

- ✗ Απαντάμε σε μηνύματα εκφοβισμού
- ✗ Προώθηση μηνυμάτων ή εικόνων που θα μπορούσαν να βλάψουν τα συναισθήματα κάποιου, τότε αμέσως γινόμαστε μέρος του εκφοβισμού.

1.5.2 Βιβλιογραφία

ABC - Anti-Bullying Certification 3rd Newsletter, www.gale.info

www.education.vic.gov.au

1.6 Μελέτες περιπτώσεων από την έρευνα πεδίου

Κατά τη διάρκεια μιας έρευνας πεδίου, κάθε εταίρος του έργου συνέλεξε μια μελέτη περίπτωσης εκφοβισμού, αναλύοντας τη δυναμική και τις στρατηγικές που υιοθετήθηκαν για την αντιμετώπιση του επεισοδίου.

Σε αυτήν την παράγραφο, θα παρουσιάσουμε μία μελέτη περίπτωσης ανά χώρα, την οποία θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική. Οι επιλεγμένες περιπτώσεις είναι πολύ διαφορετικές και πρέπει να καταστήσουν διαφανές ότι το θέμα του εκφοβισμού είναι επίσης πολύπλευρο και ποικίλο.

Ελπίζουμε ότι με την παρουσίαση πραγματικών περιπτώσεων, το θέμα θα γίνει πιο ευάλωτο και κατανοητό. Φυσικά, τα ονόματα των ερωτηθέντων έχουν αλλάξει, γιατί για λόγους προστασίας δεδομένων συνεργαζόμαστε μόνο με ψευδώνυμα.

Στην αντίστοιχη επιτόπια έρευνα όλων των συνεργατών θα βρείτε μια μεγαλύτερη ποικιλία περιπτώσεων και πιο λεπτομερείς πληροφορίες.

1. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

„ΚΑΡΙΝΑ & ΟΛΙΒΕΡ” – ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΙΟΠΟΙΗΣΕΤΕ

Λεπτομερής περιγραφή της κατάστασης

Η Καρίνα εργάζεται ως παιδαγωγός σε ένα γυμνάσιο στη Βιέννη. Στη συζήτησή μας, μας είπε για ένα περιστατικό εκφοβισμού που είναι πολύ περίπλοκο και καθιστά σαφές, ότι μια βιαστική ανάθεση ρόλου σε μια διαδικασία εκφοβισμού δεν είναι χρήσιμη. Ανέφερε για ένα αγόρι, τον Όλιβερ (12 ετών), το οποίο βρίσκεται στην τρίτη τάξη. Η Καρίνα γνωρίζει, ότι ο Όλιβερ είχε μια δύσκολη αρχή. Ήταν διανοητικά πολύ ώριμος για τα 10 του χρόνια κατά τη μετάβαση στο γυμνάσιο, είχε μόνο κορυφαίες βαθμολογίες και ήταν «μη δημοφιλής», λόγω της φυσικής του εμφάνισης (μικρό για την ηλικία του, μακριά μαλλιά και ανδρόγυνα χαρακτηριστικά προσώπου). Τρία αγόρια στην τάξη του - σύμφωνα με την υπόθεση της Καρίνα - δεν μπόρεσαν να κατηγοριοποιήσουν τον Όλιβερ βάσει του φύλου τους και άρχισαν να του κάνουν δύσκολη τη ζωή: τον έσπρωχναν στις σκάλες, τον αποκαλούσαν «φυτό»/ «σπασίκλα», «γκέι» και «θύμα» και γελούσαν κάθε φορά που τον έβλεπαν. Οι γονείς δικαίως απευθύνθηκαν αμέσως στο σχολείο και ζήτησαν διευκρινίσεις.

Ο διευθυντής κάλεσε τον επικεφαλής της τάξης, δύο παιδαγωγούς και την Καρίνα να συζητήσουν την υπόθεση. Εκείνοι οι παιδαγωγοί που βίωσαν τα όσα περνούσε ο Όλιβερ κυρίως στην τάξη του ανέθεσαν ρόλο θύματος. Η Καρίνα και ένας άλλος παιδαγωγός, ο οποίος επίσης τον φρόντιζε κατά τη Διάρκεια των ελεύθερων περιόδων, ανέφεραν τον «άλλο ρόλο» του Όλιβερ: Μόλις ένιωθε ότι δεν παρακολουθείται από τους παιδαγωγούς, άφηνε να φανούν οι επιθετικές του συμπεριφορές. Στη συνέχεια, έκανε επιθέσεις σε συναδέλφους, μαθητές πιέζοντας, τσιμπώντας, φωνάζοντάς τους ή σπρώχνοντάς τους στο έδαφος. Επιστρέφοντας στην τάξη, ήταν και πάλι στο ρόλο του «πρότυπου μαθητή» και σε αυτόν τον ρόλο, σπάνια έχανε την ευκαιρία να εκθέσει πνευματικά τους «επιτιθέμενους» του.

Η παιδαγωγική ομάδα περίμενε μερικές μέρες προτού προσκαλέσει τους γονείς να μιλήσουν. Προσπάθησαν να εξηγήσουν στους γονείς και τους δύο ρόλους που είχε ο γιος τους όσο το

δυνατόν πιο αντικειμενικά. Οι γονείς αντέδρασαν αρχικά πολύ αναστατωμένοι με το επιχείρημα ότι είχαν επιλέξει το σχολείο μας για να αποφύγουν ακριβώς τέτοιες καταστάσεις. Καθώς η συνομιλία προχώρησε, η μητέρα έγινε πιο ήρεμη και στη συνέχεια είπε ότι κατάλαβε τώρα την κατάσταση, επειδή ο Όλιβερ συμπεριφερόταν με τον ίδιο τρόπο στο σπίτι προς τη μικρότερη αδερφή του.

Αντιμετώπιση Κατάστασης:

- Η διοίκηση του σχολείου πήρε χρόνο για να εξετάσει την υπόθεση από διαφορετικές οπτικές γωνίες. Οι παιδαγωγοί που εργάζονταν στο ολοήμερο σχολείο, μπόρεσαν να δουν, ότι το αγόρι είχε δύο ρόλους: τον επιφανειακό, εκείνο του κλασικού «θύματος εκφοβισμού» στις κανονικές σχολικές ώρες και εκείνου του «επιτιθέμενου» τις ελεύθερες ώρες. Η Καρίνα και η ομάδα των παιδαγωγών στο σχολείο ασχολούνται με αυτό το θέμα εδώ και πολλά χρόνια και γνωρίζουν, ότι οι αποδόσεις ευθυνών οποιουδήποτε είδους δεν είναι χρήσιμες. Η Καρίνα ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο να παρακολουθεί τη διάθεση σε ολόκληρη την τάξη και είναι πάντα έτοιμη να ακούσει. Διότι, όπως λέει: «Συχνά οι μαθητές που έχουν ρόλο παρατηρητή, υποφέρουν, επειδή είναι συγκλονισμένοι από την κατάσταση εκφοβισμού, με την πάροδο του χρόνου γίνονται όλο και πιο ήρεμοι και αποσύρονται. Στη συνέχεια, γίνονται ενεργή και επιδιώκω να συνομιλήσω μαζί τους. Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε, ότι σε μια διαδικασία εκφοβισμού εμπλέκεται ολόκληρη η κοινότητα της τάξης. »
- Σε μια πρώτη συνομιλία με τη διοίκηση του σχολείου, οι γονείς αντέδρασαν πολύ αναστατωμένοι, αλλά στη συνέχεια συνειδητοποίησαν, ότι το αγόρι χρησιμοποιεί επίσης μια παρόμοια στρατηγική στο σπίτι - ειδικά προς τη μικρότερη αδερφή του. Υπάρχει τώρα πολλή συζήτηση για αυτό στην οικογένεια και οι γονείς προσπαθούν να πάρουν την πίεση από πάνω του, ώστε να πάψει να λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο. Αυτό φαίνεται να λειτουργεί καλά - λέει η Καρίνα με μια ματιά - επειδή οι βαθμοί του Όλιβερ έχουν χειροτερέψει, αλλά είναι πιο ισορροπημένος και χαλαρός.

2. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

“ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ” – Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Λεπτομερής περιγραφή της κατάστασης:

Υπήρχε ένα κορίτσι, η Ανδρονίκη, που με μια πρώτη ματιά μπορούσε να πει κανείς, ότι ήταν ήσυχη και εσωστρεφής. Όλοι οι συμμαθητές της την αφήναν πίσω, δεν της ζητούσαν να παίξει, ούτε να συμμετάσχει σε καμία δραστηριότητα μαζί τους. Το υπόλοιπα παιδιά της τάξης λένε ότι η Ανδρονίκη δεν φαίνεται τόσο ελκυστική όσο τα άλλα κορίτσια της τάξης και την αποκαλούν με κάθε είδους προσβλητικά ονόματα για την εμφάνισή της. Παρόλο που η Ανδρονίκη φαίνεται ότι δεν της άρεσε η κατάσταση την απολαμβάνει, αφού είναι το κέντρο της προσοχής.

Στην πραγματικότητα, προκαλούσε την όλη κατάσταση. Ήταν πεπεισμένη ότι όλοι την πειράζουν γιατί ήταν κάτι διαφορετικό. Το λεξιλόγιό της ήταν σχετικά αναβαθμισμένο από αυτό των περισσότερων παιδιών, συμπεριφερόταν σαν γυναίκα και ήταν σχετικά ελιτίστρια για το πώς θα κάνει παρέα ή θα μιλήσει.

Οι γονείς της ήταν πρόθυμοι να αντιμετωπίσουν την κατάσταση και να καταλάβουν τι πάει λάθος με το παιδί τους, καθώς και πού έκαναν λάθος στην ανατροφή της. Ήταν επίσης θετικοί να αλλάξουν πολλά πράγματα. Ο πατέρας βρισκόταν έξω από την πόλη το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου - λόγω επαγγελματικών ταξιδιών - και η μαμά έκανε υπερανέλυε τα πάντα. Μετά από ένα πάρτι γενεθλίων, όπου μερικά από τα παιδιά κορόιδευαν την Ανδρονίκη, μια μητέρα που ήταν στο πάρτι αποφάσισε να ενεργήσει χωρίς να μιλήσει σε κανέναν, οπότε έγραψε ένα e-mail και το έστειλε σε όλους τους γονείς, τον καθηγητή της τάξης και τον διευθυντή του σχολείου. Το συγκεκριμένο e-mail περιείχε ακατάλληλους χαρακτηρισμούς για τα παιδιά που εκφοβίζουν την Ανδρονίκη. Αναφέρθηκε, επίσης, ότι ευθύνονται οι γονείς τους με τον τρόπο που συμπεριφέρονται και πρέπει να τιμωρηθούν αμέσως. Αυτό το e-mail ελήφθη από όλους τους γονείς και 5 από αυτούς την υποστήριζαν, ενώ οι υπόλοιποι γονείς δεν συμφώνησαν με τον τρόπο που ενεργούσε.

Ο δάσκαλος αποφάσισε να καλέσει όλους τους γονείς και να συζητήσει το θέμα. Πρώτον, έγραψε

ένα e-mail ειδοποιώντας όλους, ότι πρέπει να χρησιμοποιείται κατάλληλη γλώσσα μεταξύ όλων των παρευρισκόμενων, προκειμένου να επιλυθεί η κατάσταση. Το σχολείο, καθώς και ο διευθυντής, ανησυχούσαν πραγματικά για το πώς θα πήγαινε αυτή η συγκέντρωση.

Η μητέρα, που έγραψε το e-mail, δεν εμφανίστηκε στη συνάντηση όπως και οι 5 γονείς που συμφώνησαν μαζί της και επίσης οι γονείς της Ανδρονίκης δεν εμφανίστηκαν. Σύμφωνα με τον καθηγητή που πήραμε συνέντευξη, δικαίως δεν εμφανίστηκαν.

Οι γονείς που ήρθαν στη συνάντηση ισχυρίστηκαν ότι δεν συνέβαινε τίποτα, και αυτές οι ενέργειες δεν πρέπει να ονομάζονται εκφοβισμός. Αντίθετα, ο εκφοβισμός είναι αυτό που έκανε η μητέρα στέλνοντας ένα email μετά το πάρτι κατηγορώντας τους μαθητές.

Οι γονείς της Ανδρονίκης πίστευαν ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίζει το παιδί τους πρέπει να αντιμετωπιστεί με τον δάσκαλο, τον διευθυντή και τον ψυχολόγο.

Ο δάσκαλος συμπλήρωσε τη Φόρμα Παρατηρήσεων, που χρησιμοποιούν στο σχολείο, την οποία έδωσε ο ψυχολόγος. Στη φόρμα πρέπει να αναφέρουν κάθε περίπτωση εκφοβισμού και να περιγράψουν τι συνέβη και τι έκαναν, ποιες ενέργειες έγιναν, στη συνέχεια συζητούν με τον ψυχολόγο του σχολείου ή με εξωτερική βοήθεια.

Το Σχολείο είχε ένα «Σχέδιο Δράσης» για τον τρόπο αντιμετώπισης τέτοιων καταστάσεων (το οποίο κοινοποιείται στους γονείς από την αρχή του σχολικού έτους), αλλά κανένα από τα πρωτόκολλα δεν εφαρμόστηκε σε αυτήν την περίπτωση από τη μητέρα που έγραψε το e-mail.

Τελικά, μετά από πολλές συναντήσεις μεταξύ των γονέων της Ανδρονίκης, του δασκάλου, του διευθυντή και του ψυχολόγου του σχολείου, οι γονείς της Ανδρονίκης ακολούθησαν την ψυχολογική υποστήριξη. Η Ανδρονίκη παρακολούθησε επίσης ατομικές συνεδρίες με ψυχολόγο εκτός σχολείου για να βελτιώσει την κατάστασή της.

Τελικά, η Ανδρονίκη ξεκίνησε να κάνει παρέα με τα κορίτσια και συμμετέχει στην ομάδα κοριτσιών 100% και πολύ περισσότερο στη σχολική ζωή.

Αντιμετώπιση Κατάστασης:

- Το Σχολείο διαθέτει ένα «Σχέδιο Δράσης» για την αντιμετώπιση τέτοιων καταστάσεων (το οποίο μοιράζεται με τους γονείς από την αρχή του σχολικού έτους).
- Ο εκπαιδευτικός έχει μια Φόρμα Παρατήρησης.
- Οι γονείς, που ήταν υποστηρικτικοί, αποδέχτηκαν την κατάσταση και προσπάθησαν να λύσουν το πρόβλημα με οποιοδήποτε μέσο.
- Ο δάσκαλος που αποφάσισε να οργανώσει τη συγκέντρωση όλων των γονέων και έπεισε το σχολείο, ότι η κατάσταση θα ήταν υπό έλεγχο.

Εμπλεκόμενο σύστημα υποστήριξης (εσωτερικό και εξωτερικό):

- Οι γονείς: οι άμεσες προσπάθειές τους να κατανοήσουν την κατάσταση ήταν καθοριστικές για την Ανδρονίκη. Κατάλαβαν ότι είχαν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανατροφή του παιδιού τους και ήθελαν να εντοπίσουν την πηγή του προβλήματος.
- Ο δάσκαλος: Ενήργησε και δεν άφησε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να διορθώσουν τις περιστάσεις και μόνο, αλλά δραστικά δρα για να βρει μια κοινή γραμμή.
- Ο σχολικός ψυχολόγος.

3. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

“ΤΖΙΝΑ” – ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΩΣ ΜΕΣΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

Λεπτομερής περιγραφή της κατάστασης:

Η Τζίνα είναι ηθοποιός και δασκάλα θεάτρου. Δούλευε στο παρελθόν σε σχολεία, αλλά αυτή τη στιγμή διοργανώνει θεματικά εργαστήρια με έναν συνεργάτη για τάξεις (συνήθως ο διευθυντής επικοινωνεί με την ομάδα τους και «κρατάει» ένα εργαστήριο, το οποίο στη συνέχεια επισκέπτεται η τάξη). Ακολουθεί μια συμμετοχική, διαδραστική προσέγγιση: ορισμένα στοιχεία του «παιχνιδιού» γίνονται από αυτούς (επαγγελματίες ηθοποιούς), ενώ άλλα μέρη της ιστορίας γίνονται σύμφωνα με τις προτάσεις των παιδιών. Υπάρχουν επίσης πολλά μέρη όπου οι μαθητές μπορούν να συζητήσουν την κατάσταση μεταξύ τους σε μικρές ομάδες.

Ένα από τα πιο δημοφιλή κομμάτια τους είναι ο εκφοβισμός. Στην αρχή του εργαστηρίου, καθοδηγούμενη από τον αρχηγό του εργαστηρίου, η ομάδα δημιουργεί τον χαρακτήρα δύο εφήβων της ίδιας τάξης. Χρησιμοποιούν κάποια σκηνικά για να βοηθήσουν στην ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τα χαρακτηριστικά των χαρακτήρων: το ένα από αυτά είναι ένα δημοφιλές παιδί, ενώ το άλλο είναι ένα νέο άτομο στην τάξη. Αφού είναι ικανοποιημένοι με τους χαρακτήρες των παιδιών, αρχίζουν να αναπαράγουν κάποιες σκηνές από τη σχολική ζωή, όπως ο προγραμματισμός ενός σχολικού ταξιδιού ή κάποια κατάσταση «περιστασιακού εκφοβισμού». Η τάξη λειτουργεί σε μικρές ομάδες, όπου μπορούν να αναδημιουργήσουν αυτές τις σκηνές: μπορούν να αποφασίσουν ποιος παίζει ποιον χαρακτήρα. Σε αυτό το σημείο οι δύο ηθοποιοί παίζουν μια σκηνή, που δείχνει πώς ο «περιστασιακός εκφοβισμός» μετατρέπεται σε επαναλαμβανόμενες επίπονες συμπεριφορές για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Ακολουθεί μια συζήτηση σχετικά με αυτήν τη δυναμική και έπειτα έρχεται η τελευταία, κεντρική σκηνή: το ταξίδι, όπου - με βάση τις ιδέες των ομάδων - κάτι συμβαίνει στο παιδί που εκφοβίζεται και έχει σαν αποτέλεσμα να αποκτήσει αυτοκτονικές τάσεις. Η σκηνή σταματά στην μέση και τα παιδιά μπορούν να αντιδράσουν με τον τρόπο που θεωρούν κατάλληλο. Συνήθως αυτό είναι το σημείο που πρώτα λένε στον «κουλ συμμαθητή» να σταματήσει αυτό που κάνει. Τότε μπορεί να γίνει μια συζήτηση για την ευθύνη ολόκληρης της τάξης. Το κομμάτι τελειώνει με την ανακάλυψη του τρόπου με τον οποίο άλλαξαν οι σχέσεις μετά από αυτό το συμβάν.

Εμπειρίες

Η εμπειρία της „Τζίνα” δείχνει ότι, όταν υπάρχει κάποιο πρόβλημα στην τάξη, είναι πραγματικά δύσκολο για τα παιδιά να μιλήσουν, δεν τολμούν να μοιραστούν τις ιδέες τους. Συνήθως αυτά τα εμπόδια μπορούν να ξεπεραστούν παίζοντας και επικοινωνώντας. Ένα κρίσιμο στοιχείο της παιδαγωγικής του θεάτρου είναι η χρήση ρόλων: τα παιδιά δεν παίζουν μόνοι τους, επομένως αισθάνονται λιγότερο ευάλωτα να μοιράζονται τις ιδέες τους, αλλά την ίδια στιγμή συμπεριφέρονται συνήθως με έναν τρόπο που τους χαρακτηρίζει. Δίνει επίσης την ευκαιρία σε όλους να δοκιμάσουν διαφορετικούς ρόλους: ίσως ένα παιδί που εκφοβίζει άλλους μπορεί να δοκιμάσει το ρόλο του εκφοβισμένου ή το αντίστροφο. Αυτή η διαδικασία βοηθά στην οικοδόμηση μιας συναισθηματικής ατμόσφαιρας σε μια ομάδα.

Η στάση του δασκάλου λέει επίσης πολλά: μερικές φορές φέρνει την τάξη στο εργαστήριο, μετά εξαφανίζεται, αντί να παραμένει και να παρατηρεί. Οι υπεύθυνοι του εργαστηρίου μπορούν να συζητήσουν τις παρατηρήσεις τους με τον επικεφαλής δάσκαλο κατά τη διάρκεια του εργαστηρίου.

Τα παιδιά έχουν συχνά μια μεταβολή στη στάση, όπου το κύριο μήνυμα είναι ότι ολόκληρη η τάξη είναι υπεύθυνη και στην ενδυνάμωση του «κουλ συμμαθητή». Η στιγμή απόπειρας αυτοκτονίας στη σκηνή είναι συχνά το σημείο, όπου οι παρευρισκόμενοι κινητοποιούνται και συνειδητοποιούν ότι η συμπεριφορά τους είναι επίσης μέρος του προβλήματος. Είναι συγκλονιστικό για αυτούς, ότι το εκφοβισμένο παιδί θα έκανε κάτι τέτοιο, καθώς δεν έχουν συνειδητοποιήσει τη σοβαρότητα της κατάστασης μέχρι εκείνο το σημείο.

Ένα στοιχείο που λείπει σε αυτήν την πρακτική είναι η μακροχρόνια ανατροφοδότηση - συνήθως οι μαθητές έρχονται στο εργαστήριο, αλλά η Τζίνα δεν γνωρίζει εάν η αλλαγή στάσης είναι μακροπρόθεσμη ή όχι.

4. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

“ΡΟΜΠΕΡΤΑ” – ΔΙΑΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

Λεπτομερής περιγραφή της κατάστασης:

Η μελέτη περίπτωσης που θα παρουσιάσουμε είναι μια περίπτωση εκφοβισμού ως ομαδική συμπεριφορά, συγκεκριμένα μια ομάδα κοριτσιών του πρώτου έτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που εκφοβίζει έναν από τους συμμαθητές τους, που θα ονομάσουμε „Roberta”.

Η Ρομπέρτα ήταν πολύ ντροπαλή και εσωστρεφής, αλλά πρόθυμη να γίνει δεκτή από τους συνομηλίκους της. Στην τάξη της, 4 από τους συμμαθητές της, δημιούργησαν μία ομάδα για εκείνη, το οποίο ονόμασαν «Η καλύτερη». Προκειμένου να τους ευχαριστήσει και να γίνει αποδεκτή, η Ρομπέρτα ικανοποίησε όλα τα αιτήματά τους: να ντυθεί με έναν συγκεκριμένο τρόπο, να αποφύγει να μιλήσει με μερικούς συμμαθητές, να τους δώσει ως «δώρο» μερικά από τα προσωπικά της αντικείμενα τα οποία ήθελαν. Τα κορίτσια προσποιήθηκαν ότι την έκανα μέλος της παρέας τους και μερικές μέρες μετά την καλούν ακόμη και να βγει έξω, για να παίξει αυτό το παιχνίδι αποδοχής. Στην πραγματικότητα, η ομάδα την απέκλειε. Οργάνωσαν κρυφά συναντήσεις και την κορόιδευαν σε κλειστές ομάδες κοινωνικών μέσων. Η μητέρα της Ρομπέρτα ειδοποιήθηκε από άλλους γονείς που διάβασαν τις συνομιλίες στις ομάδες και που είχαν ακούσει για αυτήν την κατάσταση από τα παιδιά τους. Η Ρομπέρτα άλλαξε επίσης τη συμπεριφορά της στο σπίτι, αρχίζοντας να έχει διατροφικές διαταραχές και αλλαγές στη διάθεση, συχνό κλάμα, νευρικότητα και κατάθλιψη. Η μητέρα της Ρομπέρτα αποφάσισε τότε να της μιλήσει για να είναι σίγουρη, τι συνέβαινε. Αφού η Ρομπέρτα επιβεβαίωσε την αλήθεια, αποφάσισε να μιλήσει με τον υπεύθυνο δάσκαλο.

Διαδικασία Αντιμετώπισης:

Ο υπεύθυνος δάσκαλος αποφάσισε να υιοθετήσει μια πολύπλευρη προσέγγιση για την αντιμετώπιση της κατάστασης, εμπλέκοντας πρώτα τους γονείς, μετά την τάξη και τον σχολικό ψυχολόγο.

- Ο δάσκαλος κάλεσε τους γονείς των κοριτσιών να συζητήσουν μαζί για την κατάσταση. Οι οικογένειες, μετά από μια αρχική έκπληξη, ήταν πρόθυμες να μιλήσουν με τα κορίτσια τους και να προσπαθήσουν να προσαρμόσουν τη συμπεριφορά τους.
- Ο δάσκαλος αποφάσισε, επίσης, να επενδύσει περισσότερο χρόνο για να μιλήσει για εκφοβισμό μέσα στην τάξη, αποφεύγοντας να μιλήσει για το συγκεκριμένο επεισόδιο και όχι για να επιδεινώσει την κατάσταση. Οργάνωσε συζητήσεις και παρουσίασε μια ταινία.
- Η δασκάλα μίλησε ιδιωτικά και με τα κορίτσια της ομάδας, τονίζοντας τις δραματικές συνέπειες της συμπεριφοράς του εκφοβισμού στον συμμαθητή της.
- Τέλος, ο δάσκαλος απευθύνθηκε στο σχολικό ψυχολόγο, που οργάνωσε ατομικές συνεδρίες για τους συμμετέχοντες μαθητές και ομαδικές συνεδρίες με ολόκληρη την τάξη.

2. Συλλογή εργαλείων

2.1 Διήγηση ιστοριών

“Η διήγηση είναι το πιο δυνατό εργαλείο ώστε να μοιραστούμε ιδέες στον σημερινό κόσμο.”

(Robert McKee)

Η εκμάθηση μέσω της αφήγησης αναφέρεται σε μια διαδικασία στην οποία η μάθηση είναι δομημένη γύρω από μια αφήγηση ή μια ιστορία ως μέσο «λογικής». Περιλαμβάνει τη χρήση προσωπικής ή απρόσωπης ιστορίας και ανέκδοτων για την προσέλκυση μαθητών και την ανταλλαγή γνώσεων.

Η αφήγηση ιστοριών είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για να βοηθήσει τους νέους να μοιραστούν εμπειρίες, να εξηγήσουν γεγονότα και φαινόμενα, ενώ ταυτόχρονα διεγείρουν τις δεξιότητες και τα συναισθήματά τους στην επικοινωνία. Επιπλέον, αυτή η μεθοδολογία τους βοηθά να αντισταθούν, να οργανώνουν και να απομνημονεύουν πληροφορίες για τη δική τους ιστορία ζωής, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων λεπτομερειών για το παρελθόν τους, την πολιτιστική τους κληρονομιά και το κοινωνικό-πολιτιστικό υπόβαθρο, προκειμένου να δώσουν συνέχεια και να το γνωρίζουν.

Η αφήγηση περιλαμβάνει τον εντοπισμό κοινών σημείων μέσω της συλλογικότητας των προσωπικών εμπειριών και της εξατομίκευσης της συλλογικής εμπειρίας, προκειμένου να ευαισθητοποιηθεί για ένα ευαίσθητο θέμα, όπως ζητήματα που βασίζονται στο φύλο, μετανάστευση κ.λπ. Ο σκοπός είναι να οικοδομήσουμε την προσωπική ταυτότητα μέσω συναισθημάτων και δίκτυα νοημάτων, εστιάζοντας ταυτόχρονα στην αμοιβαία κατανόηση και αντανάκλαση στις εμπειρίες των άλλων.

Η αφήγηση έχει ορισμένα βασικά στοιχεία:

- Οι ιστορίες είναι γενικά γραμμένες στο πρώτο πρόσωπο, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις, υπάρχει

ένας διαμεσολαβητής που παρουσιάζει μια ιστορία.

- Η διαδικασία αφήγησης περιλαμβάνει την εξερεύνηση και τη συλλογή «δεδομένων», τη δημιουργία μιας ιστορίας μέσω της λογικής σύνδεσης, προκειμένου να εξελιχθεί η αφήγηση.
- Η ρύθμιση ή ο τρόπος παρουσίασης της ιστορίας και το υλικό που χρησιμοποιείται (βίντεο, εικόνες, κείμενο, αφήγηση) επηρεάζει πολύ τον τρόπο που ο ακροατής αντιλαμβάνεται την ιστορία.

Η αφήγηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη:

- α) Το πλαίσιο: κατάσταση, χώρος και τόπος όπου συμμετέχει η αφήγηση ·
- β) Το μάθημα: η πλοκή και οι εκδηλώσεις, το περιεχόμενο που εκφράζεται μέσω διαφόρων στοιχείων γλώσσας και μέσων.

Υπάρχουν διαφορετικά στυλ αφήγησης. Μια ιστορία πρέπει να παρουσιάζεται με τρόπο που να δίνει έμφαση στο „τι” της ιστορίας αλλά και στο „πώς” της αφήγησης από τον αφηγητή. Είναι σημαντικό να δημιουργήσετε μια χαλαρή ατμόσφαιρα (π.χ. συμμετέχοντες που κάθονται σε κύκλο, ημικύκλιο, εσωτερικά ή εξωτερικά) προκειμένου να διευκολυνθεί η επικοινωνία.

Κατά την επεξεργασία μιας ιστορίας, υπάρχουν πολλά στοιχεία για να εστιάσετε:

- **1. Συνάφεια:** είναι σημαντικό να θυμάστε τι είναι ενδιαφέρον για τους ακροατές.
- **2. Δομή της ιστορίας:** «Μια φορά κι έναν καιρό...». Η ιστορία πρέπει να έχει πλοκή, χαρακτήρες, σύγκρουση, εισαγωγή, μέση και τέλος.
- **3. Πάθος:** ποιος είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να πείτε αυτήν την ιστορία, ποια είναι η πεποίθηση που κυριαρχεί μέσα σας και τροφοδοτεί την ιστορία σας;
- **4. Όντας ο εαυτός σας:** ποια προσωπική εμπειρία συνδέεται με την ιστορία και μπορείτε να μοιραστείτε με τους ακροατές σας;

Εάν η αφήγηση λειτουργεί ως διαμεσολαβητής μιας ομάδας μαθητών, πρέπει να ληφθούν υπόψη ορισμένες γενικές οδηγίες:

- Ο διαμεσολαβητής πρέπει να μιλήσει αργά και καθαρά, να διαμορφώσει τον τόνο της φωνής ανάλογα με την πλοκή και να προσπαθήσει να ξυπνήσει συναισθήματα.
- Είναι σημαντικό να δώσετε στους συμμετέχοντες χρόνο να σκεφτούν, να κάνουν ερωτήσεις, να δουν τις φωτογραφίες, να κάνουν σχόλια. Επιπλέον, ο διαμεσολαβητής θα πρέπει να εμπνέει εμπιστοσύνη μεταξύ των συμμετεχόντων, προκειμένου να τους οδηγήσει σε προβληματισμό και την προφορική έκφραση της εμπειρίας τους.
- Στο τέλος των συνεδριών, οι συμμετέχοντες πρέπει να δείξουν τα μαθησιακά τους αποτελέσματα. Μπορούν να δείξουν ότι κατανόησαν την ιστορία κάνοντας κάποιες ερωτήσεις στον διαμεσολαβητή. Ωστόσο, είναι καλύτερο να αφήσετε περισσότερο χρόνο για τον εσωτερικό προβληματισμό των συμμετεχόντων και όχι να τους τονίσετε σημεία της ιστορίας.

Η αφήγηση ιστοριών είναι η παλαιότερη μορφή εκπαίδευσης, εξελίχθηκε αρκετά ανά τους αιώνες, αν και διατηρούσε τα ίδια βασικά χαρακτηριστικά. Σήμερα, οι τεχνολογίες υπάρχουν έντονα στην

καθημερινή ζωή όλων. Έχουν αλλάξει τον τρόπο αλληλεπίδρασης με τους γύρω μας, τον τρόπο που παρουσιάζουμε τον εαυτό μας και πώς το κάνουμε. Μέσω της χρήσης των smartphone, παραμένουμε συνδεδεμένοι σχεδόν 24 ώρες την ημέρα και κάθε δευτερόλεπτο εκτιθέμεθα σε νέα περιεχόμενα, βλέπουμε και ακούμε συνεχώς νέες ιστορίες. Οι πλατφόρμες κοινωνικών μέσων όπως το Instagram ή το Facebook, έκαναν την ζωή μας δημόσια προς όλους. Φυσικά, είναι δική μας απόφαση τι θα δείξουμε και πώς θα το κάνουμε. Λόγω αυτού η αφήγηση έγινε ψηφιακή και πιο διαδραστική. Στην πραγματικότητα, η ψηφιακή αφήγηση είναι τώρα το πιο δημοφιλές μέσο για τους νέους για να γνωστοποιούν τις εμπειρίες τους. Ειδικότερα, μέσω ψηφιακών μέσων σύντομου περιεχομένου, για παράδειγμα σε πλατφόρμες όπως το TikTok ή το Instagram, οι νέοι μοιράζονται συγκεκριμένες πτυχές της ζωής τους, χρησιμοποιώντας τη δημιουργικότητα και την πρωτοτυπία. Ο όρος «Media» μπορεί να περιλαμβάνει βίντεο πλήρους κίνησης με φωτογραφίες, ήχο, κινούμενα σχέδια, φωτογραφίες, ήχο κ.λπ.

Η χρήση πολυμέσων στην ψηφιακή αφήγηση ενθαρρύνει τους συμμετέχοντες να επικοινωνούν νοήματα σε πολλά επίπεδα. Και αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο επικοινωνούν οι νέες γενιές. Για να δημιουργηθεί ένα αποτελεσματικό κανάλι επικοινωνίας μαζί τους είναι το κλειδί για να μάθουμε πώς λειτουργεί.

Εν κατακλείδι, μέσω ιστοριών και αφήγησης, έχουμε τη δυνατότητα να διαχειριστούμε τις επιλογές μας και να δώσουμε νόημα στις εμπειρίες μας. Σύμφωνα με τον Ιταλό ερευνητή Federico Batini,

«Ο καθένας μπορεί να “χτιστεί” βάσει μιας ιστορίας, αφού ο καθένας μας είναι προϊόν των ιστοριών που λέει για τον εαυτό του, και πώς οι άλλοι μας αντιλαμβάνονται και λένε ιστορίες για εμάς. Είναι μια διαδικασία καθημερινής αφήγησης, ώστε να οικοδομήσουμε την ταυτότητά μας και να σκεφτούμε πώς βλέπουν οι άλλοι».

ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

12-18 χρονών

Διάρκεια

120 λεπτά

Θέματα που καλύπτονται

προσωπική ιστορία

Είδος δραστηριότητας

- ατομική δραστηριότητα
- δραστηριότητα σε εσωτερικό χώρο

Πηγή

www.tellyourstorymap.eu

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Οι συμμετέχοντες θα μπορούν να προβληματιστούν για το ταξίδι της ζωής τους και τις φιλοδοξίες τους για το μέλλον. Επίσης, θα είναι σε θέση να αναπαριστούν τις στιγμές της ζωής τους μέσω της καλλιτεχνικής έκφρασης.

Στόχος

- Να προωθήσει τη βαθύτερη αυτογνωσία και τον προβληματισμό των συμμετεχόντων
- Αύξηση της γνώσης εμπειριών που αναδεικνύει διαφορετικές προοπτικές
- Για να «οπτικοποιήσετε» προσωπικές ιστορίες

Υλικά

Χαρτί, μολύβι, χρώματα

ΟΔΗΓΙΕΣ

Εισαγωγή

Δώστε σε κάθε συμμετέχοντα ένα μεγάλο φύλλο χαρτιού και ζητήστε του να σχεδιάσει ένα μονοπάτι. Στη μέση του μονοπατιού ζητήστε τους να σχεδιάσουν έναν κύκλο. Στα αριστερά του μονοπατιού, ζητήστε τους να γράψουν «ο δρόμος που έχω ήδη διανύσει» και στα δεξιά - «ο δρόμος που δεν έχει έρθει ακόμη».

Βήμα 1 «Κοιτάζοντας πίσω» (30 λεπτά)

1. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να σκεφτούν και να συμπεριλάβουν στοιχεία από πού προέρχονται: μέρη, πολιτισμός, γλώσσα ή / και πνευματικότητα.
2. Ζητήστε τους να σκεφτούν τους συντρόφους τους σε αυτό το ταξίδι: φίλους, οικογένειες αλλά και πνευματικούς ηγέτες, κατοικίδια ζώα.
3. Ζητήστε τους να σχεδιάσουν ή να απαριθμήσουν μερικά από τα αγαπημένα μέρη κατά μήκος του δρόμου που έχουν ταξιδέψει μέχρι τώρα σε αυτό το ταξίδι.
4. Ζητήστε τους να προσδιορίσουν δύο ορόσημα του ταξιδιού τους. Ρωτήστε τους ποια βασικά πράγματα έχουν ήδη επιτύχει και αντιπροσωπεύστε το στην πορεία τους.
5. Ζητήστε τους να σχεδιάσουν ένα βουνό και ένα ποτάμι για να συμβολίσουν δύο εμπόδια που έχουν ήδη ξεπεράσει. Πώς το ξεπέρασαν;
6. Ζητήστε τους να σχεδιάσουν το κιτ επιβίωσης στο επάνω μέρος της σελίδας. Μέσα σε αυτό πρέπει να καταγράψουν τι τους βοήθησε σε δύσκολες στιγμές. Αυτά θα μπορούσαν να είναι όχι μόνο άνθρωποι αλλά και αξίες.

Βήμα 2 «Κοιτάζοντας μπροστά» (30 λεπτά)

1. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να γράψουν τις ελπίδες και τις ευχές τους προς το τέλος του μονοπατιού. Αυτά μπορεί να είναι για τον εαυτό τους, τα μέλη της οικογένειάς τους, τους φίλους κ.λ.π.
2. Ζητήστε τους να προσδιορίσουν ορισμένα μέρη που επιθυμούν να δουν στα υπόλοιπα ταξίδια τους και ζητήστε τους να το επισημάνουν στο μονοπάτι.
3. Ζητήστε τους να εξετάσουν τα ορόσημα που έχουν ήδη επιτύχει και στη συνέχεια να τους ζητήσουν να σημειώσουν τρία μελλοντικά ορόσημα.
4. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να σχεδιάσουν ένα βουνό για να συμβολίσουν ένα εμπόδιο που μπορούν να αντιμετωπίσουν στο μέλλον. Πώς το ξεπέρασαν;
5. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να σημειώσουν τα τραγούδια που θα πάρουν μαζί τους στο μελλοντικό τους ταξίδι. Ζητήστε τους να σκεφτούν γιατί αυτά τα συγκεκριμένα τραγούδια, τι σημαίνουν για αυτά και να το υπογράψουν στο δρόμο τους.

Βήμα 3: «Κοιτάζοντας το Ταξίδι σας» (30 λεπτά)

1. Δώστε στους συμμετέχοντες λίγο χρόνο για να προβληματιστούν σχετικά με το ταξίδι τους.
2. Ρωτήστε τους ποιες είναι μερικές καλές αναμνήσεις που θα πάρουν μαζί τους στο μέλλον και αφήστε τους να τις σχεδιάσουν ως αστέρια στο Ταξίδι τους.
3. Ζητήστε τους να δώσουν ονόματα στα μονοπάτια τους για να συμβολίσουν τι σημαίνει αυτό το Ταξίδι της Ζωής σε αυτούς.
4. Ζητήστε τους να κοιτάξουν πίσω όλα όσα έχουν μιλήσει. Ποιο είναι το μάθημα που έμαθαν κατά τη Διάρκεια της ζωής τους; Θα ήθελαν να το μοιραστούν με άλλους;

Βήμα 4: «Κοινή χρήση του ταξιδιού» (30 λεπτά)

1. Όταν ολοκληρωθούν όλα τα «Ταξίδια της Ζωής» δώστε χρόνο στους συμμετέχοντες να περπατήσουν και να δουν τις ιστορίες άλλων συμμετεχόντων.
2. Συγκεντρώστε τους συμμετέχοντες στον κύκλο και ζητήστε εθελοντή να μοιραστεί την ιστορία του.
3. Ολοκληρώστε τη δραστηριότητα με προβληματισμό, πώς ένιωθαν οι συμμετέχοντες, ποιες ήταν οι πιο δύσκολες πτυχές που πρέπει να εντοπιστούν, εάν έχουν ανακαλύψει κάτι νέο ή ξεχάσουν κάποια βασικά στοιχεία.
4. Ρωτήστε στην ομάδα: Πώς ήταν να πείτε την ιστορία σας σε αυτήν την ομάδα; - Τι ήταν για εσάς να ακούσετε όλες αυτές τις ιστορίες; - Τι γνώσεις έχετε αποκτήσει για τον εαυτό σας και τους φίλους της ομάδας σας;

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Αυτή η παρέμβαση θα μπορούσε να είναι χρήσιμη για να επιτρέψει στους μαθητές να γνωρίζουν ο ένας τον άλλον καλύτερα και να βελτιώσουν την αυτογνωσία τους. Θα μπορούσε να είναι το σημείο εκκίνησης μιας δραστηριότητας, διότι θα μπορούσαν να προκύψουν προσωπικά ζητήματα και συγκρούσεις.

MYSTY – ΨΗΦΙΑΚΗ ΑΦΗΓΗΣΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

12 – 18 χρονών

Διάρκεια

Απροσδιόριστη

Θέματα που καλύπτονται

χρήση τεχνολογίας

Είδος δραστηριότητας

- ομαδική δραστηριότητα
- δραστηριότητα σε εσωτερικό χώρο

Πηγή

www.mysty.eu

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Οι μαθητές θα μάθουν πώς να δημιουργούν μια ιστορία χρησιμοποιώντας ψηφιακά εργαλεία, ενώ παράλληλα θα συνεργάζονται και με τους συνομηλίκους τους.

Στόχος

- βελτίωση της ικανότητας κριτικής σκέψης και λήψης αποφάσεων
- προώθηση και βελτίωση της ομαδικής εργασίας

Υλικά

- Χαρτί, μολύβι
- Knovio
<https://www.knovio.com/>
- Office Mix για Microsoft PowerPoint
<https://mix.office.com/en-us/Home>
- Μέσο ηχογράφησης φωνής (ηχογράφηση φωνής στα Windows ή εξωτερικό λογισμικό ηχογράφησης like Audacity, ηχογράφηση μέσω τηλεφώνου όπως Voice Memos or Audio Recorder)
- Εφαρμογή επεξεργασίας βίντεο και ήχου (iMovie, Shotcut, Audacity, Windows Movie Maker, Vimeo)

ΟΔΗΓΙΕΣ

Βήμα 1: Καταιγισμός ιδεών σε ομάδες (κύκλος ιστορίας)

Ένας κύκλος ιστοριών είναι μια ευκαιρία να συγκεντρωθείτε σε κύκλο και να μοιραστείτε εμπειρίες ή ιστορίες που σχετίζονται με ορισμένα θέματα (ξεχωριστές οικογενειακές στιγμές, σημαντικά αντικείμενα, άνθρωποι που έχω γνωρίσει, περιπέτειες και επιτεύγματα, ξεχωριστές θέσεις στη ζωή μου, γιορτή).

Βήμα 2: Εύρεση της ιστορίας σας

Κοιτάξτε τις ιδέες σας και βρείτε δύο ή τρεις πιθανές ιστορίες που μπορεί να χρησιμοποιήσετε σε αυτό το έργο. Πάρτε στυλό και χαρτιά και γράψτε τις ιστορίες σας σαν να τις λέγατε σε έναν φίλο. Γράψτε γρήγορα, χωρίς υπερβολικό φιλτράρισμα.

Βήμα 3: Επιλέγοντας την καλύτερη ιστορία

Τώρα έχετε δύο ή τρεις πιθανές ιστορίες. Για να δείτε ποια πρόκειται να χρησιμοποιήσετε, απαντήστε στις παρακάτω ερωτήσεις:

- Τι νομίζετε ότι σημαίνει η ιστορία; Τι είναι πραγματικά;
- Ποια είναι η πιο σημαντική στιγμή στην ιστορία; Τι είναι αυτή η στιγμή; Γιατί είναι αυτή η στιγμή; Άλλαξε κάτι; Μάθατε ή συνειδητοποιήσατε κάτι νέο; Προσπαθήστε να περιγράψετε τη στιγμή με περισσότερες λεπτομέρειες.
- Ποια συναισθήματα συνδέονται με αυτήν την ιστορία;

Βήμα 4: Γράψτε την ιστορία σας

Τώρα ήρθε η ώρα να γράψετε την ιστορία σας. Φανταστείτε ότι λέτε την ιστορία σε έναν φίλο. Χρησιμοποιήστε ένα αρκετά ανεπίσημο στυλ που μοιάζει με προφορική αφήγηση. Χρησιμοποιήστε απλές, σύντομες προτάσεις. Η ιστορία σας δεν πρέπει να υπερβαίνει τη 1 σελίδα A4. Διατηρήστε το κοινό σας αφοσιωμένο. Πώς θα τραβήξετε την προσοχή τους; Είναι καλή ιδέα να ξεκινήσετε με μια υπέροχη αρχή. Κάτι δραματικό, αστείο, ενδιαφέρον ή συναισθηματικό προσελκύοντας την προσοχή τους. Χρήσιμες συμβουλές:

- Συνιστούμε μια προφορική ιστορία διάρκειας μεταξύ ενός και τριών λεπτών.
- Να θυμάστε, ότι οι ιστορίες έχουν αρχή, μέση και τέλος. Αλλά μια πραγματικά καλή ιστορία δεν ακολουθεί απαραίτητα μια χρονολογική σειρά. Μπορεί να ξεκινήσετε στη μέση και να μεταφέρετε το κοινό σας στο τέλος της ιστορίας και στη συνέχεια να ξεδιπλώσετε την αφήγηση από εκεί. Δοκιμάστε αυτό. Βρείτε μια κρίσιμη στιγμή στην ιστορία σας και προσπαθήστε να ξεκινήσετε από εκεί στο δεύτερο προσχέδιο.
- Η συσχέτιση της ιστορίας σας με ένα ή περισσότερα θέματα μπορεί να σας βοηθήσει να επιλέξετε, ποιες λεπτομέρειες της ιστορίας πρέπει να περιλαμβάνονται στην ιστορία σας και τι μπορείτε να αφήσετε εκτός.
- Διαβάστε ξανά το πρώτο προσχέδιο και δείξτε το σε έναν φίλο. Έχετε καταφέρει να μεταφέρετε τα συναισθήματά σας; Εστιάζετε στα σωστά πράγματα; Είναι κάτι ασαφές ή συγκεχυμένο;
- Ζητήστε από έναν φίλο ή μέλος της οικογένειας να ακούσει ή να διαβάσει το σενάριό σας. Ενδέχεται να εντοπίσουν σφάλματα που ίσως δεν έχετε δει. (Ακόμη και επαγγελματίες σεναριογράφοι και δημοσιογράφοι χρειάζονται επαγγελματίες διορθωτές κειμένων, οπότε μην ανησυχείτε!)

Βήμα 5: Επιλογή εικόνων

Βεβαιωθείτε ότι έχετε τη συγκατάθεση για δημοσίευση και κοινή χρήση προσωπικών φωτογραφιών. Πάντα ζητάτε άδεια για να χρησιμοποιήσετε τις φωτογραφίες άλλων!

Βήμα 6: Παραγωγή της ιστορίας σας

Για να δημιουργήσετε μια πειστική ιστορία, θα πρέπει να δομήσετε την παρουσίασή σας. Η ιστορία σας θα αποτελείται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- μία ή περισσότερες εικόνες (εάν χρησιμοποιείτε μία εικόνα, μπορείτε να κάνετε μετακίνηση και μεγέθυνση διαφόρων λεπτομερειών κατά την αφήγησή σας)
- τη φωνή σας
- πιθανώς κάποια μουσική που ενισχύει το νόημα και τα συναισθήματα της ιστορίας

Βήμα 7: Ηχογράφηση και επεξεργασία της ιστορίας σας

Ήρθε η ώρα να δημιουργήσετε την ιστορία σας. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μια ποικιλία εφαρμογών για να εγγράψετε τη φωνή σας και, στη συνέχεια, να συγχρονίσετε τη φωνή σας, τις φωτογραφίες και οτιδήποτε άλλο χρειαστείτε σε ένα βίντεο κλιπ ψηφιακής ιστορίας. Η συμβουλή μας είναι: Κρατήστε το απλό! Δοκιμάστε μια απλή ρύθμιση εγγραφής και ένα απλό λογισμικό επεξεργασίας, ίσως αυτό είναι το μόνο που χρειάζεστε για να δημιουργήσετε την ιστορία σας. Όσο περισσότερες δυνατότητες έχει μια εφαρμογή, τόσο πιο περίπλοκη και επιρρεπής σε σφάλματα γίνεται η παραγωγή σας. Φυσικά, αν γνωρίζετε τι κάνετε, προχωρήστε!

Συμβουλές για την εγγραφή της φωνής σας: Κατά την εγγραφή του σεναρίου σας, επιλέξτε ένα ήσυχο μέρος όπου εσείς ή το άτομο που λέει την ιστορία μπορείτε να χαλαρώσετε. Το μικρόφωνο δεν πρέπει να είναι πολύ κοντά και όχι πολύ μακριά. Κατά την εγγραφή, μιλήστε αργά, μην βιάζεστε. Μπορείτε να εγγράψετε τη φωνή σας σε κινητό τηλέφωνο. Το μικρόφωνό του θα πρέπει να είναι αρκετά καλό για αυτό το έργο. Εάν το σχολείο διαθέτει καλά μικρόφωνα, μπορείτε επίσης να τα χρησιμοποιήσετε για εγγραφή. Το πιο σημαντικό, ακούτε την εγγραφή σας και ελέγχετε για επίπεδο έντασης (πολύ υψηλή, πολύ χαμηλή), θορύβους στο παρασκήνιο και άλλες παρεμβολές. Η εγγραφή σας δεν πρέπει να είναι τέλεια, απλώς βεβαιωθείτε ότι η ιστορία και τα συναισθήματα ξεπερνούν! Εάν κάνετε λάθος, μην ανησυχείτε. Σταματήστε εκεί που βρίσκεστε και διαβάστε ξανά αυτήν την παράγραφο. Μπορούμε να επεξεργαστούμε τον ήχο αργότερα και να αποκόψουμε τυχόν λάθη. Μπορεί να θέλετε να κάνετε κάποιες αλλαγές, κάτι που είναι απολύτως εντάξει. Συζητήστε το με τον δάσκαλό σας εκ των προτέρων, ώστε να είναι πλήρως προετοιμασμένοι πριν από την ηχογράφηση!

Συμβουλές για τη δημιουργία της ψηφιακής σας ιστορίας: Υπάρχουν πολλές εφαρμογές που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε για να συνδυάσετε την ψηφιακή σας ιστορία. Το Knovio (<https://www.knovio.com/>) και το Office Mix (<https://mix.office.com/enus/Home>) σας επιτρέπουν να ανεβάσετε ένα αρχείο παρουσίασης και να εγγράψετε ήχο απευθείας για κάθε διαφάνεια. Μπορείτε, επίσης, να εγγράψετε τον ήχο για μεμονωμένες διαφάνειες. Το Audacity (<http://www.audacityteam.org/>) είναι ένα δωρεάν και εύχρηστο λογισμικό για την εγγραφή και την επεξεργασία της φωνής σας. Οι Mac υπολογιστές και iOs κινητά έχουν μια καλή εφαρμογή επεξεργασίας βίντεο που ονομάζεται iMovie. Εάν απαιτείται πιο προηγμένο λογισμικό επεξεργασίας βίντεο για Windows για να διηγηθείτε την ιστορία σωστά, μια κατάλληλη εφαρμογή ίσως είναι το Windows Movie Maker – αλλά δεν ενημερώνεται πλέον. Το Shotcut (<https://www.shotcut.org/>) είναι ένα άλλο δωρεάν λογισμικό επεξεργασίας βίντεο, αλλά ορισμένοι μαθητές είχαν ανάμικτα σχόλια κατά τη χρήση του στο παρελθόν.

Βήμα 8: Δημοσίευση της ιστορίας σας

Πριν δημοσιεύσετε την ιστορία σας, ρίξτε μια ματιά και βεβαιωθείτε ότι όλα είναι όπως θα έπρεπε. Πρέπει να εξαγάγετε την ιστορία σε μορφή βίντεο (MP4, MOV, WMV, MKV,...). Αυτό ΔΕΝ είναι το ίδιο με το αρχείο έργου βίντεο. Ή μοιράζεστε το βίντεο online (ιδιωτικά) και έχετε έναν σύνδεσμο για το βίντεο. Στη συνέχεια, δείξτε το στον δάσκαλο, τους φίλους, τα μέλη της οικογένειας και άλλους και ζητήστε σχόλια. Σε αυτό το σημείο μπορείτε ακόμα να κάνετε αλλαγές στην ιστορία σας, αλλά μόλις δημοσιευτεί πλήρως και ανοιχτή, η πραγματοποίηση αλλαγών θα είναι λίγο πιο δύσκολη! Πριν από τη δημοσίευση, βεβαιωθείτε ότι έχετε όλα τα δικαιώματα χρήσης φωτογραφιών, μουσικής, ηχητικών εφέ κ.λπ. – κατά προτίμηση σε γραπτή μορφή!

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Οι μαθητές μπορούν να μάθουν περισσότερα για την ψηφιακή αφήγηση και να αποκτήσουν τις δεξιότητες για να δημιουργήσουν τη δική τους ιστορία, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να καταγγείλει τις συμπεριφορές εκφοβισμού στο σχολείο και να προωθήσει τη θετική επικοινωνία.

ΖΑΡΙΑ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

8+

Διάρκεια

1h

Θέματα που καλύπτονται

Φαντασία και δημιουργικότητα

Είδος δραστηριότητας

Ομαδική δραστηριότητα

Πηγή

www.storycubes.com

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Τα «Ζάρια Ιστοριών» είναι ένα παιχνίδι όπου κάθε παίκτης γίνεται ο αφηγητής. Ρίξτε τα ζάρια και δημιουργήστε μια ιστορία που ξεκινά με το «Μια φορά κι έναν καιρό...» χρησιμοποιώντας τα εννέα σύμβολα στα πρόσωπα των ζαριών. Στη συνέχεια, ακολουθήστε τη φαντασία σας!

Για να δημιουργήσετε την ιστορία σας, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τρία ζάρια για τη ρύθμιση, τρία για την ανάπτυξη της ιστορίας και τρία για το συμπέρασμα.

Στόχος

Υποκινήστε τη δημιουργικότητα των συμμετεχόντων

Υλικά

Ζάρια ιστοριών (Story cubes)

Συμβουλές

- Εάν δεν έχετε πολλές ιδέες, σκεφτείτε την αγαπημένη σας ταινία, βιβλίο ή τηλεοπτική εκπομπή. Τι θα μπορούσε να συμβεί στους αγαπημένους σας χαρακτήρες σε άλλη ώρα ή μέρος;
- Είστε ελεύθεροι να ερμηνεύσετε τα σύμβολα
- Μπορούν να αντιπροσωπεύουν διαφορετικά πράγματα για όλους, και η πρώτη ιδέα που έχετε είναι συχνά η σωστή.

ΟΔΗΓΙΕΣ

Βήμα 1

Πετάξτε τα ζάρια

Βήμα 2: Δημιουργήστε την ιστορία σας

Ξεκινήστε την ιστορία σας με το “Μια φορά κι έναν καιρό ..”

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Τα «Ζάρια ιστοριών» (Story cubes) προωθούν τη θετική επικοινωνία μεταξύ των μαθητών και είναι ένας εύκολος και αστείος τρόπος βελτίωσης των δεξιοτήτων αφήγησης.

ΒÁBSZÍNHÁZ – „ALKOSS MEG EGY BÁBOT, ALKOSD MEG MAGADAT” ΜÓDSZEREK

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

14+

Διάρκεια

4 ώρες

Θέματα που καλύπτονται

προσωπική ιστορία

Είδος δραστηριότητας

ομαδική δραστηριότητα

Πηγή

www.ccproject.art/

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Η τέχνη του κουκλοθέατρου χρησιμοποιείται ως μορφή τέχνης στην εκπαίδευση και τη θεραπεία (π.χ. Η μακροχρόνια εμπειρία του Teatr Grodzki).

Στόχος

Παρόλο που το κουκλοθέατρο θεωρείται συνήθως κάτι παιδιάστικο, μπορεί να χρησιμεύσει ως ένας πολύ αποτελεσματικός και ελκυστικός τρόπος διδασκαλίας των ενηλίκων μαθητών, πώς να ανακαλύψουν τις ικανότητες και τις ικανότητές τους που απαιτούνται για μια πραγματική κοινωνική προσαρμογή.

Υλικά

Θα ήταν ενδιαφέρον και ενθαρρυντικό να διαβάσετε την αρχική ιδέα του έργου <http://ccproject.art/wp-content/uploads/2018/11/Create-a-Puppet-Create-Yourself-Methodological-Guidelines.pdf>

Υλικά

Ένα καφέ ρολό χαρτί και ένα μόνο φύλλο τσαλακωμένο, μερικά ψαλίδια, μερικά καρούλια χορδής (διαφορετικά χρώματα), μερικές παλιές εφημερίδες, χρωματιστό χαρτί κρεπ.

ΟΔΗΓΙΕΣ

1. Δημιουργήστε μια μαριονέτα

Ο εκπαιδευτής καθοδηγεί την ομάδα σε όλα τα στάδια της δημιουργίας μαριονετών. Κάθε συμμετέχων χρειάζεται δύο φύλλα χαρτιού (100 x 130cm το καθένα), μια εφημερίδα και κάποια σειρά για να κάνει τη βασική κατασκευή. Πρώτον, πρέπει να κάνουμε το χαρτί πιο εύκαμπτο και μαλακότερο τσακίζοντας και θρυμματίζοντάς το, έτσι ώστε να μοιάζει με υφή με το ύφασμα - μαλακό και εύκαμπτο. Το κάνουμε με το πρώτο φύλλο χαρτιού. Στη συνέχεια, το κόβουμε ή το σχίζουμε κατά μήκος στα μισά. Διαμορφώνουμε το σχήμα μιας κεφαλής (μια μπάλα) χρησιμοποιώντας το μισό φύλλο χαρτιού (ή εφημερίδες που καλύπτουμε με το μισό φύλλο χαρτιού). Δένουμε ένα κορδόνι στο «λαιμό» της μαριονέτας. Το υπόλοιπο χαρτί κάτω από το λαιμό πρέπει να τυλιχτεί σε δύο βραχίονες. Όλα τα μέρη πρέπει να είναι δεμένα με κορδόνι. Το ίδιο πρέπει να γίνει και με άλλα δύο μεγάλα κομμάτια χαρτιού που θα χρησιμοποιηθούν για τον κορμό (έτσι, τώρα το δεύτερο φύλλο χαρτιού πρέπει επίσης να συνθλιβεί και να τσαλακωθεί και να κοπεί στα μισά). Δύο μισά του φύλλου χαρτιού πρέπει να στρίβονται. Ένα κομμάτι πρέπει να λυγίσει στα μισά και να τυλιχτεί γύρω από έναν από τους ώμους της μαριονέτας. Στη συνέχεια, η διαδικασία πρέπει να επαναληφθεί και τα δύο κομμάτια πρέπει να ενώνονται και να δένονται με κορδόνι στην κορυφή. Τα δύο κομμάτια που κολλάνε κάτω πρέπει στη συνέχεια να ενώνονται και να δένονται με κορδόνι για να σχηματίζουν κυκλικό σχήμα.

Δύο άλλα μεγάλα κομμάτια χαρτιού, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για τα πόδια, πρέπει να είναι στραμμένα προς τα πάνω. Όπως και ο κορμός, έτσι και τα πόδια πρέπει να είναι λυγισμένα στα μισά, στριμμένα και τυλιγμένα με κορδόνι. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να κατασκευαστεί η βασική δομή της μαριονέτας. Ένα παράδειγμα δημιουργίας (και κινούμενου) χάρτινων μαριονετών μπορεί να βρεθεί με τη μορφή μιας μαθησιακής διαδρομής που τοποθετείται στην πλατφόρμα ορθής πρακτικής ARTES:

<https://artescommunity.eu/paper-puppets-in-action/>

2. Εισαγάγετε τη μαριονέτα σε ένα φανταστικό θέατρο

Πριν από αυτήν την άσκηση, ο αρχηγός σημειώνει το σχήμα ενός μεγάλου τετραγώνου στο πάτωμα. Μπορεί να γίνει με τη χρήση κασκόλ ή μεγάλων και στενών κομματιών χαρτιού. Οι συμμετέχοντες συνεργάζονται για να δημιουργήσουν ένα φανταστικό ΘΕΑΤΡΟ μέσα στην πλατεία. Έχουν μια στιγμή να σκεφτούν, τι ρόλο θέλουν να παίξουν στο θέατρο. Μπορούν να γίνουν οποιοσδήποτε ή οτιδήποτε, για παράδειγμα σκηνοθέτης ή σύστημα φωτισμού, σενάριο, ηθοποιός, κομμάτι σκηνής, τρόμος σκηνής κ.λπ. Η δημιουργία του θεάτρου πρέπει να ξεκινήσει αυθόρμητα - ένας από τους εθελοντές αναλαμβάνει μια στάση που χαρακτηρίζει τον επιλεγμένο ρόλο και στη συνέχεια εξηγεί στους άλλους τι συμβαίνει.

3. Δώστε «ζωή» στη μαριονέτα σας και δημιουργήστε την ιστορία σας

Η δραστηριότητα γίνεται σε ομάδα. Οι συμμετέχοντες χωρίζονται σε υποομάδες 4-5 μελών. Ένας προς έναν παίζουν τον ρόλο του σκηνοθέτη, ενώ η μαριονέτα που έχουν δημιουργήσει κινείται από τρεις άλλους συμμετέχοντες - κουκλοπαίκτες. Ένας από αυτούς κινεί το δεξί χέρι / το χέρι και το κεφάλι της μαριονέτας. Ο δεύτερος κρατά τον κορμό και λειτουργεί το αριστερό χέρι, και το τρίτο (στη μέση, λυγισμένο ή γονατιστή) είναι υπεύθυνο για τα πόδια. Είναι πιο άνετο να τοποθετήσετε τη μαριονέτα πάνω στο τραπέζι για να αποφύγετε την υπερβολική κλίση πάνω από το χώρο εκτέλεσης. Ο σκηνοθέτης λέει στους μαριονετίστες, τι πρέπει να κάνει η μαριονέτα βήμα προς βήμα και τι συμβαίνει στη σκηνή, για παράδειγμα: Ο χαρακτήρας ξαπλώνει και κοιμάται, αναπνέει ήρεμα. Ξαφνικά η μαριονέτα πετάγεται από το «κρεβάτι» και κοιτάζει γύρω. Αρχίζει να πλησιάζει το κοινό, να σέρνεται στις μύτες των ποδιών κ.λπ. Ο κανόνας είναι ότι οι ηθοποιοί δεν χρησιμοποιούν λέξεις. Ωστόσο, μπορούν να εμφανιστούν ήχοι (για παράδειγμα ο ήχος ενός ξυπνητηριού). Μπορεί να είναι χρήσιμο να προσδιορίσετε το κορυφαίο θέμα για όλες τις ασκήσεις κινουμένων σχεδίων. Ο ρόλος του αρχηγού κατά τη διάρκεια αυτής της άσκησης είναι να επισκέπτεται κάθε ομάδα και να τους δίνει συμβουλές, χωρίς να παρεμβαίνει πολύ στη δουλειά τους.

4. Παρουσίαση και ανατροφοδότηση

Κάθε σκηνοθέτης παρουσιάζει τη μικρή του ιστορία που έπαιξαν οι κουκλοπαίκτες στην υπόλοιπη ομάδα. Μετά από κάθε παρουσίαση, ο αρχηγός του εργαστηρίου ρωτά το κοινό, τι είδε και πώς κατάλαβε την πλοκή που παρουσιάστηκε. Στη συνέχεια, οι δημιουργοί κάθε πράξης εξηγούν, ποιοι ήταν οι σκοποί και οι στόχοι τους και αν οι θεατές έλαβαν το σωστό νόημα από μεμονωμένες ενέργειες/ κινήσεις της μαριονέτας. Το κοινό μπορεί να προτείνει κάποιες αλλαγές στη δράση για να γίνει πιο σαφής και κατανοητή.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Δίνει στους μαθητές τη δυνατότητα να εκφραστούν ελεύθερα χρησιμοποιώντας έναν εναλλακτικό τρόπο. Η ομαδική εργασία ενισχύει τη διαπροσωπική σχέση και ενθαρρύνει τους μαθητές να φέρουν στο φως συγκεκριμένα θέματα.

DIXIT

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

8+

Διάρκεια

30 λεπτά

Θέματα που καλύπτονται

- παιχνίδι λέξεων
- φαντασία και δημιουργικότητα

Είδος δραστηριότητας

- κάρτες
- ομαδική δραστηριότητα

Πηγή

www.libellud.com/dixit

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Το Dixit είναι ένα παιχνίδι σαν χαρακτήρες όπου κάθε παίκτης προσπαθεί να μαντέψει την κάρτα ενός άλλου παίκτη με βάση μία ένδειξη.

Στόχος

Ο στόχος είναι να τονωθεί η δημιουργικότητα και η φαντασία.

Υλικά

Αριθμός παιχτών: 3-6

Υλικά

Υλικό παιχνιδιού:

- πίνακας αποτελεσμάτων
- 84 κάρτες με εικόνες
- 36 μάρκες ψηφοφορίας; 6 χρώματα αριθμημένα διαδοχικά 1-6
- 6 χρωματιστά κομμάτια παιχνιδιού που ταιριάζουν με τις μάρκες ψηφοφορίας

ΟΔΗΓΙΕΣ

Κάθε παίκτης παίρνει τα χρωματιστά κομμάτια του παιχνιδιού και το τοποθετεί στο σημείο εκκίνησης στον πίνακα αποτελεσμάτων. Ανακατέψτε την τράπουλα και μοιράστε 6 σε κάθε παίκτη, με την όψη προς τα κάτω. Τοποθετήστε τα υπόλοιπα φύλλα στο κέντρο, όπου όλοι μπορούν να φτάσουν για να σχηματίσουν το σωρό κλήρωσης.

Εάν παίζετε με 3 παίκτες, τότε μοιράστε 7 φύλλα αντί για 6.

Κάθε παίκτης λαμβάνει μάρκες ψηφοφορίας που διαφέρουν ανάλογα με τον αριθμό των παικτών στο παιχνίδι:

3 παίκτες = 1-5 αριθμημένα κουπόνια

4 παίκτες = 1-4 αριθμημένα κουπόνια

5 παίκτες = 1-5 αριθμημένα κουπόνια

6 παίκτες = 1-6 αριθμημένα κουπόνια

Παίζοντας το παιχνίδι

Οι παίκτες ελέγχουν τις κάρτες τους, επιλέγουν ένα και προσπαθούν να σκεφτούν μια ιδέα για να την περιγράψουν σε άλλους παίκτες. Θέλετε αυτή η ένδειξη να είναι ελαφρώς αόριστη, αλλά όχι πολύ αόριστη και θα πρέπει να εξηγήσετε, γιατί επιλέξατε την υπόδειξή σας μετά την ψήφο όλων.

Για να καθορίσει, ποιος γίνεται ο “ενεργός παίκτης” πρώτα, κάθε παίκτης κοιτάζει τα χαρτιά του και ο πρώτος που σκέφτεται μια ένδειξη για την κάρτα του και δηλώνει ότι θέλει να είναι ο ενεργός παίκτης πρέπει να πάει πρώτος. Το παιχνίδι προχωρά αριστερά σε αυτόν τον παίκτη για κάθε στροφή μετά τον πρώτο. Ο ενεργός παίκτης δεν αποκαλύπτει την κάρτα του, μόνο την υπόδειξη.

Κάθε παίκτης στη συνέχεια κοιτάζει το χέρι του και επιλέγει ένα φύλλο που τους θυμίζει καλύτερα την υπόδειξη που έδωσε ο ενεργός παίκτης και δίνει αυτό το φύλλο στον ενεργό παίκτη, κλειστά.

Στη συνέχεια, ο ενεργός παίκτης ανακατεύει τα νέα φύλλα με τα δικά του και τα τοποθετεί με οποιαδήποτε σειρά στον αριθμημένο πίνακα σκορ, ώστε να είναι βέβαιο ότι θα συμπεριλάβει το επιλεγμένο φύλλο του και να μην υπερβαίνει τον τελικό διαδοχικό αριθμό των κουπονιών ψήφου που χρησιμοποιούνται.

Στη συνέχεια, κάθε παίκτης τοποθετεί ένα κλειστό κουπόνι ψηφοφορίας για να ταιριάζει με τον αριθμό του κουλοχέρη που πιστεύει ότι είναι πιθανότατα το φύλλο του ενεργού παίκτη.

Μόλις ψηφιστούν όλες οι ψήφοι, τότε ο ενεργός παίκτης αποκαλύπτει το αληθινό του φύλλο και έπειτα όλοι αποκαλύπτουν τις ψήφους τους.

Κάθε παίκτης σημειώνεται και έπειτα κάθε παίκτης ξαναγεμίζει το χέρι του πίσω σε αυτό που είχαν αρχικά μοιραστεί. Ο επόμενος ενεργός παίκτης βρίσκεται στα αριστερά του τελευταίου ενεργού παίκτη.

Βαθμολόγηση και νίκη του παιχνιδιού

Μόλις αποκαλυφθούν οι ψήφοι, κάθε παίκτης βαθμολογείται με τα ακόλουθα κριτήρια:

Εάν όλοι οι παίκτες εντόπισαν με επιτυχία το πραγματικό φύλλο του ενεργού παίκτη, τότε ο ενεργός παίκτης λαμβάνει 0 πόντους και όλοι οι άλλοι παίκτες λαμβάνουν 2 πόντους.

Εάν κανένας παίκτης δεν βρει την πραγματική κάρτα ενεργών παικτών, τότε ο ενεργός παίκτης παίρνει ξανά 0 πόντους, αλλά οι άλλοι παίκτες παίρνουν 2 πόντους +1 πόντους ανά ψήφο για το δικό τους φύλλο.

Εάν τουλάχιστον ένας, αλλά όχι όλοι οι παίκτες, ψήφισαν την πραγματική κάρτα του ενεργού παίκτη, τότε ο ενεργός παίκτης λαμβάνει 3 πόντους και οι παίκτες που βρήκαν την κάρτα λαμβάνουν επίσης 3 πόντους και 1 επιπλέον πόντο για κάθε ψήφο για το δικό τους φύλλο, ενώ οι υπόλοιποι παίκτες θα λάβουν 0 πόντους εάν ψηφίστηκε το φύλλο τους.

Κάθε παίκτης που σημείωσε πόντους για αυτόν τον γύρο θα μετακινήσει το παιχνίδι του προς τα εμπρός κατά μήκος του πίνακα σκορ, τον ακριβή αριθμό των χώρων που σημείωσε ως πόντους.

Ο πρώτος παίκτης που έφτασε στο τέλος του πίνακα αποτελεσμάτων κερδίζοντας συνολικά 30 πόντους κερδίζει το παιχνίδι.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Οι κάρτες στο Dixit μπορούν να δώσουν έμπνευση και να βοηθούν τους μαθητές να βελτιώσουν τις ικανότητές τους αφήγησης.

2.2 Εργασία μέσω Συμβόλων

“Με τη βοήθεια των συμβόλων, μπορούμε να παρέχουμε στους ανθρώπους με μια επιπλέον γλώσσα, όταν δεν μπορούν να βρουν τις σωστές λέξεις.”

Wilfried Schneider

Τα σύμβολα πιθανότατα συνόδεψαν ανθρώπους για χιλιάδες χρόνια και είναι σταθερά ενσωματωμένα στους αντίστοιχους πολιτισμούς. Εδώ θα ασχοληθούμε με μια τεχνική, την εργασία μέσω συμβόλων, που έγινε γνωστό, για παράδειγμα, μέσω των διδασκαλιών του C.G. Jung και παίζει σημαντικό ρόλο στην ψυχοθεραπεία.

Ακολουθώντας την αρχική προσέγγιση του Wilfried Schneider, θεραπευτή και δημιουργού της μεθοδολογίας, (www.psychologische-symbolarbeit.de) η οργάνωση Hafelekar άρχισε να εισάγει συμβολικά έργα σε διάφορους τομείς του εκπαιδευτικού τομέα. Σε αυτή τη βάση και με μερικά χρόνια εμπειρίας πάνω στα σύμβολα στην Αυστρία, η Hafelekar ανέπτυξε περαιτέρω τη «μεθοδολογία SymfoS» στο έργο «SymfoS - Σύμβολα Επιτυχίας», όπου η εργασία με σύμβολα προσαρμόστηκε στον τομέα της εκπαιδευτικής και επαγγελματικής καθοδήγησης για νέους με μειονεκτήματα. Μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες στο www.symfos.eu.

Ακολουθώντας την αρχική προσέγγιση του Wilfried Schneider, θεραπευτή, δημιουργού της μεθοδολογίας και του εκπαιδευτή συμβόλων εργασίας (<https://www.psychologische-symbolarbeit.de/>) η οργάνωση Hafelekar άρχισε να εισάγει συμβολικά έργα σε διάφορους τομείς του εκπαιδευτικού τομέα. Σε αυτή τη βάση και με μερικά χρόνια εμπειρίας συμβόλων στην Αυστρία, η Hafelekar ανέπτυξε περαιτέρω τη «μεθοδολογία SymfoS» στο έργο «SymfoS - Symbols for success», όπου η συμβολική εργασία προσαρμόστηκε στον τομέα της εκπαιδευτικής και επαγγελματικής καθοδήγησης για μειονεκτούντες νέους. Βρείτε περισσότερες πληροφορίες στο <http://www.symfos.eu/>.

Στο έργο “SymfoS - Symbols for success”, τα σύμβολα θεωρούνται ως μια επιπλέον γλώσσα για τους νέους, αφού έχουν την δυνατότητα να εκφραστούν. Το εργαλείο αυτό αποτελεί μια καλή τεχνική εκκίνησης για το έργο KITEfighter: : κατά την Διάρκεια των επεισοδίων εκφοβισμού μπορεί να παρατηρηθεί, ότι οι συμμετέχοντες - οποιουδήποτε ρόλου - είναι κυριολεκτικά “άφωνοι”, δεν γνωρίζουν δηλαδή, πώς να μιλήσουν και τι να πουν.

Δεδομένου ότι η μέθοδος της συμβολικής εργασίας είναι πολύ εκτεταμένη και τα άτομα που θέλουν να εργαστούν μαζί της πρέπει να ολοκληρώσουν τουλάχιστον ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα 6 ημερών, μπορούμε να συμπεριλάβουμε μόνο τις παρεμβάσεις σε αυτό το έργο που είναι εύκολο να μάθουν και δεν απαιτούν προηγούμενη γνώση.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

Όλες οι ηλικίες

Διάρκεια

Το λιγότερο 1 ώρα για προετοιμασία και μετά συνέχεια

Θέματα που καλύπτονται

- Εργασία με σύμβολα (Εισαγωγή)
- Ομαδικότητα

Είδος δραστηριότητας

- Ομαδική δραστηριότητα
- Δραστηριότητα σε εσωτερικό χώρο (ίσως σε εξωτερικό χώρο εάν αναζητάτε σύμβολα από την φύση)

Πηγή

www.symbolarbeit.at

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Το εισαγωγικό μέτρο „ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΜΑΣ” εστιάζει σε δύο πτυχές:

- Η δημιουργία του πλαισίου συμβόλων είναι ένα πρώτο βήμα για τους παιδαγωγούς και τους μαθητές, να εξοικειωθούν με τη συμβολική εργασία.
- Το πρακτικό υπόβαθρο: Κάποιος χρειάζεται ένα συγκεκριμένο σύνολο συμβόλων για να μπορεί να συνεργαστεί με τις περαιτέρω παρεμβάσεις.

Περίληψη

Η οικοδόμηση της ομάδας ενισχύεται, καθώς ο καθένας στην ομάδα έχει ένα μικρό έργο και η δημιουργικότητα διεγείρεται κατά το σχεδιασμό του κουτιού.

Στόχος

Αυτή η απλή αποστολή της δημιουργίας ενός κουτιού συμβόλων μαζί με τον δάσκαλο σε μια κοινότητα τάξης είναι ένα προληπτικό μέτρο με αυτούς τους στόχους:

1. Η κοινότητα της τάξης μαθαίνει ότι όλοι πρέπει να συνεισφέρουν όταν ξεκινούν ένα νέο έργο.
2. Ο δάσκαλος και οι μαθητές συζητούν ποια σύμβολα είναι από τη δική τους άποψη και τι σημαίνουν για αυτά ξεχωριστά.
3. Είναι ένα αίσθημα επιτυχίας όταν βλέπετε ότι το κουτί γεμίζει όλο και περισσότερο με την πάροδο του χρόνου και ότι το κοινό έργο μεγαλώνει ως αποτέλεσμα.
4. Το πρακτικό όφελος: Απαιτείται ορισμένος αριθμός συμβόλων για να λειτουργήσει με τη μέθοδο σε μελλοντικές παρεμβάσεις.

Υλικά

Για τους δασκάλους: Διαβάστε το φυλλάδιο οδηγιών του Symbol Work

Υλικά

- Υλικά για να δημιουργήσουμε ένα κουτί συμβόλων
- Συλλογή δεδομένων

ΟΔΗΓΙΕΣ

Οι εκπαιδευτικοί λαμβάνουν ένα σύντομο εισαγωγικό κείμενο σχετικά με την εργασία συμβόλων γενικά και συμβουλές για το πώς να προσελκύσουν τους μαθητές να ενδιαφέρονται για τη μέθοδο. Θα υπάρχει επίσης μια σύντομη εισαγωγική εξήγηση για τα σύμβολα που πρέπει να συλλεχθούν. Ωστόσο, δεν υπάρχουν κανόνες και εναπόκειται στην κοινότητα της τάξης να αποφασίσει ποια σύμβολα προσθέτουν στο κουτί.

I.) Αφετηρία: Ο δάσκαλος ανακοινώνει ένα νέο έργο που θα είναι διασκεδαστικό

Σε ένα πρώτο βήμα, οι εκπαιδευτικοί πρέπει απλά να προκαλέσουν ενδιαφέρον για ένα “συναρπαστικό έργο” και να περιγράψουν σύντομα τη διαδικασία: Συλλέγονται ιδέες για το σχεδιασμό ενός κουτιού συμβόλων και οι μαθητές καλούνται να φέρουν ένα σύμβολο το καθένα.

II.) Συμπλήρωση του πλαισίου συμβόλων με τα πρώτα σύμβολα (επιλέγονται χωρίς κανένα θέμα):

Μόλις το κουτί είναι έτοιμο, κάθε μαθητής λέει μια σύντομη λέξη για το σύμβολό του και το βάζει στο κουτί. Αυτό το σύμβολο είναι πλέον διαθέσιμο για περαιτέρω εργασία σε όλους στην τάξη.

III.) Συμπλήρωση του πλαισίου συμβόλων: ένα σύμβολο για “Αυτή ήταν μια καλή μέρα”

Μία ή δύο εβδομάδες αργότερα, οι μαθητές καλούνται να φέρουν ένα σύμβολο για μια «καλή μέρα». Όποιος θέλει μπορεί να πει την ιστορία του ή απλά να βάλει το σύμβολο στο κουτί.

IV.) Συμπλήρωση του πλαισίου συμβόλου: ένα σύμβολο για “Αυτή ήταν μια κακή μέρα”

Λίγο αργότερα, το ίδιο πράγμα επαναλαμβάνεται με το θέμα “αυτή ήταν μια κακή μέρα”. Αυτό το σύμβολο αποθηκεύεται επίσης στο κουτί, είτε με είτε χωρίς ιστορία.

V.) Συμπλήρωση του πλαισίου συμβόλου: ένα σύμβολο για το “Ο καλύτερος φίλος μου”

Στον τελικό γύρο, οι μαθητές καλούνται να επιλέξουν ένα σύμβολο για το “Ο καλύτερος φίλος μου” και να το φέρουν μαζί τους. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να παρακινήσουν τους μαθητές να μιλήσουν για αυτό για λίγο. Όσοι δεν θέλουν να πουν τίποτα για αυτό, απλώς βάλτε το σύμβολο στο κουτί χωρίς σχόλιο.

VI.) Κλείσιμο της Εισαγωγικής Συνεδρίας

Το κουτί συμβόλων είναι τώρα γεμάτο και υπάρχουν αρκετά σύμβολα διαθέσιμα για περαιτέρω εργασία. Το κουτί πρέπει να αποθηκευτεί με ασφάλεια και είναι τώρα - για ρυθμίσεις μίας και ομάδας - έτοιμο για χρήση.

Τέλος, ο δάσκαλος πρέπει να καλέσει τους μαθητές να συνεχίσουν να προσθέτουν σύμβολα εάν το επιθυμούν.

Σημείωση για παιδαγωγούς: Αυτή η διαδικασία πρέπει να θεωρηθεί παιχνιδιάρικη και είναι σίγουρα επιθυμητό και το γέλιο.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Αυτή είναι μια νέα ιδέα που αναπτύχθηκε ειδικά για το έργο KITEfighter. Συνήθως χρησιμοποιούμε πλήρως εξοπλισμένες θήκες συμβόλων για το έργο μας. Ωστόσο, καθώς προτείνουμε κάποια επιλεγμένη παρέμβαση, η συλλογή συμβόλων είναι ένα καλό σημείο εκκίνησης για να εξερευνήσετε τις δυνατότητες της μεθόδου.

Οι παρενέργειες είναι ότι οι δάσκαλοι και οι μαθητές προσεγγίζουν το θέμα απευθείας με τα δικά τους σύμβολα, εργάζονται μαζί σε ένα έργο και έχουν μια πρώτη αίσθηση επίτευξης στο τέλος, όταν γεμίζουν το κουτί τους.

ΚΥΚΛΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

Για όλες τις ηλικίες

Διάρκεια

15-30 λεπτά (εξαρτάται από το μέγεθος της ομάδας)

Θέματα που καλύπτονται

- «Σπάσιμο του πάγου»
- Ενδυνάμωση ομάδας

Είδος δραστηριότητας

Ομαδική δραστηριότητα

Πηγή

www.symbolarbeit.at

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Στην αρχή μιας ομαδικής εργασίας οι συμμετέχοντες είναι συνήθως ακόμα αβέβαιοι και δεν ξέρουν ακριβώς τι θα συμβεί αυτήν την ημέρα. Επομένως, είναι συχνά χρήσιμο να ξεκινήσετε με μια μικρή παρέμβαση παρά να πείτε πολλά. Η διάδοση του ενθουσιασμού και των κινήτρων τραβά τους μαθητές και αφήνει την ομάδα να μεγαλώσει πιο γρήγορα.

Στόχος

Αυτή η παρέμβαση χρησιμοποιείται για να γνωρίσει μια ομάδα (εάν μαθητές από διαφορετικές τάξεις συναντηθούν) ή / και επιτρέπει στους συμμαθητές να μεγαλώσουν μαζί. Τα μέλη της ομάδας εξασκούνται να μιλούν για τον εαυτό τους και να συνδέονται με προτιμήσεις και εμπειρίες άλλων.

Υλικά

Συλλογή συμβόλων (από το κουτί συμβόλων)

Υλικά

Διάφορα σύμβολα σε διαφορετικά χρώματα, υφές και σημασίες

Είναι σημαντικό να υπάρχουν αρκετά σύμβολα, έτσι ώστε, αφού κάθε νέος επιλέξει δύο, υπάρχουν ακόμη μερικά στη μέση.

ΟΔΗΓΙΕΣ

Τα σύμβολα τοποθετούνται στο πάτωμα στη μέση του δωματίου. Ένα ύφασμα ή χαρτί μπορεί επίσης να απλωθεί ως βάση. Οι μαθητές καλούνται να επιλέξουν δύο σύμβολα το καθένα. Ένα σύμβολο για κάτι που είναι καλά καταρτισμένο και ένα για κάτι που ακόμα θέλουν να μάθουν.

- Επιλέξτε ένα σύμβολο για κάτι, που είστε καλοί και θέλετε να κάνετε.
- Επιλέξτε άλλο σύμβολο για κάτι, που θέλετε να μάθετε.

Στους μαθητές δίνονται πέντε λεπτά για να το σκεφτούν και να αναζητήσουν ένα σύμβολο.

Στη συνέχεια, όλα τα υπόλοιπα σύμβολα στο πάτωμα πρέπει να καθαριστούν ξανά.

Ως επόμενο βήμα, όλοι στον κύκλο λένε τι σημαίνουν τα δύο σύμβολα τους και δείχνει τα σύμβολα τους στην ομάδα. Όλα τα σύμβολα από όλους τους μαθητές θα πρέπει να τοποθετηθούν ξανά στο ύφασμα ή στο χαρτί, καθώς αντιπροσωπεύουν όλες τις ιδέες από ολόκληρη την ομάδα. Τέλος, μια εικόνα από τα σύμβολα μπορεί να ληφθεί και να εκτυπωθεί ως “ομαδική αφίσα”.

Ανάλογα με το συγκεκριμένο πλαίσιο, μπορούν να τεθούν πολλές διαφορετικές ερωτήσεις χρησιμοποιώντας σύμβολα, για παράδειγμα:

- Επιλέξτε ένα σύμβολο για να δείξετε την απόδοσή σας σήμερα και ένα δεύτερο για την υποστήριξη, που θα θέλατε από τους συμμαθητές σας
- Επιλέξτε ένα σύμβολο για την αγαπημένη σας εργασία στο μέλλον και ένα δεύτερο για την πιο επείγουσα προσωπική σας επιθυμία

Υπάρχουν πολλές δυνατότητες χρήσης συμβόλων για κύκλους προβληματισμού.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Αυτή η παρέμβαση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κύκλος εισαγωγής ή ως γύρος παρουσίασης. Επομένως, ενεργήστε ως μέσο που σπάει τον πάγο για τις νέες ομάδες ή προετοιμάστε τις υπάρχουσες ομάδες για τη σημερινή ομαδική εργασία. Επιλέγοντας τα σύμβολα και αναλογιζόμενοι τις προτιμήσεις κάποιου, μια στιγμή ηρεμίας μπαίνει στην ομάδα. Κατά την επόμενη παρουσίαση, κάθε μέλος της ομάδας έχει το λόγο του και υπάρχει ισότητα.

ΒΑΣΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

12-18 χρονών (εξαρτάται από την παρέμβαση και την εμπάθυνση σε αυτή)

Διάρκεια

Το λιγότερο 45 λεπτά – 1 ώρα ανάλογα την παρέμβαση

Θέματα που καλύπτονται

- Επίτευξη στόχου
- Αντιμετώπιση δυσμενών καταστάσεων

Είδος δραστηριότητας

- Ατομική ή Ομαδική δραστηριότητα
- Δραστηριότητα σε εσωτερικό χώρο

Πηγή

www.symfos.eu

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Προαπαιτούμενο για τη βασική εκκαθάριση είναι η διαμόρφωση ενός συγκεκριμένου στόχου που οι μαθητές θέλουν να επιτύχουν ή μια δυσμενής επιθυμία να αλλάξει. Οι μαθητές επιλέγουν ένα κατάλληλο σύμβολο που θα τοποθετηθεί στη μέση της επιφάνειας εργασίας και άλλα σύμβολα για τα γύρω θέματα που αναφέρονται στην επιφάνεια εργασίας. Μόλις η όλη εικόνα έχει τοποθετηθεί, αρχίζει η ανταλλαγή μεταξύ μαθητή και δασκάλου.

Η επακόλουθη ολοκλήρωση ενός σχεδίου δράσης θα πρέπει να συγκεκριμενοποιήσει το έργο που έχει γίνει. Ο δάσκαλος μπορεί να χρησιμοποιήσει το σχέδιο δράσης για να συμφωνήσει στα επόμενα βήματα μαζί με τους μαθητές. Αυτή η παρέμβαση επιτρέπει στους μαθητές και τον δάσκαλο να ανακαλύψουν, ποια περαιτέρω δράση απαιτείται μετά τη βασική εκκαθάριση.

Στόχος

Η Βασική Παρέμβαση Εκκαθάρισης έχει στην πραγματικότητα δύο στόχους:

1) Προσφέρει στους μαθητές την ευκαιρία να καθορίσουν με σαφήνεια έναν στόχο που θέλουν να επιτύχουν και να βρουν βήματα για την επίτευξή του και / ή να περιγράψουν μια δυσμενή κατάσταση, η οποία πρέπει να αλλάξει και να αναλύσει τις ικανότητές της για βελτίωση και αντιμετώπιση.

2) Δίνει στους καθηγητές την ευκαιρία να ανακαλύψουν εάν οι μαθητές μπορούν να επιτύχουν αυτό το στόχο μόνοι τους ή εάν χρειάζονται πρόσθετη υποστήριξη από το εξωτερικό (π.χ. με τη μορφή θεραπείας κ.λπ.).

Προετοιμασία

Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να εξοικειωθούν με τις αρχές της συμβολικής εργασίας, να γνωρίζουν την εισαγωγή στη Βασική Διαδικασία Εκκαθάρισης και να εξοικειωθούν με το Work Pad.

Υλικά

- Βασικό φύλλο εισαγωγής Εισαγωγή & Work Pad
- Πλαίσιο συμβόλων
- Μαξιλάρια για να καθίσετε στο πάτωμα

ΟΔΗΓΙΕΣ

Η επιφάνεια εργασίας είναι δομημένη σαν άτομο, με στόχο στο κέντρο και σχετικές πτυχές της ζωής των νεαρών που τους περιβάλλουν:

Ο εσωτερικός κύκλος παρουσιάζει τον ΣΤΟΧΟ και περιβάλλεται από αυτούς τους 6 κύκλους:

- Σχολείο (Εκπαίδευση & Κατάρτιση)
- Χόμπι, εθελοντής ή εργασιακή εμπειρία
- Ζην
- Υγεία
- Υποστήριξη
- Τι άλλο?

I.) Αφετηρία: Ρύθμιση στόχου

Οι μαθητές αποκαλύπτουν τον καθορισμένο στόχο (ή τη δυσάρεστη κατάσταση) στον δάσκαλο, επιλέγουν ένα σύμβολο για αυτόν τον στόχο και τον βάζουν στο κέντρο της επιφάνειας εργασίας. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο δάσκαλος και οι μαθητές θα πρέπει να αποσαφηνίσουν ή να διαμορφώσουν εκ νέου τον ορισμό του στόχου, εάν φαίνεται πολύ ασαφές ή αβάσιμο.

II.) Επιλογή συμβόλων για κάθε πτυχή

Καθώς ο μαθητής εργάζεται μέσω της επιφάνειας εργασίας επιλέγει περισσότερα σύμβολα που αντιπροσωπεύουν τα θέματα των 6 κύκλων. Συμβαίνει ότι οι μαθητές αφήνουν κενά ορισμένα θέματα, αλλά αυτό μπορεί επίσης να είναι μια σημαντική πληροφορία.

III.) Αξιολογήστε την κατάσταση σε κάθε περιοχή

Μόλις τοποθετηθεί η συνολική εικόνα, ο δάσκαλος ζητά από τους μαθητές να σχολιάσουν κάθε περιοχή.

Σε ένα επόμενο βήμα, οι μαθητές βάζουν μονοπάτια μεταξύ του στόχου και των έξι περιοχών. Αυτά τα μονοπάτια έχουν τρεις διαφορετικές δυνάμεις (έννοιες): είτε στερεό έδαφος, παχύ ή λεπτό πάγο.

- Στερεό έδαφος: Αισθάνομαι πολύ σταθερός και ασφαλής εδώ
- Παχύς πάγος: Αισθάνομαι κάπως σταθερός και ασφαλής, αλλά αισθάνομαι λίγο ασταθής
- Thin Ice: Είμαι πολύ ασταθής και ο πάγος μπορεί να σπάσει ανά πάσα στιγμή

IV.) Διαδικασία συμβουλευτικής συνεδρίας

1. Παρουσίαση (ανά μαθητή)

Οι μαθητές παρουσιάζουν την τοποθέτηση κάθε μεμονωμένου συμβόλου, π.χ. “αυτό το χέρι σημαίνει ...”

Ο δάσκαλος ακούει προσεκτικά τι λέει και γνωρίζει την παρουσία του μαθητή. Ενώ οι μαθητές μιλούν, ο δάσκαλος παρατηρεί τις χειρονομίες, τη μίμηση, τη στάση, την αναπνοή, το ύψος της φωνής του. Ο μαθητής δείχνει συναισθήματα, αγγίζει ένα σύμβολο, ποιο;

2. Πραγματικά ερωτήματα

Ο δάσκαλος υποβάλλει ερωτήσεις σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά. Αυτές οι ερωτήσεις αναφέρονται μόνο στα σύμβολα, στο “τι είναι ορατό”. Όχι “γιατί” - ή “πώς έρχονται” - ερωτήσεις. Δεν πρόκειται για ερμηνεία αλλά για κατανόηση μόνο. Οι μαθητές δίνουν απαντήσεις στις πραγματικές ερωτήσεις.

3. Αντίληψη

Εάν, από την άποψη του δασκάλου, αντιλήφθηκαν ιδιαίτερα συναισθηματικές στιγμές, περιγράφει, τι προκάλεσε αυτή την εντύπωση: Μιμητική, χειρονομίες, τόνος της φωνής κ.λπ.

4. Ερμηνεία

Ο δάσκαλος μιλάει για τους μαθητές σκεπτόμενος δυνατά και θέτοντας ερωτήσεις, όπως “Ποιο είναι το πρόβλημα;”, “Τι πρέπει να είναι διαφορετικό;”, “Τι θα θέλατε να λύσετε, να καταλάβετε, να κάνετε;”, “Πού θα μπορούσατε να αντιμετωπίσετε; δυσκολίες;”, “Τι θεωρείτε εύκολο;”

Οι μαθητές ακούν προσεκτικά και δεν ανταποκρίνονται ακόμη.

5. Συμφωνία για δράσεις

Όταν ο δάσκαλος έχει τελειώσει «να σκέφτεται δυνατά», οι μαθητές μιλούν για τις σκέψεις τους σχετικά με τις σκέψεις του δασκάλου: «Τι ήθελα να ακούσω;» «Τι δεν μου άρεσε να ακούσω;» «Ποια ήταν μια νέα πληροφορία;» «Τι ήξερα ήδη» και τέλος «Τι θα μπορούσε να είναι χρήσιμο, για την επίτευξη του στόχου μου ή για την αλλαγή της αντίξοης κατάστασης;» Ο δάσκαλος παρατηρεί, τι ανταποκρίνονται ο μαθητές και υπολογίζει τι είναι ιδιαίτερα σημαντικό για να αλλάξουν τα επόμενα βήματα.

Αυτή η φάση οδηγεί σε μια συζήτηση μεταξύ μαθητών και δασκάλου σχετικά με την απαιτούμενη υποστήριξη και περαιτέρω βήματα για να ληφθούν οι μαθητές για την επίτευξη του καθορισμένου στόχου. Στο τέλος, οι μαθητές και ο δάσκαλος πρέπει να καταλήξουν σε δεσμευτική συμφωνία για τα επόμενα βήματα, τα οποία θα μπορούσαν να καταγραφούν γραπτώς στο Σχέδιο Δράσης.

Όλα τα βήματα μπορούν να πραγματοποιηθούν σε ένα προς ένα περιβάλλον με έναν δάσκαλο και έναν μαθητή. Αν και, είναι ακόμα πιο ισχυρό ως ομαδική δραστηριότητα με μια μικρή ομάδα συμμαθητών ή άλλων συνομηλίκων.

Εάν εργάζεται σε μια μικρή ομάδα, οι μαθητές που εργάζονται με τα σύμβολα πρέπει να αποφασίσουν, εάν αισθάνονται άνετα με την ομάδα και με ποιον θέλουν να συνεργαστούν.

Οι επιλεγμένοι συνομηλικοί έχουν το ρόλο μιας ομάδας υποστήριξης και συμβάλλουν σε όλα τα βήματα συμβουλευτικής, ξεκινώντας από τις πραγματικές ερωτήσεις. Εάν ταιριάζει με το θέμα, μπορούν ακόμη και να σχεδιάσουν έναν ενεργό ρόλο στις περαιτέρω δράσεις, που έχουν συμφωνήσει να πραγματοποιήσουν τη συμφωνηθείσα λύση.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Η βασική παρέμβαση εκκαθάρισης προσφέρει τις ακόλουθες δυνατότητες για να συνοδεύσει μια διαδικασία εκφοβισμού:

- 1) Προσφέρει στους μαθητές την ευκαιρία να καθορίσουν με σαφήνεια έναν στόχο που θέλουν να επιτύχουν και να βρουν βήματα για να τον επιτύχουν.
- 2) Δίνει στους καθηγητές την ευκαιρία να ανακαλύψουν εάν οι μαθητές μπορούν να επιτύχουν αυτό το στόχο μόνοι τους ή εάν χρειάζονται πρόσθετη υποστήριξη από το εξωτερικό (π.χ. με τη μορφή θεραπείας κ.λπ.)

MANDALA

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

Για όλες τις ηλικίες

Διάρκεια

Από 30 λεπτά ως 1 ώρα

Θέματα που καλύπτονται

Εφαρμογή σε κάθε θέμα

Είδος δραστηριότητας

- Ατομική ή ομαδική δραστηριότητα
- Δραστηριότητα σε εσωτερικό ή εξωτερικό χώρο

Πηγή

www.symbolarbeit.at

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Το Μάνταλα (Sanskrit, n., मण्डल, Γερμανικά „Kreis” ή „holger Kreis”, English „Circle”) είναι ένα εικονικό διάγραμμα που έχει μαγικό ή θρησκευτικό νόημα στον Ινδουισμό και τον Βουδισμό στην λατρεία. Το μάνταλα είναι συνήθως τετράγωνο ή κυκλικό και πάντα προσανατολισμένο προς ένα κέντρο.

Το Μάνταλα έρχεται σε μια ποικιλία σχημάτων, χρωμάτων και μοτίβων, αλλά όλα έχουν ένα κοινό πράγμα: όλα οδηγούν στο κέντρο ή μακριά από το κέντρο.

Ο Καρλ Γκούσταβ Γιούνγκ χρησιμοποιεί μάνταλα ως ψυχολογική έκφραση για την ολότητα του εαυτού.

Τα μάνταλα μπορούν να βοηθήσουν να συνειδητοποιήσουν το κέντρο κάποιου ή να ενισχύσουν τη συγκέντρωση. Η δύναμη εδώ έγκειται στην ηρεμία και την ηρεμία και στο να αναλογιστούμε το κέντρο κάποιου.

Στόχος

Τα μάνταλα μπορούν να δημιουργήσουν συνένωση ή να κάνουν ορατή τη δυναμική της ομάδας (συγκρούσεις). Στη συνέχεια είναι απαραίτητο να δουλέψουμε πάνω τους. Οι συμμετέχοντες έχουν την ευκαιρία να βρουν τον εαυτό τους και μέσα από τη ρουτίνα μια στιγμή ειρήνης μπορεί να μπει στην ομάδα.

Προετοιμασία

Το υλικό πρέπει να προετοιμαστεί. Κάθε μέλος της ομάδας μπορεί επίσης να κληθεί να φέρει κάτι κατάλληλο υλικό για τη συνεδρία μάνταλα από το σπίτι ή να πάρει λουλούδια ή φύλλα στο δρόμο.

Ο δάσκαλος τοποθετεί το χαρτί στο έδαφος και δημιουργεί το κεντρικό σημείο, για παράδειγμα με ένα μεγάλο λουλούδι. Είναι χρήσιμο για τους μαθητές εάν το κέντρο του μάνταλα έχει ήδη οριστεί.

Υλικά

- Χαρτί ή ύφασμα (λευκό ή χρώμα)
- Ομαδική εργασία: 1m * 1m
- Ατομική εργασία: 40cm * 40cm
- λουλούδια, πέταλα, φύλλα, πέτρες, χόρτα, βότανα
- ρύζι, φακές, φασόλια, καφές, μπαχαρικά κ.λπ.
- βαμβάκι, άμμος, φλοιός, κάστανα κ.λπ.

ΟΔΗΓΙΕΣ

Τα διαθέσιμα υλικά τοποθετούνται σε ένα τραπέζι ή στο πάτωμα σε μικρές σακούλες, μπουλ ή πιάτα, ένα προς ένα, για να καλέσουν τη χρήση.

Η βάση (λευκό ή έγχρωμο χαρτί) τοποθετείται στο κάτω μέρος. Το κέντρο (πιθανώς λουλούδι) μπορεί να προετοιμαστεί. Οι μαθητές καλούνται να δημιουργήσουν τη δική τους εικόνα. Εάν είναι δυνατόν, μην μιλάτε κατά τη Διάρκεια της τοποθέτησης.

Κάνει επίσης τη διαφορά, εάν το μάνταλα καθοδηγείται με δομημένο τρόπο. Επομένως, μπορεί να καθοριστεί ότι κάθε συμμετέχων μπορεί να προσθέσει κάτι με τη σειρά του, ή μπορεί να παραμείνει ανοιχτό και κάθε συμμετέχων να προσθέτει λίγο πολύ την ίδια στιγμή τη δεδομένη στιγμή.

Αφού ολοκληρωθεί η εργασία τοποθέτησης, η εικόνα των μαθητών προβάλλεται μόνη της ή μαζί με τον δάσκαλο. Μετά από μια στιγμή ξεκούρασης, οι συσχετίσεις μπορούν να αναφερθούν.

Μετά την παρέμβαση, τα μάνταλα μπορούν να “μεταμορφωθούν”, δηλαδή να επιστραφούν σε κατάλληλο μέρος στη φύση ή να καούν.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Το μάνταλα είναι μια πολύ ανοιχτή παρέμβαση και μπορεί να εκτελεστεί με οποιαδήποτε ηλικιακή ομάδα, τόσο σε εσωτερικούς όσο και σε εξωτερικούς χώρους. Το μέγεθος της ομάδας είναι επίσης πολύ ευέλικτο. Επομένως, μπορεί να εκτελεστεί με μικρές αλλά και πολύ μεγάλες ομάδες (π.χ. σχολικές τάξεις). Τα υλικά μπορούν να βρεθούν παντού και δεν υπάρχει ανάγκη για μακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Μέσα από τη σιωπή ή την ακινησία όταν τα υλικά τοποθετούνται στο έδαφος, η ομάδα έρχεται να ξεκουραστεί και κάθε μεμονωμένος νέος έχει την ευκαιρία να κάνει τη συμβολή του.

ΡΟΔΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

12-18 χρονών (εξαρτάται από το είδος της παρέμβασης και την εμπάθυνση)

Διάρκεια

Ελάχιστος χρόνος 45 λεπτά με 1 ώρα για την παρέμβαση

Θέματα που καλύπτονται

- Η εργασία με τον εαυτό μας είναι ένα βασικό στοιχείο της εμπιστοσύνης στον ρόλο μας ως εκπαιδευτικών (αλλά και για τους μαθητές), όταν εμπλέκονται σε διαδικασίες εκφοβισμού
- Αντανakλώντας τα συναισθήματά σας

Είδος δραστηριότητας

- Ατομική ή ομαδική δραστηριότητα
- Δραστηριότητα σε εσωτερικό χώρο

Πηγή

www.symfos.eu

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Η εργασία στον εαυτό μας είναι ένα βασικό στοιχείο της εμπιστοσύνης στον ρόλο μας ως ενήλικες που εργάζονται με παιδιά και εφήβους. Όταν μπορούμε να αντιληφθούμε καλύτερα και να κατανοήσουμε τα συναισθήματά μας, αναπτύσσουμε την απαραίτητη ενσυναίσθηση για να συνοδεύσουμε τους νέους σε δύσκολες διαδικασίες, όπως καταστάσεις εκφοβισμού.

Ο Τροχός των Συναισθημάτων μπορεί φυσικά να χρησιμοποιηθεί και για να εργαστεί σε μια διαδικασία εκφοβισμού με παιδιά και νέους. Εδώ είναι σημαντικό να δοθεί προσοχή σε μια καλή καθοδήγηση από τους εκπαιδευτικούς.

Στόχος

Η δραστηριότητα «Ρόδα Συναισθημάτων» έχει τρεις στόχους:

- 1) Αύξηση της αυτογνωσίας των εκπαιδευτικών που θέλουν να συνοδεύουν ενεργά παιδιά και νέους σε διαδικασίες εκφοβισμού.
- 2) Η αυθεντική εμφάνιση και η επίγνωση των συναισθημάτων κάποιου διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο, τόσο για τους δασκάλους όσο και για τους μαθητές, όσον αφορά την πρόληψη και τη λύση σε καταστάσεις εκφοβισμού.
- 3) Ο τροχός των συναισθημάτων μπορεί να σας βοηθήσει να αναγνωρίσετε τον δικό σας ρόλο σε μια διαδικασία εκφοβισμού με μεγαλύτερη σαφήνεια.

Προετοιμασία

Ο τροχός των συναισθημάτων είναι ένας ξύλινος γύρος που μπορείτε να περιστρέψετε, με κάποια συναισθήματα γραμμένα πάνω του - αν το περιστρέψουν, ένα συναισθήματα πρέπει να δείχνει το άτομο που περιστρέφεται. Μπορείτε να γράψετε τα ακόλουθα συναισθήματα: ευτυχία, ντροπή, θυμός, ευγνωμοσύνη, κατάθλιψη, πένθος, αγάπη, ενοχή, οργή, άγχος.

Υλικά

- Τροχός συναισθημάτων (ξύλινος γύρος για περιστροφή) ή
- Συναισθήματα γραμμένα σε κομμάτια χαρτιού και μια τσάντα

ΟΔΗΓΙΕΣ

I.) Αφετηρία: Εξηγήστε τους κανόνες του «παιχνιδιού»

Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να καθίσουν σε κύκλο.

Βάλτε τον τροχό των συναισθημάτων στη μέση και ζητήστε από κάποιον να γυρίσει τον τροχό (αν δεν έχετε τροχό, γράψτε τα ονόματα των συναισθημάτων σε κομμάτια χαρτιού και τοποθετήστε τα σε ένα σάκο και ζητήστε από τους συμμετέχοντες να τραβήξουν ένα).

Το άτομο που γύρισε την ρόδα / πήρε ένα κομμάτι χαρτί πρέπει να μοιραστεί μια ιστορία από τη δουλειά του με τους μαθητές όταν ένιωσε αυτό το συγκεκριμένο συναισθήματα.

Μετά το «παιχνίδι», αφήστε 10 λεπτά για να συνοψίσετε τη συνεδρία: ζητήστε από τους συμμετέχοντες να γράψουν τις σκέψεις τους (μόνο μερικές προτάσεις) σχετικά με «Τα δυνατά μου σημεία ως δάσκαλος σε κατάσταση εκφοβισμού» και «Περιοχές βελτίωσης».

Μόλις οι συμμετέχοντες το κάνουν, θα πρέπει να ζευγαρώσουν και να μοιραστούν αυτά που έχουν γράψει με τον σύντροφό τους.

II.) Συνέχιση των αποτελεσμάτων

Στο τέλος της παρέμβασης, οι προπονητές (που εργάζονται με εκπαιδευτικούς) ή οι εκπαιδευτικοί (που εργάζονται με μαθητές) θα πρέπει να παρουσιάσουν μία σύντομη περίληψη των κύριων αποτελεσμάτων.

III.) Η καλή καθοδήγηση είναι σημαντική

Εάν εργάζεστε με μια μεγαλύτερη ομάδα, ετοιμάστε περισσότερους τροχούς / τσάντες και δημιουργήστε μικρότερες ομάδες για να συνεργαστείτε. Γενικά, είναι ιδανικό αν δεν υπάρχουν περισσότερα από 10 άτομα σε μια ομάδα που μοιράζονται, γιατί διαφορετικά αυτή η δραστηριότητα θα μπορούσε να συνεχιστεί πολύ.

Εάν υπάρχουν δύο μικρές ομάδες, είναι χρήσιμο να υπάρχουν δύο εκπαιδευτές / εκπαιδευτικοί, έτσι ώστε ο καθένας να μπορεί να συμμετάσχει σε μια ομάδα και να διευκολύνει τη διαδικασία εάν είναι απαραίτητο.

Εάν είστε μόνοι και δεν συμμετέχετε στις ομάδες για τη συζήτηση, δώστε έμφαση στους συμμετέχοντες, ότι πρέπει να μοιράζονται μόνο ιστορίες με τις οποίες είναι άνετα (συνήθως οι άνθρωποι μπορούν να αυτορυθμίζονται και να μην πηγαίνουν βαθύτερα από ό, τι θέλουν, αλλά είναι ακόμα πιθανό να συμβεί - οπότε βεβαιωθείτε ότι ρωτάτε τους ανθρώπους πώς αισθάνονται μετά την άσκηση και εάν χρειάζονται υποστήριξη σε αυτό το σημείο).

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Η «Ρόδα Συναισθημάτων» προσφέρει τις παρακάτω δυνατότητες για να συνοδεύσει μια διαδικασία εκφοβισμού:

- 1) Προσφέρει στους μαθητές την ευκαιρία να μιλήσουν για τα συναισθήματά τους όταν εμπλέκονται στον εκφοβισμό (ανεξάρτητα από τον ρόλο).
- 2) Δίνει στους καθηγητές την ευκαιρία να μάθουν, πώς αισθάνονται οι μαθητές (ή πώς αισθάνονται οι ίδιοι) και αν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν από μόνοι τους την πρόκληση ως ομάδα ή εάν χρειάζονται πρόσθετη υποστήριξη από το εξωτερικό (π.χ. ψυχολόγοι, κοινωνικοί εργαζόμενοι κ.λπ.)

2.3 Παραμύθια

«Τα παραμύθια είναι για προβλήματα, για να μπουν και να βγουν από αυτό,

και το πρόβλημα φαίνεται να είναι ένα απαραίτητο στάδιο στη διαδρομή για να γίνει. Όλα τα μαγικά και γυάλινα βουνά και τα μαργαριτάρια, το μέγεθος των σπιτιών και των πριγκίπισσών που είναι όμορφα όπως η μέρα και τα πουλιά που μιλούν και τα φίδια μερικής απασχόλησης είναι περισπασμοί από τον πυρήνα των περισσότερων ιστοριών, ο αγώνας για επιβίωση εναντίον των αντιπάλων, για να βρείτε τη θέση σας στο κόσμο, και να έρθεις στο δικό σου.

Τα παραμύθια είναι σχεδόν πάντα οι ιστορίες των ανίσχυρων, των νεότερων γιων, των εγκαταλελειμμένων παιδιών, των ορφανών, των ανθρώπων που μεταμορφώνονται σε πουλιά και θηρία ή αλλιώς μαγεμένοι από τη ζωή και τον εαυτό τους. [...]. Τα παραμύθια είναι παιδικές ιστορίες [...] επικεντρώνονται στα πρώτα στάδια της ζωής, όταν οι άλλοι έχουν εξουσία πάνω σας και δεν έχετε δύναμη σε κανέναν.

Σε αυτά, η δύναμη είναι σπάνια το σωστό εργαλείο για επιβίωση ούτως ή άλλως. Μάλλον οι ανίσχυροι ευδοκιμούν σε συμμαχίες, συχνά με τη μορφή συνεχών πράξεων καλοσύνης [...]

(Christine Woodward)

Οι λαϊκές ιστορίες (και άλλα μέρη της λαογραφίας, όπως ποιήματα και λαϊκά τραγούδια) δείχνουν έναν τρόπο να κοιτάζουμε τον κόσμο γύρω, αλλά είναι συνήθως διαφορετικό. Στις λαϊκές ιστορίες δεν υπάρχει αποξένωση από τη Φύση - στην πραγματικότητα άλλα όντα ή φανταστικά όντα είναι επίσης σημαντικοί παράγοντες. Αν κοιτάξουμε τις λαϊκές ιστορίες, μπορούμε να δούμε ότι στους ανθρώπους τους ζουν σε καλή γαλήνη της φύσης, σαν να μην αντιμετωπίζουν σοβαρές συνέπειες (δράκους, καταιγίδες, στεφάνι από τον ήλιο ή τη θάλασσα).

Ο Ildikó Boldizsar, Ούγγρος ερευνητής λαογραφίας και θεραπευτής λαϊκής ιστορίας λέει ότι στην πραγματικότητα οι λαϊκές ιστορίες αντανakλούν διαφορετικά είδη καταστάσεων που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι, και ακόμη περισσότερο: όλες οι καταστάσεις (καταστάσεις ζωής και συγκρούσεις) έχουν τις σχετικές λαϊκές ιστορίες τους. Οι πρόγονοί μας εξακολουθούσαν να έχουν στενή σχέση με το σύστημα συμβόλων της λαογραφίας και για αυτό, όταν ένας αφηγητής επέλεξε μια ιστορία, οι άνθρωποι κατάλαβαν τι εννοούσε: ποια κατάσταση αντιμετώπισε ο ήρωας της ιστορίας και πώς το έλυσε.

Με αυτόν τον τρόπο οι λαϊκές ιστορίες λειτούργησαν (και εξακολουθούν να λειτουργούν) ως νήματα για την επίλυση προσωπικών προβλημάτων, ως μοτίβα για να μάθουμε σχετικά με τις συνδέσεις και την επίλυση προβλημάτων.

Πράγματι, αν κοιτάξουμε τις λαϊκές ιστορίες και σκάψουμε βαθύτερα μέσα τους, μπορούμε να το βιώσουμε: υπάρχουν ιστορίες σχετικά με την έξοδο από το πατρικό σπίτι, ιστορίες προβλημάτων γάμου, ιστορίες συγκρούσεων μεταξύ αδελφών και αδελφών ή γονέων και παιδιών, ιστορίες φιλιών

και σύντομα. Οι άνθρωποι σε αυτές τις ιστορίες λύνουν τα προβλήματά τους με κάποιο τρόπο: αναπτύσσουν τις προσωπικότητές τους για να γίνουν βασιλιάδες ή βασίλισσες της ζωής τους, σκοτώνουν τους δράκους τους από τα κακά έθιμα και τη στάση τους και συλλέγουν μαγικά αντικείμενα με δικές τους ικανότητες και δεξιότητες. Δεδομένου ότι οι ιστορίες δεν αφορούν δράκους και μαγικές ράβδους - αυτές είναι όλες ιστορίες αντιμετώπισης και σύνδεσης, στις οποίες τα πάντα, κάθε μέρος, κάθε άτομο και ύπαρξη, κάθε αντικείμενο βρίσκεται μέσα στον εσωτερικό μας κόσμο.

«Ένας γέρος μίλησε στον εγγονό του. „ Το παιδί μου”, είπε. „ Μέσα σε όλους υπάρχει μια μάχη μεταξύ δύο λύκων. Ο ένας είναι το κακό. Είναι θυμός, ζήλια, απληστία, κατωτερότητα, ψέματα και εγώ. Ο άλλος είναι καλός. Είναι χαρά, ειρήνη, αγάπη, ελπίδα, ταπεινότητα, καλοσύνη, ενσυναίσθηση και αλήθεια. „ Το αγόρι σκέφτηκε για μια στιγμή. Τότε ρώτησε: „Ποιος λύκος κερδίζει;” Μια στιγμή σιωπής πέρασε πριν ο γέρος απάντησε. Και τότε είπε, „Αυτό που ταιΐζεις.”

(Native American Folk Tale)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΙΝΟΥ ΘΑΕΤΡΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

6-18

Διάρκεια

60-90 λεπτά (εξαρτάται από τον αριθμό των συμμετεχόντων στην ομάδα και τον αριθμό των μικρότερων ομάδων)

Θέματα που καλύπτονται

-Εκφοβισμός
-Ανισότητα
-Διάκριση

Είδος δραστηριότητας

Μικρή ομάδα

Πηγή

Η πρωταρχική δραστηριότητα

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Για να αξιολογήσετε και να επεξεργαστείτε μια ιστορία για εκφοβισμό ή ανισότητα

Στόχος

Για την εκτίμηση των θεμάτων διακρίσεων μέσω συμβολικής γλώσσας

Προετοιμασία

Αυτό θα μπορούσε να προκύψει μετά τη δραστηριότητα της Βασίλισσας Μέλισσας, όπου κατάλαβαν, πώς να συνεργαστούν με τους Καμισιμπάι (Kamishibai).

Υλικά

χαρτοθήκη, κενά κινούμενα σχέδια φύλλων μεγέθους της θήκης, περίπου 10-12 / μικρή ομάδα, διαφορετικά είδη τέχνης (στυλό, χρώματα, χρώματα κ.λπ.) για τη δημιουργία τέχνης

Συλλογή ιστοριών, συμπεριλαμβανομένης της διάκρισης στη μητρική γλώσσα (συλλογή αγγλικής γλώσσας στο παράρτημα)

ΟΔΗΓΙΕΣ

1. Διαιρούμε την ομάδα σε μικρές ομάδες 3-4 ατόμων.
2. Δίνουμε ιστορίες σε όλους τους μαθητές σχετικά με τις διακρίσεις. (Μερικές τέτοιες ιστορίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα). Όλες τις ομάδες πρέπει να επιλέξουν μία. Δεν είναι πρόβλημα, εάν περισσότερες από μία ομάδες επιλέγουν το ίδιο. Μπορείτε να τους αφήσετε περίπου 10 λεπτά για να διαβάσετε και να συζητήσετε και να επιλέξετε τις ιστορίες
3. Ζητήστε τους να δημιουργήσουν μια παρουσίαση χαρτιού για τη συγκεκριμένη ιστορία. Αυτό σημαίνει τον εντοπισμό των πιο σημαντικών σκηνών και την οπτικοποίηση του. Όλες οι ιστορίες πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον 6 εικόνες, αλλά όχι περισσότερες από 12 (συμπεριλαμβανομένου του εξωφύλλου). Ενημερώστε τους ότι πρόκειται να το παρουσιάσουν στις άλλες ομάδες μετά.
4. Οι μικρές ομάδες δουλεύουν για να δημιουργήσουν την οπτική τους καθώς και τη ζωντανή παρουσίασή τους. Χρειάζονται τουλάχιστον 30 λεπτά για την προετοιμασία, συνήθως και περισσότερο.
5. Όλες οι μικρές ομάδες παρουσιάζουν τις ιστορίες τους μία προς μία, και συζητάτε όλες τις ιστορίες

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Κατά τη Διάρκεια της εικαστικής τέχνης και της παρουσίασης οι νέοι εργάζονται μέσω των ιδεών των διακρίσεων και του εκφοβισμού.

The page is decorated with two large, light pink, hand-drawn style swirls. One swirl starts in the top left, loops around, and extends towards the right. The other swirl starts in the bottom left, loops around, and extends towards the right.

Παράρτημα 1

Συλλογή λαϊκών παραμυθιών σχετικά με τις
διακρίσεις και τον εκφοβισμό

Η Σταχτοπούτα

JACOB GRIMM

AND

WILHELM GRIMM

Υπήρχε κάποτε ένας πλούσιος, του οποίου η σύζυγος ήταν άρρωστη, και όταν ένιωθε να πλησιάζει το τέλος της, κάλεσε τη μοναδική της κόρη να έρθει κοντά στο κρεβάτι της και είπε,

„Αγαπητό παιδί, να είσαι ευσεβής και καλή, και ο Θεός θα σε φροντίζει πάντα, και θα σε κοιτάζω από τον ουρανό και θα είμαι μαζί σου.” Και τότε έκλεισε τα μάτια της.

Η κοπέλα πήγαινε καθημερινά στον τάφο της μητέρας της και έκλαιγε και ήταν πάντα ευσεβής και καλή. Όταν ήρθε ο χειμώνας, το χιόνι κάλυψε τον τάφο και όταν ο ήλιος ήρθε στις αρχές της άνοιξης και το έλιωσε, ο άντρας παντρεύτηκε μια άλλη γυναίκα.

Η νέα γυναίκα έφερε μαζί τις δύο κόρες στο σπίτι της, που ήταν πολύ όμορφες, αλλά στην καρδιά ήταν μαύρες και άσχημες. Ξεκίνησαν να συμπεριφέρονται πολύ άσχημα στην κόρη.

«Είναι δυνατόν το ανόητο πλάσμα να καθίσει στο ίδιο δωμάτιο μαζί μας;» είπε: «Όσοι τρώνε φαγητό πρέπει να το κερδίσουν. Θα έπρεπε να μένει στην κουζίνα σαν υπηρέτρια!»

Πήραν τα όμορφα φορέματά της και της έδωσαν μια παλιά γκρι φούστα και ξύλινα παπούτσια για να φορέσει.

«Κοιτάξτε τώρα την περήφανη πριγκίπισσα, πώς είναι στολισμένη!» φώναξαν γελώντας, και μετά την έστειλαν στην κουζίνα.

Εκεί ήταν υποχρεωμένη να κάνει βαριά δουλειά από το πρωί έως το βράδυ, να ξυπνήσει νωρίς το πρωί, να τραβήξει νερό από το πηγάδι, να ανάψει φωτιά, να μαγειρέψει και να πλύνει. Εκτός αυτού, οι αδελφές έκαναν ό, τι μπορούσαν για να την βασανίσουν, - την κοροϊδεύαν, πετούσαν μπιζέλια και φακές ανάμεσα στις στάχτες, και την υποχρέωναν να τα μαζεύει. Τα βράδια, όταν ήταν πολύ κουρασμένη από την σκληρή μέρα στην δουλειά, δεν είχε κρεβάτι για να ξαπλώσει, αλλά ήταν υποχρεωμένη να ξεκουραστεί στο τζάκι ανάμεσα στις στάχτες. Και, αφού φαινόταν πάντα σκονισμένη και βρώμικη, την ονόμασαν Σταχτοπούτα.

Μια μέρα, που ο πατέρας πήγε στην έκθεση, ρώτησε τις δύο κόρες του τι θέλουν να φέρει πίσω για αυτές.

«Ωραία ρούχα!» είπε η μία.

«Μαργαριτάρια και κοσμήματα!» είπε η άλλη.

«Εσύ, όμως, Σταχτοπούτα, τι θέλεις;» ρώτησε ο πατέρας.

«Το πρώτο κλαδί πατέρα, που θα χτυπήσει το καπέλο σου στο δρόμο για το σπίτι. Αυτό θα

ήθελα να μου φέρεις.»

Έτσι, αγόρασε για τις δύο κόρες ωραία ρούχα, μαργαριτάρια και κοσμήματα, και στο δρόμο της επιστροφής, καθώς οδηγούσε σε ένα πράσινο λιβάδι, ένα κλαδί φουντουκιάς χτύπησε στο καπέλο του, το έσπασε και το μετέφερε μαζί του. Όταν έφτασε στο σπίτι, έδωσε στις κόρες του, τι ήθελαν και στην Σταχτοπούτα έδωσε το κλαδί της φουντουκιάς. Τον ευχαρίστησε, πήγε στον τάφο της μητέρας της και φύτεψε αυτό το κλαδί εκεί, κλαίγοντας τόσο έντονα που τα δάκρυα που έπεσαν πάνω του το πότισαν και άνθισε και έγινε ένα ωραίο δέντρο. Η Σταχτοπούτα πήγαινε να το δει τρεις φορές την ημέρα και έκλαιγε και προσευχόταν και κάθε φορά ένα λευκό πουλί σηκωνόταν από το δέντρο, και αν έλεγε οποιαδήποτε επιθυμία, το πουλί της έφερνε ό, τι ήθελε.

Αυτόν τον καιρό ο βασιλιάς της χώρας οργάνωνε έναν τριήμερο χορό με τις πιο όμορφες γυναίκες της χώρας να παρευρίσκονται, έτσι ώστε ο γιος του βασιλιά να μπορεί να επιλέξει μια νύφη μεταξύ αυτών. Όταν οι δύο θετές κόρες άκουσαν, ότι είχαν επίσης κληθεί να εμφανιστούν, ένιωθαν πολύ χαρούμενες. Κάλεσαν την Σταχτοπούτα και είπαν:

«Χτένισε τα μαλλιά μας, βούρτσισε τα παπούτσια μας και φτιάξε τα φορέματά μας γρήγορα, πηγαίνουμε στη γαμήλια γιορτή στο κάστρο του βασιλιά.»

Η Σταχτοπούτα, όταν το άκουσε αυτό, δεν μπορούσε να σταματήσει να κλαίει, γιατί θα ήθελε επίσης να πάει στον χορό και παρακάλεσε τη μητριά της να της επιτρέψει.

«Τι, Σταχτοπούτα! Εσύ;» είπε, «σε όλη τη σκόνη και τη βρωμιά σου, θέλεις να πας στο χορό; Εσύ ούτε φόρεμα έχεις ούτε παπούτσια για να χορέψεις!»

Αλλά καθώς επέμεινε να ρωτάει, επιτέλους η μητριά είπε:

«Έχω πετάξει ένα πιάτο γεμάτο φακές στις στάχτες, αν μπορείς να τις μαζέψεις ξανά σε δύο ώρες τότε μπορείς να έρθεις μαζί μας.»

Τότε η κοπέλα πήγε στην πίσω πόρτα που οδηγούσε στον κήπο και φώναξε:

«Ω περιστέρια, Ω χελώνες,

Και όλα τα πουλιά,

Οι φακές που βρίσκονται στις στάχτες

Έλα και μαζέψτε τες για μένα!

Οι καλές φακές πρέπει να μπουν στο πιάτο,

Τα σκάρτα σπόρια μπορείτε να τα φάτε αν θέλετε.»

Στη συνέχεια, ήρθαν στο παράθυρο της κουζίνας δύο λευκά περιστέρια, και μετά από αυτά μερικές χελώνες και επιτέλους ένα πλήθος από όλα τα πουλιά κάτω από τον ουρανό, φώναζαν και φτερούγισαν και έπεσαν ανάμεσα στις στάχτες. Τα περιστέρια κούνησαν με τα κεφάλια τους και άρχισαν να μαζεύουν, να μαζεύουν, να μαζεύουν, να μαζεύουν και στη συνέχεια όλοι οι άλλοι άρχισαν να μαζεύουν, να μαζεύουν, να μαζεύουν, να μαζεύουν και να βάζουν όλα τα καλά σιτάρια στο πιάτο. Τελείωσαν σε μια ώρα και πέταξαν μακριά.

Στη συνέχεια η κοπέλα έφερε το πιάτο στη μηριά της χαρούμενη και σκέφτηκε, ότι τώρα πρέπει να πάει στη γιορτή. Αλλά η μηριά είπε:

«Όχι, Σταχτοπούτα! Δεν έχεις κατάλληλα ρούχα και δεν ξέρεις να χορεύεις και θα ήσουν περίγελος!»

Τότε η μηριά γύρισε την πλάτη της στην Σταχτοπούτα και έσπευσε να ξεκινήσει με τις δύο περήφανες κόρες της.

Αφού δεν είχε μείνει κανείς στο σπίτι, η Σταχτοπούτα πήγε στον τάφο της μητέρας της, κάτω από τον θάμνο της φουντουκιάς, και φώναξε:

«Μικρό δέντρο, μικρό δέντρο, κουνήσου πάνω μου,

Αυτό το ασήμι και ο χρυσός μπορεί να πέσουν κάτω και να με καλύψουν.»

Στη συνέχεια, το πουλί πέταξε ένα φόρεμα από χρυσό και ασήμι, και ένα ζευγάρι πέδιλα κεντημένα με μετάξι και ασήμι. Με βιασύνη, φόρεσε το φόρεμα και πήγε στο φεστιβάλ.

Αλλά η μηριά και οι αδερφές της δεν την γνώριζαν και θεώρησαν ότι πρέπει να είναι ξένη πριγκίπισσα, αφού φαινόταν τόσο όμορφη στο χρυσό της φόρεμα. Ποτέ δεν σκέφτηκαν, ότι ίσως είναι η Σταχτοπούτα, η οποία υποτίθεται ότι καθόταν στο σπίτι και μάζευε τις φακές από τις στάχτες. Ο γιος του Βασιλιά ήρθε, την πήρε από το χέρι, χόρεψε μαζί της και αρνήθηκε να χορέψει με οποιαδήποτε άλλη, ώστε να μην είναι υποχρεωμένος να αφήσει το χέρι της. Και όταν κάποιος ήρθε να την διεκδικήσει, αυτός απάντησε:

«Είναι η σύντροφός μου.»

Όταν έφτασε το βράδυ, η Σταχτοπούτα ήθελε να πάει σπίτι, αλλά ο πρίγκιπας είπε ότι θα πάει μαζί της για να τη φροντίσει, γιατί ήθελε να δει πού ζούσε η όμορφη κοπέλα. Αλλά

εκείνη το έσκασε και πέταξε σαν περιστέρι. Τότε ο πρίγκιπας περίμενε μέχρι που ο πατέρας ήρθε και του είπε ότι το περίεργο κορίτσι σκαρφάλωσε στο δέντρο. Ο πατέρας σκέφτηκε: «Δεν μπορεί σίγουρα να είναι η Σταχτοπούτα!» και ζήτησε τσεκούρια για να κόψει το δέντρο αλλά τελικά δεν υπήρχε κανείς σε πάνω σε αυτό.

Όταν πήγαν στην κουζίνα, εκεί καθόταν η Σταχτοπούτα με τα βρώμικα ρούχα της ανάμεσα στις στάχτες ως συνήθως και μια μικρή λάμπα πετρελαίου έκαιγε αμυδρά στην καμινάδα. Η Σταχτοπούτα είχε προλάβει να κατέβει από την άλλη πλευρά του δέντρου, έτρεξε στον θάμνο της φουντουκιάς, όπου εκεί έβγαλε το όμορφο φόρεμά της και το έβαλε στον τάφο, το πουλί το είχε μεταφέρει πάλι και στη συνέχεια φόρεσε ξανά τη γκρι φούστα της και κάθισε στην κουζίνα ανάμεσα στις στάχτες.

Την επόμενη μέρα, όταν το φεστιβάλ άρχισε εκ νέου, και οι γονείς και οι αδερφές του είχαν πάει σε αυτό, η Σταχτοπούτα πήγε στο θάμνο της φουντουκιάς και φώναξε:

«Μικρό δέντρο, μικρό δέντρο, κουνήσου από πάνω μου,

αυτό το ασήμι και ο χρυσός να πέσουν κάτω και να με καλύψουν.»

Στη συνέχεια, το πουλί έριξε κάτω ένα ακόμα πιο υπέροχο φόρεμα από αυτό της προηγούμενης ημέρας.

Όταν η Σταχτοπούτα εμφανίστηκε με αυτό ανάμεσα στους καλεσμένους, όλοι έμειναν έκπληκτοι με την ομορφιά της. Ο πρίγκιπας περίμενε μέχρι να έρθει, πήρε το χέρι της και χόρευαν και όταν κάποιος άλλος ήρθε να την προσκαλέσει, αυτός είπε:

«Είναι η σύντροφός μου.»

Όταν έφτασε το βράδυ, η Σταχτοπούτα ήθελε να πάει σπίτι, ο πρίγκιπας την ακολούθησε, γιατί ήθελε να δει σε ποιο σπίτι έμενε. Αλλά έφυγε από αυτόν και έτρεξε στον κήπο στο πίσω μέρος του σπιτιού. Εκεί βρισκόταν ένα ωραίο μεγάλο δέντρο, με υπέροχα αχλάδια, η Σταχτοπούτα πήδηξε τόσο ελαφριά, όσο ένας σκίουρος ανάμεσα στα κλαδιά, και ο πρίγκιπας δεν ήξερε τι είχε απογίνει. Έτσι περίμενε μέχρι να έρθει ο πατέρας και τότε του είπε ότι η παράξενη κοπέλα έτρεξε από αυτόν και ότι πίστευε ότι είχε ανέβει στην αχλαδιά. Ο πατέρας σκέφτηκε: «Δεν μπορεί σίγουρα να είναι η Σταχτοπούτα!» και ζήτησε ένα τσεκούρι, για να ρίξει το δέντρο. Το δέντρο έπεσε, αλλά δεν υπήρχε κανείς πάνω σε αυτό.

Όταν πάλι πήγαν στην κουζίνα, καθόταν η Σταχτοπούτα ανάμεσα στις στάχτες, όπως συνήθως, γιατί είχε κατεβεί από την άλλη πλευρά του δέντρου, και είχε αφήσει τα όμορφα

ρούχα της στο πουλί στον θάμνο της φουντουκιάς, και είχε φορέσει την παλιά της γκρι φούστα ξανά.

Την τρίτη ημέρα, όταν είχαν ξεκινήσει οι γονείς και οι θετές κόρες, η Σταχτοπούτα πήγε ξανά στον τάφο της μητέρας της και είπε στο δέντρο:

«Μικρό δέντρο, μικρό δέντρο, κουνήσου από πάνω μου,

αυτό το ασήμι και ο χρυσός να πέσουν κάτω και να με καλύψουν.»

Στη συνέχεια το πουλί πέταξε ένα φόρεμα, το οποίο ήταν τόσο λαμπρό, και πέδιλα από χρυσό.

Όταν εμφανίστηκε με αυτό το φόρεμα στη γιορτή, κανείς δεν ήξερε τι να πει και άρχισαν να αναρωτιούνται. Ο πρίγκιπας χόρευε μαζί της μόνο, και αν κάποιος την ζητούσε, απαντούσε:

«Είναι η σύντροφός μου.»

Σαν ήρθε απόγευμα, η Σταχτοπούτα ήθελε να πάει σπίτι και ο πρίγκιπας επρόκειτο να πάει μαζί της, όμως η κοπέλα έτρεξε τόσο γρήγορα που δεν μπορούσε να την ακολουθήσει. Εκείνος όμως είχε καταστρώσει ένα σχέδιο και είχε στρώσει όλα τα σκαλοπάτια με πίσσα, έτσι ώστε καθώς κατέβαινε βιαστικά, το αριστερό παπούτσι της κοπέλας έμενε κολλημένο σε αυτό. Ο πρίγκιπας το πήρε και είδε ότι ήταν φτιαγμένο από χρυσό και πολύ μικρό και λεπτό.

Το επόμενο πρωί, πήγε στον πατέρα και του είπε, ότι καμιά άλλη κοπέλα δεν μπορεί να είναι η νύφη του εκτός από εκείνη της οποίας το πόδι πρέπει να χωράει το χρυσό παπούτσι. Τότε οι δύο αδελφές ήταν πολύ χαρούμενες, επειδή είχαν όμορφα πόδια. Η μεγαλύτερη πήγε στο δωμάτιό της για να δοκιμάσει το παπούτσι και η μητέρα της στάθηκε δίπλα. Αλλά δεν μπόρεσε να μπει στο υπέροχο πόδι της, γιατί το παπούτσι ήταν πολύ μικρό.

Τότε η μητέρα της της έδωσε ένα μαχαίρι και είπε:

«Κόψε τα δάχτυλά σου, γιατί όταν είσαι βασίλισσα δεν θα χρειαστεί ποτέ να περπατήσεις.» Έτσι το κορίτσι έκοψε το δάχτυλό της, έσπρωξε το πόδι του στο παπούτσι, έκρυψε τον πόνο και κατέβηκε στον πρίγκιπα. Τότε την πήρε μαζί του στο άλογό της ως νύφης του και έφυγε. Έπρεπε να περάσουν από τον τάφο, και εκεί κάθονταν τα δύο περιστέρια στον θάμνο της φουντουκιάς και φώναζαν:

«Να! Φεύγουν!

Υπάρχει αίμα στο παπούτσι της.

Το παπούτσι είναι πολύ μικρό,

Δεν είναι η σωστή νύφη!»

Τότε ο πρίγκιπας κοίταξε το παπούτσι της και είδε το αίμα να τρέχει ασταμάτητα. Οπότε γύρισε το άλογό του και πήγε ξανά την «ψεύτικη» νύφη σπίτι, λέγοντας ότι δεν ήταν η σωστή και πως η άλλη αδελφή πρέπει να δοκιμάσει το παπούτσι.

Έτσι, πήγε στο δωμάτιό της για να το κάνει, και τα δάχτυλά της μπήκαν άνετα, αλλά η φτέρνα της ήταν πολύ μεγάλη. Στη συνέχεια, η μητέρα της της έδωσε το μαχαίρι, λέγοντας, «Κόψε ένα κομμάτι από τη φτέρνα σου. Όταν είσαι βασίλισσα δεν θα χρειαστεί ποτέ να περπατήσεις».

Έτσι, το κορίτσι έκοψε ένα κομμάτι από τη φτέρνα της και έσπρωξε το πόδι της στο παπούτσι, έκρυψε τον πόνο και κατέβηκε στον πρίγκιπα, ο οποίος πήρε τη νύφη πάνω στο άλογό του.

Όταν περνούσαν από τον θάμνο της φουντουκιάς τα δύο περιστέρια κάθονταν εκεί και φώναζαν:

«Να! Φεύγουν!

Υπάρχει αίμα στο παπούτσι της.

Το παπούτσι είναι πολύ μικρό,

Δεν είναι η σωστή νύφη!»

Τότε ο πρίγκιπας κοίταξε το πόδι της και είδε πως έρεε αίμα από το παπούτσι λεκιάζοντας τη λευκή κάλτσα. Τότε την πήρε με το άλογό του και πήγε ξανά την λάθος νύφη στο σπίτι.

«Αυτή δεν είναι η σωστή νύφη.» είπε, «Δεν έχετε άλλη κόρη;»

«Όχι», είπε ο άντρας, «μόνο η νεκρή σύζυγός μου άφησε πίσω της μια μικρή κόρη, τη Σταχτοπούτα, είναι αδύνατο να είναι η νύφη». Αλλά ο γιος του Βασιλιά την διέταξε να φωνάξει και την τρίτη κόρη, την Σταχτοπούτα, αλλά η μητέρα είπε:

«Ω όχι! Είναι πολύ βρώμικη, δεν θα μπορούσα να τον αφήσω να την δει.»

Αλλά θα την έφερνε και η Σταχτοπούτα έπρεπε να εμφανιστεί μπροστά στον πρίγκηπα.

Πρώτα έπλυνε το πρόσωπό της και τα χέρια της έγιναν αρκετά καθαρά και πήγε στον πρίγκηπα, ο οποίος της έδωσε το χρυσό παπούτσι. Στη συνέχεια, καθόταν σε ένα σκαμνί, έβγαλε το πόδι της από το βαρύ ξύλινο παπούτσι και το γλίστρησε στο χρυσό, το οποίο ταίριαζε τέλεια. Και όταν σηκώθηκε, και ο πρίγκηπας κοίταξε στο πρόσωπό της, είδε ξανά την όμορφη κοπέλα που είχε χορέψει μαζί του, και φώναξε:

«Αυτή είναι η σωστή νύφη!»

Η μητριά και οι δύο αδερφές ούρλιαξαν και έγιναν κατακόκκινες από τον θυμό. Ο πρίγκηπας ανέβασε την Σταχτοπούτα στο άλογο και έφυγαν κατευθείαν. Και καθώς περνούσαν τον θάμνο της φουντουκιάς, τα δύο λευκά περιστέρια φώναξαν,

«Να! Φεύγουν!»

Δεν υπάρχει αίμα στο παπούτσι της.

Το παπούτσι δεν είναι πολύ μικρό,

Είναι η σωστή νύφη τελικά!»

Και αφού κελάηδησαν έτσι, πέταξαν και σκαρφάλωσαν στους ώμους της Σταχτοπούτα, το ένα στα δεξιά, το άλλο στα αριστερά και εκεί παρέμειναν.

Και όταν ο γάμος της με τον πρίγκηπα προγραμματίστηκε, οι θετές αδελφές ήρθαν, ελπίζοντας να έχουν την εύνοια και να πάρουν μέρος στις γιορτές. Έτσι, καθώς η νυφική πομπή πήγαινε στην εκκλησία, η μεγαλύτερη περπατούσε στη δεξιά πλευρά και η μικρότερη στα αριστερά, και τα περιστέρια έβγαλαν το ένα μάτι σε κάθε μία από αυτές. Και καθώς επέστρεψαν από την πομπή η μεγαλύτερη στην αριστερή πλευρά και η μικρότερη στην δεξιά πλευρά, τα περιστέρια έβγαλαν και τα άλλα δυο μάτια από τις αδερφές. Και έτσι καταδικάστηκαν να παραμείνουν τυφλές για τις υπόλοιπες μέρες τους λόγω της κακίας και της ψευτιάς τους.

Το κακιασμενο κλαδι μηλιας

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

Ηταν Μάιος. Ο άνεμος εξακολουθούσε να είναι κρύος όμως τα δέντρα, τα λουλούδια, οι θάμνοι είχαν ανθίσει, φωνάζοντας «Έρχεται η άνοιξη!»

Τα αγριολούλουδα είχαν καλύψει τους φράκτες. Κάτω από ένα μικρό δέντρο μηλιάς η Άνοιξη φαινόταν να έχει φτάσει, με τα κλαδιά γεμάτα από ροζ άνθη έτοιμα να ανοίξουν.

Το κλαδί γνώριζε πόσο όμορφο ήταν. Ήταν όμορφο τόσο στην όψη όσο και στην μορφή.

Επομένως, δεν το εξέπληξε όταν μία άμαξα ευγενών, στην οποία καθόταν μια νεαρή κόμισα, σταμάτησε ακριβώς στο δρόμο. Το κλαδί μήλου, είπε, ήταν το πιο όμορφο πράγμα, ένα έμβλημα της άνοιξης στην πιο γοητευτική του όψη. Το κλαδί έσπασε για αυτήν, το κράτησε στο λεπτό της χέρι και το προστάτεψε με τη μεταξωτή ομπρέλα της.

Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν στο κάστρο, στο οποίο υπήρχαν υψηλές αίθουσες και υπέροχα σαλόνια. Οι καθαρές άσπρες κουρτίνες κυμάτιζαν μπροστά από τα ανοικτά παράθυρα, καθώς φυσούσε ο αέρας, και τα όμορφα λουλούδια βρίσκονταν σε διαφανή βάζα. Σε ένα από αυτά, το οποίο έμοιαζε σαν να το είχαν μαζέψει από το πεσμένο χιόνι, το κλαδί μηλιάς τοποθετήθηκε ανάμεσα σε μερικά φρέσκα ελαφριά κλαδιά οξιάς. Ήταν ένα γοητευτικό θέαμα. Και το κλαδί έγινε περήφανο, τόσο που έμοιαζε πολύ με την ανθρώπινη φύση.

Άνθρωποι κάθε λογής μπήκαν στην αίθουσα, και σύμφωνα με τη θέση τους στην κοινωνία, τόλμησαν να εκφράσουν τον θαυμασμό τους. Μερικοί δεν είπαν τίποτα, άλλοι εξέφρασαν πάρα πολλά, και το κλαδί μηλιάς πολύ σύντομα κατάλαβε, ότι υπήρχε τόσο μεγάλη διαφορά στους χαρακτήρες των ανθρώπων όσο και σε εκείνους των φυτών και των λουλουδιών. Μερικοί είναι για τα γλέντια και την παρέλαση, άλλοι έχουν πολλά να κάνουν για να διατηρήσουν τη σημασία τους, ενώ οι υπόλοιποι θα μπορούσαν και να αφανιστούν, χωρίς να ήταν μεγάλη απώλεια για την κοινωνία. Έτσι, σκέφτηκε το κλαδί καθώς στεκόταν μπροστά στο ανοικτό παράθυρο, από το οποίο θα μπορούσε να δει έξω πέρα από τους κήπους και τα λιβάδια, όπου υπήρχαν λουλούδια και φυτά αρκετά για να το κάνουν να προβληματιστεί -μερικά πλούσια και όμορφα, μερικά πράγματι φτωχά και ταπεινά.

«Φτωχά περιφρονημένα βότανα», είπε το κλαδί μηλιάς. «υπάρχει πραγματικά μια διαφορά μεταξύ αυτών και εμένα. Πόσο δυσανεκτικά πρέπει να είναι, αν μπορούν να αισθάνονται ότι βρίσκονται στη θέση μου! Υπάρχει πράγματι μια διαφορά, και έτσι πρέπει να υπάρχει, ή θα πρέπει όλοι να είμαστε ίσοι.»

Και το κλαδί μηλιάς τα κοίταξε με συμπόνια, ειδικά ένα μικρό λουλούδι που βρίσκεται σε χωράφια και σε τάφρους. Κανείς δεν έδεσε αυτά τα λουλούδια μαζί σε ένα μπουκέτο, ήταν πολύ συνηθισμένα, ήταν ακόμη γνωστό ότι μεγαλώνουν ανάμεσα στα λιθόστρωτα, φυτρώνοντας παντού σαν ενοχλητικά ζιζάνια έχοντας ένα πολύ άσχημο όνομα «λουλούδια σκύλου» ή «πικραλίδες».

«Φτωχά περιφρονημένα φυτά», είπε το κλαδί, «δεν φταίτε εσείς που είστε τόσο άσχημα και έχετε άσχημο όνομα, αλλά με τα φυτά, όπως και με τους ανθρώπους, πρέπει να υπάρχει μια διαφορά».

«Μια διαφορά!» φώναξε η ηλιαχτίδα καθώς φιλούσε το ανθισμένο κλαδί μηλιάς και στη συνέχεια φίλησε την κίτρινη πικραλίδα στα χωράφια. Όλα ήταν αδέρφια και η ηλιαχτίδα τους φίλησε - τα φτωχά λουλούδια καθώς και τα πιο πλούσια και ανθισμένα.

Το κλαδί δεν είχε ποτέ σκεφτεί την απεριόριστη αγάπη του Θεού που εκτείνεται σε όλα τα έργα της πλάσης, πάνω σε ό, τι ζει και κινείται και το έχει μέσα Του. Ποτέ δεν είχε σκεφτεί το καλό και το όμορφο που είναι τόσο συχνά κρυμμένο, αλλά δεν μπορεί ποτέ να παραμείνει ξεχασμένο από Αυτόν, όχι μόνο μεταξύ της κατώτερης δημιουργίας, αλλά και μεταξύ των ανθρώπων. Η ηλιαχτίδα, η αχτίδα του φωτός, ήξερε καλύτερα.

«Δεν βλέπεις πολύ μακριά ούτε πολύ καθαρά», είπε στο κλαδί της μήλου. «Ποιο είναι το περιφρονημένο φυτό που λυπάσαι τόσο πολύ;»

«Η πικραλίδα», απάντησε. «Κανείς δεν το τοποθετεί ποτέ σε ένα μπουκέτο, είναι πατημένο κάτω από το πόδι, υπάρχουν τόσες πολλές από αυτές. Και όταν προσπαθούν να φυτρώσουν δεν έχουν λουλούδια · είναι μόνο ζιζάνια - αλλά φυσικά πρέπει να υπάρχουν ζιζάνια. Ω! Είμαι πραγματικά πολύ ευγνώμων, που δεν φτιάχτηκα σαν ένα από αυτά τα λουλούδια.»

Σήμερα ήρθε στα χωράφια μια ολόκληρη ομάδα παιδιών, το νεότερο από τα οποία ήταν ένα μωρό. Όταν κάθισε στο γρασίδι, ανάμεσα στα κίτρινα λουλούδια, γέλασε δυνατά με χαρά, κλωτσούσε τα μικρά του πόδια, κυλούσε, άρπαξε τα κίτρινα λουλούδια και τα φιλούσε με παιδική αθωότητα.

Τα μεγαλύτερα παιδιά κομμάτιασαν τα λουλούδια και έδεσαν τους μίσχους τον έναν με τον άλλον, και έκαναν πρώτα μια αλυσίδα για το λαιμό, στη συνέχεια μία, για να περάσει στους ώμους και να το κρεμάσει στη μέση και τέλος ένα στεφάνι να φορέσει στο κεφάλι, ώστε να φαινόταν αρκετά υπέροχο μέσα στις γιρλάντες τους με τα πράσινα και χρυσά λουλούδια. Όμως, το μεγαλύτερο παιδί συγκέντρωσε όλα τα κομματιασμένα λουλούδια που είχαν απομείνει ανάμεσά τους, συγκέντρωσε προσεκτικά τα ξεθωριασμένα λουλούδια και έφτιαξε ένα λευκό στεφάνι.

Αυτά τα ελαφρά και αέρινα λουλούδια είναι πολύ όμορφα και μοιάζουν με ωραία, χιονισμένα φτερά. Τα παιδιά τα κράτησαν στο στόμα τους και προσπάθησαν να φυσήξουν ολόκληρο το λουλούδι με μια εισπνοή. Οι γιαγιάδες τους είχαν πει, ότι όποιος το έκανε, θα ήταν βέβαιο ότι θα είχε καινούργια ρούχα πριν από το τέλος του έτους. Το περιφρονημένο λουλούδι αναδείχθηκε έτσι σε προφήτη ή προφήτη των γεγονότων.

«Βλέπεις», είπε η ηλιαχτίδα, «βλέπεις την ομορφιά αυτών των λουλουδιών; Βλέπεις τη δύναμή τους να δίνουν ευχαρίστηση;». «Ναι, στα παιδιά», είπε το κλαδί.

Που και που μια ηλικιωμένη γυναίκα ερχόταν στο χωράφι και, με ένα αμβλύ μαχαίρι χωρίς λαβή, άρχισε να σκάβει γύρω από τις ρίζες ορισμένων φυτών πικραλίδας και να τις τραβάει. Με κάποιες σκόπευε να φτιάξει τσάι για τον εαυτό της, αλλά τα υπόλοιπα επρόκειτο να τα πουλήσει στον φαρμακοποιό και να πάρει χρήματα.

«Αλλά η ομορφιά έχει μεγαλύτερη αξία από όλα αυτά», είπε το κλαδί της μηλιάς. «Μόνο οι εκλεκτοί μπορούν να γίνουν δεκτοί στα βασίλεια του όμορφου. Υπάρχει μια διαφορά μεταξύ των φυτών, όπως και η διαφορά μεταξύ των ανθρώπων.»

Στη συνέχεια, η ηλιαχτίδα μίλησε για την απεριόριστη αγάπη του Θεού, όπως φαίνεται στη δημιουργία και σε όλα όσα ζουν, και για την ίση κατανομή των δώρων Του, τόσο στο χρόνο όσο και στην αιωνιότητα. «Αυτή είναι η γνώμη σου», είπε το κλαδί.

Τότε μπήκαν κάποιοι άνθρωποι στο δωμάτιο και ανάμεσά τους η νεαρή κόμισσα - η κυρία που είχε τοποθετήσει το κλαδί μήλου στο διάφανο βάζο, τόσο ευχάριστα κάτω από τις ακτίνες του ηλίου. Κρατούσε στο χέρι της κάτι που έμοιαζε με λουλούδι. Το αντικείμενο ήταν κρυμμένο από δύο ή τρία μεγάλα φύλλα που το σκέπαζαν σαν ασπίδα, ώστε κανένα ρεύμα ή ριπή ανέμου να μην μπορεί να το τραυματίσει, και το μετέφερε πιο προσεκτικά από το κλαδί μήλου.

Πολύ προσεκτικά αφαιρέθηκαν τα μεγάλα φύλλα, και εμφανίστηκε η φτερωτή κορώνα από την περιφρονημένη κίτρινη πικραλίδα. Αυτό το φυτό ήταν, που η κυρία είχε μαζέψει τόσο προσεκτικά και μετέφερε στο σπίτι τόσο προσεκτικά, έτσι ώστε κανένα από τα ευαίσθητα πέταλά του να μην πέσει. Αφού το έβγαλε ανέγγιχτο, αναρωτήθηκε για την όμορφη του όψη, την αέρινη ελαφρότητα και την μοναδική κατασκευή του, που τόσο σύντομα που θα φυσηχτεί από τον άνεμο.

«Βλέπετε», αναφώνησε, «πόσο θαυμάσια έχει δημιουργήσει ο Θεός αυτό το μικρό λουλούδι. Θα το ζωγραφίσω σε μια εικόνα με το κλαδί μηλιάς. Όλοι θαυμάζουν την ομορφιά της μηλιάς, αλλά αυτό το ταπεινό λουλούδι έχει προικιστεί από τον Ουρανό με ένα άλλο είδος ομορφιάς και, παρόλο που διαφέρουν στην εμφάνιση, και τα δύο είναι παιδιά της όμορφης φύσης.»

Στη συνέχεια, η ηλιαχτίδα φιλούσε τόσο το χαμηλό λουλούδι όσο και το ανθισμένο κλαδί μηλιάς, τα φύλλα του οποίου πήραν ένα ρόδινο χρώμα.

Gyerekek szaladtak a kertbe, morzsát meg búzát vetettek a vízbe, s a legkisebb így kiáltott fel:

- Nézzétek, új hattyú! - És a többiek vele örvendeztek: - Új hattyú érkezett! Tapsoltak, ugráltak örömben, futottak apjukért, anyjukért, fehér kenyeret meg kalácsot szórtak a vízbe, és azt hajtogatták:

- Ez a legszebbik, ez az új. Olyan fiatal és olyan gyönyörűek a hófehér tollai!

És az öreg hattyúk fejet hajtottak a hajdani rút kiskacsa előtt.

A fiatal hattyú azt se tudta, hová legyen a nagy megtiszteltetéstől. Fejét a szárnya alá dugta, úgy megszégyenítette a dicséret. Boldog volt, nagyon boldog, de mégsem fuvalkodott fel, mert a jó szív sohasem kevély. Arra gondolt, mennyit üldözték és csúfolták, most pedig mindenki a szépséges madarak legszebbikének mondja. Az orgonabokor ágai lehajoltak hozzá, megsimogatták; melegen, nyájasan sütött a tavaszi nap, s a fiatal hattyú szíve csordultig telt örömmel. Megrázta finom tollait, karcsú nyakát magasra emelte, s forró hálával mondta:

- Álmodni sem mertem volna ennyi boldogságról, amikor még rút kiskacsa voltam!.

Σλάβικο παραμύθι

Ο μικρος βατραχος τραγουδιστης

Η ιστορια ενος κοριτσιου που οι γονεις της
ντρεπονταν για εκεινη

Υπήρχε κάποτε ένας φτωχός εργάτης που μαζί με την γυναίκα του δεν είχαν παιδιά. Κάθε μέρα η γυναίκα αναστέναζε και έλεγε:

«Αν μόνο είχαμε ένα παιδί!»

Και ο άντρας επίσης αναστενάζοντας λέγοντας:

«Θα ήταν ευχάριστο να έχουμε μια μικρή κόρη, έτσι δεν είναι;»

Κάποια στιγμή πήγαν για προσκύνημα σε έναν ιερό τόπο και η μόνη τους προσευχή ήταν να αποκτήσουν ένα παιδί.

«Οποιοδήποτε παιδί!» η γυναίκα προσευχήθηκε. «Θα ήμουν ευγνώμων για ένα δικό μας παιδί ακόμα κι αν ήταν βάτραχος!»

Ο Θεός άκουσε την προσευχή τους και τους έστειλε μια μικρή κόρη - όχι όμως μια μικρή κόρη, αλλά μια μικρή κόρη-βάτραχο. Αγαπούσαν πολύ το μικρό παιδί τους-βάτραχο, το φρόντιζαν, έπαιζαν μαζί του, γελούσαν και χτυπούσαν παλαμάκια, καθώς εκείνο πηδούσε σε όλο το σπίτι.

Αλλά όταν οι γείτονες ήρθαν, ψιθύρισαν: «Αυτό δεν είναι το παιδί τους αλλά ένας βάτραχος!» Τότε αισθάνθηκαν ντροπή και αποφάσισαν, όταν έρχονται άνθρωποι στο σπίτι, να κρατούν το παιδί μέσα σε μια ντουλάπα κρυμμένο.

Έτσι, το κορίτσι βάτραχος μεγάλωσε χωρίς φίλους της ηλικίας της, βλέποντας μόνο τον πατέρα και τη μητέρα της. Συνήθιζε να παίζει με τον πατέρα της, καθώς δούλευε. Ήταν αμπελουργός σε έναν μεγάλο αμπελώνα και, φυσικά, ήταν πολύ διασκεδαστικό για το κοριτσάκι-βάτραχο να πέφτει ανάμεσα στα αμπέλια.

Κάθε μέρα το μεσημέρι, η γυναίκα ερχόταν στον αμπελώνα με το δείπνο του συζύγου της σε ένα καλάθι. Τα χρόνια περνούσαν η γυναίκα μεγάλωνε και ένιωθε αδύναμη να κάνει αυτή τη διαδρομή μέχρι τον αμπελώνα καθημερινά αλλά και να κουβαλάει το καλάθι που της φαινόταν όλο και βαρύτερο.

«Επιτρέψτε μου να σας βοηθήσω, μητέρα», είπε η κόρη-βάτραχος. «Μπορώ να πηγαίνω εγώ το φαγητό του πατέρα στο χωράφι και εσείς να κάθεστε σπίτι να ξεκουράζεστε.»

Έτσι από εκείνη τη στιγμή το κορίτσι-βάτραχος πήγαινε το φαγητό στον αμπελώνα. Ενώ ο πατέρας έτρωγε, το κορίτσι βάτραχος πηδούσε στα κλαδιά ενός δέντρου και τραγουδούσε πολύ γλυκά και ο πατέρας της, όταν την χάιδεψε, την ονόμαζε το Μικρό Τραγούδι του Βατράχου.

Μια μέρα ενώ τραγουδούσε το κορίτσι-βάτραχος, ο μικρότερος γιος του Τσάρου, περνούσε από την περιοχή και την άκουσε. Σταμάτησε το άλογό του και κοίταξε, αλλά δεν μπορούσε να δει ποιος ήταν αυτός που τραγουδούσε τόσο γλυκά.

«Ποιος τραγουδά;» ρώτησε τον πατέρα.

Αλλά ο πατέρας που, όπως σας είπα προηγουμένως, ντρεπόταν για την κόρη του βάτραχου ενώπιον των ξένων, αρχικά προσποιήθηκε ότι δεν άκουσε και στη συνέχεια, όταν ο νεαρός πρίγκιπας επανέλαβε την ερώτησή του, απάντησε: «Δεν τραγουδά κανένας!»

Την επόμενη μέρα, όμως, την ίδια ώρα που ο πρίγκιπας περνούσε από εκεί, άκουσε την ίδια γλυκιά φωνή και σταμάτησε ξανά και άκουσε. «Σίγουρα,», είπε, «υπάρχει κάποιο τραγούδι! Είναι ένα υπέροχο κορίτσι, το ξέρω ότι είναι! Γιατί, αν μπορούσα να τη βρω, θα ήμουν πρόθυμος να την παντρευτώ αμέσως και να την πάρω σπίτι στον πατέρα μου, τον Τσάρο!»

«Μην βιάζεσαι, νεαρέ άνδρα», είπε ο εργάτης.

«Εννοώ ό,τι λέω!» δήλωσε ο Πρίγκιπας. «Θα την παντρευόμουν σε ένα λεπτό!»

«Είσαι σίγουρος ότι θα το έκανες;»

«Ναι είμαι σίγουρος!»

«Καλά, λοιπόν, θα δούμε.»

Ο γέρος κοίταξε το δέντρο και κάλεσε:

«Έλα κάτω, μικρή μου! Ένας πρίγκιπας θέλει να σε παντρευτεί!»

Έτσι, το κοριτσάκι βάτραχος πήδηξε κάτω από τα κλαδιά και στάθηκε μπροστά στον Πρίγκιπα.

«Είναι η δική μου κόρη», είπε η εργάτης, «ακόμα κι αν μοιάζει με βάτραχος».

«Δεν με νοιάζει, πώς μοιάζει», είπε ο πρίγκιπας. «Λατρεύω το τραγούδι και την αγαπώ. Και εννοώ αυτό που λέω: Θα την παντρευτώ, αν θέλει και εκείνη. Ο πατέρας μου, ο Τσάρος, μας παρουσιάζει εμένα και τους αδελφούς μου τις νύφες μας αύριο. Όλες οι νύφες του φέρνουν ένα λουλούδι και λέει, ότι θα δώσει το βασίλειο στον πρίγκιπα του οποίου η νύφη φέρνει το ωραιότερο λουλούδι.» «Κορίτσι-βάτραχε, θα είσαι η νύφη μου και θα έρθεις στο βασίλειο αύριο φέρνοντας ένα λουλούδι;»

«Ναι, Πρίγκιπα μου», είπε το κορίτσι, «Θα το κάνω. Αλλά πρέπει να ιππεύσω και δεν μπορώ να έρθω να σας προσφέρω το λουλούδι μέσα στην σκόνη. Λοιπόν, θα μου στείλεις έναν κατάλευκο κόκορα από το μαντρί του πατέρα σου;»

«Θα το κάνω», υποσχέθηκε ο πρίγκιπας και πριν από το βράδυ ο κατάλευκος πετεινός είχε φτάσει στο εξοχικό σπίτι του εργάτη.

Νωρίς το επόμενο πρωί το κορίτσι βάτραχος προσευχήθηκε στον Ήλιο. «Ω χρυσέ ήλιε», είπε, «Χρειάζομαι τη βοήθειά σου! Δώσε μου μερικά υπέροχα ρούχα υφασμένα από τις χρυσές ακτίνες σου, γιατί δεν θέλω να ντροπιάσω τον Πρίγκιπα μου όταν πηγαίνω στο παλάτι.» Ο Ήλιος άκουσε την προσευχή της και της έδωσε ένα φόρεμα από χρυσό.

Αντί για ένα λουλούδι, πήρε ένα δόρυ σιταριού στο χέρι της και μετά όταν έφτασε η ώρα, ανέβηκε στον λευκό πετεινό και έφτασε στο παλάτι.

Οι φρουροί στην πύλη του παλατιού αρνήθηκαν αρχικά να της επιτρέψουν την είσοδο.

«Αυτό δεν είναι μέρος για βατράχια!» της είπαν. «Να ψάξεις μια λίμνη!» Αλλά όταν τους είπε ότι ήταν η νύφη του νεότερου πρίγκιπα, φοβόντουσαν να την διώξουν. Έτσι, την άφησαν να περάσει μέσα από την πύλη. «Παράξενο!» μουρμούρισαν ο ένας στον άλλο. «Η νύφη του νεότερου πρίγκιπα! Μοιάζει με βάτραχο και σίγουρα ήταν πετεινός που την μετέφερε, έτσι δεν είναι;»

Μπήκαν στο παλάτι για την κοιτάξουν και μετά είδαν ένα καταπληκτικό θέαμα. Το κορίτσι βάτραχος, που κάθεται ακόμα στον άσπρο κόκορα, κούνησε τις πτυχές μιας χρυσής στέκας. Έπεσε το φόρεμα πάνω από το κεφάλι της και αμέσως δεν υπήρχε βάτραχος και κανένας λευκός κόκορας, αλλά μια υπέροχη κοπέλα που ήταν τοποθετημένη πάνω σε ένα κατάλευκο άλογο!

Λοιπόν, το κορίτσι βάτραχος μπήκε στο παλάτι με δύο άλλα κορίτσια, τις νύφες των μεγαλύτερων πριγκίπων. Ήταν απλά κορίτσια και οι δύο. Για να τα εντοπίσετε, δεν θα τα προσέχατε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Όμως, δίπλα στην όμορφη νύφη του νεότερου πρίγκιπα, φαινόταν συνηθισμένα κορίτσια.

Το πρώτο κορίτσι είχε ένα τριαντάφυλλο στο χέρι της. Ο Τσάρος το κοίταξε και σε αυτήν, μύρισε ελαφρώς με τη μύτη του και γύρισε το κεφάλι του.

Το δεύτερο κορίτσι είχε ένα γαρίφαλο. Ο Τσάρος την κοίταξε για μια στιγμή και μουρμούρισε: «Αγαπητέ μου, αυτό δεν θα μου κάνει ποτέ!»

Τότε κοίταξε τη νύφη του νεότερου πρίγκιπα, τα μάτια του πέταξαν φωτιές και είπε: «Αχ! Αυτό θα μου άρεσε!»

Του έδωσε το κλωνάρι του σιταριού και το πήρε και το κράτησε ψηλά. Στη συνέχεια, πήρε το άλλο του χέρι και το δικό της , το σήκωσε και είπε μπροστά σε όλους στο παλάτι:

«Αυτή, η νύφη του νεότερου πρίγκιπα, είναι η επιλογή μου! Δες πόσο όμορφη είναι! Και όμως ξέρει τόσο το χρήσιμο όσο και το όμορφο, γιατί μου έφερε ένα κλωνάρι σιταριού! Ο νεότερος πρίγκιπας θα είναι ο Τσάρος μετά από μένα και αυτή θα είναι η Τσαρίνα! „

Έτσι, το κοριτσάκι βάτραχος, για το οποίο οι γονείς της ήταν ντροπιασμένοι, παντρεύτηκε τον νεότερο πρίγκιπα και, όταν έφτασε η ώρα, φόρεσε το στέμμα της Τσαρίνας.

Αμερικάνικο παραμύθι

Η γυναίκα-βατραχος

Μεγάλη τύχη είχε κάποτε μια νεαρή γυναίκα που ζούσε μόνη της στο δάσος χωρίς κανέναν κοντά της, παρά μόνο το μικρό της σκυλί.

Προς έκπληξή της έβρισκε φρέσκο κρέας κάθε πρωί στην πόρτα της. Ήταν πολύ περίεργη να μάθει, ποιος ήταν αυτός που της το προμήθευε και παρακολουθώντας ένα πρωί, καθώς ο ήλιος είχε ανατείλει, είδε έναν όμορφο νεαρό άνδρα να τρέχει μακριά στο δάσος. Αφού την είδε, έγινε σύζυγός της και απέκτησαν έναν γιο.

Μια μέρα, ο άνδρας δεν επέστρεψε το βράδυ, ως συνήθως, από το κυνήγι. Περίμενε μέχρι αργά το βράδυ, αλλά δεν ήρθε πια.

Την επόμενη μέρα, καθώς άφησε το παιδί της για να κοιμηθεί στην κούνια είπε στο σκύλο της, «Φρόντισε τον αδερφό σου, όσο θα λείπω και όταν κλάψει, αναζήτησέ με», και βγήκε να αναζητήσει τον άντρα της που δεν είχε επιστρέψει. Η κούνια ήταν κατασκευασμένη από τα καλύτερα υλικά- η ομορφότερη κούνια που είχε φτιαχτεί ποτέ.

Μετά από λίγο, η γυναίκα άκουσε την κραυγή του σκύλου και έτρεξε στο σπίτι όσο πιο γρήγορα μπορούσε για να δει τι συνέβη. Τότε παρατήρησε, πως το παιδί έλειπε από την κούνια. Κοιτάζοντας τριγύρω, είδε διασκορπισμένη σε χιλιάδες κομμάτια την κούνια. Ήξερε ότι ο σκύλος ήταν πιστός και είχε καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να σώσει το παιδί της από μια ηλικιωμένη γυναίκα που ερχόταν από μια μακρινή χώρα, που ονομάζεται η Γυναίκα- Βάτραχος.

Η μητέρα έσπευσε να αναζητήσει το παιδί της. Ο καιρός περνούσε και χρειάζονταν να μείνει σε διαφορετικά καταλύματα από καιρό σε καιρό, ώστε να συνεχίσει το ταξίδι της. Έβρισκε λοιπόν μέρη που κατοικούνταν από ηλικιωμένες γυναίκες, οι οποίες της είπαν την ακριβή ώρα που είχε περάσει η Γυναίκα- Βάτραχος με το μωρό και της δάνεισαν ένα ζευγάρι παπούτσια μοκασίνια για να συνεχίσει το ψάξιμο. Οι συγκεκριμένες γυναίκες ήταν σαν προφήτες και ήξεραν πολύ πριν, ότι θα έρθει η γυναίκα και θα αναζητήσει το μωρό της. Ωστόσο, αυτό που της είπαν οι γυναίκες, ήταν, πως κάθε φορά που θα έφτανε στον επόμενο κατάλυμα έπρεπε να βγάλει τα μοκασίνια που της είχαν δώσει από το προηγούμενο κατάλυμα και εκείνα θα επέστρεφαν από μόνα τους. Η νεαρή γυναίκα ήταν πολύ προσεκτική και ήθελε να στείλει με αυτόν τον τρόπο όλα τα παπούτσια που δανείστηκε.

Συνέχισε λοιπόν την αναζήτηση, από κοιλάδα σε κοιλάδα, από ρέμα σε ρέμα, για πολλούς μήνες και χρόνια. Όσπου έφτασε επιτέλους στο τελευταίο από τα καταλύματα που βρίσκονταν οι ηλικιωμένες γυναίκες- προφήτες, όπου και της έδωσαν τις τελευταίες οδηγίες για να προχωρήσει. Της είπαν, ότι ήταν κοντά στο μέρος, όπου βρισκόταν ο γιος της και της έδωσε οδηγίες να φτιάξει ένα κρησφύγετο από κέδρους, να φτιάξει ένα πιάτο και να το γεμίσει με το χυμό του άγριου σταφυλιού.

«Τότε», είπε, «το πρώτο σου παιδί (ο σκύλος) θα έρθει και θα σε βρει».

Αυτές τις οδηγίες ακολούθησε η νεαρή γυναίκα, όπως της είχαν δοθεί, και σε σύντομο χρονικό διάστημα άκουσε τον σκύλο, που είχε μεγαλώσει τώρα, να βγαίνει για να κυνηγήσει, με τον σκύλο του, να του φωνάζει, «Spirit-Iron! Τουί! Τουί!»

Ο σκύλος σύντομα μπήκε στο καταφύγιο και η γυναίκα έβαλε μπροστά του το πιάτο με χυμό σταφυλιού. «Δες, παιδί μου», είπε, «το νόστιμο ποτό που σου δίνει η μητέρα σου».

Ο Spirit-Iron πήρε μια γεύση και αμέσως έφυγε από το κατάλυμα με τα μάτια του ανοιχτά, γιατί ήταν το ποτό που διδάσκει κάποιον να δει την αλήθεια των πραγμάτων, όπως είναι. Σηκώθηκε και, όταν βγήκε στο ύπαιθρο, στάθηκε στα πίσω πόδια του και κοίταξε. «Βλέπω, πώς είναι», είπε, και βαδίζοντας όρθιος σαν άντρας αναζήτησε τον νεαρό αφέντη του.

Πλησιάζοντας τον με μεγάλη αυτοπεποίθηση, έσκυψε και ψιθύρισε στο αυτί του (αφού πρώτα κοίταξε προσεκτικά για να δει, ότι κανείς δεν άκουγε), «Αυτή η ηλικιωμένη γυναίκα δεν είναι μητέρα σου. Βρήκα την πραγματική σου μητέρα, και αξίζει να την βρούμε. Όταν επιστρέψουμε από το παιχνίδι της ημέρας, θα στο αποδείξω.»

Βγήκαν μέσα στο δάσος και όταν τέλειωνε το απόγευμα, επέστρεψαν με καλούδια κρέατος κάθε είδους. Ο νεαρός άνδρας, μόλις είχε αφήσει τα όπλα του στην άκρη, είπε στη γριά -Βάτραχο, «Στείλε μερικά από τα καλύτερα κομμάτια αυτού του κρέατος στην ξένη γυναίκα που έφτασε πρόσφατα.»

Η Βάτραχος απάντησε, «Όχι! Γιατί να της στείλω ένα κομμάτι αφού είναι ξένη!»

Ο νεαρός επέμενε και επιτέλους η γριά- Βάτραχος συμφώνησε να πάρει κάτι και να το πετάξει στην πόρτα. Φώναξε, «Ο γιος μου σου δίνει αυτό.». Όμως, το κρέας όπως ήταν μαγεμένο από την γριά-Βάτραχο, η γεύση ήταν τόσο πικρή και δυσάρεστη που, αφού πήρε μια δαγκωνιά η γυναίκα για να δοκιμάσει, το πέταξε κατευθείαν.

Το βράδυ, ο νεαρός άνδρας επισκέφτηκε την γυναίκα στο κατάλυμα φτιαγμένο από κέδρους. Τότε του είπε ότι ήταν η αληθινή μητέρα του και ότι τον είχε κλέψει η γριά- Βάτραχος, που ήταν κλέφτρα και μάγισσα. Καθώς ο νεαρός άνδρας φάνηκε να αμφιβάλλει, η γυναίκα πρόσθεσε: «Γύρισε στο κατάλυμά σου και προσποιήσου, ότι είσαι άρρωστος και μόλις η Γυναίκα - Βάτραχος σε ρωτήσει, τι σου συμβαίνει, τότε ρώτησε την και πες της, πως θέλεις να δεις την κούνια σου από όταν ήσουν μικρός· γιατί η κούνια σου ήταν από επιδέσμους και όταν εκείνη πήγε να σε κλέψει, ο πιστός αδερφός σου, ο σκύλος, έσκισε μερικά κομμάτια για να σε προστατέψει. Δεν κατάφερε όμως να την εμποδίσει να σε πάρει από εμένα. Πήγαινε, λοιπόν, και δες την κούνια σου και παρατήρησε, πως της λείπουν μερικά κομμάτια.»

Γύρισε λοιπόν στο κατάλυμά του ο νεαρός και βρήκε την κούνια του η οποία ήταν πραγματικά

φτιαγμένη από επιδέσμους, λευκούς και μπλε, λαμπερούς και όμορφους επιδέσμους που άλλοι δεν υπήρχαν στον κόσμο σαν και αυτούς. Την ακούμπησε και ένιωσε μια ζεστασιά που δεν είχε ξανανιώσει, όμως και πάλι ένιωθε αρκετά δύσπιστος απέναντι στην ιστορία. Ο φίλος του, ο σκύλος, προσπαθούσε να τον πείσει εξιστορώντας του τα γεγονότα όπως συνέβησαν εκείνη την εποχή. Μετά από λίγο μπήκε στο κατάλυμα και η Γυναίκα - Βάτραχος η οποία όταν αντίκρισε τον σκύλο και σαν μάγισσα που ήταν, τον κοίταξε στα μάτια και κατάλαβε, ότι δεν είχε έρθει για καλό.

«Μητέρα», είπε ο νεαρός άνδρας, βάζοντας το χέρι του στο κεφάλι του, σαν να του είχε ξαφνικά λιποθυμία, «γιατί είμαι τόσο διαφορετικός στην εμφάνιση από τα υπόλοιπα παιδιά σου;»

«Ω», απάντησε, «ήταν ένας πολύ φωτεινός, καθαρός γαλάζιος ουρανός όταν γεννήθηκες. Αυτός είναι ο λόγος».

Φάνηκε να είναι τόσο άρρωστος που η Γριά- Βάτραχος ρώτησε, τι θα μπορούσε να κάνει για αυτόν. Είπε, ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να τον κάνει καλά, πέρα από την κούνια που είχε μικρός. Έτρεξε αμέσως η Γυναίκα - Βάτραχος και έφερε μια κούνια κέδρου, αλλά ο νεαρός είπε: «Αυτή δεν είναι η κούνια μου.»

Πήγε και πήρε μια άλλη από τις παιδικές κούνιες που είχε, αλλά ο νεαρός γύρισε το κεφάλι του και είπε: «Ούτε αυτή είναι δική μου. Νιώθω πιο άρρωστος από ποτέ.»

Αφού του έδειξε τέσσερεις διαφορετικές κούνιες και καμία από αυτές δεν ήταν η δική του, τότε του έδειξε και την πραγματική. Θα μπορούσε ακόμη και να δει τα σημάδια των δοντιών του σκύλου που έμειναν στις άκρες, προσπαθώντας να τον κρατήσει πίσω για να μην τον αρπάξει εκείνη. Δεν είχε καμία αμφιβολία, τώρα, πως αυτή δεν ήταν η μητέρα του.

Για να γλυτώσει από την γριά - βάτραχο και τα μάγια της, ήταν απαραίτητο ο νεαρός να σκοτώσει μια παχιά αρκούδα. Καθοδηγούμενος από τον σκύλο, ο οποίος γνώριζε πολλά για αυτό το θέμα μιας και ήταν κυνηγός, , ο οποίος είχε μεγάλη γνώση επί του θέματος, κατάφερε και του βρήκε την αρκούδια που χρειαζόταν να σκοτώσει για να ελευθερωθεί από τη γριά μάγισσα. Και έτσι έγινε. Ο νεαρός κατάφερε και την σκότωσε. Γυρνάει λοιπόν στο κατάλυμα στην γριά μάγισσα και της λέει:

«Η αρκούδα είναι σκοτωμένη όμως για να πας να την βρεις θα πρέπει να φτάσεις ως το τέλος του κόσμου.»

«Δεν είναι τόσο μακριά, αλλά μπορώ να τα καταφέρω.»

Από όλα τα πράγματα στον κόσμο η γριά μάγισσα επιθυμούσε μια παχιά αρκούδα, οπότε θα

έκανε τα πάντα για να την βρει.

Η γριά γυναίκα λοιπόν, προσπάθησε να βρει την αρκούδα και ήταν απασχολημένη για μέρες ψάχνοντάς την. Έτσι, λοιπόν, ο νεαρός γιός της προσπάθησε να διαφύγει με τον αδερφό του και την πραγματική του μητέρα.

Δυστυχώς, όμως, προσπαθώντας να διαφύγουν τους έπιασε η γριά γυναίκα και προσπάθησε να τους κάνει μάγια ,ώστε να μην μπορούν να κουνηθούν.

Και τότε ο νεαρός άνδρας αποκρίθηκε, «Μακάρι να φυτρώσουν μούρα στο δρόμο της γριάς γυναίκας, να την εμποδίσουν και να μην μπορέσει να μας φτάσει ποτέ».

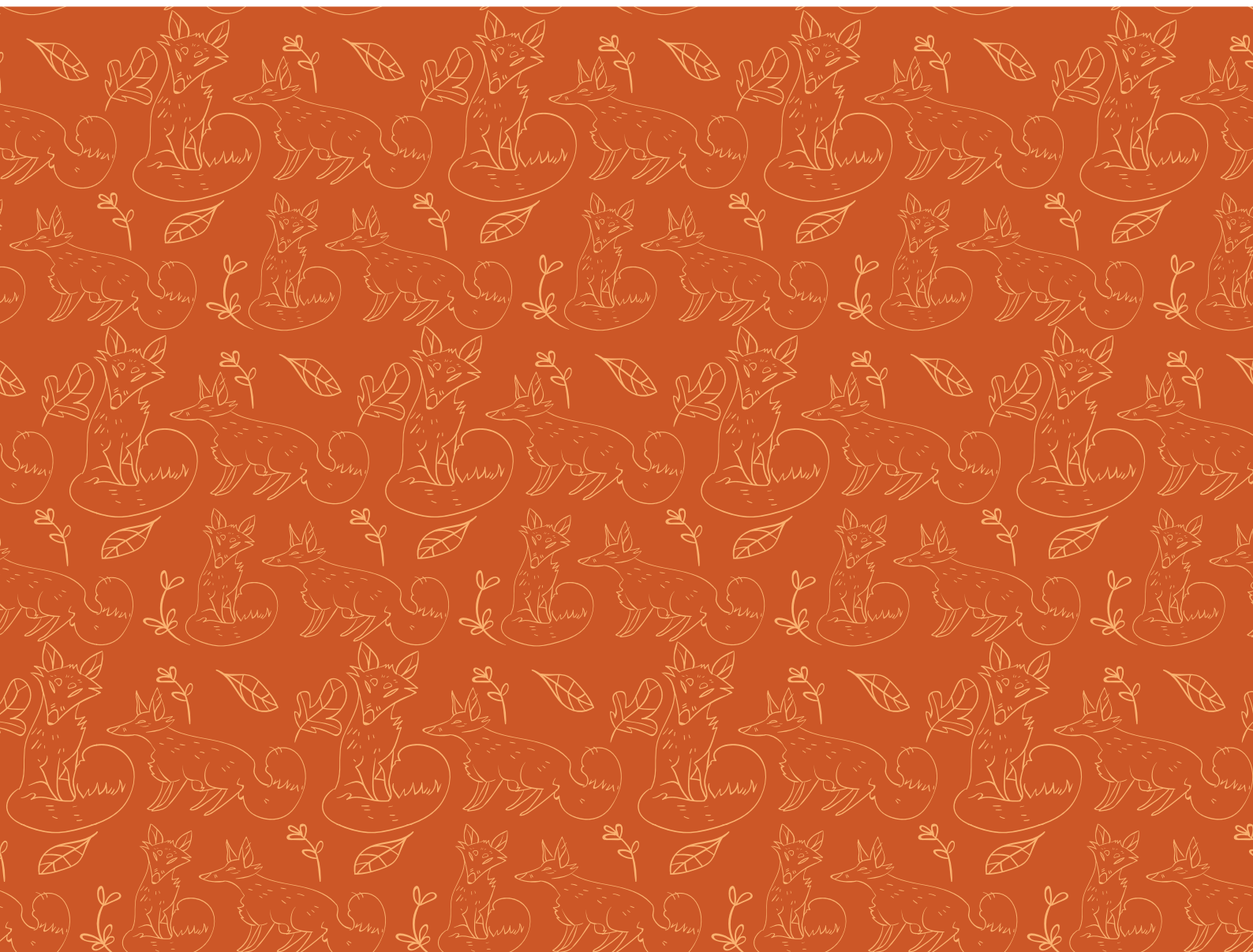
Και έτσι έγινε. Η γριά γυναίκα έμεινε μόνη της να μαζεύει μούρα τα οποία φύτεωναν και ξανά φύτεωναν και εμποδίζαν την γριά γυναίκα να πάει πουθενά αλλού πέρα από το σπίτι της, όπου και έμεινε εγκλωβισμένη για πάντα.

Ο νεαρός επέστρεψε με την πραγματική του μητέρα και τον σκύλο τους πίσω στο σπίτι τους και έζησαν για πάντα εκεί χαρούμενοι και ευτυχισμένοι.

Ο λυκος και η αλεπου

JACOB GRIMM AND WILHELM GRIMM

Volt egyszer egy róka és egy farkas, akik együtt éldegéltek. Bár a róka volt a gyengébbik kettejük közül, minden nehéz munkát neki kellett elvégezni. Ezért elhatározta, hogy megszabadul társától.

Egy nap, ahogy az erdőben sétáltak, a farkas így szólt: Te vörös róka, szerezz nekem valami ennivalót, különben téged eszlek meg!

Ένας λύκος και μια αλεπού κάποτε ζούσαν μαζί. Η αλεπού, η οποία ήταν η πιο αδύναμη έπρεπε να κάνει όλη τη σκληρή δουλειά, γεγονός που τον έκανε να ανησυχεί, μήπως την αφήσει σύντροφός της.

Μια μέρα, περνώντας μέσα από ένα ξύλο, ο λύκος είπε: «Κόκκινη αλεπού, πάρε μου κάτι για να φάω, ή θα σε φάω».

Η αλεπού απάντησε: «Ξέρω ένα μέρος όπου υπάρχουν μερικά ωραία μικρά αρνιά. Αν θες, θα πάμε και θα πάρουμε ένα. »,

Αυτό ευχαρίστησε τον λύκο, και έτσι πήγαν. Η αλεπού έκλεψε ένα, το έφερε στον λύκο και στη συνέχεια έφυγε, αφήνοντας τον να το καταβροχθίσει. Αν και αυτό έγινε, ο λύκος δεν ήταν ικανοποιημένος, αλλά επιθυμώντας ένα ακόμη, πήγε ο ίδιος να το πάρει. Επειδή ήταν πολύ αδέξιος, τα πρόβατα τον είδαν και άρχισαν να κλαίνε και να φωνάζουν τόσο τρομερά, που οι άνθρωποι του αγρότη ήρθαν για να δουν τι ήταν αυτό. Φυσικά, βρήκαν τον λύκο εκεί, και τον χτύπησαν τόσο ανελέητα, που ούρλιαζε δυνατά. Αφού τον άφησαν, επέστρεψε στην αλεπού. «Μου είχες ήδη δείξει, πώς γίνεται, έτσι πήγα να φάω και ένα άλλο αρνί», είπε, «αλλά οι άνθρωποι του αγρότη με ανακάλυψαν και σχεδόν με σκότωσαν».

«Γιατί είσαι τόσο λαίμαργος;» απάντησε η αλεπού.

Την επόμενη μέρα πήγαν ξανά στα χωράφια. «Κόκκινη αλεπού», είπε ο λύκος, «φέρε μου κάτι να φάω γρήγορα, αλλιώς θα σε φάω»

«Λοιπόν», απάντησε η αλεπού, «ξέρω ένα αγρόκτημα, όπου η γυναίκα ψήνει τηγανίτες απόψε. Ας πάμε να πάρουμε μερικές».

Πήγαν εκεί και η αλεπού πήγαινε γύρω από το σπίτι, κρυφοκοίταζε και μύριζε τόσο πολύ, που ανακάλυψε επιτέλους, πού βρισκόταν το πιάτο. Στη συνέχεια παίρνοντας ήσυχα έξι τηγανίτες τις έφερε στον λύκο.

«Εδώ είναι κάτι για να φας», είπε και μετά έφυγε.

Ο λύκος είχε καταπιεί τις έξι τηγανίτες σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και είπε, «Θα ήθελα περισσότερα». Όμως, εκνευρισμένος, επειδή πεινούσε, τράβηξε το πιάτο κάτω από

το ράφι, έσπασε σε χίλια κομμάτια και ο θόρυβος έκανε τη γυναίκα του αγρότη να βγει έξω για να ανακαλύψει τι συνέβαινε.

Όταν είδε τον λύκο, άρχισε να φωνάζει, ώστε όλοι οι άνθρωποι ήρθαν με ό,τι ραβδιά ή όπλα που μπορούσαν να αρπάξουν. Τότε ο λύκος ξυλοκοπήθηκε τόσο σοβαρά, που δεν μπορούσε να κουνηθεί στο μέρος που ήταν η αλεπού.

«Αρκετή αναταραχή έχεις δημιουργήσει», είπε ο λύκος, όταν την είδε, «οι αγρότες με έχουν πιάσει, και σχεδόν με σκότωσαν».

«Γιατί, λοιπόν, είσαι τόσο λαίμαργος;» απάντησε η αλεπού.

Σε μια τρίτη περίπτωση, που βρισκόταν έξω μαζί και ο λύκος μπόρεσε μόνο με δυσκολία να περπατήσει, είπε πάλι, «Κόκκινη αλεπού, φέρε μου κάτι για να φάω, διαφορετικά θα σε φάω!»

«Λοιπόν», είπε η αλεπού, «ξέρω έναν άντρα που σφαγιάζει και έχει αλατισμένο όλο το κρέας σε μια γαβάθα στο κελάρι του. Θα πάμε και θα το πάρουμε.»

«Αυτό θα συμβεί», είπε ο λύκος, «αλλά θα έρθω μαζί σου και αν κάτι μου συμβεί θα με βοηθήσεις να φύγω».

Στη συνέχεια, η αλεπού του έδειξε όλα τα κρυφά μέρη για να περάσουν και επιτέλους έφτασαν στο κελάρι, όπου βρήκαν άφθονο κρέας, στο οποίο ο λύκος επιτέθηκε αμέσως με απληστία, λέγοντας ταυτόχρονα στον εαυτό του: «Εδώ, δεν υπάρχει περίπτωση να με βρουν. Δεν χρειάζεται να βιάζομαι.» Η αλεπού επίσης δεν έδειχνε να βιάζεται παρά μόνο, κοίταξε γύρω της που και που και έτρεχε στην τρύπα από την οποία είχαν μπει για να δει αν χωράει ακόμη να περάσει από την τρύπα.

«Αλεπού», είπε ο λύκος, «Πες μου, γιατί είσαι τόσο νευρική και γιατί τρέχεις με τόσο περίεργο τρόπο».

«Κοιτάζω, για να μην έρθει κάποιος», απάντησε το πονηρό πλάσμα. «Έλα, δεν τρως πολύ.»

«Δεν θα φύγω», είπε ο λύκος, «έως ότου η γαβάθα είναι άδεια. Αυτό θα ήταν ανόητο! »,

Εν τω μεταξύ, ο αγρότης, που είχε ακούσει την αλεπού να τρέχει, ήρθε στο κελάρι για να δει τι συμβαίνει και με την πρώτη ματιά, η αλεπού με ένα άλμα πήδηξε μέσα από την τρύπα και διέφυγε. Αλλά όταν ο λύκος προσπάθησε να ακολουθήσει, είχε χοντρύνει τόσο πολύ από το φαγητό και από την απληστία του, που δεν μπορούσε να χωρέσει και κόλλησε στην τρύπα, γεγονός που επέτρεψε στον αγρότη να τον σκοτώσει με το μαχαίρι του.

αλεπού κατάφερε να διαφύγει και έτσι γλύτωσε μια για πάντα από τον λαίμαργο λύκο.

Νιγηριανό Παραμύθι

**Γιατι η νυχτεριδα
ντρεπεται να την
δουν την νυχτα;**

Υπήρχε κάποτε μια γριά μητέρα πρόβατο που είχε επτά αρνιά και μια μέρα μια νυχτερίδα, που ήθελε να κάνει μια επίσκεψη στον πεθερό της, που ζούσε μακριά και χρειαζόταν μια ολόκληρη μέρα για να φτάσει, πήγε στο πρόβατο και της ζήτησε να της δανείσει ένα από τα νεαρά αρνιά της για να την μεταφέρει. Στην αρχή η μητέρα πρόβατο αρνήθηκε, αλλά καθώς το νεαρό αρνί ανυπομονούσε να ταξιδέψει και να δει κάτι από τον κόσμο, την ικέτευσε να το αφήσει να φύγει, τελικά συμφώνησε με προθυμία. Έτσι, το πρωί στο φως της ημέρας η νυχτερίδα και το αρνί ξεκίνησαν μαζί και το αρνί μετέφερε το φορτίο της νυχτερίδας, δηλαδή το κέρατο από το οποίο έπινε νερό.

Όταν έφτασαν στα μισά του δρόμου, η νυχτερίδα είπε στο αρνί να αφήσει το κέρατο κάτω από ένα δέντρο μπαμπού. Αμέσως έφτασε στο σπίτι, έστειλε το αρνί πίσω για να πάρει το κέρατο. Όταν το αρνί έφυγε, ο πεθερός της νυχτερίδας τής έφερε φαγητό και εκείνη το έφαγε όλο, χωρίς να αφήσει τίποτα για το αρνί. Όταν το αρνί επέστρεψε, η νυχτερίδα του είπε, «Γεια! Επιτέλους έφτασες, βλέπω, αλλά άργησες πολύ για το φαγητό και είναι όλα τελειωμένα.». Στη συνέχεια έστειλε το αρνί πίσω στο δέντρο με το κέρατο και όταν το αρνί επέστρεψε ήταν και πάλι αργά, οπότε πήγε νηστικό για ύπνο. Την επόμενη μέρα, λίγο πριν έρθει η ώρα για φαγητό, η νυχτερίδα έστειλε ξανά το αρνί για το κέρατο του ποτού και όταν έφτασε το φαγητό η νυχτερίδα, που ήταν πολύ άπληστη, το έφαγε όλο για δεύτερη φορά. Αυτή η κακή συμπεριφορά από την πλευρά της νυχτερίδας συνεχίστηκε για τέσσερις ημέρες, μέχρι που επιτέλους το αρνί έγινε αρκετά λεπτό και αδύναμο.

Η νυχτερίδα αποφάσισε να επιστρέψει σπίτι την επόμενη μέρα και το μόνο που μπορούσε να κάνει το αρνί, ήταν να κουβαλήσει το φορτίο του. Όταν γύρισε σπίτι στη μητέρα του, το αρνί παραπονέθηκε πικρά για τη συμπεριφορά της νυχτερίδας και βέλαζε όλη τη νύχτα, παραπονεμένο ότι πονούσαν τα σωθικά του. Η γριά μητέρα πρόβατο, που αγαπούσε πολύ τα παιδιά της, αποφάσισε να εκδικηθεί την νυχτερίδα για τον σκληρό της τρόπο που είχε λιμοκτονήσει το αρνί της. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να συμβουλευτεί τη χελώνα, η οποία, αν και πολύ φτωχή, θεωρήθηκε από όλους τους ανθρώπους ως η σοφότερη από όλα τα ζώα. Όταν το γέρικο πρόβατο είπε όλη την ιστορία στη χελώνα, σκέφτηκε για λίγο και στη συνέχεια είπε στο πρόβατο, ότι θα μπορούσε να αφήσει το θέμα πάνω της και θα έπαιρνε μεγάλη εκδίκηση από την νυχτερίδα για τη σκληρή μεταχείριση του γιου της.

Πολύ σύντομα μετά από αυτό, η νυχτερίδα σκέφτηκε ότι θα πήγαινε και πάλι να δει τον πεθερό της. Έτσι πήγε ξανά στη μητέρα πρόβατο και της ζήτησε από έναν από τους γιους της να μεταφέρει το φορτίο του όπως πριν.

Η χελώνα, που έτυχε να είναι παρούσα, είπε στη νυχτερίδα, ότι πήγαινε και αυτή προς αυτή την ίδια κατεύθυνση, και θα κουβαλούσε με χαρά το φορτίο για αυτήν. Ξεκίνησαν το ταξίδι τους την επόμενη μέρα και, όταν έφτασαν στη μέση του δρόμου, η νυχτερίδα ακολούθησε την ίδια τακτική που είχε την προηγούμενη φορά. Είπε στη χελώνα να κρύψει το κέρατο της κάτω από το ίδιο δέντρο που το αρνί το είχε κρύψει πριν. Αυτό και έκανε η χελώνα,

αλλά όταν η νυχτερίδα δεν κοιτούσε, σήκωσε ξανά το κέρατο του ποτού και το έκρυψε στην τσάντα της. Όταν έφτασαν στο σπίτι η χελώνα κρέμασε το κέρατο από τα μάτια στην πίσω αυλή και στη συνέχεια κάθισε στο σπίτι. Λίγο πριν έρθει η ώρα για φαγητό, η νυχτερίδα έστειλε τη χελώνα να πάρει το κέρατο του ποτού και η χελώνα βγήκε έξω στην αυλή και περίμενε μέχρι να ακούσει ότι το μαγείρεμα είχε τελειώσει. Στη συνέχεια πήγε στο σπίτι και έδωσε το κέρατο στη νυχτερίδα, η οποία ήταν τόσο έκπληκτη και θυμωμένη, που όταν πέρασε το φαγητό, αρνήθηκε να φάει οποιοδήποτε από αυτά, οπότε η χελώνα τα έφαγε όλα. Αυτό συνεχίστηκε για τέσσερις ημέρες, μέχρι που επιτέλους η νυχτερίδα έγινε τόσο λεπτή όσο το φτωχό μικρό αρνί την προηγούμενη φορά.

Τέλος, όταν πια η νυχτερίδα δεν μπορούσε να αντέξει άλλο τους πόνους μέσα της, κρυφά είπε στον πεθερό της να της φέρει φαγητό, όταν η χελώνα δεν κοιτούσε. Είπε, «Τώρα θα κοιμηθώ για λίγο, αλλά μπορείς να με ξυπνήσεις, όταν το φαγητό είναι έτοιμο.» Η χελώνα, που άκουγε όλη την ώρα, ήταν κρυμμένη σε μια γωνία χωρίς να φαίνεται, περίμενε μέχρι η νυχτερίδα να κοιμηθεί και στη συνέχεια την μετέφερε πολύ απαλά στο δίπλα δωμάτιο και την τοποθέτησε στο κρεβάτι. Στη συνέχεια, πολύ απαλά και ήσυχα, έβγαλε το ύφασμα της νυχτερίδας και κάλυψε τον εαυτό της σε αυτό ξαπλώνοντας εκεί που ήταν η νυχτερίδα. Πολύ σύντομα ο πεθερός της νυχτερίδας έφερε το φαγητό και το τοποθέτησε δίπλα στο σημείο που έπρεπε να κοιμάται η νυχτερίδα και έχοντας τραβήξει το πανί για να τον ξυπνήσει, έφυγε.

Στη συνέχεια, η χελώνα σηκώθηκε και έφαγε όλα τα τρόφιμα. Όταν τελείωσε, έφερε τη νυχτερίδα πίσω και πάλι και πήρε λίγο από το φοινικέλαιο και τη ζύμη και τα τοποθέτησε μέσα στα χείλη της νυχτερίδας, ενώ κοιμόταν. Τότε η χελώνα πήγε να κοιμηθεί. Το πρωί, όταν ξύπνησε, η νυχτερίδα ήταν πιο πεινασμένη από ποτέ και σε πολύ κακή κατάσταση. Έτσι αναζήτησε τον πεθερό της και άρχισε να τον επιπλήττει και τον ρώτησε, γιατί δεν είχε φέρει το φαγητό του, όπως του είχε πει να κάνει. Απάντησε ότι είχε φέρει το φαγητό του και ότι το είχε φάει. Αλλά η νυχτερίδα το αρνήθηκε και κατηγορήσε τη χελώνα ότι έφαγε το φαγητό. Στη συνέχεια, η γυναίκα είπε, ότι θα καλέσει τους ανθρώπους και θα πρέπει να αποφασίσουν. Αλλά η χελώνα ξεγλίστρησε πρώτη και είπε στους ανθρώπους, ότι ο καλύτερος τρόπος για να μάθετε ποιος είχε φάει το φαγητό ήταν να κάνουν, τόσο τη νυχτερίδα όσο και την ίδια, να ξεπλύνουν το στόμα τους με καθαρό νερό σε μια λεκάνη. Αυτό και αποφάσισαν να κάνουν. Έτσι η χελώνα πήρε την οδοντογλυφίδα που χρησιμοποιούσε πάντα, και έχοντας καθαρίσει τα δόντια της σωστά, έπλυνε το στόμα της και επέστρεψε στο σπίτι.

Όταν όλοι οι άνθρωποι είχαν φτάσει, η γυναίκα τους είπε, πώς η νυχτερίδα την είχε κακοποιήσει και καθώς εξακολουθούσε να υποστηρίζει σθεναρά, ότι δεν είχε φαγητό για πέντε ημέρες, οι άνθρωποι είπαν ότι τόσο αυτή όσο και η χελώνα πρέπει να πλύνουν το στόμα τους με καθαρό νερό σε δύο καθαρά δοχεία. Αυτό έγινε και αμέσως θα μπορούσε

σαφώς να δουν, ότι η νυχτερίδα έτρωγε, καθώς υπήρχαν διακριτά ίχνη φοινικέλαιου και ζύμης, που η χελώνα είχε βάλει μέσα στα χείλη της, να επιπλέουν στο νερό. Όταν οι άνθρωποι το είδαν αυτό, αποφάσισαν κατά της νυχτερίδας και ντρεπόταν τόσο πολύ, που το έσκασε εδώ και εκεί, και από τότε πάντα κρυβόταν στους θάμνους κατά τη Διάρκεια της ημέρας, έτσι ώστε κανείς να μην μπορεί να την δει και βγαίνει μόνο τη νύχτα για να πάρει το φαγητό της.

Την επόμενη μέρα η χελώνα επέστρεψε στο μητέρα πρόβατο και της είπε τι είχε κάνει, και ότι η νυχτερίδα ήταν για πάντα ατιμασμένη. Τα γέρικα πρόβατα την επαίνεσαν πάρα πολύ και το είπαν σε όλους τους φίλους της, με συνέπεια η φήμη της χελώνας για σοφία να αυξηθεί σημαντικά σε ολόκληρη τη χώρα.

«Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΕΛΙΣΣΑ» ΚΑΜΙΣΙΜΠΑΪ ("THE QUEEN BEE" KAMISHIBAI)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

6-18 άτομα

Διάρκεια

45 λεπτά

Θέματα που καλύπτονται

Οποιαδήποτε

Είδος δραστηριότητας

Ομαδική δραστηριότητα

Πηγή

Το παραμύθι «Queen Bee» γράφτηκε και αναπτύχθηκε για τη μορφή του θεάτρου χαρτιού από τον Tamás Leó Szecsődi και διανεμήθηκε από τον Csímta Könyvtárat (Ουγγαρία).

Η ίδια η δραστηριότητα είναι πρωτότυπη.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Χρησιμοποιώντας παραμύθια, μπορούμε να συζητήσουμε θέματα που σχετίζονται με τον εκφοβισμό. Σε αυτό το εργαλείο χρησιμοποιούμε την ίδια την ιστορία της βασίλισσας μέλισσας από τους αδερφούς Γκριμ.

Στόχος

Να συζητηθεί το θέμα του εκφοβισμού, ο ρόλος του κάθε ατόμου αλλά και πιθανά βήματα για την εξάλειψη του φαινομένου.

Προετοιμασία

Χρειαζόμαστε ένα τραπέζι μπροστά από το κοινό (ομάδα), όπου βάζουμε το Χάρτινο θέατρο και τον μύθο. Το καλύπτουμε με ένα μαντήλι.

Υλικά

- Θήκη του Χάρτινου Θεάτρου, παραμύθι του Χάρτινου Θεάτρου: Η βασίλισσα Μέλισσα, εξώφυλλο για το χαρτί θέατρο
- Φύλλα χρωματισμού / χαρτί A4 με περιγράμματα ζώων. Όσο πιο διαφορετικά, τόσο το καλύτερο
- Χρωματιστές πένες

ΟΔΗΓΙΕΣ

1. Ζητάμε από την ομάδα να περπατήσει σιωπηλά στο δωμάτιο και να σαρώσει πώς είναι, τι νιώθουν στο σώμα τους. Μετά από περίπου 30-60 δευτερόλεπτα, τους ζητάμε τη βόλτα με συναισθήματα: πρώτα να περπατήσουν, όντας ευχαριστημένοι. Στη συνέχεια, άλλα συναισθήματα: όταν είναι θυμωμένοι, φοβισμένοι, αισθάνονται αηδία, ενθουσιασμό κλπ. Αλλάζετε τα συναισθήματα κάθε περίπου μισό λεπτό. Ζητήστε τους να περπατήσουν, ενώ νιώθουν ότι είναι οι ισχυρότεροι στην ομάδα. Μετά ως οι πιο αδύναμοι. Σταματήστε, ελάτε σε έναν κύκλο και σκεφτείτε πώς αισθάνθηκαν.
2. Μετά από αυτό, καλέστε την ομάδα να καθίσει μπροστά στο τραπέζι με τη θήκη του χάρτινου θεάτρου και να τους πείτε ότι έχουμε μια ιστορία για ένα άτομο, που ήταν επίσης το πιο αδύναμο. Θέλουν να το ακούσουν; (Θα πουν ναι).
3. Αφαιρέστε το κάλυμμα και ανοίξτε το χάρτινο θέατρο με την ιστορία της βασίλισσας μέλισσας. Πείτε τους την ιστορία με την εικόνα, μέσα στην οποία σταματάτε μερικές φορές για να συζητήσετε τι συμβαίνει. Στο παράρτημα επισημαίνεται, πού πρέπει να σταματήσετε.
4. Σε μερικές φωτογραφίες / τμήματα της ιστορίας (όπου σηματοδοτείται) κάνετε στην ομάδα ερωτήσεις, όπως: Έχετε αντιμετωπίσει ποτέ τέτοια κατάσταση; Πώς νομίζετε, ένιωσε ο Witling; Πώς νομίζετε ότι αισθάνθηκαν τα μεγαλύτερα αδέρφια; Πιστεύετε, ότι χρειάζεται βοήθεια; Αν θα μπαίνατε, τι θα κάνατε;
5. Στο τέλος της ιστορίας, συζητήστε, ποια ήταν τα θετικά σημεία όλων των αδελφών και γιατί πιστεύουν ότι ο Γουίτλινγκ ήταν αυτός που μπορούσε να λύσει το πρόβλημα. Ποιες είναι αυτές οι δυνάμεις και ικανότητες, επίσης βήματα, που τον έκαναν από θύμα σε βασιλιά;
6. Αφού τελειώσετε, όλοι τους να επιλέξουν ένα περίγραμμα ζώων από τα χαρτιά, τα οποία πιστεύουν, ότι θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν καλύτερα στις εργασίες / προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Ζητήστε τους να σχεδιάσουν, να χρωματίσουν, να γράψουν στα περιγράμματα, ποια είναι η δύναμη / δυνατότητες αυτών των ζώων, τα οποία έχουν ή χρειάζονται. Ποια προβλήματα θα λύσουν με αυτή τη δύναμη. Ζητήστε από αυτούς να μοιραστούν, όπου θέλουν.
7. Μετά κάντε ένα διάλειμμα, για να αφήσετε χρόνο για να τελειώσουν όλοι.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Δίνετε η ευκαιρία να μιλήσουμε για σημαντικά θέματα μέσω ενός μυθιστορήματος / ιστορίας. Αυτό, επίσης, είναι μια εισαγωγή.

Παράρτημα 2

Η ιστορία με τις παύσεις

Οι δύο γιοι του Βασιλιά άρχισαν κάποτε να αναζητούν περιπέτειες και επέλεξαν έναν άγριο, απερίσκεπτο τρόπο ζωής και αποφάσισαν να μην ξανά γυρίσουν σπίτι. Ο τρίτος και μικρότερος αδερφός τους, ο οποίος ονομάστηκε Γουίτλινγκ, και είχε μείνει πίσω, άρχισε να τους αναζητά. Όταν τους βρήκε επιτέλους, χλεύαζαν την απλότητά του στο να σκεφτούν ότι θα μπορούσε να τα καταφέρει στον έξω-από-το-παλάτι κόσμο, καθώς άλλοι που ήταν πολύ πιο έξυπνοι δεν τα είχαν καταφέρει.

1η ΠΑΨΗ

Όμως και οι τρεις συνέχισαν μέχρι να φτάσουν σε μια μυρμηγκοφωλιά, την οποία οι δύο μεγαλύτεροι αδελφοί ήθελαν να «ξυπνήσουν», ώστε να δουν τα μικρά μυρμήγκια να βιάζονται από τον τρόπο τους και να πατάνε τα αυγά τους, αλλά ο Γουίτλινγκ είπε:

«Αφήστε τα μικρά πλάσματα μόνα τους, δεν θα σας επιτρέψω να τα ενοχλήσετε.»

2Η ΠΑΨΗ

Και πήγαν μακρύτερα, μέχρι που έφτασαν σε μια λίμνη, όπου μια σειρά από πάπιες κολυπούσαν. Οι δύο μεγαλύτεροι αδελφοί ήθελαν να πιάσουν ένα ζευγάρι και να τα μαγειρέψουν, αλλά ο Γουίτλινγκ δεν θα το επέτρεπε και είπε:

«Αφήστε τα πλάσματα μόνα τους, δεν θα σας επιτρέψω να τα σκοτώσετε.»

Και μετά βρήκαν μια φωλιά από μέλισσες σε ένα δέντρο και υπήρχε τόσο πολύ μέλι σε αυτό που ξεχειλίζει και έτρεξε κάτω από τον κορμό. Τα δύο μεγαλύτερα αδέλφια τότε ήθελαν να κάνουν μια φωτιά κάτω από το δέντρο, ώστε οι μέλισσες να πνιγούν από τον καπνό και μετά να μπορούν να φτάσουν στο μέλι. Αλλά ο Γουίτλινγκ τους εμπόδισε, λέγοντας:

«Αφήστε τα μικρά πλάσματα μόνα τους, δεν θα σας επιτρέψω να τα πνίξετε.»

3Η ΠΑΨΗ

Επιτέλους, τα τρία αδέλφια ήρθαν σε ένα κάστρο όπου υπήρχαν στους στάβλους πολλά άλογα που στέκονταν, και τα αδέλφια πέρασαν από όλα τα δωμάτια μέχρι που έφτασαν σε μια πόρτα στο τέλος του διαδρόμου η οποία ήταν ασφαλισμένη με τρεις κλειδαριές και στη μέση της πόρτας υπήρχε ένα μικρό άνοιγμα από το οποίο μπορούσαν να κοιτάζουν τι γίνεται μέσα στο δωμάτιο. Και είδαν έναν μικρό άνδρα με γκρίζα μαλλιά να κάθεται σε ένα τραπέζι. Τον κάλεσαν μία, δύο φορές, και δεν άκουσε, αλλά την τρίτη φορά σηκώθηκε, άνοιξε τις κλειδαριές και βγήκε από το δωμάτιο.

Χωρίς να πει μια λέξη, τους οδήγησε σε ένα τραπέζι γεμάτο με πολλά καλά πράγματα, και όταν είχαν φάει και μεθύσει, έδειξε στον κάθε έναν το δωμάτιο με το κρεβάτι, όπου θα

διέμεναν. Το επόμενο πρωί ο άνδρας ήρθε στον μεγαλύτερο αδερφό, τον σήκωσε και τον έφερε σε ένα πέτρινο τραπέζι, στο οποίο είχαν γραφτεί τρεις αποστολές που όποιος τις πραγματοποιούσε θα του παραχωρούσε το κάστρο.

Το πρώτο πράγμα ήταν, ότι στο ξύλο κάτω από τα βρύα βρίσκονταν τα μαργαριτάρια που ανήκαν στην πριγκίπισσα - χίλια σε αριθμό - και έπρεπε να τα αναζητήσουν και να τα συλλέξουν, όμως όποιος αναλάμβανε αυτό το έργο έπρεπε να τελειώσει πριν το ηλιοβασίλεμα, - αν έλειπε ένα μαργαριτάρι, τότε αυτός που είχε αναλάβει την αποστολή θα γινόταν πέτρα. Έτσι, ο μεγαλύτερος αδελφός βγήκε έξω, και έψαξε όλη μέρα, αλλά στο τέλος είχε βρει μόνο εκατό μαργαριτάρια. Όπως λοιπόν είχε ειπωθεί στο πέτρινο τραπέζι έτσι και έγινε και ο μεγαλύτερος αδερφός μετατράπηκε σε πέτρα.

4Η ΠΑΥΣΗ

Ο δεύτερος αδερφός ανέλαβε να εκπληρώσει την αποστολή την επόμενη μέρα, αλλά δεν τα πήγε καλύτερα παρά με τον πρώτο. Βρήκε διακόσια μαργαριτάρια και μετατράπηκε σε πέτρα.

Και έτσι επιτέλους ήταν η σειρά του Γουίτλινγκ και άρχισε να ψάχνει στα βρύα για τα μαργαριτάρια αλλά ήταν πολύ κουραστική δουλειά. Αφού λοιπόν πίστεψε, ότι δεν θα τα καταφέρει έκασε στο βράχο και άρχισε να κλαίει.

5Η ΠΑΥΣΗ

Καθώς καθόταν έτσι, ήρθε το μυρμήγκι με πέντε χιλιάδες μυρμήγκια, των οποίων ο Γουίτλινγκ είχε σώσει τις ζωές, και δεν πέρασε πού ώρα πριν τα μικρά έντομα μαζέψουν όλα τα μαργαριτάρια και τα βάλουν στο σορό.

Τώρα το δεύτερο πράγμα που έλειπε από το πέτρινο τραπέζι ήταν να βγάλει το κλειδί του υπνοδωματίου της πριγκίπισσας από τη λίμνη.

Και όταν ο Γουίτλινγκ ήρθε στη λίμνη, οι πάπιες των οποίων η ζωή είχε σωθεί χάρες αυτόν, βούτηξαν στο βυθό και έφεραν το κλειδί από το κάτω μέρος. Το τρίτο πράγμα που έπρεπε να γίνει ήταν το πιο δύσκολο, και αυτό ήταν να διαλέξει την νεότερη και ομορφότερη από τις τρεις πριγκίπισσες, καθώς κοιμούνται. Όλοι είχαν μια τέλεια ομοιότητά, και διέφεραν μόνο σε αυτό, ότι πριν κοιμηθούν ο καθένας είχε φάει ένα διαφορετικό γλυκό, - η μεγαλύτερη είχε φάει γλυκό από ένα κομμάτι ζάχαρης, η μεσαία λίγο σιρόπι και τη τρίτη μια κουταλιά μέλι. Τότε η βασίλισσα των μελισσών, που ο Γουίτλινγκ είχε προστατέψει από τη φωτιά, ήρθε αυτή τη στιγμή, και δοκιμάζοντας τα χείλη και των τριών, κάθισε πάνω σε εκείνη που είχε φάει μέλι. Τότε το ξόρκι έσπασε και όλες ξύπνησαν από τον ύπνο που τις είχε πετρώσει και

πήραν ξανά τη σωστή τους μορφή.

Και ο Γουίτλινγκ παντρεύτηκε τη νεότερη και ομορφότερη πριγκίπισσα και έγινε βασιλιάς μετά το θάνατο του πατέρα της. Αλλά τα δύο αδέλφια του έπρεπε να παντρευτούν τις δύο άλλες αδελφές.

Τέλος: (Συζήτηση)

ΛΟΤΙΛΚΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επίπεδο δυσκολίας

Ηλικία συμμετεχόντων

8+

Διάρκεια

45 λεπτά για ομάδες παιδιών

75-90 λεπτά για ομάδες μεγαλύτερης ηλικίας

Θέματα που καλύπτονται

Θύματα, τραύμα, διακρίσεις, εκφοβισμός

Είδος δραστηριότητας

Ομαδική δραστηριότητα

Πηγή

Η ιστορία του Λότιλκο είναι ένα παραμύθι Tunguz. Συμπεριλήφθηκε στο: Boldi-zsár, Ildikó (eds.), 2016. Esti mesék fiúknak. Μόρα Κόνυβκιαντο, Βουδαπέστη.

Το εργαστήριο αναπτύχθηκε σύμφωνα με τη μέθοδο της Μεταμόρφωσης Λαϊκής Ιστορίας που αναπτύχθηκε από τον Ildiko Boldizsar.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Περίληψη

Δουλεύοντας με προσωπική ανθεκτικότητα με τη βοήθεια ενός λαϊκού παραμυθιού, του Λότιλκο

Το εργαστήριο έχει αναπτυχθεί σύμφωνα με τη μέθοδο της Μεταμόρφωσης Λαϊκής Ιστορίας, που αναπτύχθηκε από τον Ildiko Boldizsar

Στόχος

Επαναφορά του ατόμου που δέχθηκε εκφοβισμό.

Προετοιμασία

Προετοιμασία του δωματίου με βάση τις ηλικίες των παρευρισκόμενων.

Υλικά

Διακοσμήσεις, μπλε υλικό, στρώματα και μαξιλάρια για να καθίσετε σε κύκλο, στυλό / μολύβια / μαρκαδόροι κ.λπ., περίγραμμα ενός φτερού σε πολλά αντίγραφα (περισσότερο από αρκετό για όλους)

ΟΔΗΓΙΕΣ

Παραλλαγές ανάλογα με την ηλικιακή ομάδα:

Παιδιά 6-11:

Καλύπτουμε το έδαφος με μπλε υλικό από την πόρτα έως το σημείο, όπου φτιάχνουμε έναν κύκλο από μαξιλάρια και στρώματα για τη λαϊκή ιστορία. Το μπλε υλικό θα θεωρηθεί ως «Βλέπε στη χώρα των ιστοριών».

1. Έχουμε τα παιδιά ως «κοπάδι» για να πετάξουν πάνω από τη θάλασσα για να μπουν στο χώρο της συνεδρίας.
2. Ζητήστε τους να κινούνται σαν να ανεβαίνουν και να γλιστρούν κατά από το «Γυάλινο βουνό» που μας χωρίζει από το χώρο.
3. Στη συνέχεια, καθόμαστε γύρω από τον κύκλο, και ο αφηγητής τους ρωτάει, αν έχουν πετάξει ποτέ με αεροπλάνο. Θα προτιμούσαν να πετούν σαν άνθρωποι; Έχουν ακούσει ποτέ κάποιον σε οποιαδήποτε ιστορία, που πέταξε; (Όπως η ιστορία του Ικάρου)
4. «Έχω επίσης μια ιστορία μαζί μου για έναν άντρα που ήθελε να πετάξει. Θέλετε να το ακούσετε;» Η αφήγηση χωρίς παύσεις, από καρδιάς (όχι ανάγνωση), με οπτικές επαφές.
5. Συζήτηση για το πώς πιστεύουν, ότι αισθάνθηκε ο Λότιλκο στα διάφορα στάδια της ιστορίας. Τι συνέβη? Ποια ήταν τα συναισθήματά του; Τι έκανε? Πρέπει να έκανε κάτι διαφορετικά;
6. Συζήτηση για το τι σημαίνει «πτήση» στη ζωή μας (πραγματοποίηση των ονείρων μας). Τι μπορεί να είναι καλά φτερά; Ποιες είναι αυτές οι δεξιότητες / δυνατότητες που μπορούν να είναι χρήσιμες;
7. Παρέχοντας τα φτερά και μαρκαδόρους, ζητήστε τους να χρωματίσουν τα φτερά και να σκεφτούν, τι είναι τα φτερά τους.
8. Ζητήστε τους να δουλέψουν στο δικό τους ρυθμό και ρωτήστε τους, αν θα ήθελαν να τα μοιραστούν με την ομάδα. Εάν ναι, επιτρέψτε σε κάποια άτομα να μοιραστούν.
9. Ζητήστε τους να «πετάξουν» ένα προς ένα έξω από το δωμάτιο απέναντι από τη «Θάλασσα της Γης των Ιστοριών». Πείτε τους να πάρουν τα φτερά τους μαζί τους. Περιμένετε στην πόρτα, όταν πετάξουν πέρα από τη θάλασσα, και πριν φύγουν, ζητήστε τους να δείξουν το φτερό τους (μόνο για εσάς) και να μοιραστείτε τουλάχιστον ένα «φτερό» που έχουν για την προσωπική τους πτήση. Ευχηθείτε τους καλή επιτυχία με τα όνειρά τους.

Νέοι (12-18) και ενήλικες:

1. Προετοιμάστε το δωμάτιο για να είστε σε θέση να καθίσετε. Διακοσμήστε τη μέση του κύκλου με ένα υλικό για ουρανό, πουλιά ή οτιδήποτε άλλο σχετίζεται. Τοποθετήστε κάρτες dixit (τουλάχιστον διπλάσιες από τον αριθμό των συμμετεχόντων) σε ένα κοντινό τραπέζι.
2. Τα άτομα προσκαλούνται ένα προς ένα στην αίθουσα. Ρωτήστε τους, αν είχαν κάποια στιγμή στη ζωή τους, όταν ένιωθαν φοβισμένοι, πληγωμένοι ή ένιωθαν να γίνονται διακρίσεις εις βάρος τους. Ζητήστε τους να επιλέξουν μια κάρτα dixit, που αντιπροσωπεύει κατά κάποιο τρόπο αυτήν την κατάσταση.
3. Όταν εισαχθούν όλοι, καλέστε τους να μοιραστούν τις κάρτες τους και τις ιστορίες τους. Δεν είναι αναγκαίο, όσοι θέλουν μπορούν να το κάνουν.

4. Όταν τελειώσουν, ρωτήστε τους εάν θα είχαν απομακρυνθεί από αυτές τις καταστάσεις. Για αυτό χρειάζονται φτερά. Χωρίστε τους σε ζευγάρια. Ένα από τα ζευγάρια δίνει ένα μικρό μασάζ στα «φτερά» του άλλου, όπως οι ώμοι, οι ωμοπλάτες, τα χέρια. Όλα τα ζευγάρια πρέπει να έχουν αρκετό μέρος για να κινηθούν. Το ένα άτομο με τα «φτερά» κινείται, το άλλο το φροντίζει, ειδικά αν το ένα με «φτερά» κλείνει τα μάτια του. Αλλαγή
5. Μοιραστείτε την εμπειρία.
6. «Έχω επίσης μια ιστορία ενός άνδρα που ήθελε να πετάξει. Θέλετε να ακούσετε; “ Δίηγηση μύθων
7. Αφού τους αφήσετε να κλείσουν τα μάτια τους, αργά, με διαλογιστική φωνή, ρωτήστε τους, όπως: «Πάρτε ένα άρωμα από την ιστορία! Πάρτε ένα χρώμα! Πάρτε οποιοδήποτε αντικείμενο! Πάρτε ένα συναίσθημα! Ψάξτε! Πού είστε στην ιστορία; “
8. Συζήτηση για το τι πήραν και πού βλέπουν τον εαυτό τους στην ιστορία. Ποια είναι η αποστολή εκεί για τον Λότιλκο; Για τον εαυτό τους στη ζωή τους;
9. Παρέχοντας τα φτερά και τα εργαλεία χρωματισμού, ζητήστε τους να χρωματίσουν τα φτερά και να σκεφτούν τι είναι τα φτερά τους για τις προσωπικές τους πτήσεις.
10. Ζητήστε τους να δουλέψουν στο δικό τους ρυθμό και ρωτήστε τους αν ήθελαν να μοιραστούν με την ομάδα. Εάν ναι, επιτρέψτε σε κάποια άτομα να μοιραστούν.
11. Ζητήστε τους να «πετάξουν» ένα προς ένα έξω από το δωμάτιο , παίρνοντας τα φτερά τους μαζί. Περιμένετε στην πόρτα να πετάξουν πέρα από τη θάλασσα, και πριν φύγουν, ζητήστε τους να δείξουν το φτερό τους (μόνο για εσάς) και να μοιραστούν τουλάχιστον ένα «φτερό» που έχουν για την προσωπική τους πτήση. Ευχηθείτε τους καλή τύχη με τα όνειρά τους.

ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;

Μέθοδος θεραπείας τέχνης για την ενδυνάμωση των θυμάτων.

Μια ιστορία που ειπωθηκε

ΛΟΤΙΛΚΟ

Αυτή η ιστορία είναι η ιστορία του Λότιλκο, που έζησε στην τούνδρα, πολύ μακριά στο Βορρά. Έζησε μόνος του και η μόνη του επιθυμία ήταν να πετάξει. Και έκανε τα πάντα για να συμβεί αυτό. Σκεφτόταν: αν τα πουλιά μπορούν να πετάξουν, μπορώ να το κάνω και εγώ. Και πήγε να παρατηρήσει, πώς πετούν τα πουλιά.

Στη συνέχεια πήγε στο δάσος, και συγκέντρωσε όλα τα άσπρα φτερά που μπορούσε να βρει. Ήθελε να έχει όμορφα, άσπρα φτερά, οπότε μαζεύει μόνο άσπρα φτερά. Λευκά φτερά, το ένα είναι πιο όμορφο από το άλλο. Και, τέλος, τα φτερά ήταν έτοιμα. Ένα ζευγάρι όμορφα, χιονισμένα φτερά.

Ο Λότιλκο έδεσε τα φτερά του, έτρεξε και ποιος θα το φανταζόταν αλλά σηκώθηκε. Και πέταξε μακριά από το έδαφος. Και από εκείνη την ημέρα, ο Λότιλκο έτρεχε κάθε μέρα, απλώς έτρεχε και ξανάτρεχε, και πέταξε μακριά από το έδαφος, και πέταξε και πέταξε, πέταξε πάνω από τα πευκοδάση, πέταξε πάνω από τα δέντρα, μαζί με τα πουλιά. Και το απολάμβανε, απόλαυσε τόσο πολύ αυτήν την ελευθερία, απλά πετούσε, και ένιωθε τον άνεμο, ένιωθε τον ουρανό, ένιωθε όλα όσα ήταν κάτω από αυτόν, τα δάση, τα δέντρα. Πάντα όμως έδινε προσοχή, για να πάει στο σπίτι εγκαίρως, να φτάσει στο σπίτι μέχρι το βράδυ. Αλλά μια μέρα είχε μεγάλη επιθυμία να πετάξει, οπότε μπήκε σε μια ομάδα πουλιών, και μετά συνειδητοποίησε, ότι σιγά σιγά σκοτείνιαζε. Ο Ήλιος κοίταζε τη Γη με τις τελευταίες του ακτίνες και τότε ο Λότιλκο αγχώθηκε, τι θα κάνει; Σκέφτηκε πως δεν θα φτάσει στο σπίτι σίγουρα πριν από το σκοτάδι. Έπεσε στην κορυφή ενός μεγάλου δέντρου και άρχισε να σκέφτεται.

Θα είμαι εντάξει, σκέφτηκε, θα βρω ένα ήσυχο μέρος να κοιμηθώ και το πρωί θα γυρίζω σπίτι. Θα βρω ανθρώπους που θα μπορούσα να μείνω σπίτι τους, και θα πετούσα σπίτι το πρωί - σκέφτηκε, κοιτάζοντας πίσω από την κορυφή του δέντρου. Κοίταξε πολύ μακριά, και αυτό που είδε ήταν ένα μικρό χωριό. Ένα μικρό χωριό με όμορφα, φιλόξενα σπίτια. Υπήρχε φως πίσω από κάθε παράθυρο. Και πέταξε εκεί. Και μετά χτύπησε την πόρτα του πρώτου σπιτιού. Αλλά καλύτερα να μην είχε χτυπήσει εκεί! Το σπίτι δεν ήταν απλώς το σπίτι κάποιου, ήταν το σπίτι του Τεβεντέι και ολόκληρο το χωριό φοβόταν τον Τεβεντέι.

Ο Τεβεντέι δεν ήταν καλός άνθρωπος, αλλά ο Λότιλκο δεν το ήξερε. Ο Τεβεντέι τον καλωσόρισε με ωραίο τρόπο, τον φιλοξένησε μαζί με τη γυναίκα του, τον προσκάλεσε για δείπνο, μίλησε μαζί του. Και μετά κοιμήθηκε. Πριν κοιμηθεί, έβαλε τα φτερά του δίπλα στο κρεβάτι. Και κοιμήθηκε και κοιμήθηκε βαθιά και εγκάρδια, όπως ακριβώς κοιμούνται οι αληθινοί άνθρωποι. Αλλά ο Τεβεντέι σκέφτηκε: Πώς είναι δυνατόν; Πώς τολμάει αυτός ο άντρας, όλοι είμαστε πολύ καλά εδώ στη γη, δεν θα πρέπει να πετάει. Και μετά γλίστρησε στο δωμάτιο και πήρε τα φτερά του Λότιλκο. Τα πήρε και τα έκρυψε καλά. Ο Λότιλκο ξύπνησε το πρωί, και τι να δει; Τα φτερά του δεν είναι πουθενά. Πώς θα φτάσει στο σπίτι; Έτσι έτρεξε, φωνάζοντας:

«Τεβεντέι, Τεβεντέι δώσε μου πίσω τα φτερά μου!»

Αλλά ο Τεβεντέι καθόταν ήδη στο έλκηθρο του, επειδή πήγαινε να κυνηγήσει με το έλκηθρο και είπε:

„Δεν στα δίνω πίσω, μέχρι να γυρίσω σπίτι από το κυνήγι!”

Και αυτές τις μέρες, τα κυνήγι θα μπορούσαν να διαρκέσουν ακόμη και εβδομάδες. Ο Τεβεντέι χτύπησε ανάμεσα στα σκυλιά και έφυγε με το έλκηθρό του. Και ο Λότιλκο έμεινε εκεί χωρίς φτερά. Τι πρέπει να κάνει τώρα; Πρώτον, ρώτησε τη σύζυγο του Τεβεντέι:

«Αγαπητή κυρία, παρακαλώ να μου πείτε πού έβαλε τα φτερά μου ο Τεβεντέι;»

«Δεν μπορώ να σου πω, φοβάμαι πολύ! - είπε η γυναίκα. „

Ο Λότιλκο έγινε πολύ λυπημένος και άρχισε να πηγαίνει για να βρει κάποιον που μπορεί να τον βοηθήσει. Και είδε πουλιά να πετούν γύρω από το ποτάμι. Και τους φώναξε:

«Πουλιά, πουλιά! Μήπως ξέρετε πού θα έβαζε τα φτερά μου ο Τεβεντέι; „

«Δεν ξέρουμε, αλλά ακόμα κι αν το ξέραμε, θα σας λέγαμε μόνο αν μας φέρνατε κρέας, νόστιμο κρέας!», είπαν τα πουλιά.

Ο Λότιλκο ήταν καλός κυνηγός, πήγε στο δάσος, κυνήγησε ένα ελάφι, φώναξε τα πουλιά και όλα τα πουλιά πέταξαν πάνω του και το έφαγαν γρήγορα.

«Τώρα, πείτε μου πού είναι τα φτερά μου!»

«Δεν το ξέρουμε αυτό!», είπαν τα πουλιά και πέταξαν γελώντας.

Ο Λότιλκο έγινε πολύ θυμωμένος, τους φώναξε:

«Μακάρι το ράμφος σας να καμπυλώσει!»

Και τα ράμφη τους κάμπτονταν, και έκτοτε αυτά τα πουλιά τριγυρνούν με καμπυλωτά ράμφη.

Αλλά αυτό δεν βοήθησε τον Λότιλκο μιας και δεν είχε ακόμη φτερά. Πήγε στο χωριό για να ζητήσει τη βοήθεια των ανθρώπων.

«Άνθρωποι, άνθρωποι, βοηθήστε με να βρω τα φτερά μου!»

Ένας άντρας πήγε σε αυτόν και είπε:

«Μπορώ να δω, ότι έχεις ωραίες μπότες. Εγώ, δεν έχω μπότες. Αν μου δώσεις τις μπότες σου, θα σου πω, πού είναι τα φτερά σου.»

Ο Λότιλκο κοιτούσε τις μπότες του, σκεπτόμενος: Ο χειμώνας είναι πολύ κρύος, αν δώσω τις μπότες μου, τα πόδια μου θα είναι κρύα, αλλά έχω ένα άλλο ζευγάρι στο σπίτι. Και αν βρω το φτερό μου, θα πετάξω σπίτι και θα βάλω το άλλο ζευγάρι. Και του έδωσε τις μπότες του.

Ο άντρας πήρε τις μπότες, τις έβαλε, έφυγε και κλειδώθηκε στο σπίτι του. Και τώρα ο Λότιλκο δεν είχε ούτε φτερά ούτε μπότες. Τι να κάνει;

Έσκυψε κλαίγοντας, έκλαιγε με δάκρυα που σχεδόν πάγωναν στο πρόσωπό του. Τι πρέπει να κάνω τώρα; Τότε αναστενάζει και σηκώθηκε:

«Αν μπορούσα να το κάνω μία φορά, θα το ξανακάνω. Θα το κάνω δεύτερη φορά», είπε.

Και πήγε στο δάσος, χωρίς παπούτσια, όπως ήταν. Και άρχισε να μαζεύει ξανά φτερά. Όλα τα είδη φτερών τώρα, όχι μόνο λευκά. Όλα τα είδη χρωμάτων - μαζεύει κόκκινα, ροζ, μαζεύει μπλε, μαύρα. Μάζεψε πολλά φτερά. Και δημιούργησε ένα φτερό που ήταν ακόμα πιο όμορφο από την προηγούμενο. Είχε ένα λαμπερό, όμορφο, πολύχρωμο φτερό. Στη συνέχεια έσφιξε τα φτερά μεταξύ τους και τα έδεσε στους ώμους του και άρχισε να τρέχει - και στη συνέχεια, άρχισε να πετάει ξανά.

Ο Τεβεντέι μόλις έφτασε πίσω στο έλκηθρο του από το κυνήγι:

«Ει, Λότιλκο, που πας;»

Αλλά ο Λότιλκο δεν κοίταξε καν πίσω. Πήγαινε σπίτι.

Ο Τεβεντέι θύμωσε πολύ:

„Εάν αυτό το πιτσιρίκι κατάφερε να το κάνει, έτσι κι εγώ!”

Έτρεξε γρήγορα στο σπίτι, έβγαλε τα φτερά από εκεί που τα είχε κρύψει και τα έβαλε. Άρχισε να τρέχει, αλλά δεν μπορούσε να απομακρυνθεί από το έδαφος.

Αυτός είπε:

„Γυναίκα, θα πρέπει να το δοκιμάσεις και εσύ!”

Η γυναίκα του άρχισε να τρέχει, αλλά δεν μπορούσε να πετάξει. Εξαγριώθηκε και θύμωσε, άναψε μια μεγάλη φωτιά και έκαψε το πρώτο ζευγάρι φτερά του Λότιλκο.

Αλλά ο Λότιλκο δεν ενδιαφερόταν πλέον για αυτά. Πετούσε πάλι στο δρόμο για το σπίτι. Και έτσι, έφτασε στο σπίτι. Και όταν έφτασε στο σπίτι, έβαλε τα φτερά του στην καλύβα του, έφτιαξε ένα ωραίο φλιτζάνι τσάι και υποσχέθηκε ότι από αυτή τη στιγμή, θα ήταν πιο προσεκτικός. Θα έδινε προσοχή για να μπορεί να φτάνει σπίτι κάθε μέρα. Και το έκανε. Και έζησε πιο ευτυχισμένος από ποτέ.

.

3. Επιλογή καλών πρακτικών

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα πρωτοβουλιών ή/και προηγούμενων έργων που μπορούν να υιοθετήσουν τα σχολεία προκειμένου να βελτιώσουν τις στρατηγικές τους σχετικά με την καταπολέμηση του εκφοβισμού. Επιλέξαμε μερικά από αυτά που είναι σημαντικά και σε σχέση με το έργο ΚΙΤΕ.

- Επικεντρωθείτε στην πρόληψη (σελ. 3, 8, 11)
- Παροχή εκπαίδευσης εκπαιδευτικών (σελ. 2, 3, 6, 7, 8)
- Ομότιμη προσέγγιση (σελ. 1, 2, 5, 7, 10)
- Πολυεπίπεδη προσέγγιση χωρίς αποκλεισμούς (σελ. 2, 3, 7, 8)
- Δομημένο πρόγραμμα παρέμβασης (σελ. 4, 7, 9)

MABASTA! MOVIMENTO ANTIBULLISMO ANIMATO DA STUDENTI ADOLESCENTI

Λεπτομέρειες

Mabasta - η πρωτοβουλία των μαθητών λειτουργεί πάνω από όλα ψηφιακά και γίνεται γνωστή χάρη στις νέες τεχνολογίες επικοινωνίας. Η ιδέα ήταν να δημιουργηθεί ένα κίνημα που θα μπορούσε να ενώσει όλα τα κορίτσια και τα αγόρια που αντιτίθενται στον εκφοβισμό, το οποίο αντιπροσωπεύει ένα πολύ μεγαλύτερο ποσό από οποιονδήποτε «εκφοβισμό», και να καταστήσει δυνατή την επίτευξη της «δύναμης μέσω της ενότητας»

e20@clio.it

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Σκοποί και στόχοι

Ο κύριος στόχος αυτής της πρωτοβουλίας είναι η καταπολέμηση του εκφοβισμού στα σχολεία. Τα σχολεία που εφαρμόζουν το «μοντέλο Mabasta» δηλώνουν τις τάξεις τους “Debullized” και τα σχολεία με όλα τα “Debullized” μαθήματα παίρνουν το σήμα “Debullized Schools”, πάνω από όλα, αναμένεται να μειωθούν οι περιπτώσεις εκφοβισμού και εκφοβισμού στον κυβερνοχώρο.

Ομάδες στόχου

Παιδιά, γονείς, εκπαιδευτικοί. Παιδιά ηλικίας 14 έως 18 ετών.

Γλώσσες

Ιταλικά

Διάρκεια

2016 έως σήμερα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η πρακτική αναπτύχθηκε σε τοπικό επίπεδο στο Istituto Galilei - Costa στην πόλη Λέτσε στην Απουλία και χάρη στην ευρεία κάλυψη των εθνικών μέσων ενημέρωσης ανέπτυξε συνεργασία με πολλά σχολεία σε όλη την Ιταλία, το μοντέλο MaBasta έχει αναπαραχθεί στα Τίρανα της Αλβανίας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

“Κουτιά Εκφοβισμού”: απλά κουτιά που βρίσκονται σε στρατηγικές θέσεις μέσα στο σχολείο, όπου τα «θύματα» και οι παρευρισκόμενοι μπορούν να γράψουν (ακόμη και ανώνυμα) αναφορές για περιστατικά ή καταστάσεις που αφορούν τον εκφοβισμό στο διαδίκτυο αλλά και γενικότερα.

“Ψηφιακό κουτί εκφοβισμού”: η ψηφιακή έκδοση του κανονικού πλαισίου. “Bulliziotti”: Το Bulliziotti (από το bullismo και το poliziotti (αστυνομικοί) είναι μαθητές, που επιλέγονται από εκείνους που από τη φύση τους αντιτίθενται σε οποιαδήποτε μορφή κακοποίησης, εκφοβισμού και διαδικτυακού εκφοβισμού. Μπορούν να αναγνωριστούν σε κάθε τάξη και σε σχολικό επίπεδο.

Το καθήκον τους είναι να είναι ένα πρόσωπο αναφοράς και εμπιστοσύνης που θα αντιμετωπίζει τις περιπτώσεις κακοποίησης και εκφοβισμού. Μετά την έκθεση, η ευθύνη τους είναι να αποφασίσουν αν θα ενεργήσουν αυτοπροσώπως, επιβραδύνοντας και τελικά εξαλείφοντας την υπόθεση, ή θα ζητήσουν βοήθεια από δασκάλους και διευθυντές του σχολείου. Ένα ψηφιακό κέντρο ακρόασης το «D.A.D. - Digital Antibullying Desk» (μαθητής Mabasta με τη βοήθεια εμπειρογνομώνων ψυχολόγων) μέσω του οποίου όλοι οι άνθρωποι (θύματα, εκφοβιστές, παρευρισκόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των γονέων και των εκπαιδευτικών) μπορούν ελεύθερα να πουν τις διαφορετικές καταστάσεις που ζουν ή βοηθούν. Έχει σχεδιαστεί ως εφαρμογή και ιστότοπος.

Το SBAM είναι το έργο με το οποίο, μέσω της μουσικής, μια τάξη του “Galilei-Costa” του Λέτσε υποστηρίζει το κίνημα κατά του εκφοβισμού MaBasta.

Πρωθεί τραγούδια με θέμα τον εκφοβισμό.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή

Το πρόγραμμα βασίζεται σε ένα μοντέλο παρέμβασης που βάζει τους ίδιους τους μαθητές στο επίκεντρο της διαδικασίας αλλαγής. Το μοντέλο βασίζεται σε εκπαιδευτική προσέγγιση peer to peer που χρησιμοποιεί ψηφιακές τεχνολογίες και μέσα ενημέρωσης για την ενημέρωση μεγάλου αριθμού του κοινού σχετικά με τον εκφοβισμό. Αυτό είναι σημαντικό επειδή η ομάδα στόχος (μαθητές ηλικίας 14-18 ετών) είναι ψηφιακοί ντόπιοι όπως οι μαθητές στην πρωτοβουλία “Mabasta”. Οι δραστηριότητες του μοντέλου “Mabasta” είναι εύκολο να αναπαραχθούν σε άλλα περιβάλλοντα.

Η πρακτική εστιάζει σε όλους τους παράγοντες του εκφοβισμού: εκφοβιστές, θύματα και παρευρισκόμενους.

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Δυσκολίες / προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά την εφαρμογή

Για να μεταφέρει το μοντέλο τους, το “Mabasta” καλείται συχνά σε άλλα σχολεία της Ιταλίας. Αυτό απαιτεί σημαντικό οικονομικό κόστος και είναι χρονοβόρο έχοντας κατά νου ότι οι μαθητές δεν πρέπει να χάσουν μαθήματα. Οι μαθητές του Mabasta χρησιμοποιούν την ψηφιακή τεχνολογία και κάνουν τις παρεμβάσεις τους από το Skype για να αποφύγουν το πρόβλημα που εντοπίστηκε, αλλά πολλά σχολεία δεν διαθέτουν τον κατάλληλο εξοπλισμό.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Η πρωτοβουλία MaBasta εστιάζεται έντονα στη χρήση ψηφιακών μεθόδων για την εκπαίδευση και την κατάρτιση, την ευαισθητοποίηση, την ανάπτυξη ικανοτήτων, την προσέγγιση, την ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων στο θέμα της καταπολέμησης του εκφοβισμού.

Αποτελεσματικότητα

Καθώς δεν διαθέτουμε έκθεση παρακολούθησης, δεν είναι δυνατόν να πούμε περισσότερα σχετικά με την αποτελεσματικότητα της μονάδας MaBasta στην αντιμετώπιση του φαινομένου του εκφοβισμού. Ωστόσο, όσον αφορά την ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με το θέμα, η πρωτοβουλία είχε σημαντικά αποτελέσματα χάρη στην κάλυψη των μέσων ενημέρωσης σε εθνικό επίπεδο.

Βιωσιμότητα

Η MaBasta κέρδισε το Open-F@b Call4Ideas 2018, που προωθήθηκε από την BNP Paribas Cardif, επειδή αντιπροσωπεύει έναν τέλειο συνδυασμό καινοτομίας και βιωσιμότητας. Το “Mabasta Model” αποτελείται από μια πρωτότυπη σειρά συμβουλών και συμπεριφορών, που κάθε τάξη και σχολείο στην Ιταλία μπορούν ελεύθερα να υιοθετήσουν απλά με ενεργή συμμετοχή μαθητών.

Δυνατότητα αναπαραγωγής

Ολόκληρο το μοντέλο σχεδιάστηκε ως μοντέλο εύκολο να αναπαραχθεί σε άλλα σχολεία. Έτσι, οι δραστηριότητες “Κουτιά Εκφοβισμού”, “Bullizioti” μπορούν να μεταφερθούν σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές και δεν απαιτούν τη χρήση τεχνολογίας. Το έργο SBAM που υποστηρίζει το κίνημα κατά του εκφοβισμού MaBasta που προσφέρει πολλά τραγούδια διάσημων και λιγότερο διάσημων καλλιτεχνών σε αυτό το θέμα στο Facebook μπορεί επίσης να είναι ενδιαφέρον να αναπαραχθεί.

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Έχει αυτή η πρακτική δυνατότητα μάθησης ή μεταφοράς για πρακτικές ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

Η προσέγγιση MABASTA προσφέρει πολλούς τύπους παρεμβάσεων και μπορούν να ληφθούν ως αναφορά από όλους τους εκπαιδευτικούς.

NOTRAP! (ΑΣ ΜΗΝ ΠΕΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ!)

Λεπτομέρειες

Τμήμα αναπτυξιακής ψυχολογίας του Πανεπιστημίου της Φλωρεντίας υπό το συντονισμό της καθηγήτριας Ersilia Menesini, EbiCo Società Cooperativa Sociale - ONLUS.

info@notrap.it

progettonotrap@gmail.com

lab.studilongitudinali@gmail.it

ebicooperativa@gmail.com

Σκοποί και στόχοι

Αντιμετωπίστε και αποτρέψτε τις διάφορες μορφές εκφοβισμού καθώς και εκφοβισμού στον κυβερνοχώρο που είναι τυπικές στην εφηβεία και άλλες πιθανές βίαιες συμπεριφορές μεταξύ των συνομηλίκων και στο σχολικό πλαίσιο.

Ομάδες στόχου

Παιδιά, γονείς, εκπαιδευτικοί. Παιδιά ηλικίας 14 έως 18 ετών.

Γλώσσες

Ιταλικά

Διάρκεια

2008 έως τώρα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η συγκεκριμένη πρακτική αναπτύχθηκε σε τοπικό επίπεδο στην περιοχή της Φλωρεντίας και την περιοχή της Λούτσα στην Τοσκάνη της Ιταλίας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η παρέμβαση πραγματοποιείται σε δύο τρόπους: εργασία στην τάξη και εργασία στο διαδικτυο που περιλαμβάνει νέους σε φόρουμ συζήτησης και σε δράσεις άμεσης υποστήριξης μέσω μιας υπηρεσίας συνομιλίας που διαχειρίζονται από εκπαιδευτικούς και εποπτεύονται από ψυχολόγους.

Θεωρητική-πρακτική συνεδρία κατάρτισης για εκπαιδευτικούς και ολόκληρο το διδακτικό προσωπικό (3 ώρες): θεωρητική μελέτη για τα φαινόμενα του εκφοβισμού και του διαδικτυακού εκφοβισμού & πρακτική εκπαίδευση με στόχο την ενεργό συμμετοχή των εκπαιδευτικών στις διάφορες φάσεις του προγράμματος (ειδικά στην εποπτεία του συνομήλικου εκπαιδευτικού).

Αρχική και τελική συλλογή δεδομένων: 2 συναντήσεις (στην αρχή και στο τέλος του ακαδημαϊκού έτους, σε κάθε τάξη) στις οποίες παραδίδονται ερωτηματολόγια για να παρατηρηθεί η αλλαγή συμπεριφοράς των μαθητών. Εκπαίδευση από συνομήλικους εκπαιδευτές: συνάντηση για όλους τους εκπαιδευτικούς από συνομήλικους του σχολείου (4-5 μαθητές ανά τάξη συμμετεχόντων) για να προετοιμάσουν τους μαθητές να αναλάβουν το ρόλο του συνομήλικου εκπαιδευτή και να εργαστούν σε διαδικτυακές τεχνικές επικοινωνίας, γνώση της πλατφόρμας του έργου και τις δεξιότητες και ευθύνες του εκπαιδευτικού από συνομήλικους στην κοινότητα του διαδικτύου. - Εγχειρίδιο εκπαιδευτικών από συνομήλικους εγχειρίδιο που παρέχεται σε όλα τα παιδιά (σχετικά με τον εκφοβισμό και τον τρόπο αντιμετώπισής του).

Παρεμβάσεις εκπαιδευτικών από άλλους εκπαιδευτικούς στην τάξη και στο διαδικτυο μέσω του διαδικτυακού φόρουμ.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Το πρόγραμμα βασίζεται σε ένα μοντέλο παρέμβασης που βάζει τους ίδιους τους μαθητές στο επίκεντρο της διαδικασίας αλλαγής. Το μοντέλο βασίζεται στην εκπαιδευτική προσέγγιση μεταξύ ομότιμων εκπαιδευτικών. Σε αντίθεση με άλλα προγράμματα αποτροπής αντιγράφων (που παραμένουν κυρίως επικεντρωμένα στον εκφοβισμό ή στο θύμα), το έργο No Trap! επικεντρώνεται επίσης στους παρευρισκόμενους (δηλαδή σε άτομα που γνωρίζουν / βλέπουν τον εκφοβισμό και θα μπορούσαν να είναι μια πιθανή υποστήριξη για το θύμα ή τον εκφοβισμό) με την ενεργό συμμετοχή τους και την παροχή ικανοτήτων και εργαλείων για την αντιμετώπιση του εκφοβισμού και την υπεράσπιση του θύματος.

Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Αυτή η καλή πρακτική βασίζεται στο μοντέλο της εκπαίδευσης συνομήλικων και της υποστήριξης από συνομήλικους που στοχεύει στην ενεργό ενδυνάμωση των νέων για την αντιμετώπιση του εκφοβισμού. Εστιάζοντας επίσης στους παρευρισκόμενους (δηλαδή σε άτομα που γνωρίζουν / βλέπουν τον εκφοβισμό και θα μπορούσαν να είναι μια πιθανή υποστήριξη για το θύμα ή τον εκφοβισμό), συμμετέχοντας ενεργά και δίνοντάς τους ικανότητες και εργαλεία για την αντιμετώπιση του εκφοβισμού και την υπεράσπιση του θύματος μέσω εκπαιδευτικών από συνομήλικους.

Α) Σύμφωνα με τα αποτελέσματα παρακολούθησης, επιτεύχθηκαν οι στόχοι της πρακτικής.

Β) εστίαση στην ενδυνάμωση των νέων ως το κύριο μέσο για την αντιμετώπιση του φαινομένου του εκφοβισμού μέσα από την ομάδα με την καθοδήγηση και την υποστήριξη από το εξωτερικό από τους εκπαιδευτικούς

Αποτελεσματικότητα

Γ) Το έργο έλαβε δημόσια υποστήριξη λόγω των αποτελεσμάτων του και η απόδειξη είναι ότι περισσότερα σχολεία εντάχθηκαν στο έργο καθώς και νέοι συνεργάτες χρηματοδότησης.

Τα ευρήματα έδειξαν ότι το πρόγραμμα “NoTrap!” Είναι αποτελεσματικό στη μείωση περίπου 20% των περιστατικών εκφοβισμού και εκφοβισμού στον κυβερνοχώρο.

Βιωσιμότητα

Έχει αποδειχθεί ότι το NoTrap έχει διαρκή αποτελέσματα. Το έργο έχει δημιουργήσει συνέργειες με διαφορετικές τοπικές πραγματικότητες, δημιουργώντας ένα σταθερό δίκτυο για να το καταστήσει βιώσιμο υπερωρίες.

Δυνατότητα αναπαραγωγής

Η εκπαίδευση από συνομήλικους και η υποστήριξη από αυτούς και σε συνδυασμό με την καθοδήγηση των εκπαιδευτικών μπορεί εύκολα να αναπαραχθεί σε διαφορετικά πλαίσια. Οι παρεμβάσεις στην τάξη μπορούν να αναπαραχθούν εύκολα σε άλλες γεωγραφικές περιοχές, ενώ η διαδικτυακή παρέμβαση μέσω δραστηριοτήτων φόρουμ μπορεί να είναι πιο απαιτητική αλλά όχι αδύνατη.

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Έχει αυτή η πρακτική
δυνατότητα μάθησης ή
μεταφοράς για πρακτικές
ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

Το NoTrap! είναι ένα μοντέλο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για μια πολυεπίπεδη προσέγγιση χωρίς αποκλεισμούς και να ληφθεί ως αναφορά για μεθόδους μεταξύ συνομήλικων.

VISC SOCIAL COMPETENCE PROGRAM (WISK PROGRAMM)

Λεπτομέρειες

Το πρόγραμμα ViSC υλοποιήθηκε στο πλαίσιο ενός έργου του Υπουργείου Παιδείας της Αυστρίας σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο της Βιέννης, τη Σχολή Ψυχολογίας (εκπαιδευτική ψυχολογία και αξιολόγηση) και τα Πανεπιστήμια Εκπαίδευσης Εκπαιδευτικών.

Email: ViSK.psychologie@univie.ac.at

Dagmar Strohmeier, Eva-Maria Schiller, Elisabeth Stefanek, Christine Hoffmann & Christiane Spiel

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Σκοποί και στόχοι

Το Πρόγραμμα Κοινωνικής Ικανότητας του ViSC είναι ένα πρωταρχικό πρόγραμμα πρόληψης που έχει σχεδιαστεί για τους μαθητές ηλικίας από 5 ως 8 χρονών. Το πρόγραμμα στοχεύει στην εφαρμογή ενδεικτικών και καθολικών προληπτικών μέτρων σε επίπεδο σχολείου, τάξης και ατομικού στο πλαίσιο μιας διαδικασίας ανάπτυξης του σχολείου. Για να διασφαλιστεί η υψηλή ποιότητα εφαρμογής, τα σχολεία έχουν υποστηριχθεί από εκπαιδευμένους προπονητές ViSC για ένα ολόκληρο σχολικό έτος. Το πρόγραμμα ViSC εφαρμόζεται στα αυστριακά σχολεία από το 2008/09. Στο πλαίσιο μιας μεγάλης κλίμακας μελέτης αξιολόγησης, (1) διερευνήθηκε η ποιότητα εφαρμογής και (2) η αποτελεσματικότητα του προγράμματος. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι το πρόγραμμα μπορεί να μειώσει επιτυχώς τον εκφοβισμό και την επιθετικότητα στα σχολεία.

Ομάδες στόχου

- Μαθητές ηλικίας 5 ως 8 (και τους γονείς τους)
- Διοίκηση σχολείου & εκπαιδευτικοί
- Φορείς χάραξης πολιτικής
- Οποιοσδήποτε άλλος ενδιαφερόμενος για το θέμα

Γλώσσες

Αγγλικά, Γερμανικά

Διάρκεια

Συνεχίζεται από το 2008

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Τοπική: περιοχή της Βιέννης
- Εθνική διάθεση στην Αυστρία
- Ευρωπαϊκή διάθεση (σε εξέλιξη)

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Τα ακόλουθα άτομα είναι κεντρικά για την υλοποίηση του προγράμματος ViSC: (1) πιστοποιημένος οδηγός ViSC, (2) διαχείριση σχολείου, (3) σχολική ομάδα ViSC και (4) καθηγητές τάξης ViSC. Ο επόπτης του ViSC είναι ένα ιδιαίτερα ειδικευμένο άτομο (π.χ. ψυχολόγος, μέλος του προσωπικού πανεπιστημίου εκπαίδευσης, εκπαιδευτής στο σχολικό τομέα) που έχει παρακολουθήσει ένα έτος μαθημάτων ViSC στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης. Το ViSC Schulteam αποτελείται από τρεις έως πέντε εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν οικειοθελώς την ευθύνη για την ανάπτυξη συγκεκριμένων μέτρων σε σχολικό επίπεδο. Οι εκπαιδευτικοί της τάξης ViSC είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή ενός προγράμματος τάξης στην τάξη τους. Στο πρόγραμμα ViSC, χρησιμοποιείται η πολυεπίπεδη προσέγγιση που αποδεικνύεται στα διεθνή προγράμματα πρόληψης της βίας (βλ. Π.χ. Olweus, 2006, Strohmeier & Noam, 2012). Αυτή η προσέγγιση προβλέπει μέτρα που ξεκινούν από τα τρία επίπεδα (σχολική τάξη - μεμονωμένοι μαθητές) και ταυτόχρονα επιτρέπουν τη συμμετοχή πολλών ομάδων ανθρώπων (βλέπε επίσης Strohmeier, Atria & Spiel, 2008).

Τα μέτρα σε σχολικό επίπεδο περιλαμβάνουν τη διαχείριση του σχολείου, όλους τους δασκάλους στο σχολείο και τον / τους επόπτη (-ες) του ViSC. Αυτά τα μέτρα αποτελούνται από:

1. τη συγκρότηση σχολικής ομάδας (αποτελούμενη από εκπροσώπους του διδακτικού προσωπικού, εάν είναι απαραίτητο, η διεύθυνση του σχολείου, προαιρετικά άλλοι εμπειρογνώμονες, οι οποίοι εργάζονται στο σχολείο, όπως γιατροί σχολείων, ψυχολόγοι και γονείς)

2. τη διοργάνωση και τη διεξαγωγή ενός έως τριών παιδαγωγικών συνεδρίων σχετικά με το πρόγραμμα ViSC, καθώς και εσωτερικών μαθημάτων κατάρτισης σχολείων δέκα μονάδων. Κατά τη διάρκεια αυτών των σχολικών εκπαιδεύσεων, που διεξάγονται από τον επόπτη του ViSC, παρουσιάζονται αποτελέσματα έρευνας και γεγονότα σχετικά με το θέμα της βίας στα σχολεία, αναπτύσσεται μια κοινή κατανόηση του όρου με τους εκπαιδευτικούς, μοντέλα παρέμβασης σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και μέτρα σε σχολικό επίπεδο για ένα σχολικό έτος.

Τα μέτρα σε επίπεδο τάξης περιλαμβάνουν όλους τους ενδιαφερόμενους εκπαιδευτικούς (τουλάχιστον τους εκπαιδευτικούς της τάξης ViSC), τους μαθητές στις τάξεις ViSC και τους οδηγούς ViSC. Αυτά τα μέτρα αποτελούνται από:

1. μια σε βάθος εσωτερική σχολική κατάρτιση σχετικά με το πρόγραμμα τάξης για τους εκπαιδευτικούς της τάξης ViSC,
2. την υλοποίηση του προγράμματος τάξης ViSC με όλους τους μαθητές μιας ή περισσότερων τάξεων από τους εκπαιδευτικούς της τάξης

Κατά τη διάρκεια αυτής της σε βάθος εκπαίδευσης στο σχολείο, οι εκπαιδευτικοί εξοικειώνονται με το υλικό του ViSC Class Project. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανάπτυξη κατάλληλων διδακτικών μοντέλων (ειδικά ανοιχτή μάθηση, εκπαίδευση δράματος, ομάδες συνεργατικής μάθησης κ.λπ.) για την υλοποίηση του έργου της τάξης ViSC.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Το πρόγραμμα τάξης ViSC στοχεύει να (1) προωθήσει την ενσυναίσθηση και την υιοθέτηση προοπτικών, (2) να ενημερώσει τους μαθητές για τη δική τους ευθύνη και την ανάληψη ευθύνης σε κρίσιμες καταστάσεις και (3) να αναπτύξει κοινωνικά ικανές εναλλακτικές λύσεις για δράση σε καταστάσεις συγκρούσεων.

Οι εκπαιδευτικοί της τάξης ViSC ηγούνται του έργου της τάξης ViSC στο δεύτερο εξάμηνο του προγράμματος ViSC σε περίοδο 8 έως 13 εβδομάδων κατά τη διάρκεια της περιόδου διδασκαλίας. Το έργο κλάσης ViSC αποτελείται από 13 μονάδες. Οι μονάδες 1 έως 9 πρέπει να διδάσκονται εβδομαδιαίως σε διπλό μάθημα. Οι μονάδες 10 έως 13 μπορούν να διεξαχθούν σε συγκροτήματα ένα ή δύο πρωί (ιδανικά κατά τη διάρκεια μιας εβδομάδας έργου έως το τέλος του εξαμήνου).

Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή

Έχει αποδειχθεί καλή ιδέα να εκτελέσετε το πρόγραμμα σε ομάδες των δύο ατόμων και κατά τη διάρκεια του μαθήματος «κοινωνική μάθηση». Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, σας συνιστούμε να ανταλλάξετε μαθήματα με άλλα θέματα, έτσι ώστε όχι μόνο ένα θέμα (ένα μόνο θέμα) να ασχολείται μόνο με περιεχόμενο ViSC. Το πρόγραμμα κλάσης ViSC αποτελείται από τρεις φάσεις: μια φάση ώθησης, μια φάση προβληματισμού και μια φάση δράσης.

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Η εφαρμογή του προγράμματος ViSC στα σχολεία έδειξε ότι απαιτούνται τουλάχιστον 42 μονάδες εποπτείας ViSC για την εφαρμογή των βασικών μέτρων του προγράμματος ViSC.

Οι παράγοντες που επηρέασαν την ποιότητα της εφαρμογής ήταν σε ορισμένες περιπτώσεις διαφορετικά εμφανείς στα συμμετέχοντα σχολεία. Ιδιαίτερα όσον αφορά το σχολικό κλίμα, υπήρξαν σημαντικές διακυμάνσεις μεταξύ των σχολείων.

Σε πολύ σοβαρές περιπτώσεις είναι απαραίτητο να καλέσετε εξωτερικούς ειδικούς (εκπροσώπους της σχολικής ψυχολογίας, αστυνομία, γραφείο κοινωνικής πρόνοιας για νέους ή ψυχιάτρους παιδιών κ.λπ.). Εδώ είναι σημαντικό οι εκπαιδευτικοί να γνωρίζουν πού βρίσκονται τα όρια δράσης και επιρροής τους και ποια εξωτερική βοήθεια μπορεί να ζητηθεί και τότε.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Όλα τα σχολεία αντιλήφθηκαν την ανάγκη για ένα πρόγραμμα πρόληψης της βίας. Η αυτο-αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών βαθμολογήθηκε επίσης πολύ υψηλή σε όλα τα σχολεία και η διαμεσολάβηση του προγράμματος αξιολογήθηκε ως πολύ καλή ή καλά εκτιμημένη και η αντιληπτή αποτελεσματικότητα του προγράμματος αποδείχθηκε επίσης πολύ ικανοποιητική σε όλα τα σχολεία.

Διαπιστώθηκε, ότι η ποιότητα εφαρμογής στα σχολεία κατάρτισης ήταν πολύ καλή. Σε όλα σχεδόν τα σχολεία εφαρμόστηκαν πλήρως τα προγραμματισμένα μέτρα. Αυτό αποδεικνύει ότι το πρόγραμμα ViSC είναι κατάλληλο για εφαρμογή στην πράξη κατά τη σύλληψή του.

Με πρωτοβουλία του Dr. Dagmar Strohmeier, Καθηγητή Διαπολιτισμικής Ικανότητας στο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών της Άνω Αυστρίας, το πρόγραμμα ViSC εφαρμόζεται επίσης σε σχολεία της Ρουμανίας και της Κύπρου.

Πρόκειται για μια μέθοδο που έχει ήδη εισαχθεί στο σχολικό σύστημα της Αυστρίας πριν από χρόνια, η οποία έχει αξιολογηθεί επιτυχώς και αναπτύσσεται συνεχώς.

Μπορεί επομένως να υποθεθεί ότι έχει αποδειχθεί η βιωσιμότητα του.

Δυσκολίες / προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά την εφαρμογή

Καινοτομία

Αποτελεσματικότητα

Βιωσιμότητα

Δυνατότητα
αναπαραγωγής

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Οι εκπαιδευτικοί είναι προετοιμασμένοι για συζητήσεις σε περιπτώσεις ανάγκης σε ένα εσωτερικό εκπαιδευτικό σεμινάριο. Οι τακτικές διαχείρισης συνομιλίας που μαθαίνουν χρησιμεύουν ως εργαλείο για να μπορούν να παρεμβαίνουν ειδικά σε περίπτωση περιστατικών βίας ή εκφοβισμού. Το πρόγραμμα ViSC περιέχει λεπτομερείς οδηγίες για τη διεξαγωγή συζητήσεων με τις διάφορες ομάδες-στόχους, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις ακόλουθες κατευθυντήριες ιδέες:

1. Οι ενήλικες δείχνουν ευθύνη. Οι ενήλικες είναι εκεί και βοηθούν.
2. Οι ενήλικες δημιουργούν εμπιστοσύνη με τον ενδιαφερόμενο. Πάρτε στα νεαρά άτομα στα σοβαρά.
3. Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενισχυθεί για να ξεπεράσει τέτοιες καταστάσεις.
4. Πρέπει να καταστεί σαφές ότι η βία δεν θα γίνει ανεκτή
5. Η πράξη (συμπεριφορά) και όχι ο δράστης πρέπει να απορριφθεί.

Το πρόγραμμα ViSC βασίζεται στο επίπεδο των εκπαιδευτικών, των μαθητών και των γονέων.

Προκειμένου να μειωθεί η βία και ο εκφοβισμός στα σχολεία μακροπρόθεσμα, είναι απαραίτητο οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές να αναπτύξουν ορισμένες δεξιότητες και να ενημερώνονται και να εμπλέκονται οι γονείς.

Οι εκπαιδευτικοί εκπαιδεύονται (1) να αντιλαμβάνονται τον εκφοβισμό στο σχολείο ή την τάξη τους, (2) να αντιδρούν με συνέπεια σε αρνητικά περιστατικά και (3) να ενισχύουν τη θετική συμπεριφορά μεταξύ των μαθητών. Ο κύριος στόχος του προγράμματος ViSC είναι να εφαρμόσει μια κοινή κατανόηση του όρου και μια από κοινού συμφωνηθείσα προσέγγιση με τη συμμετοχή όσο το δυνατόν μεγαλύτερης ομάδας εκπαιδευτικών.

Έχει αυτή η πρακτική
δυνατότητα μάθησης ή
μεταφοράς για πρακτικές
ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

Στο πρώτο εξάμηνο του προγράμματος ViSC, όλοι οι δάσκαλοι συμμετέχουν σε ένα εσωτερικό εκπαιδευτικό σεμινάριο (=ViSC σε σχολικό επίπεδο).

Οι μαθητές εκπαιδεύονται (1) να υιοθετήσουν την προοπτική των άλλων μαθητών, (2) να αναλάβουν την ευθύνη για ό, τι συμβαίνει στην τάξη και (3) να αντιδράσουν ικανοποιητικά σε καταστάσεις σύγκρουσης. Αυτές οι δεξιότητες θα ενισχυθούν σε όλους τους μαθητές στα επιλεγμένα μαθήματα ViSC στο δεύτερο εξάμηνο του προγράμματος ViSC μέσω της υλοποίησης του προγράμματος τάξης ViSC. Το έργο τάξης ViSC υλοποιείται από τους εκπαιδευτικούς της τάξης ViSC. Συμμετέχουν στη δική τους εσωτερική εκπαίδευση (=ViSC σε επίπεδο τάξης).

Οι γονείς συμμετέχουν στο πρόγραμμα ViSC μέσω τακτικών πληροφοριών και δραστηριοτήτων που είναι κατάλληλες για το σχολείο.

Το θεωρητικό μοντέλο του προγράμματος ViSC προϋποθέτει ότι η αλληλεπίδραση της συμπεριφοράς των εκπαιδευτικών, των μαθητών και των γονέων είναι απαραίτητη για τη μακροπρόθεσμη μείωση του εκφοβισμού.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ OLWEUS

Λεπτομέρειες

Όπως έδειξε τόσο η επιτόπια έρευνα όσο και η έρευνα πεδίου στην Αυστρία, πολλά σχολεία βασίζονται στο Πρόγραμμα Παρέμβασης κατά του Εκφοβισμού σύμφωνα με τον Olweus.

Για λόγους προστασίας δεδομένων, δεν παρέχουμε διευθύνσεις επικοινωνίας σχολείων που χρησιμοποιούν το πρόγραμμα εδώ, αλλά αυτές είναι διαθέσιμες στο Hafelekar.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Ο Dan Olweus ανέπτυξε ένα πρόγραμμα παρέμβασης για την καταπολέμηση της κινητοποίησης που έχει επίσης προληπτικό αποτέλεσμα. Οι κύριοι στόχοι του προγράμματος είναι να μειώσουν όσο το δυνατόν περισσότερο και να εξαλείψουν ιδανικά τα υπάρχοντα προβλήματα που σχετίζονται με τους δράστες της βίας και τα θύματα της βίας και την ανάπτυξή τους εντός και εκτός του σχολικού περιβάλλοντος. Ο στόχος είναι να αποφευχθεί η εμφάνιση νέων περιστατικών και να επιτευχθούν καλύτερες σχέσεις μεταξύ μαθητών στο σχολείο.

Η έννοια του Olweus προσανατολίζεται στη μαθησιακή θεωρία και περιλαμβάνει, εκτός από τους ενδιαφερόμενους και τους δράστες του συστήματος.

- Μαθητές από όλες τις τάξεις
- Γονείς
- Διοίκηση σχολείου & εκπαιδευτικοί
- Φορείς χάραξης πολιτικής
- Οποιοσδήποτε άλλος ενδιαφέρεται για το θέμα

Σκοποί και στόχοι

Ομάδες στόχου

Γλώσσες

Αγγλικά, Γερμανικά

Διάρκεια

Σε πολλά σχολικά προγράμματα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διεθνώς αναγνωρισμένο πρόγραμμα, το οποίο χρησιμοποιείται σε πολλά αυστριακά σχολεία. Το πρόγραμμα συνιστάται επίσης από επίσημους φορείς και το Υπουργείο Παιδείας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Πρέπει να πληρούνται δύο προϋποθέσεις πριν από την έναρξη του προγράμματος παρέμβασης. Πρέπει να υπάρχει επίγνωση του προβλήματος της βίας / του εκφοβισμού στο σχολείο - με την έννοια της αναγνώρισης και της αποδοχής του τρέχοντος επιπέδου βίας στο σχολείο. Επιπλέον, σύμφωνα με τον Olweus, «το να επηρεαστεί» είναι απαραίτητο - με την έννοια της προσπάθειας (από δασκάλους και γονείς / κηδεμόνες) για μια αλλαγή, χωρίς βία. Το πρόγραμμα βασίζεται σε τρία επίπεδα - προσωπική, σχετική με την τάξη και σχολική ανάπτυξη. Τα μέτρα σε αυτά τα επίπεδα αποτελούν την ουσία του προγράμματος.

Όπως προτείνει τα μέτρα σε σχολικό επίπεδο, ο Olweus συνιστά:

- μια ανώνυμη έρευνα μεταξύ μαθητών με το ερωτηματολόγιο βίας
- την παρουσίαση των αποτελεσμάτων σε μια εκπαιδευτική ημέρα
- μια σχολική διάσκεψη (σε σχολικό επίπεδο) για τον σχεδιασμό ή την απόφαση σχετικά με τα μέτρα παρέμβασης
- αυξημένη εποπτεία (αυλή σχολείου, διαλείμματα κ.λπ.)
- τηλέφωνο επικοινωνίας - πρόσωπο εμπιστοσύνης ως υπεύθυνο επικοινωνίας
- Συνεργασία μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών
- Δημιουργία ομάδων εκπαιδευτικών για τη βελτίωση του κοινωνικού κλίματος

Ως κεντρικά βήματα σε επίπεδο τάξης προτείνει:

- την από κοινού ανάπτυξη κανόνων κατά της βίας - συμμετοχή μαθητών στη συζήτηση αυτών των κανόνων και οδηγιών
- Διατύπωση σαφών και διαφανών συνεπειών - για την κοινωνική συμπεριφορά σύμφωνα με τους κανόνες και επίσης για την παράβλεψη κανόνων και συμφωνιών
- τακτικές (εβδομαδιαίες) συζητήσεις στην τάξη για να διατηρείται η επίγνωση
- την ενίσχυση της κοινωνικής μάθησης στην τάξη

Σε προσωπικό επίπεδο, η εστίαση γίνεται στις έναν προς έναν συζητήσεις:

- με τους βίαιους μαθητές, προκειμένου να καταστεί διαφανής η σαφής θέση ενάντια στον εκφοβισμό και να είναι σε θέση να καθορίζει τις συνέπειες με διαφάνεια
- με τους πληγέντες, προκειμένου να παρέχουν ασφάλεια και υποστήριξη, καθώς και να χτίζουν εμπιστοσύνη και να είναι σε θέση να ξεκινήσουν μέτρα υποστήριξης
- με τους γονείς - σε περίπτωση που υπήρχαν σοβαρά επιχειρήματα

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

**Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή**

Αρκετά καλά επίπεδα αξιολόγησης σε παγκόσμιο επίπεδο.

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

**Δυσκολίες /
προβλήματα που
παρουσιάστηκαν
κατά την εφαρμογή**

Τα σχολεία πρέπει να εργαστούν ειδικά για την ανάπτυξη έργων και να το αναπτύξουν μακροπρόθεσμα. Μερικοί δάσκαλοι μιλήσαμε για να παραπονεθούν ότι το πρόγραμμα είναι πολύ χρονοβόρο.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Πλήρες πρόγραμμα που απευθύνεται στο συστηματικό επίπεδο μαζί με τους συμμετέχοντες.

Αποτελεσματικότητα

Στα αποτελέσματα της μελέτης των προγραμμάτων, καταδείχθηκε σαφής μείωση των βίαιων πράξεων και επίσης της αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Ταυτόχρονα, το κοινωνικό κλίμα στο σχολείο και η μαθησιακή στάση καθώς και η ικανοποίηση των μαθητών βελτιώθηκαν (Kessler & Strohmeier, 2009).

Βιωσιμότητα

Πρόκειται για μια μέθοδο που έχει ήδη εισαχθεί στο σχολικό σύστημα της Αυστρίας πριν από χρόνια, η οποία έχει αξιολογηθεί επιτυχώς και αναπτύσσεται συνεχώς.

**Δυνατότητα
αναπαραγωγής**

Μπορεί επομένως να υποθεθεί ότι έχει αποδειχθεί η βιωσιμότητα του.

Υψηλή δυνατότητα αναπαραγωγής

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Έχει αυτή η πρακτική δυνατότητα μάθησης ή μεταφοράς για πρακτικές ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

- Πρέπει να υπάρχει επίγνωση του προβλήματος της βίας / του εκφοβισμού στο σχολείο - με την έννοια της αναγνώρισης και της αποδοχής του τρέχοντος επιπέδου βίας στο σχολείο.
- «Να επηρεάζεσαι» είναι απαραίτητο - με την έννοια του αγώνα (από δασκάλους και γονείς) για μια αλλαγή, χωρίς βία.
- Το πρόγραμμα βασίζεται σε τρία επίπεδα - προσωπική, σχετική με την τάξη και σχολική ανάπτυξη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΩΝ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Λεπτομέρειες

Υπουργείο Παιδείας

BMUKK (2006). Peer-Mediation in Schulen. Leitfaden.

https://bildung.bmbwf.gv.at/schulen/unterricht/ba/peermed06_13866.pdf?61ec45

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η διαμεσολάβηση μεταξύ συνομήλικων είναι ένα πρόγραμμα για την πρόληψη της βίας στα σχολεία και την παρέμβαση σε συγκρούσεις. Τα συνώνυμα της διαμεσολάβησης μεταξύ συνομήλικων είναι η επίλυση διαφορών και οι «ελεγκτές συγκρούσεων».

Για την επαγγελματική εφαρμογή και υποστήριξη της διαμεσολάβησης από συνομήλικους σε μια σχολική τοποθεσία, είναι απαραίτητο για τους εκπαιδευτικούς να ολοκληρώσουν περαιτέρω εκπαίδευση ως «Προπονητές για διαμεσολάβηση μεταξύ συνομήλικων». Αυτό τους δίνει τη δυνατότητα να εκπαιδεύσουν τους μαθητές στο περιεχόμενο ενός κύκλου μαθημάτων διαμεσολάβησης από συνομήλικους να τους συνοδεύσουν στη συνέχεια και να εφαρμόσουν το πρόγραμμα επαγγελματικά. Αυτή η υποστήριξη των συνομηλίκων μετά την εκπαίδευση - στο πλαίσιο της καθοδήγησης και της εποπτείας καθώς και της επαγγελματικής υποστήριξης στα καθήκοντα - πρέπει να διασφαλιστεί σε κάθε περίπτωση προκειμένου να διασφαλιστεί η ποιότητα του προγράμματος καθώς και η επαγγελματική υποστήριξη.

- Μαθητές από όλες τις τάξεις
- Διοίκηση σχολείου & εκπαιδευτικοί
- Φορείς χάραξης πολιτικής
- Οποιοσδήποτε άλλος ενδιαφερόμενος ενδιαφέρεται για το θέμα

Ομάδες στόχου

Γλώσσες

Γερμανικά

Διάρκεια

Σε πολλά σχολικά προγράμματα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διεθνώς αναγνωρισμένο πρόγραμμα, το οποίο χρησιμοποιείται σε πολλά αυστριακά σχολεία. Το πρόγραμμα συνιστάται επίσης από επίσημους φορείς και το Υπουργείο Παιδείας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η εκπαίδευση ομότιμων μεσολαβητών συνήθως περιλαμβάνει 40 έως 100 μονάδες, ανάλογα με την τοποθεσία και το σχολικό επίπεδο, για την ανάπτυξη των απαραίτητων δεξιοτήτων. Ο βασικός τομέας της εκπαίδευσης είναι να διδάξει στους μαθητές τεχνικές διαλογισμού για την καθοδήγηση και τη δομή συνομιλιών.

Μετά την εκπαίδευση, οι ομότιμοι μεσολαβητές είναι διαθέσιμοι στους συμμαθητές τους για διευκρίνιση συγκρούσεων και υποστήριξη σε καταστάσεις συγκρούσεων (συγκρούσεις μεταξύ μαθητών). Μετά την εκπαίδευση, οι ομότιμοι μεσολαβητές δεν έχουν μόνο το πιθανό καθήκον να επιλύουν διαφορές σε μεμονωμένες περιπτώσεις.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή

Ένα από τα κύρια πλεονεκτήματα αυτού του προγράμματος είναι η αυξημένη κοινωνική ικανότητα που οι συνομήλικοι μεσάζοντες μεταφέρουν στην τάξη μέσω της εκπαίδευσής τους. Αυτό επιτρέπει στους συνομηλίκους να αντιδρούν γρήγορα και αμέσως σε μηχανισμούς κλιμάκωσης, ενισχύοντας έτσι τις ικανότητες αυτό-επάρκειας και «αυτό-θεραπείας» των τάξεων. Οι μαθητές έχουν επίσης άμεσα άτομα επαφής (από την πλευρά των συνομηλίκων) για συγκρούσεις μέσω ομάδων φίλων και ωρών διαβούλευσης με ομότιμους. Για παράδειγμα, οι συνομήλικοι συνοδεύουν τις πρώτες τάξεις στη διαδικασία δημιουργίας ομάδων.

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Δυσκολίες /
προβλήματα που
παρουσιάστηκαν
κατά την εφαρμογή

Εμπόδια: Τα σχολεία πρέπει να εργαστούν ειδικά για την ανάπτυξη έργων και να το αναπτύξουν μακροπρόθεσμα. Μερικοί δάσκαλοι μιλήσαμε για να παραπονεθούν ότι το πρόγραμμα είναι πολύ χρονοβόρο.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Πλήρες πρόγραμμα που ασχολείται με την ανάπτυξη κοινωνικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων που εκπαιδεύουν ομότιμοι μεσολαβητές.

Αποτελεσματικότητα

Με βάση την ανάπτυξη της προσωπικότητας, τα προγράμματα διαμεσολάβησης από συνομήλικους δημιουργούν ευνοϊκές συνθήκες για την προσωπικότητα, το κλίμα στην τάξη και την ανάπτυξη του σχολείου. Η ενεργή ένταξη των μαθητών και των πόρων τους στη διαμόρφωση των σχέσεων και στην περαιτέρω ανάπτυξη της τοποθεσίας του σχολείου προωθεί πάνω από όλα κοινωνική ικανότητα και επίσης την πρόληψη της βίας.

Μελέτες δείχνουν ότι τα προγράμματα διαμεσολάβησης από συνομήλικους έχουν μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης και ενίσχυσης των δεξιοτήτων επικοινωνίας και επίλυσης συγκρούσεων των μαθητών - ειδικά μεταξύ των διαμεσολαβητών από συνομήλικους - και επομένως έχουν κοινωνικά προληπτικό αποτέλεσμα (ανεξάρτητα από τον τύπο του σχολείου).

Βιωσιμότητα

Πρόκειται για μια μέθοδο που έχει ήδη εισαχθεί στο σχολικό σύστημα της Αυστρίας πριν από χρόνια, η οποία έχει αξιολογηθεί επιτυχώς και αναπτύσσεται συνεχώς.

Μπορεί επομένως να υποθεθεί ότι έχει αποδειχθεί η βιωσιμότητα του.

Δυνατότητα αναπαραγωγής

Υψηλή δυνατότητα αναπαραγωγής

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

- Οι κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητες που φέρνουν μαζί τους εκπαιδευμένοι ομότιμοι μεσολαβητές έχουν τη μεγαλύτερη αξία στις μεθόδους επαγγελματικής παρέμβασης εκφοβισμού και για μεταγενέστερη επεξεργασία στις τάξεις.
- Έχουμε επίσης δει πόσο πολύτιμη είναι η συμβουλευτική από ομότιμους στα εργαστήρια συμβόλων μας. Προτείνουμε λοιπόν αυτή η προσέγγιση από ομότιμους (αν και σε πιο εξορθολογισμένη μορφή) να εξεταστεί επίσης στο έργο Kitefighter.

Έχει αυτή η πρακτική δυνατότητα μάθησης ή μεταφοράς για πρακτικές ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΑΙΚΤΗ (ΠΗΓΗ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ FAIRPLAYER. MANUAL)

Λεπτομέρειες

Καθηγητής Δρ. Φιλ Χέρμπερτ Σιθάουερ. (Επιστήμη Ανάπτυξης Ερευνητικής Μονάδας & Εφαρμοσμένη Αναπτυξιακή Ψυχολογία)

Δίπλ. Ψυχ. Δίπλ. Κfm Στέφαν Βάρνκε (Συντονιστής προγράμματος Ελεύθερο Πανεπιστήμιο Βερολίνου)

<https://www.gesundheitspsychologie.net/index.php/de/datenbanken/praeventionsprogramme-fuer-kinder/39-fairplayer-manual>

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Οι γενικοί στόχοι είναι η προώθηση της κοινωνικής επάρκειας και του ηθικού θάρρους (η αρχή της «μη απομάκρυνσης») μεταξύ των νέων και η υποστήριξη της ανάληψης προσωπικής ευθύνης στο πλαίσιο του εκφοβισμού στην τάξη του σχολείου. Η πρόληψη / μείωση του εκφοβισμού έχει άμεση επίδραση στην ψυχολογική και (σε περίπτωση άμεσης σωματικής επιθετικότητας) και στη σωματική υγεία των νέων. Οι στόχοι κοινοποιούνται σε διάφορα επίπεδα:

Σκοποί και στόχοι

Γνώση: Προώθηση της κατανόησης της κοινωνικής συμπεριφοράς, γνωριμία με τις διάφορες μορφές εκφοβισμού, γνωριμία με περιπτώσεις όπου έχει αποδειχθεί η κοινωνική συμπεριφορά και το ηθικό θάρρος. Ανακεφαλαίωση θετικών και αρνητικών παραδειγμάτων κοινωνικής συμπεριφοράς από τη ζωή των νέων.

Στάσεις: Προώθηση της κατανόησης της προσωπικής ευθύνης για το περιβάλλον / τον δικό του χώρο διαβίωσης, ανάπτυξη συνειδητοποίησης βίαιων καταστάσεων. Ενίσχυση της προθυμίας να δράσουμε για (θεωρούμενη) παρέμβαση ή στοχευμένη απόκτηση υποστήριξης. Ομότιμοι / τάξη: Προώθηση σχέσεων από ομότιμους και ταξικό κλίμα; προώθηση της επικοινωνίας και της συνεργασίας στην τάξη / ομάδα νέων.

Δεξιότητες / ικανότητες (μαθητές / τάξη): Ενθάρρυνση της ενσυναίσθησης, υιοθέτηση προοπτικών και κοινωνικό-συναισθηματικών ικανοτήτων, καθώς και κατανόηση για τη συμπεριφορά του αντισυμβαλλομένου, απόκτηση στρατηγικών για την αντιμετώπιση αρνητικών συναισθημάτων, προπόνηση της αυτοαντίληψης και της αυτό-αξιολόγησης. Συμπεριφορά: Να εξοικειωθείτε με εναλλακτικές δράσεις / στρατηγικές και να προωθήσετε την κοινωνική, δίκαιη συμπεριφορά, καθώς και την πρόληψη συμπεριφοράς προσανατολισμένης στη βία.

Ομάδες στόχου

- Μαθητές από 11 και 15 ετών
- Διοίκηση σχολείου
- Εκπαιδευτικοί και κοινωνικοί λειτουργοί ως πολλαπλασιαστές

Γλώσσες

Γερμανικά

Διάρκεια

Σε πολλά σχολικά προγράμματα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διεθνώς αναγνωρισμένο πρόγραμμα, το οποίο χρησιμοποιείται σε πολλά αυστριακά σχολεία. Το πρόγραμμα συνιστάται επίσης από επίσημους φορείς και το Υπουργείο Παιδείας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Το εγχειρίδιο Δίκαιου Παίκτη είναι ένα πρόγραμμα πρόληψης σε μη αυτόματη μορφή για την προώθηση κοινωνικών δεξιοτήτων και ηθικού θάρρους στο πλαίσιο του σχολικού εκφοβισμού. Το μέτρο εφαρμόζεται ανεξάρτητα από δασκάλους ή / και σχολικούς κοινωνικούς λειτουργούς στις τάξεις, που έχουν λάβει μέρος σε μια τετραήμερη πολλαπλασιαστική εκπαίδευση για να τους πληρούν τα κριτήρια. Η εκπαίδευση δίκαιος παίκτης multiplier διεξάγεται από μέλη του της ομάδας Δίκαιου Παίκτη με πολυετή εμπειρία στο πρόγραμμα. Εκτός από την εφαρμογή σε επίπεδο τάξης (και εάν είναι δυνατόν, τη συμμετοχή ολόκληρου του σχολείου), οι γονείς συμμετέχουν επίσης σε 2 βράδια γονέων. Ενημερώνονται για τα βασικά περιεχόμενα του προγράμματος και συζητούνται οι δυνατότητες υποστήριξης του προγράμματος από την πλευρά των γονέων. Η εφαρμογή του προγράμματος σε επίπεδο τάξης περιλαμβάνει 15 έως 17 συνεχόμενα διπλά μαθήματα.

Η μεταφορά γνώσης πραγματοποιείται χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα (Διαδίκτυο, έντυπα μέσα ενημέρωσης, τηλεοπτικές αναφορές), τα οποία προσανατολίζονται στις συνήθειες των νέων.

Η ενσυναίσθηση και η υιοθέτηση γνωστικών προοπτικών προωθούνται μέσω δομημένων ρόλων. Στη διαδικασία, οι νέοι μαθαίνουν να βάλουν τον εαυτό τους σε διαφορετικό ρόλο - για παράδειγμα, εκείνο του δράστη ή του θύματος - να κατανοήσουν την προοπτική του ρόλου και να αναπτύξουν νέες δυνατότητες δράσης, όπως, πώς να παρέμβουν σε μια κατάσταση εκφοβισμού, χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο τον εαυτό τους. Επιπλέον, οι γνωστικές-συμπεριφορικές μέθοδοι όπως η εκμάθηση μοντέλων, η κοινωνική ενίσχυση και η συμπεριφορική ανατροφοδότηση χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη γνωστικών, συναισθηματικών, κοινωνικών και ηθικών δεξιοτήτων. Τα στοιχεία της εκπαίδευσης στη δημοκρατία, οι συζητήσεις για τα ηθικά διλήμματα για την προώθηση της ηθικής κρίσης και οι ασκήσεις για τη μεταφορά του εκπαιδευτικού περιεχομένου στην καθημερινή ζωή αποτελούν περαιτέρω στοιχεία του προγράμματος. Μέσα στη μέθοδο του διλήμματος, στους μαθητές προσφέρεται ένα σενάριο μιας κατάλληλης ηλικιακής κατάστασης σύγκρουσης, το οποίο στη συνέχεια αντιμετωπίζεται από τους μαθητές σε μια επόμενη ομαδική συζήτηση με βάση μια δομημένη οδηγία. Η συζήτηση καθοδηγείται από τον εκπαιδευμένο fairplayer.manual.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Οι μέθοδοι που έχουν σχεδιαστεί ειδικά για την ομάδα στόχου της νεολαίας απαιτούν τακτικά την προσοχή των νέων, γεγονός που οδηγεί σε εντατική εξέταση των θεμάτων εκφοβισμού.

Οι μαθητές διδάσκονται ότι υπάρχουν διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης μεταξύ τους, χωρίς βία και βοηθούν ενεργά και υπεύθυνα να τα διαμορφώσουν.

Ταυτόχρονα, δημιουργείται ένας χώρος στον οποίο οι μαθητές αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλον με σεβασμό και μαθαίνουν να συζητούν με βάση αντικειμενικά επιχειρήματα. Με αυτόν τον τρόπο, προωθούνται οι κοινωνικο-συναισθηματικές ικανότητες και η φιλο-κοινωνική συμπεριφορά και, μέσω της εκμάθησης μέσω πράξης, δημιουργείται η ευαισθητοποίηση για ένα μη βίαιο επίπεδο συζήτησης στην κοινωνική αλληλεπίδραση.

Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή

Ο στόχος είναι μια μακροπρόθεσμη ενσωμάτωση των μεθόδων στην τάξη, προκειμένου να ενισχυθεί μια θετική αλληλεπίδραση μεταξύ τους μακροπρόθεσμα. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω της περαιτέρω εκπαίδευσης των ίδιων των δασκάλων του σχολείου, των κοινωνικών λειτουργών του σχολείου κ.λπ., οι οποίοι θα είναι σε θέση να εκτελέσουν το πρόγραμμα στο σχολείο από τώρα και στο εξής.

Μαζί με το πρόγραμμα fairplayer.sport 2011, το πρόγραμμα απονεμήθηκε το Ευρωπαϊκό Βραβείο Πρόληψης Εγκλήματος και περιλαμβάνεται στην «Πράσινη Λίστα Πρόληψης» με το υψηλότερο επίπεδο «αποδεδειγμένης αποτελεσματικότητας».

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Δυσκολίες / προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά την εφαρμογή

Εμπόδια: Τα σχολεία πρέπει να εργαστούν ειδικά για την ανάπτυξη έργων και να το αναπτύξουν μακροπρόθεσμα. Μερικοί δάσκαλοι που μιλήσαμε για να παραπονεθούν ότι υπάρχει έλλειψη πόρων στα σχολεία τους.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Μεταφορά πληροφοριών με την ενεργό συμμετοχή των νέων χρησιμοποιώντας μεθόδους γνωστικής συμπεριφοράς: μάθηση μοντέλου, ασκήσεις συμπεριφοράς, κανόνες συμπεριφοράς / κανόνες τάξης, κοινωνική ενίσχυση και ανατροφοδότηση συμπεριφοράς

Κοινωνική-γνωστική επεξεργασία πληροφοριών / ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων και ικανοτήτων: Διαφοροποιημένη αντίληψη, δομημένα παιχνίδια ρόλων, ασκήσεις συμπεριφοράς (π.χ. συμπεριφορά βοήθειας), Μέθοδος ηθικού διλήμματος (ανάληψη διαφορετικών ρόλων σε μια αμφιλεγόμενη συζήτηση), Δυναμικές μέθοδοι ομάδας: Παιχνίδια ρόλων, προσδοκίες / φόβοι, δυνατότητες συμμετοχής / διαπραγμάτευσης

Διδακτική: Ο νεαρός θεωρείται ενεργό, αυτόνομο και προσαρμοστικό άτομο. Οι νέοι μαθαίνουν, ότι υπάρχει ένα ευρύ φάσμα δυνατοτήτων για μια μη βίαιη συνύπαρξη και βοηθούν ενεργά και υπεύθυνα στη διαμόρφωσή τους.

Το εγχειρίδιο Δίκαιου Παίκτη δημιουργεί έτσι τις προϋποθέσεις που θα πρέπει αρχικά να επιτρέψουν στους μαθητές που διαθέτουν ισχυρούς πόρους να υπερασπιστούν τα θύματα και να απαγορεύσουν τον εκφοβισμό. Ταυτόχρονα, απευθύνονται στους μαθητές που έχουν μέχρι τώρα τείνει να μείνουν εκτός του γεγονότος ή που έχουν υποστηρίξει τον δράστη. Με αυτόν τον τρόπο, δημιουργείται μια κουλτούρα εξέτασης των πραγμάτων στην τάξη. Οι νέοι έχουν τη συνεχή ευκαιρία να εφαρμόσουν και να παρουσιάσουν λύσεις και πιθανές δράσεις που έχουν αναπτύξει σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες (π.χ. με τη μορφή μιας ταινίας μικρού μήκους που γυρίζουν με δική τους πρωτοβουλία ή με τη μορφή ανεξάρτητων σχεδιασμένων ρόλων) .

ΙΚαινοτομία

Αποτελεσματικότητα

Ο ευρύς προσανατολισμός και οι μέθοδοι που έχουν σχεδιαστεί ειδικά για τη νέα ομάδα στόχου απαιτούν τακτικά την προσοχή των νέων, γεγονός που οδηγεί σε εντατική εξέταση των θεμάτων. Οι μαθητές μαθαίνουν ότι υπάρχουν διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης μεταξύ τους χωρίς βία και βοηθούν ενεργά και υπεύθυνα να τους διαμορφώσουν. Ταυτόχρονα, δημιουργείται ένας χώρος στον οποίο οι μαθητές αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλον με σεβασμό και μαθαίνουν να συζητούν βάσει πραγματικών επιχειρημάτων. Οι κοινωνικο-συναισθηματικές ικανότητες και η προ-κοινωνική συμπεριφορά προωθούνται με αυτόν τον τρόπο και μέσω της «μάθησης μέσω της ευαισθητοποίησης» για ένα μη βίαιο επίπεδο συζήτησης στην κοινωνική αλληλεπίδραση..

Ο στόχος είναι μια μακροπρόθεσμη ενσωμάτωση των μεθόδων στην τάξη, προκειμένου να ενισχυθεί μια θετική αλληλεπίδραση μεταξύ τους μακροπρόθεσμα. Αυτό επιτυγχάνεται ιδίως μέσω της περαιτέρω εκπαίδευσης των ίδιων των δασκάλων του σχολείου, των κοινωνικών λειτουργών του σχολείου κ.λπ., οι οποίοι θα είναι σε θέση να εκτελέσουν το πρόγραμμα στο σχολείο από τώρα και στο εξής.

Βιωσιμότητα

Πρόκειται για μια μέθοδο που έχει ήδη εισαχθεί στο σχολικό σύστημα της Αυστρίας πριν από χρόνια, η οποία έχει αξιολογηθεί επιτυχώς και αναπτύσσεται συνεχώς.

Μπορεί επομένως να υποτεθεί ότι έχει αποδειχθεί η βιωσιμότητα του.

Δυνατότητα αναπαραγωγής

Υψηλή δυνατότητα αναπαραγωγής

Οι αξιολογήσεις της διαδικασίας έδειξαν ότι η σκοπιμότητα και η αποδοχή του προγράμματος είναι πολύ υψηλή. Μεταξύ άλλων μέσω της ιδιαίτερης προσοχής των πτυχών της κουλτούρας της νεολαίας (π.χ. δίκαιοι παίκτες από τη μουσική, τον αθλητισμό και τον τρόπο ζωής) · ελέγχθηκε η ποιότητα εφαρμογής και επιβεβαιώθηκε η σημασία της.

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Έχει αυτή η πρακτική δυνατότητα μάθησης ή μεταφοράς για πρακτικές ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

- Η στοχοθετημένη δοκιμή της σκοπιμότητας και της αποτελεσματικότητας υπό καθημερινές συνθήκες και της συναφούς συνεχούς ανάπτυξης και τροποποίησης του fair player.manual επιτρέπουν αποτελεσματική διαχείριση ποιότητας και πρακτικό σχεδιασμό προγραμμάτων.
- Η συγκεκριμένη εφαρμογή και εφαρμογή του προγράμματος και ο σχετικός έλεγχος εφαρμογής καθιστούν δυνατή την ανάπτυξη συστάσεων εφαρμογής που σχετίζονται με την κατάσταση (παραλλαγή μεθόδου ανάλογα με την ηλικία, το επίπεδο γνώσεων και τον τύπο σχολείου των νέων)
- Το εξατομικευμένο πρόγραμμα επιτρέπει μεμονωμένες προσφορές ανάλογα με συγκεκριμένα προβλήματα και καταστάσεις στον ιστότοπο.
- Η υψηλή ποιότητα υλοποίησης επιτυγχάνεται μέσω της συνεχούς εκπαίδευσης και της περαιτέρω εκπαίδευσης του fairplayer. teacher και των πολλαπλασιαστών.

ABC – ΖΑΚΛΑΤΆΣΕΛΛΕΝΕΣ ÖΝΑΠΟΨΕΙΣΙ FOLYÁMAT

Λεπτομέρειες

Το έργο «Πιστοποίηση Αυτό-Αξιολόγησης» (Anti-Bullying Certification, ABC) έχει εταίρους από 5 χώρες: Ελλάδα (Χαμόγελο του Παιδιού), Ιταλία (Fondazione Hallgarten Franchetti - Villa Montesca and CESIE), Ολλανδία (GALE - Η Παγκόσμια Συμμαχία για την εκπαίδευση ΛΟΑΤ), Ισπανία (Asociación Cívica de Comunicación y Educación "Sophia" - ACCESO) και το Ηνωμένο Βασίλειο (Merseyside Expanding Horizons). Η GALE είναι ο κύριος συνεργάτης.

info@gale.info

<https://www.gale.info/en/projects/abc-project>

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Σήμερα πολλοί εκπαιδευτικοί, επαγγελματίες υγείας, γονείς και ενήλικες που αλληλοεπιδρούν με παιδιά και νέους καταλαβαίνουν πόσο σοβαρός είναι ο εκφοβισμός. Ωστόσο, τα περισσότερα σχολεία δυσκολεύονται να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά τον εκφοβισμό. Αναγνωρίζεται ότι αυτό είναι δύσκολο, γιατί κάθε σχολείο είναι διαφορετικό. Υπάρχουν κοινές αρχές που θα μπορούσαν να καθοδηγήσουν την αποτελεσματική πολιτική για την καταπολέμηση της απομόνωσης, αλλά πολλά σχολεία δεν τις γνωρίζουν. Τα υπάρχοντα προγράμματα είναι συχνά τυποποιημένα και δεν θεωρούν ότι κάθε σχολείο είναι διαφορετικό.

Σκοποί και στόχοι

Το 2016, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά του Εκφοβισμού (EAN) αποφάσισε ότι υπήρχε ανάγκη δημιουργίας ενός εργαλείου για τα σχολεία για την αξιολόγηση της πολιτικής τους σχετικά με την καταπολέμηση της καταπολέμησης της καταπολέμησης της νόσου και για να τους βοηθήσει να αυξήσουν συστηματικά την ποιότητα αυτών των προσπαθειών. Αυτή η ιδέα κρυσταλλώθηκε στη σύλληψη μιας διαδικασίας πιστοποίησης, η οποία θα αποτελούσε μια διαδικασία αυτό-αξιολόγησης, επαναπροσδιορισμού της πολιτικής και ανεξάρτητης αναθεώρησης των τελικών σχεδίων βελτίωσης.

Ομάδες στόχου

- Δάσκαλοι
- Φοιτητές
- Σχολική διοίκηση και διευθυντές
- Γονείς

Γλώσσες

Αγγλικά, Ιταλικά, Ισπανικά, Γερμανικά, Ελληνικά

Διάρκεια

Η διαδικασία απαιτεί ημέρες.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το έργο υλοποιήθηκε από 11 εταίρους, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά του Εκφοβισμού (EAN- European Anti-Bullying Network) και 6 ΜΚΟ στην Ελλάδα, την Ιταλία, την Ισπανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τις Κάτω Χώρες. Ο καθένας εργάζεται με δευτεροβάθμια σχολεία στη χώρα τους.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η μέθοδος ABC ξεκινά με τη συλλογή της τεκμηρίωσης σχετικά με την τρέχουσα πολιτική για την καταπολέμηση της απομόνωσης και ζητώντας από τους μαθητές και το προσωπικό να συμπληρώσουν τις έρευνες. Τα αποτελέσματα των ερευνών κοινοποιούνται πρώτα στους μαθητές, οι οποίοι στη συνέχεια κάνουν μια σχολική κριτική («επίσκεψη»). Με βάση τα αποτελέσματα της έρευνας και τις δικές τους ποιοτικές εντυπώσεις, διατυπώνουν προτάσεις. Στη συνέχεια, τα αποτελέσματα των ερευνών και οι συστάσεις των μαθητών κοινοποιούνται στο προσωπικό (κυρίως εκπαιδευτικοί). Σε ένα εργαστήριο, οι εκπαιδευτικοί ενημερώνονται για τους μηχανισμούς εκφοβισμού και για το τι λέει η επιστήμη σχετικά με το είδος των μέτρων και των παρεμβάσεων που είναι αποτελεσματικά για την καταπολέμηση της ταυρομαχίας. Με βάση όλες αυτές τις πληροφορίες, το προσωπικό διατυπώνει τις δικές του συστάσεις. Τέλος, η ομάδα διαχείρισης εξετάζει όλα τα δεδομένα και τις συστάσεις και βαθμολογεί το σχολείο σε ένα από τα 5 επίπεδα με μια λίστα ελέγχου βαθμολογίας. Με βάση τη βαθμολογία και τις δυνάμεις και τις αδυναμίες τους, το σχολείο μπορεί να διατυπώσει συστάσεις για τη βελτίωση της πολιτικής τους για την καταπολέμηση των αντιμονοπωλιακών.

Η διαδικασία υποστηρίζεται με 5 άλλα σχετικά προϊόντα: μια έρευνα για μαθητές και μια έρευνα για εκπαιδευτικούς, ένα εργαστήριο αξιολόγησης σχολείου για μαθητές, ένα εργαστήριο αξιολόγησης σχολείου για εκπαιδευτικούς και μια εργαλειοθήκη με προτεινόμενες παρεμβάσεις.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

**Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή**

Η διαδικασία πιστοποίησης δεν είναι απλώς ένας «έλεγχος» γραπτών διαδικασιών απομίμησης, αλλά περιλαμβάνει επίσης μια κοινωνική ανάλυση και αξιολόγηση των αναγκών, την ενσωμάτωση του συνεχιζόμενου καθορισμού στόχων και προγραμματισμού, την εκπαίδευση του προσωπικού και των μαθητών και έναν οδηγό που δείχνει αποτελεσματικά μέτρα για τη δομική ενίσχυση της σχολικής μάθησης και κλίμα εργασίας. Μια βασική πτυχή όλων αυτών είναι ο τρόπος με τον οποίο οι μαθητές και οι δάσκαλοι αντιμετωπίζουν συγκρούσεις και εάν το σχολείο λειτουργεί ως μοντέλο μη βίαιων δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων και μεθόδων που κατατίθενται στη δημοκρατία μοντελοποίησης ρόλων. Στην πραγματικότητα, ο κύριος στόχος της διαδικασίας πιστοποίησης δεν είναι να συνταγογραφήσει βέλτιστες πρακτικές στο σχολείο, αλλά να ενισχύσει την ιδιοκτησία και να κάνει τις δικές του επιλογές σε μια κατάλληλη σχολική πολιτική.

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

**Δυσκολίες /
προβλήματα που
παρουσιάστηκαν
κατά την εφαρμογή**

Το πρόβλημα είναι ότι η διαδικασία δεν οδηγεί πραγματικά στην απόκτηση πιστοποίησης, η οποία θα πρέπει να ζητηθεί από εξωτερική οντότητα και έχει κόστος, το οποίο συχνά τα σχολεία δεν είναι διατεθειμένα να κάνουν λόγω της έλλειψης προϋπολογισμού.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Η διαδικασία ABC είναι ένα καλό παράδειγμα μιας πολυεπίπεδης προσέγγισης χωρίς αποκλεισμούς, όπου κάθε μέλος του σχολείου μπορεί να συμμετέχει ενεργά για να βελτιώσει το σχολικό περιβάλλον και να αισθανθεί μέρος μιας κοινότητας.

Αποτελεσματικότητα

Κατά τη στιγμή της σύνταξης αυτού του εγγράφου, το έργο τελείωσε πρόσφατα. Δεν υπάρχουν αποδείξεις αποτελεσματικότητας μακροπρόθεσμα, αλλά τα πιλοτικά σχολεία αναγνώρισαν τη διαδικασία ως έγκυρο εργαλείο για τον επανασχεδιασμό της στρατηγικής τους κατά του εκφοβισμού. Οι εκπαιδευτικοί τόνισαν ότι η ισχυρή συμμετοχή των μαθητών στη διαδικασία ήταν κρίσιμη για την αντιμετώπιση των ζητημάτων.

Βιωσιμότητα

Τα σχολεία μπορούν να επαναλαμβάνουν τη διαδικασία κάθε ακαδημαϊκό έτος, προκειμένου να διατηρήσουν ενημερωμένη τη στρατηγική τους κατά του εκφοβισμού.

Δυνατότητα
αναπαραγωγής

Έχει αυτή η πρακτική
δυνατότητα μάθησης ή
μεταφοράς για πρακτικές
ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

Η διαδικασία μπορεί να αναπαραχθεί εύκολα από άλλα σχολεία.

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Η πολυεπίπεδη προσέγγιση χωρίς αποκλεισμούς που χρησιμοποιείται από τη διαδικασία ABC μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για πρακτικές ΚΙΤΕ, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες των μαθητών, καθώς και τη γνώμη και τις απόψεις τους.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Λεπτομέρειες

Ειρηνικά Σχολεία

<http://www.bekesiskolak.hu/> (magyar)

<https://peacefulschools.com/> (angol)

Σκοποί και στόχοι

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Το πρόγραμμα «Ειρηνικά Σχολεία» προσφέρει μια μακροπρόθεσμη λύση για την πρόληψη της επιθετικότητας στα σχολεία ή για την αντιμετώπιση των συγκρούσεων με ειρηνικό τρόπο. Η βασική του δήλωση είναι ότι οποιαδήποτε σύγκρουση μπορεί να θεωρηθεί από την προοπτική του κλίματος ολόκληρων των σχολείων και των σχέσεων μέσα στο σχολείο, και ότι οι παρευρισκόμενοι είναι η ομάδα που πρέπει να αντιμετωπιστεί πρώτα απ' όλα. Η αποστολή τους είναι να διαμορφώσουν τη στάση των παθητικών παρευρισκομένων να γίνουν ενεργοί. Εκτός από τη δήλωση αποστολής και τις υποκείμενες εγκαταστάσεις, προσφέρει πολλά διαφορετικά εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα σχολεία.

Ομάδες στόχου

Τονίζει τη σημασία της κινητοποίησης παθητικών μελών στην κοινότητα και της δημιουργίας μιας τέτοιας κουλτούρας στην οποία δεν είναι αποδεκτή η βλάβη άλλων.

Γλώσσες

Ουγγρικά, Αγγλικά

Διάρκεια

Ξεκίνησε το 2006 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα στην Ουγγαρία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το πρόγραμμα «Ειρηνικά Σχολεία» αναπτύχθηκε από τον Αμερικανό ψυχίατρο Stuart W. Twemlow και ψυχολόγο και τον δεξιό εμπειρογνώμονα των παιδιών Frank C. Sacco τη δεκαετία του 1990, μετά τον πυροβολισμό του σχολείου Columbine. Ο κύριος στόχος των εμπνευστών ήταν η ανάπτυξη ενός συστήματος που βασίζεται στη διαμεσολάβηση, στις υπηρεσίες επίλυσης συγκρούσεων, στα συστήματα υποστήριξης που βασίζονται στο σχολείο και στο πρόγραμμα σπουδών για τη δημιουργία δεξιοτήτων κοινωνικής-συναισθηματικής και επίλυσης προβλημάτων σε νέους και ενήλικες. Το πρόγραμμα στοχεύει στην ανάπτυξη κοινωνικο-συναισθηματικής ικανότητας, χρησιμοποιώντας σενάρια παιχνιδιού ρόλων και πραγματικής ζωής ως βάση για δραστηριότητες και μαθήματα.

Το αρχικό πρόγραμμα προσφέρει modules, τα οποία μπορούν να διευρυνθούν με πρόσθετα.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Υπάρχουν πολλά διαφορετικά σχολεία που μπορούν να εισαχθούν μετά την αρχική εκπαίδευση. Αυτά περιλαμβάνουν:

- Επανορθωτική ενότητα: αν και δεν περιλαμβάνεται στο αρχικό μοντέλο Peaceful Schools, αυτή η προσέγγιση χρησιμοποιείται σε ουγγρικά σχολεία. Είναι ένας τρόπος επικοινωνίας για την πρόληψη της σχολικής βίας και τη διαχείριση ήδη υφιστάμενων συγκρούσεων. Περιλαμβάνει τόσο το προσβεβλημένο άτομο όσο και τον δράστη στην επικοινωνία, με στόχο την κατανόηση της νοοτροπίας και των δύο μερών και την εξεύρεση λύσης που μάλλον χτίζει τη σχέση σε αντίθεση με την καταστροφή της. (Η τεχνική αποκατάστασης μπορεί να μάθει ξεχωριστά και από μεμονωμένους δασκάλους!)
- Ενότητα εσωτερικής σιωπής: αυτή η ενότητα εισάγει τεχνικές διαμεσολάβησης στους μαθητές, ξεκινώντας από την ενημέρωση του εκπαιδευτικού προσωπικού για τη διαδικασία και τον τρόπο συνομιλίας με τα παιδιά για τις εμπειρίες τους.
- Ενότητα 'Εσωτερικός Μαχητής': η ενότητα αναπτύχθηκε από έναν ουγγρικό εμπειρογνώμονα και στοχεύει στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων του «ειρηνικού μαχητή», όπως προσοχή, αυτοέλεγχος, σταθερότητα, γενναιότητα, ομαδική εργασία κ.λπ.
- Γονική Ενότητα: η ενημέρωση των γονέων σχετικά με το φαινόμενο του εκφοβισμού και ο ρόλος της ηγεσίας εναντίον του είναι καθοριστικής σημασίας στο πρόγραμμα, καθώς και βοηθώντας τους γονείς να κατανοήσουν το μοντέλο του διανοητικού. Μπορεί να εισαχθεί με διαφορετικούς τρόπους.
- Ενότητα ηγεσίας: η συμμετοχή της ηγεσίας του σχολείου είναι απαραίτητη για τη δημιουργία θεσμικής δέσμευσης. Αυτή η ενότητα υποστηρίζει τους ηγέτες στην αναγνώριση του ρόλου τους στη δημιουργία και διατήρηση μιας ασφαλούς ατμόσφαιρας στα σχολεία.

- Ενότητα εκστρατείας: εισαγωγή βραχυπρόθεσμων εκστρατειών για την ενσωμάτωση του μηνύματος του θετικού σχολικού κλίματος.

Υπάρχουν πολλές διαφορετικές ενότητες εκτός από αυτές.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

**Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή**

Το πρόγραμμα βασίζεται σε μια προσέγγιση (χειρισμός συγκρούσεων με ειρηνικούς τρόπους, με τη συμμετοχή ολόκληρου του σχολείου, τη σημασία της πρόληψης) και οργανώνεται με αρθρωτό τρόπο. Αυτό καθιστά ευκολότερο να υιοθετήσει το μοντέλο, καθώς το σχολείο πρέπει να ακολουθεί τη βασική προσέγγιση, αλλά μπορεί να οργανώσει τις ενότητες σύμφωνα με τις δικές τους συγκεκριμένες συνθήκες.

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

**Δυσκολίες /
προβλήματα που
παρουσιάστηκαν
κατά την εφαρμογή**

Η συμμετοχή ολόκληρου του σχολείου είναι βασική στο πρόγραμμα. Εάν συμβεί, τότε λειτουργεί πολύ καλά, αλλά συμβαίνει συχνά ότι υπάρχουν ορισμένα αφοσιωμένα μέλη του προσωπικού, αλλά οι συνάδελφοί τους δεν ενδιαφέρονται πολύ για αυτό. Με αυτόν τον τρόπο το πρόγραμμα είναι λιγότερο αποτελεσματικό.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Ικαινοτομία

Το αρθρωτό σύστημα το καθιστά εύκολο να το εισαγάγει στα σχολεία, και τα σχολεία και οι μεμονωμένοι δάσκαλοι μπορούν να αποφασίσουν ποιες μεθόδους αισθάνονται κοντά ή άνετες στην οδήγηση. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιήσουν τη δημιουργικότητά τους για να αναπτύξουν νέες ενότητες.

Αποτελεσματικότητα

Η κινητοποίηση των παρευρισκομένων και η δημιουργία μιας ασφαλούς σχολικής κουλτούρας μπορεί να ενισχύσει την επίδραση οποιουδήποτε άλλου προγράμματος κατά του εκφοβισμού. Τα σχολεία αναφέρουν ότι η εισαγωγή του προγράμματος τους βοηθά να το επιτύχουν.

Βιωσιμότητα

Η «Ομάδα Ειρήνης Εποπτείας» είναι μια ομάδα που υποστηρίζει ιδρύματα εάν αντιμετωπίζουν δυσκολίες, αποτυχίες ή προβλήματα. Είναι εκεί για να τους βοηθήσουν μέσω αυτών, ώστε να μην χάσουν τα κίνητρα να συνεχίσουν. Αυτό υποστηρίζει τη βιωσιμότητα.

**Δυνατότητα
αναπαραγωγής**

Εάν τα σχολεία ως ίδρυμα είναι πραγματικά δεσμευμένα, τότε σε 2-4 χρόνια το πρόγραμμα γίνεται κανόνας και μέρος της σχολικής κουλτούρας - αυτό σημαίνει ότι οι νέοι συνάδελφοι θα το εξυπηρετήσουν όταν φτάσουν, έτσι ώστε το πρόγραμμα να μπορεί να συνεχιστεί με βιώσιμο τρόπο.

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Η προσέγγιση του συστήματος σκέψης πίσω από αυτό το πρόγραμμα ταιριάζει με την προσέγγιση του ΚΙΤΕ να συμπεριλάβει όσο το δυνατόν περισσότερους ενδιαφερόμενους στο πρόγραμμα (συμπεριλαμβανομένων και των γονέων).

Το αρθρωτό σύστημα επιτρέπει την εισαγωγή νέων ενοτήτων, μερικά από τα οποία μπορεί να βασίζονται στις μεθόδους μας αφήγησης / συμβολής / ιστοριών. Ο στόχος αυτών των μεθόδων είναι σε αρμονία με τη βασική προσέγγιση του Ειρηνικού Σχολείου.

**Έχει αυτή η πρακτική
δυνατότητα μάθησης ή
μεταφοράς για πρακτικές
ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;**

ΣΧΟΛΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

Λεπτομέρειες

- Sinigoros.gr (Συνήγορος του πολίτη)
- Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας
- UNICEF Kézikönyv. Child Friendly Schools, UNICEF.

http://www.unicef.org/publications/files/Child_Friendly_Schools_Manual_EN_040809.pdf

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η σχολική διαμεσολάβηση είναι μια πρακτική επίλυσης συγκρούσεων και υλοποιείται μέσω διαλόγου, ενσυναίσθησης και ενεργού ακρόασης. Είναι μια μορφή ειρηνικής επίλυσης επιθετικών συμπεριφορών, η οποία οργανώνεται και εφαρμόζεται στο πλαίσιο του σχολείου, ως εναλλακτική πρακτική που αντικαθιστά το πειθαρχικό σύστημα τιμωρίας. Μια ομάδα μαθητών εκπαιδεύεται και ενεργεί ως διαμεσολαβητές. Συνεργατική επίλυση προβλημάτων και αυτο-ενίσχυση των εμπλεκόμενων μερών.

Στόχοι της πρακτικής:

- Η μείωση των συγκρούσεων στο σχολείο και η καλλιέργεια φιλικών σχέσεων μεταξύ των μαθητών.
- Η μείωση των προσβλητικών συμπεριφορών καθώς και των πρακτικών τιμωρίας, ειδικά των απελάσεων
- Η ανάπτυξη και ενδυνάμωση ενός κλίματος και συνεργασίας μεταξύ των μαθητών που επιλύουν τις διαφορές τους ανεξάρτητα, δημιουργικά και εποικοδομητικά.
- Η ενίσχυση της ατομικής ευθύνης και η ισότητα βρίσκουν αποδεκτές και δίκαιες λύσεις στα διαφορετικά
- Η ανάπτυξη στρατηγικής για τη διαχείριση μελλοντικών προβλημάτων
- Βελτίωση της ποιότητας της καθημερινής ζωής των μαθητών και του σχολείου γενικότερα

Σκοποί και στόχοι

- Η απελευθέρωση των εκπαιδευτικών από το ρόλο της πείνας των μαθητών.
- Για την ενίσχυση των μαθητών με δεξιότητες και στρατηγικές για τη διαχείριση συγκρούσεων εντός και εκτός σχολείου.
- Για να βοηθήσουν τους μαθητές να αποκτήσουν αυτογνωσία και αυτοπεποίθηση, καθώς και να κατανοήσουν τα προβλήματα που αφορούν τους μαθητές.
- Να οικοδομήσουμε ισχυρές σχέσεις συνεργασίας και αμοιβαίας υποστήριξης στο σχολικό κοινό.
- Για ανάπτυξη χρήσιμων εργαλείων επικοινωνίας και βοήθεια για τη διευκόλυνση της μαθησιακής διαδικασίας σε ένα εποικοδομητικό και δημιουργικό σχολικό περιβάλλον.

Ομάδες στόχου

- Στελέχη / επαγγελματίες εκπαίδευσης.
- Εκπαιδευτικό προσωπικό
- Φοιτητές
- Γονείς

Γλώσσες

Ελληνικά

Διάρκεια

Πραγματοποιείται ήδη από το 2000 και συνεχίζεται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Τοπική: περιοχή της Αθήνας (σχολεία)
- Εθνική διάθεση στην Ελλάδα
- Ευρωπαϊκή διάθεση (σε εξέλιξη)

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η εφαρμογή ενός αποτελεσματικού προγράμματος σχολικής διαμεσολάβησης βασίζεται σε τρία βασικά στοιχεία:

- α) ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα διαμεσολάβησης
- β) μια ομάδα διαμεσολαβητών (Diamesolavites) που είναι αντιπροσωπευτική του σχολικού πληθυσμού (σύμφωνα με το φύλο, την ηλικία, την εθνικότητα, τη σχολική απόδοση)
- γ) η μέγιστη δυνατή υποστήριξη από το προσωπικό του σχολείου.

Στη σχολική διαμεσολάβηση. Οι μαθητές συζητούν ανοιχτά χωρίς να αποδεχτούν μια κριτική ερμηνεία από τους διαμεσολαβητές, να εκφράσουν τα συναισθήματά τους, τις ανάγκες τους και να διερευνήσουν κοινούς τρόπους επίλυσης των προβλημάτων τους. Οι μαθητές έχουν κίνητρο να προτείνουν αλλαγές στο σχολικό περιβάλλον, τον τρόπο διδασκαλίας και τη σχέση μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών. Η σχολική διαμεσολάβηση έχει θεαματική επίδραση στη μείωση της σχολικής βίας, της έντασης, της συχνότητας και της διάρκειας, διότι παρέχει χώρο και χρόνο στα παιδιά να μιλούν, αλλά κυρίως να ακουστούν.

Στις συναντήσεις διαμεσολάβησης, οι οποίες πραγματοποιούνται εντός σχολικών ωρών, σε μια συγκεκριμένη προκαθορισμένη περιοχή όπου έχει πρόσβαση μόνο η ομάδα διαμεσολάβησης, και οι δύο πλευρές επικοινωνούν έναν έναν προηγουμένου αριθμό φορές, επειδή καλούνται να εκφράσουν με σαφήνεια και ακρίβεια τα συναισθήματα, τους φόβους και τις ανάγκες τους. Οι 4 βασικές ερωτήσεις που πρέπει να διερευνηθούν είναι:

-Τι συνέβη?

-Πως νιώθεις για αυτό?

-Τι θα θέλατε να είστε;

- Τι νομίζετε ότι μπορεί να γίνει;

Ο διαθέσιμος χρόνος, ο χώρος και κυρίως η ενεργή ακρόαση είναι τα βασικά συστατικά για μια επιτυχημένη παρέμβαση. Μέσω της εμπιστοσύνης, της ενδυνάμωσης και των ερωτήσεων των διαμεσολαβητών, προκύπτουν απαντήσεις που δίνουν οι ίδιοι οι μαθητές και συνεπώς είναι πιο συνεπείς στη συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις που αποφασίζουν από κοινού για να μην επαναληφθούν οι εκφοβισμοί. Η ομάδα διαμεσολάβησης επικεντρώνεται στις κοινές πτυχές και των δύο πλευρών, αναζητώντας πιθανές λύσεις μαζί και συμφωνώντας εγγράφως τη λύση που αποφασίζουν ότι είναι πιο κατάλληλη και δεσμεύονται να τη διατηρήσουν. Επιπλέον, συμφωνούν σε μια μελλοντική συνάντηση ανατροφοδότησης και έρευνας για να συζητήσουν εάν και πώς υπήρξε ένα περιστατικό βίας μεταξύ αυτών και άλλων.

Τα 4 κύρια βήματα της σχολικής διαμεσολάβησης είναι:

1. Θερμό καλωσόρισμα σε αυτόν/ήν που έρχεται στην ομάδα για να μιλήσει. (προφορικά, π.χ. «Καλώς ήλθατε, είμαστε πολύ χαρούμενοι που βρίσκεστε εδώ», με τη γλώσσα του σώματος, π.χ. χαμογελάμε, κοιτάζουμε τα μάτια, δεν διασχίζουμε τα χέρια μας, στρέφουμε προς αυτό, τον).

2. Διερεύνηση της εκδήλωσης:

- Εμπνέουμε και εγγυόμαστε την εμπιστοσύνη. Εκτός αν υπάρχει πολύ σοβαρή ένδειξη ότι απειλείται η ζωή κάποιου, επομένως το λέμε σε έναν ενήλικα. (Επιβεβαιώνουμε, ότι αυτό που λέγεται θα παραμείνει εντελώς μεταξύ μας).
- Ενσυναίσθηση. Ενεργή ακοή. Ακούμε τον άλλο με ενδιαφέρον, προσεκτικά, σοβαρά, δεν διακόπτουμε, κοιτάζουμε τα μάτια, κάνουμε νόημα όταν καταλαβαίνουμε τι λέει, δεν γελάμε με αυτό που λέει, δεν κρίνουμε ή τους χλευάζουμε.
- Προσπαθούμε να μάθουμε για αυτόν, αυτόν που μας μιλάει, θέτοντας ανοιχτές ερωτήσεις ότι η απάντηση δεν είναι με ναι ή όχι αλλά αναλυτική. Δηλαδή, ρωτώ: Τι συνέβη, πότε, πώς, με ποιον, αφού πότε συνέβη αυτό, έχει συμβεί πριν, τι εννοείτε όταν λέτε ...;
- Γλώσσα της Καμηλοπάρδαλης (παρατήρηση, συναίσθημα, αναγκαιότητα, αίτημα).
- Αποδοχή της διαφορετικότητας. Σεβασμός.

3. Αναπλαισίωση (Reframing): Όταν η μαθητής που ήρθε στη διαμεσολάβηση, ολοκληρώσει όσα έχει να πει, επαναλαμβάνουμε με τα δικά μας λόγια, σε μια περίληψη όλα όσα μας είπε. Δείχνουμε αυτό που καταλαβαίνουμε, εξηγούμε και αντικατοπτρίζουμε αυτά που μας είπε. Λέμε με τα δικά μας λόγια αυτά που μας είπε. (π.χ. από όσα είπατε, κατάλαβα ότι ... Τελικά ρωτάμε: «Είναι έτσι; Το κατάλαβα; Θέλετε να προσθέσετε κάτι;»)

4. Αίτηση για βοήθεια: Στο τέλος, προσφέρουμε βοήθεια, ρωτώντας στην αρχή και των δύο πλευρών: Πώς θα θέλατε να βοηθηθείτε, τι θα θέλατε να κάνετε και τι πιστεύετε ότι μπορεί να γίνει πραγματικά; Στη συνέχεια, βρίσκουμε μια κοινή λύση και από τις δύο πλευρές και υπογράφουμε μια μη επαναλαμβανόμενη σύμβαση. Μετά από 5-10 ημέρες, εξετάζουμε το αίτημά τους για να δούμε εάν τηρούνται οι κοινοί όροι της συμφωνίας.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

- Τα παιδιά μοιράζονται τις ανησυχίες τους και βρίσκουν ευκολότερο να εμπιστευτούν έναν συμμαθητή από έναν ενήλικα, ότι δεν είναι ακόμη ένα σύστημα τιμωρίας που θα επιβάλει ποινή.
- Τα παιδιά δεν αναγκάζονται σε καμία περίπτωση να έρθουν σε αυτό (ο χαρακτήρας του είναι καθαρά εθελοντικός).
- Η διαδικασία είναι απολύτως εμπιστευτική (εκτός από την περίπτωση αυτής της αρχής του απορρήτου μόνο εάν υπάρχουν πληροφορίες ότι η σωματική ακεραιότητα των ίδιων των παιδιών ή τρίτων είναι σε κίνδυνο /ή απειλείται).
- Εκτός από την απίστευτη εμπειρία που βιώνουν τα παιδιά μέσω αυτής της εκπαίδευσης, το προγράμμα σχολικής διαμεσολάβησης διαμορφώνει επίσης τις σχέσεις που αναπτύσσονται στην ευρύτερη σχολική κοινότητα.
- Οι καθηγητές πιστεύουν, ότι δεν απαιτείται πλέον να διαδραματίζουν ρόλο αστυνομικού ή διαιτητή στην τάξη και στην αυλή, και ότι δεν μπορούν πλέον να εκτελέσουν την εκπαιδευτική τους εργασία. Το αποτέλεσμα αυτής της νέας συνθήκης είναι ότι η σχέση τους με τα παιδιά βελτιώνεται σημαντικά και υπάρχει μεγαλύτερος σεβασμός και προθυμία συνεργασίας και αλληλεπίδρασης μεταξύ τους.
- Εφαρμόζουν ακόμη και ό, τι μαθαίνουν κατά τη διάρκεια αυτών των συνεδριών στις σχέσεις με άλλους συναδέλφους, στο σπίτι ή ακόμα και στις καθημερινές τους αλληλεπιδράσεις με ξένους.

Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Δυσκολίες /
προβλήματα που
παρουσιάστηκαν
κατά την εφαρμογή

Η αδυναμία εντοπίζεται στον χρόνο που χρειάζεται ένα παιδί για να εμπιστευτεί αυτό το είδος της πρακτικής και να αρχίσει να ξεδιπλώνει την προσωπικότητά του και τα αδύνατα σημεία μπροστά σε άλλους. Τα παιδιά σε αυτήν την ηλικία δείχνουν λίγη εμπιστοσύνη σε τέτοιες πρακτικές, ειδικά όταν αυτές οι πρακτικές εφαρμόζονται μπροστά από τους συνομηλίκους τους.

Χρειάζεται χρόνος να δοθεί, ώστε τα παιδιά να παρακολουθήσουν αυτές τις συνεδρίες και να αρχίσουν να μιλούν για περιστατικά που τους έχουν προκαλέσει ψυχολογικό πόνο ή τις στιγμές που έχουν ενεργήσει ως δράστες και έχουν προκαλέσει πόνο.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Αυτή η πρακτική επιτρέπει πραγματικά στους μαθητές (ειδικά εκείνους στο δημοτικό σχολείο) να πάρουν ηγετικό ρόλο και να κατανοήσουν τη σημαντική θέση στην οποία έχουν τοποθετηθεί. Επιτρέπει στους μαθητές να συζητήσουν τι προκαλεί τις ενέργειές τους καθώς και ποιες είναι οι συνέπειες σε ένα άλλο άτομο. Έτσι, δίνει το χώρο στα παιδιά να αποφασίσουν για τις ενέργειές τους και να κατανοήσουν τους λόγους που οδήγησαν σε τέτοιες ενέργειες, καθώς και ποιος έκανε το «κακό». Ταυτόχρονα, έχουν έναν «ρόλο ενηλίκων» καθώς συζητούν τα προβλήματα που ανακύπτουν και προσπαθούν να βρουν μια λύση από μόνα τους χωρίς να ζητήσουν τη βοήθεια ενός ενήλικα. Έτσι αποκτούν την αίσθηση, τι είναι σωστό ή λάθος, καθώς και ως άτομα, όλες οι ενέργειές τους έχουν επιπτώσεις στην κοινωνία, την οποία πρέπει να λάβουν υπόψη. Αυτή η κατάσταση του νου είναι κάτι που θα τους συνοδεύει σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους.

Η σχολική διαμεσολάβηση μπορεί να είναι η αρχή για την παροχή μαθημάτων σε ανηλίκους πολύτιμα σε κάθε πτυχή ή φάση της ζωής τους.

Η διαμεσολάβηση, μεταξύ άλλων, έχει τα ακόλουθα οφέλη / αποτελέσματα:

Αποτελεσματικότητα

- Ενισχύει τους μαθητές με δεξιότητες και στρατηγικές για τη διαχείριση συγκρούσεων εντός και εκτός σχολείου.
- Βοηθά τους μαθητές και τους μαθητές να αποκτήσουν αυτογνωσία και αυτοπεποίθηση, καθώς και να κατανοήσουν τα προβλήματα που αφορούν τους μαθητές.

- Χτίζει ισχυρές σχέσεις συνεργασίας και αμοιβαίας υποστήριξης στο σχολικό κοινό.
- Αναπτύσσει χρήσιμα εργαλεία επικοινωνίας και βοηθά στη διευκόλυνση της μαθησιακής διαδικασίας σε ένα εποικοδομητικό και δημιουργικό σχολικό περιβάλλον.

Βιωσιμότητα

**Δυνατότητα
αναπαραγωγής**

Η καλή πρακτική όπως αναφέρεται στην αρχή άρχισε στην Ελλάδα από το 2000. Αυτή η περίοδος 20 ετών είναι αρκετή αξιοπιστία για τη βιωσιμότητά της.

Ευρωπαϊκή διάθεση (σε εξέλιξη)

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Είναι μια πρακτική που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην προσέγγιση ΚΙΤΕ.

Κατ' αρχάς, οι εκπαιδευτικοί ενεργούν ως παρατηρητές κατά τη διάρκεια αυτών των συνεδριών και οι μαθητές ως διαμεσολαβητές που έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλη την κατάσταση. Οι μαθητές αναλαμβάνουν ευθύνες για να βοηθήσουν τους συνομηλίκους τους, να καταλάβουν ότι αυτό που έκαναν ήταν λάθος και να ενεργήσουν ανάλογα για να διορθώσουν τα λάθη τους. Καθώς ένας από τους στόχους του έργου είναι να εξαλείψει τυχόν βίαια ή εκφοβιστικά περιστατικά και να βοηθήσει τους μαθητές να κατανοήσουν ότι πρέπει να αντιμετωπίσουν κάθε είδους διαφορές μέσω της συνομιλίας και όχι μέσω του εκφοβισμού των συνομηλίκων τους.

Με την ανάπτυξη δεξιοτήτων και πτυχών της προσωπικότητάς τους, οι μαθητές μπορούν ακόμη και να βοηθήσουν τους γονείς τους να εντοπίσουν τυχόν λανθασμένες προσεγγίσεις στην ανατροφή τους.

- Η καθοδήγηση από ομότιμους και η καθοδήγηση από δασκάλους και γονείς είναι βασικά σημεία για την εξάλειψη τυχόν εκρήξεων εκφοβισμού.

**Έχει αυτή η πρακτική
δυνατότητα μάθησης ή
μεταφοράς για πρακτικές
ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;**

10

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΒΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ
MARSHALL ROSENBERG

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Σκοποί και στόχοι

Ο στόχος της «Επικοινωνίας Χωρίς Βία» είναι να επαναπροσδιορίσουμε τον τρόπο με τον οποίο εκφράζουμε τον εαυτό μας, αλλά και τον τρόπο που ακούμε τους άλλους. Αντί των αυτοματοποιημένων αντιδράσεων που χρησιμοποιούμε χωρίς να το συνειδητοποιήσουμε, οι λέξεις μας γίνονται πλέον συνειδητές, με βάση αυτό που αντιλαμβανόμαστε, τι νιώθουμε και τι χρειαζόμαστε. Μας οδηγούν έτσι να εκφραζόμαστε με ειλικρίνεια και καθαρότητα.

- Μαθητές από όλες τις τάξεις
- Γονείς
- Διοίκηση σχολείου & εκπαιδευτικοί
- Φορείς χάραξης πολιτικής
- Οποιοσδήποτε σχετικός ενδιαφερόμενος

Ομάδες στόχου

Ελληνικά, Αγγλικά

Γλώσσες

Διάρκεια

Ανάλογα τα σχολικά προγράμματα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διεθνώς αναγνωρισμένο πρόγραμμα. Η μη βίαιη επικοινωνία (EDB) βασίζεται στις αρχές της μη βίας. Δημιουργήθηκε από τον Marshall Rosenberg, ο οποίος εμπνεύστηκε από τις αρχές του ψυχολόγου Καρλ Ρότζερς.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού στην «Επικοινωνία χωρίς Βία», υπάρχουν δύο ζώα που μας συνοδεύουν:

-Το Τσακάλι, που είμαστε σχεδόν όλοι μας. Το τσακάλι μιλάει τα Τσακαλίστικα, τη γλώσσα που μιλάμε τις περισσότερες φορές. Το τσακάλι είναι βίαιο, δηλαδή προσπαθεί να πάρει ό, τι θέλει με όπλα, ενοχή απέναντι σε άλλους, ντροπή, τιμωρία και φόβο. Ο Τσακάλι δεν έχει απαιτήσεις αλλά απαιτεί. Δυστυχώς, το τσακάλι, πνιγμένο στην άγνοια όπως είναι, δεν ξέρει ότι καλείται να αντιμετωπίσει όλα αυτά μετά από κάθε μέρα. Από τους σπόρους της βίας που σπέρνονται καθημερινά μέσω ενοχών, εκφοβισμού, έμμεσων και άμεσων απειλών, ντροπής κ.λπ., τα δέντρα μεγαλώνουν. Δέντρα δυσπιστίας για τους άλλους, επιπλέον βία από άλλους, προβλήματα επικοινωνίας, μη οικειότητα, ψυχρότητα, συνεχείς εντάσεις, υποψίες, σωματική βία κ.λπ. Δυστυχώς, τότε το τσακάλι ζει σε αυτό το δάσος και κοιτάζει κάθε μέρα να μεγαλώνει τέτοια δέντρα γύρω του, και δεν ξέρει ούτε τι να κάνει, ούτε γνωρίζει τον λόγο για τον οποίο μεγαλώνουν.

Το τσακάλι υποφέρει και όλα είναι λάθος του και δεν ξέρει γιατί. Και αν κανένα άλλος τσακάλι δεν του λέει ποτέ «πετάς το σπόρο», αυτό οφείλεται στην άγνοιά του και θα πει «Εγώ; Έκανα το σωστό, τι πρέπει να κάνω, τι του άξιζε» και άλλες τέτοιες εκφράσεις που αποκρύπτουν η συνείδησή του.

-Το άλλο ζώο είναι η καμηλοπάρδαλη, που μιλά τη γλώσσα της καμηλοπάρδαλης και βρίσκεται μόνιμα στη φυσική μας κατάσταση, από την οποία έχουμε αφαιρεθεί σε κάποιο βαθμό. Τα καλά νέα είναι, ότι όσο περισσότερα βήματα κάνουμε για να επιστρέψουμε στη φυσική μας κατάσταση, τόσο πιο ευτυχισμένοι θα γίνουμε. Η καμηλοπάρδαλη μιλά με βάση γεγονότα και όχι απόψεις, συναισθήματα, ανάγκες και απαιτήσεις. Όλα είναι ξεκάθαρα και δεν προκαλούν σύγχυση. Δεν ακούει ποτέ κριτική με τα αυτιά της, ακόμα κι αν της λένε «είσαι εγωίστρια». Εάν του πει «είσαι εγωιστής», ακούει το άλλο άτομο να λέει: «Χρειάζομαι προσοχή, δώσε μου κάποια προσοχή. Σε χρειάζομαι!». Η καμηλοπάρδαλη δεν είναι βίαια, ρωτάει πράγματα, δεν απαιτεί. Όταν ζητάει κάτι, είναι αυτός που το κάνει, επειδή το θέλει να το κάνει. Όποτε η καμηλοπάρδαλη είναι έτοιμη να ζητήσει κάτι, δεν σκέφτεται μόνο πώς να κάνει ένα αίτημα, αλλά επίσης σκέφτεται τι θέλει να παρακινήσει το άλλο άτομο να κάνει. Με άλλα λόγια, μην το κάνετε επειδή αυτός/ή φοβάται ότι η καμηλοπάρδαλη θα έχει μνησικακία εναντίον του ή επειδή πιστεύει ότι θα κερδίσει τη συμπάθειά του. Η καμηλοπάρδαλη μπορεί να αρνηθεί να αποδεχτεί το αίτημα κάποιου και να το αποδεχτεί επειδή ξέρει ότι μόνο τότε είναι ένα αίτημα και όχι ένα απαίτηση. Η καμηλοπάρδαλη είναι φιλήσυχη, αλλά μην την συγχέετε με «ωραία», «ευγενική» κλπ. Μερικές είναι ευγενικά, άλλες όχι. Η κατάσταση ησυχίας (μη βίας) δεν έχει καμία σχέση με επίθετα σαν αυτά, ούτε θετικά ούτε αρνητικά.

Τα τέσσερα βήματα της «Επικοινωνία χωρίς Βία»:

α) Παρατήρηση: Παρατηρούμε τι πραγματικά συμβαίνει σε μια κατάσταση. Η τέχνη είναι να εκφράσουμε αυτό που έχουμε παρατηρήσει, δηλαδή να περιγράψουμε το γεγονός χωρίς να το κρίνουμε, να το αξιολογήσουμε ή να το ερμηνεύσουμε.

β) Συναισθήματα: Εκφράζουμε πώς νιώθουμε όταν παρατηρούμε αυτό το γεγονός.

γ) Ανάγκες: Εκφράζουμε τι ανάγκη συνδέεται με το συγκεκριμένο γεγονός και το συναίσθημα.

δ) Απαιτήσεις: Εκφράζουμε αυτό που χρειαζόμαστε να κάνουν οι άλλοι.

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Αυτή η μέθοδος εμφανίστηκε για πρώτη φορά στα μέσα της δεκαετίας του '60. Είναι γνωστή και έχει εφαρμοστεί σε πληθώρα σχολείων σε όλο τον κόσμο.

**Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή**

Όσοι χρησιμοποιούν αυτήν την πρακτική σε καθημερινή βάση, επιβεβαιώνουν ότι μέσω της πρακτικής μη βίαιης επικοινωνίας έχουν αναπτύξει τον αυτοσεβασμό, την αυθεντικότητα στην επικοινωνία τους με άλλους, οι σχέσεις γίνονται πιο σημαντικές και τυχόν διαφορές μεταξύ των ανθρώπων επιλύονται ειρηνικά.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Η μη βίαιη επικοινωνία έχει εφαρμοστεί σε διάφορους χώρους και κοινωνικούς τομείς, όπως σε οργανισμούς και επιχειρήσεις, στην εκπαίδευση, στην ανατροφή των παιδιών στη διαμεσολάβηση, στην ψυχοθεραπεία, στη θεραπεία, στη θεραπεία των διατροφικών διαταραχών, στις φυλακές, ως βάση για ένα παιδικό βιβλίο, καθώς και σε άλλες περιπτώσεις.

Αποτελεσματικότητα

Ο Ρόζενμπεργκ εφάρμοσε τη Μη Βίαιη Επικοινωνία ως μέρος πολλών ειρηνευτικών προγραμμάτων σε πολεμικές ζώνες όπως η Ρουάντα, το Μπουρούντι, η Νιγηρία, η Μαλαισία, η Ινδονησία, η Σρι Λάνκα, η Κολομβία, η Σερβία, η Κροατία, η Ιρλανδία και η Ιρλανδία. Ανατολικά, συμπεριλαμβανομένων των κατεχόμενων παλαιστινιακών εδαφών.

Σύμφωνα με τους δασκάλους, αυτή η πρακτική έχει φέρει αποτελεσματικά αποτελέσματα σε παιδιά τόσο εκείνων που εκφοβίζουν όσο και σε εκείνα που έχουν εκφοβιστεί και έχουν βυθίσει σημαντικά τα φαινόμενα εκφοβισμού.

Βιωσιμότητα**Δυνατότητα
αναπαραγωγής**

**Έχει αυτή η πρακτική
δυνατότητα μάθησης ή
μεταφοράς για πρακτικές
ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;**

Ναι, αν και τέτοιες μέθοδοι χρειάζονται χρόνο, ώστε οι μαθητές να αισθάνονται αρκετά άνετα και να ξεδιπλώνουν την προσωπικότητά τους.

Υψηλή δυνατότητα αναπαραγωγής

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Αυτή η μέθοδος δίνει την ευκαιρία στους μαθητές να κατανοήσουν και να σκεφτούν τις ενέργειές τους που σχετίζονται με τον εκφοβισμό αλλά και σε γενικό πλάνο. Τους επιτρέπει να θυμούνται οποιεσδήποτε ενέργειες του παρελθόντος και να κατανοούν τους λόγους που αντέδρασαν ή συμπεριφέρθηκαν όπως έκαναν.

Η καθοδήγηση από συνομήλικους, δασκάλους και γονείς είναι βασικά σημεία για την εξάλειψη τυχόν εκρήξεων εκφοβισμού.

11

ΒΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

A projekt neve (ha van)

Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Συνύπαρξη: Σχέδιο δράσης για την προώθηση της ανοχής και την πρόληψη του ρατσισμού στο σχολείο» που υλοποίησε η Ύπατη Αρμοστεία για τους Πρόσφυγες κατά τη σχολική χρονιά 2013-2014 με την υποστήριξη του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Το πρόγραμμα επιδίωξε να αντιμετωπίσει το ζήτημα της προστασίας των προσφύγων στην εκπαίδευση και σε δραστηριότητες που στοχεύουν στη γενική προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στην πρόληψη του ρατσισμού στο σχολείο και κατά συνέπεια στην κοινωνία.

Ο σκοπός αυτού του εγχειριδίου είναι να το καταστήσει όσο το δυνατόν πιο χρήσιμο και φιλικό προς το χρήστη, ένα εργαλείο αναγνώστη που συνδυάζει επιλεγμένες και δοκιμασμένες δραστηριότητες καθώς και μεθόδους εκπαίδευσης στα ανθρώπινα δικαιώματα, από διάφορες πηγές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Σκοποί και στόχοι

Οι δράσεις κινούνται σε τρία επίπεδα:

- α. εκπαίδευση και ενημέρωση των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης
- β. ευαισθητοποίηση των μαθητών για όλα τα επίπεδα μέσω βιωματικών εργασιών
- γ. συμμετοχή του ευρύτερου κοινωνικού σχολικού πλαισίου στη δικτύωση και την καλλιτεχνική έκφραση του ευρύτερου κοινωνικού σχολικού πλαισίου σε δραστηριότητες δικτύωσης και καλλιτεχνικής έκφρασης.

Ομάδες στόχου

Το εγχειρίδιο απευθύνεται κυρίως σε δασκάλους της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Προορίζεται επίσης για εκπαιδευτικούς και εμπυχωτές ομάδων παιδιών και νέων που ασχολούνται με την εκπαίδευση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και αναζητούν πρακτικά εργαλεία για τη συζήτηση παιδιών σχετικά με αξίες και κοινωνικά θέματα.

Γλώσσες

Ελληνικά

Διάρκεια

2013-2014

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στο πλαίσιο των δράσεων της στον τομέα της εκπαίδευσης, η Ύπατη Επιτροπή εφάρμοσε το σχολικό έτος 2013-2014 το συγχρηματοδοτούμενο εκπαιδευτικό πρόγραμμα με τίτλο «Συνύπαρξη: Σχέδιο δράσης για την προώθηση της ανοχής και την πρόληψη του ρατσισμού στο σχολείο» με δωρεά από το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, προϊόν του οποίου είναι το παρόν εγχειρίδιο.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η μεθοδολογία των προτεινόμενων δραστηριοτήτων βασίζεται στις αρχές της βιωματικής εκπαίδευσης, οι οποίες βασίζονται στην ενεργό συμμετοχή των παιδιών και στις προσωπικές εμπειρίες. Οι μαθητές φέρνουν τις εμπειρίες και τα συναισθήματά τους, καθώς και τις καταστάσεις που έχουν ζήσει και αναζητούν το νόημα μέσα τους για τους δεσμούς της σχολικής τάξης, την καθημερινή ζωή και την κοινωνική πραγματικότητα, ενεργοποιούν τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους και κινητοποιούνται για κοινωνική δράση.

Ο στόχος λοιπόν είναι να αναπτύξουν τα παιδιά γνώσεις, δεξιότητες, αξίες και συμπεριφορές που απαιτούνται για να συμμετάσχουν στην κοινωνία, γνωρίζοντας και προστατεύοντας τα δικαιώματά τους, αλλά και αυτά των άλλων. Εν ολίγοις, ακολουθούμε τη λογική του παιδαγωγικού αξιώματος «μαθαίνουμε κάνοντας», μέσα από μια διαδικασία που περνά από τέσσερα στάδια, όπως περιγράφεται από τον D. Kolb., κατέληξε στο τωρινό κλασικό μοντέλο της βιωματικής εκπαίδευσης:

1. Ειδική εμπειρία (απλή ώθηση / αυθόρμητη διάθεση)
2. Στοχαστική παρατήρηση (προβληματισμός και ανάκληση πληροφοριών)
3. Σχηματισμός αφηρημένων εννοιών (γενίκευση που συμπυκνώνει τη σημασία / σημασία όλων των πρώτων)
4. Ενεργός πειραματισμός

ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

**Θετικά που βιώθηκαν
κατά την εφαρμογή**

Αυτή η μεθοδολογία δίνει μια πολύτιμη επισκόπηση στα παιδιά της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σχετικά με, ποια είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα και πώς μπορούν να είναι σε θέση να υπερασπιστούν και να προστατευθούν σε οποιεσδήποτε συνθήκες. Θα τους επιτρέψει μακροπρόθεσμα να προστατεύσουν τον εαυτό τους, να αναπτύξουν και να ανακτήσουν τις ανθρώπινες αξίες, τη νοημοσύνη και τα ταλέντα τους ώστε να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Καινοτομία

Όπως στις περισσότερες περιπτώσεις, τα παιδιά έχουν ακούσει τον ορισμό «ανθρώπινα δικαιώματα», αλλά δεν έχουν καμία γνώση για το τι σημαίνει ο ορισμός καθώς και ποια είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα των παιδιών. Είναι συχνά δύσκολο να εξηγηθεί, αλλά μέσω δραστηριοτήτων μπορούν να αποκτήσουν μια διεξοδική ανάλυση.

Αποτελεσματικότητα

Αυτό το εγχειρίδιο έχει χρησιμοποιηθεί σε πολλά σχολεία σε όλη την Ελλάδα τόσο σε σχολεία πρωτοβάθμιας όσο και σε δευτεροβάθμια εκπαίδευση και έχει δώσει στα παιδιά μια σε βάθος επισκόπηση του τι είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα και πώς μπορούν τα παιδιά να δράσουν για το κοινό καλό των συμμαθητών τους.

Βιωσιμότητα

Θα βοηθήσει επίσης τους μαθητές να αναπτύξουν εργαλεία επικοινωνίας μέσω συζητήσεων με άλλους και να εκφραστούν σε διάφορα θέματα όπως η μετανάστευση, η δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα των παιδιών κ.λπ.

**Δυνατότητα
αναπαραγωγής**

Σε περιόδους όπου χρησιμοποιούνται όροι, όπως η δημοκρατία, η μετανάστευση και οι αιτούντες άσυλο περισσότερο από ποτέ, μπορεί κανείς να εντοπίσει εύκολα τις μακροχρόνιες επιπτώσεις που μπορεί να έχει ένα εγχειρίδιο. Αυτό το εγχειρίδιο και οι μέθοδοι που παρουσιάζονται στο εσωτερικό δίνουν στα παιδιά μια ολοκληρωμένη εκπαίδευση που θα τους συνοδεύει στη ζωή τους.

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΕ

Οι δραστηριότητες και οι ιδέες που περιέχονται σε αυτό το εγχειρίδιο έχουν διανεμηθεί σε δέκα θεματικές ενότητες. Αυτές οι ενότητες εστιάζονται σε κοινωνικά ζητήματα και αξίες, που βοηθηθούν τα παιδιά και τους νέους να αναπτύξουν την κριτική σκέψη τους, να την ενεργοποιήσουν και

να εδραιωθεί και να δρουν με αυτήν σε καθημερινές κοινωνικές προκλήσεις:

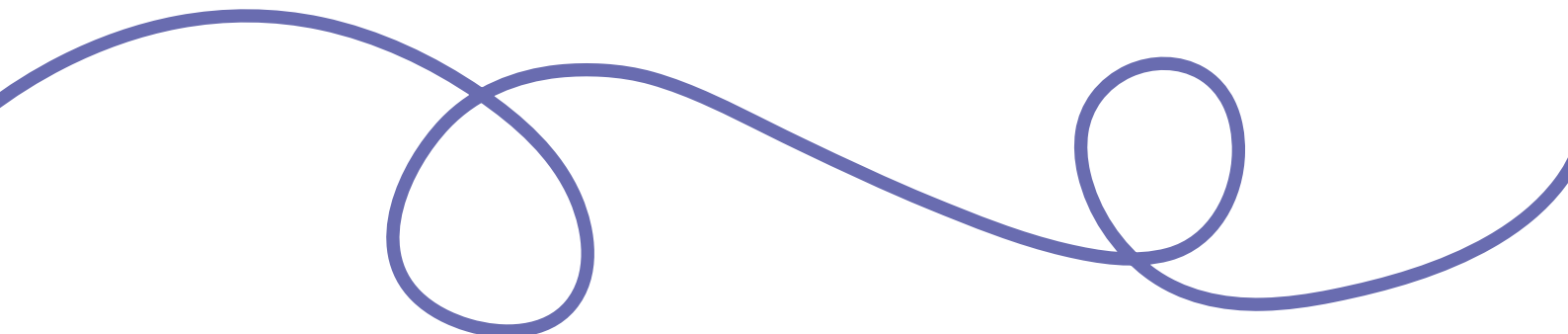
Έχει αυτή η πρακτική δυνατότητα μάθησης ή μεταφοράς για πρακτικές ΚΙΤΕ; Ποιες από όλες;

1. Ανθρώπινα δικαιώματα
2. Αξίες (ελευθερία, ισότητα, αλληλεγγύη, αξιοπρέπεια)
3. Ταυτότητα
4. Διακρίσεις και στερεότυπα
5. Φροντίδα και ασφάλεια (βία, διαχείριση συγκρούσεων)
6. Διαπολιτισμικότητα (πολιτιστικά στοιχεία, θρησκεία, μειονότητες)
7. Πρόσφυγες, μετανάστες, αιτούντες άσυλο
8. Το περιβάλλον στο οποίο ζω (σπίτι, γειτονιά, κοινότητα, φυσικό περιβάλλον)
9. Εκπαίδευση (προσωπική ανάπτυξη, σχολική ζωή)
10. Δημοκρατία (δικαιοσύνη, κρατική κατάσταση, ενεργός συμμετοχή στα κοινά).

Οι νέοι (στους οποίους απευθύνεται το εγχειρίδιο) είναι σε πολύ τρυφερή ηλικία για να διαμορφώσουν έναν χαρακτήρα. Καθώς ο κύριος στόχος του έργου είναι να βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι, αυτό το εγχειρίδιο εμπλουτίζει τις γνώσεις τους, έτσι ώστε να εφαρμόζουν μεθόδους αναγνώρισης κατά τις σχολικές ώρες που θα φέρουν αποτελεσματικά αποτελέσματα τόσο για τους μαθητές όσο και για την κοινωνία.

Τέλος, η αφήγηση ιστοριών είναι μια μεθοδολογία που στοχεύει επίσης να χρησιμοποιηθεί στο έργο, οπότε μέσω αυτής της μεθόδου μπορούμε να δούμε, πώς η αφήγηση της ιστορίας επηρεάζει τους ανθρώπους και ποια είναι τα αποτελέσματα.

4. Λογοτεχνική Λίστα

4.1 Λογοτεχνική λίστα: Ιταλία

› **Barbara De Angelis, Ακούγοντας, συνειδητή πράξη και πολιτική αρετή. Εκπαιδευτικοί προβληματισμοί, Anicia 2013.**

Ο ρόλος της ακρόασης στην εκπαίδευση. Η ακρόαση αντιπροσωπεύει τη δεκτική στιγμή της επικοινωνίας και τη βάση για τη σχέση και την αλληλεπίδραση μεταξύ των ανθρώπων.

› **Bruner, Η αναζήτηση του νοήματος, Bollati Boringhieri 1992.**

Η αφήγηση είναι ένα σημαντικό εργαλείο ερμηνείας της πραγματικότητας, είναι επομένως ένας τρόπος να κατανοήσουμε το περιβάλλον μας και να το μεταφέρουμε στους άλλους. Σύμφωνα με τον Bruner, η «αφηγηματική σκέψη» («dis-corso narativo» στα ιταλικά) είναι ένας από τους δύο βασικούς τρόπους σκέψης με τους οποίους τα ανθρώπινα όντα οργανώνουν και διαχειρίζονται τις γνώσεις τους για τον κόσμο. Οι θεωρίες του Bruner υιοθετήθηκαν από τους Ιταλούς ψυχολόγους Cesare Kaneklin και Giuseppe Scaratti στο έργο τους *Formazione e narazione. Costruzione di signato e processi di cambiamento personale e organizzativo*, Cortina Raffaello 1998. Σε αυτό, επιβεβαίωσαν το ρόλο της αφήγησης ως θεμελιώδες εργαλείο για την κατασκευή νοήματος. Η αφηγηματική άποψη συνδέεται στενά με αυτό που βιώνει το θέμα και πώς το θέμα δίνει νόημα στις άμεσες εμπειρίες του.

- › **Corrado Petrucco e Marina De Rossi, Ψηφιακή αφήγηση στο σχολείο και σε οργανισμούς, Carocci editore 2009.**

Χάρη στη χρήση της τεχνολογίας, μπορούμε πλέον να αφηγηθούμε και να μοιραστούμε ιστορίες χρησιμοποιώντας εικόνες και βίντεο. Οι ψηφιακές ιστορίες και η ψηφιακή αφήγηση έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι σήμερα σε διαφορετικά ιταλικά σχολικά περιβάλλοντα (Το ιταλικό Υπουργείο Παιδείας, MIUR ξεκίνησε το πρόγραμμα «La Scuola Digitale» το 2018 σχετικά με τον τρόπο συνεργασίας με την ψηφιακή και την καινοτομία στο σχολείο).

- › **Demetrio D, Η εκπαίδευση είναι η αφήγηση. Οι θεωρίες, οι πρακτικές, η φροντίδα, Mimesis 2012.**

Σύμφωνα με τον Ιταλό ερευνητή Duccio Demetrio, η εκπαίδευση και η αφήγηση είναι απαραίτητες και συνδέονται στενά μεταξύ τους. Η αφήγηση σημαίνει σκέψη μέσω ιστοριών και αυτό οφείλεται στην ανάγκη να αποδώσουμε νόημα στον ανθρώπινο κόσμο και στη ζωή μας. Για το Demetrio, συνήθως αφηγούμαστε για να εκπαιδεύσουμε και να κατασκευάσουμε γνώσεις για τους άλλους. Για παράδειγμα, οι μύθοι είναι ιστορίες που κατασκευάζονται με σκοπό να εξηγήσουν κάτι στο παρόν και στις μελλοντικές γενιές. Παρόμοιοι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν από τα παραμύθια που επιτρέπουν στα παιδιά να καταλάβουν, με τον ευκολότερο τρόπο, ένα συγκεκριμένο όραμα του κόσμου. Η αφηγηματική μορφή μας βοηθά στη συνέχεια να εκπαιδεύσουμε και να μεταδώσουμε στους άλλους τον τρόπο που αποδίδουμε νόημα.

- › **Doriano Marangon, Συναισθηματική επικοινωνία. Αφηγήσεις, γνωστικές προσεγγίσεις και κοινωνικά μέσα, Carocci editore 2019.**

Η συναισθηματική επικοινωνία ασχολείται με την ικανότητα να διηγείται ιστορίες και εμπειρίες και μπορεί να πραγματοποιηθεί με το σώμα, τη φωνή, τις χειρονομίες κ.λπ. ακροατήριο. Αντίθετα, σήμερα η συναισθηματική επικοινωνία περνά από την ομαλότητα των πολυμέσων, τα κοινωνικά δίκτυα και τα μέσα, χάνοντας τα αρχικά pathos και μετατρέποντας σε μια διαφορετική πειστική δύναμη.

- › **Duccio Demetrio, Raccontarsi. Η αυτοβιογραφία ως αυτο-φροντίδα, Raffaello Cortina editore 1995.**

Σε αυτό το έργο, ο Demetrio μιλά για την «αυτοβιογραφική σκέψη» με βάση τον τρόπο γραφής για τη ζωή. Ο Demetrio προτείνει, ποια κριτήρια πρέπει να ακολουθήσετε και εξηγεί, γιατί το να λέτε στον εαυτό σας μπορεί να είναι μια αστεία δραστηριότητα και μια βαθύτερη ενδοσκοπική διαδικασία. Το αυτοβιογραφικό στοιχείο στην αφήγηση είναι θεμελιώδες επειδή η πραγματικότητα μας αντιστοιχεί στην υποκειμενική μας ερμηνεία.

- › **Federico Batini, Simone Giusti, Είμαστε οι ιστορίες. Διαχειριστείτε τις επιλογές και χτίστε τη ζωή σας με αφηγήσεις, Liguori editore 2009.**

Μέσα από ιστορίες και αφήγηση, έχουμε τη δυνατότητα να διαχειριστούμε τις επιλογές μας και να δώσουμε νόημα στις εμπειρίες μας. Σύμφωνα με τον Batini, ο καθένας μπορεί να «χτίσει τον εαυτό του ως ιστορία», αφού ο καθένας μας είναι το προϊόν των ιστοριών που λέει για τον εαυτό του και πώς οι άλλοι μας αντιλαμβάνονται και λένε ιστορίες για εμάς. Είναι μια διαδικασία καθημερινής αφήγησης, ώστε να οικοδομήσουμε την ταυτότητά μας και να σκεφτούμε πώς βλέπουν οι άλλοι.

- › **Marina De Rossi e Corrado Petrucco, Ψηφιακές αφηγήσεις για εκπαίδευση και κατάρτιση, Carocci editore 2013.**

Μέσω της ακρόασης και της αφήγησης, δίνουμε νόημα στη ζωή και την ανθρώπινη εμπειρία μας. Υπάρχουν διάφορες μορφές αφήγησης, όπως ιστορίες, μύθοι και άλλες μορφές που αφορούν το άτομο ή τη μάζα. Σήμερα, χάρη στην έλευση της τεχνολογίας, ο αφηγηματικός λόγος αποκτά πολλαπλά χαρακτηριστικά που ενισχύουν τους επικοινωνιακούς της στόχους. Η ψηφιακή αφήγηση χρησιμοποιείται στην πραγματικότητα ως ένα νέο εργαλείο για την ενδυνάμωση των ανθρώπων και των κοινοτήτων τους.

- **Riva M.G., Παιδαγωγική εργασία ως αναζήτηση για νοήματα και ακρόαση συναισθημάτων, Guerini Scientifica 2004.**

Δημιουργία της προσωπικής ταυτότητας μέσω συναισθημάτων και δικτύων. Αυτή η εργασία επικεντρώνεται στο πώς οι εκπαιδευτικοί, οι δάσκαλοι και οι γονείς πρέπει να υιοθετήσουν μια παιδαγωγική προσέγγιση που εστιάζει στην ακρόαση και την αντιμετώπιση συναισθημάτων που εκφράζονται από τα παιδιά.

- **Sara Mittiga, Η εκπαιδευτική αξία της ψηφιακής αφήγησης: η εκπαιδευτική αξία της ψηφιακής αφήγησης, Università di Verona 2018.**

Η ψηφιακή αφήγηση είναι μια έγκυρη υποστήριξη για τη διευκόλυνση των εκπαιδευτικών στο σχολείο, συνδυάζοντας τις νέες τεχνολογίες με την αφήγηση, ώστε να επανασχεδιάσουμε τη σχέση μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών. Πρόκειται για την εύρεση ενός κοινού διαύλου επικοινωνίας που δεν βασίζεται στην κλασική αλληλεπίδραση μεταξύ μαθητή και δασκάλου, όπου οι μαθητές έχουν παθητικό ρόλο σε σχέση με τον δάσκαλο που ενεργεί ως αποκρυπτογράφος του διδακτικού περιεχομένου.

- **Smorti A., Αφηγήσεις: πολιτισμός, αναμνήσεις και σχηματισμός του Εαυτού ΣΟΥ, Giunti 2007.**

Η αφήγηση είναι κάτι παραπάνω από την αφήγηση μιας εμπειρίας. Αυτό συμβαίνει επειδή μέσω της αφήγησης μοιράζουμε τις σκέψεις και τις αξίες με τους άλλους, συμφωνώντας ή διαφωνώντας για κάτι, έτσι ώστε να χτίσουμε μαζί τη βάση, να εργαστούμε σε κοινές αντιλήψεις και να δημιουργήσουμε τον «πολιτισμό» μας.

4.1.1 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους

- **Monica Dacomo, Mario Di Pietro, Είναι εκφοβιστές, ce l'hanno con me, Erickson 2013**

Αυτό είναι ένα βιβλίο για αυτά τα εκφοβισμένα παιδιά που προσπαθούν να βρουν τις απαντήσεις σε ερωτήσεις όπως «γιατί με εκφοβίζουν; Τι έκανα? Γιατί συμπεριφέρονται τόσο αγενώς;». Η απλή γλώσσα που χρησιμοποιείται εξυπηρετεί τέλεια για αυτόν τον σκοπό, παρέχοντας στα θύματα απλά εργαλεία και στρατηγικές που μπορούν να χρησιμοποιήσουν για να υπερασπιστούν με θετικό τρόπο.

- **Maria Calabretta, Παραμύθια για ... αντιμετώπιση του εκφοβισμού. Βοήθεια για μικρούς και μεγάλους, Franco Angeli 2018**

Ο συγγραφέας αυτού του τόμου οδηγεί τον αναγνώστη στη δυναμική των νέων, προτείνοντας στον ενήλικα - γονέα, φίλο ή δάσκαλο - να «ακούσει» προσεκτικά τα παιδιά, να τα κατανοήσει και να τα καθοδηγήσει με τα κατάλληλα εργαλεία. Η χρήση του παραμυθιού ευνοεί την ψυχο-συναισθηματική ανάπτυξη και βοηθά στην επεξεργασία της δυσφορίας, ειδικά όταν αντιμετωπίζετε ευαίσθητα παιδιά. Οι μικροί και μεγάλοι αναγνώστες, τόσο οι «εύθραυστοι» όσο και οι «ισχυροί», μπορούν να ταυτιστούν με τους διάφορους παραμύθι χαρακτήρες για να ξανασκεφτούν τον τρόπο δράσης τους και να προσπαθήσουν να τον τροποποιήσουν με τη βοήθεια του ενήλικα.

- **Diego Mecenero, Πώς ξεχωρίζω τον νταή, Academia Universa Press 2016**

Το βιβλίο αναλύει την δυναμική του εκφοβισμού μέσα στην τάξη.

- **Silvia Serrelli, Tea – ποιος φοβάται τους εκφοβιστές, Giunti Kids 2014**

Με αυτό το βιβλίο, τα παιδιά μπορούν να ερευνήσουν και να βρουν τις απαντήσεις σε μερικές ερωτήσεις σχετικά με αγενή παιδιά: γιατί ενεργούν έτσι; Γιατί υπάρχουν εκφοβιστές;

› Daniela Valente, , Η σκληρή ζωή διαρκεί, Coccole books 2017

Αυτό το βιβλίο διηγείται χρησιμοποιώντας δύο διαφορετικές απόψεις: το ένα από τον εκφοβιστή και το ένα ντροπαλό παιδί που είναι θύμα εκφοβισμού. Το βιβλίο περνά με επιτυχία τα προβλήματα και των δύο παιδιών. Διδάσκει ότι είναι σημαντικό να βάζετε πάντα τον εαυτό σας στα παπούτσια των άλλων.

4.2 Λογοτεχνική λίστα: Austria

- › Alsaker, F. D. (2017). Mutig gegen Mobbing in Kindergarten und Schule. 2., unv. Aufl. Bern: Hogrefe Verlag.
- › BMWF (Hrsg.) (2018). Mobbing an Schulen. Ein Leitfaden für die Schulgemeinschaft im Umgang mit Mobbing. Wien: <http://www.schulpsychologie.at/gewaltpraevention/mobbing/>
- › Cefai, C., Bartolo P. A., Cavioni, V, Downes, P., (2018). Strengthening Social and Emotional Education as a core curricular area across the EU. A review of the international evidence, NESET II report, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2018.
- › Downes, P. & Cefai, C. (2016). How to Prevent and Tackle Bullying and School Violence: Evidence and Practices for Strategies for Inclusive and Safe Schools, NESET II report, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2016.
- › Downes, P., Nairz-Wirth, E., Rusinaitė, V. (2017). Structural Indicators for Inclusive Systems in and around Schools, NESET II report, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2017.
- › ePOP (2014). Eine Materialsammlung zur Förderung von Selbst- und Sozialkompetenz. Herausgeber: Österreichisches Zentrum für Persönlichkeitsbildung und soziales Lernen (ÖZEPS). Wien, Linz.
- › Farrington, D. & Ttofi, M. (2011). Bullying as a predictor of offending, violence and later life outcomes. In Criminal Behaviour and Mental Health, 21(2)
- › Felder-Puig, R. et al. (2014, 2018). Österreichische HBSC Ergebnisse im internationalen Vergleich. Factsheets zu den HBSC Erhebungen 2010 und 2014. Wien: BMG und BMASGK.
- › Hofmann, F. (2008). Persönlichkeitsstärkung und soziales Lernen im Unterricht. Wien: Österreichisches Zentrum für Persönlichkeitsbildung und soziales Lernen (ÖZEPS).
- › Jannan, M. (2009). Das Anti-Mobbing-Elternheft. Schüler als Mobbing-Opfer – Was Ihrem Kind wirklich hilft. Weinheim und Basel: Beltz Verlag.
- › Leimer, Ch. (2011). Vereinbarungskultur an Schulen. Wien: Österreichisches Zentrum für Persönlichkeitsbildung und soziales Lernen (ÖZEPS).
- › ÖZEPS (2018). ÖZEPS cinema edu „Mobbing?“ – mit begleitendem Booklet. Herausgeber: Österreichisches Zentrum für Persönlichkeitsbildung und soziales Lernen (ÖZEPS). Wien
- › Olweus, D. (2006). Gewalt in der Schule. Was Lehrer und Eltern wissen sollten – und tun können. 4. Aufl. Bern: Huber.
- › Schubarth, W. (2013). Gewalt und Mobbing an Schulen: Möglichkeiten der Prävention und Intervention. Stuttgart: Kohlhammer Verlag.
- › Wallner, F., u.a. (2018). Mobbingprävention im Lebensraum Schule. Wien: Österreichisches Zentrum für Persönlichkeitsbildung und soziales Lernen (ÖZEPS).

4.2.1 Σύνδεσμοι με σημαντικές έρευνες, πρωτοβουλίες, και προγράμματα

- › **Bildungsförderungsfonds für Gesundheit und nachhaltige Entwicklung:**
<http://www.bildungsfoerderungsfonds.at/>
- › **Grundsatzerlass zum Projektunterricht:**
<https://www.bmb.gv.at/schulen/bo/rg/projektunterricht.html>
- › **HBSC-Studie, 2014:**
https://www.bmgf.gv.at/home/Gesundheit/Kinder_und_Jugendgesundheit/Schulgesundheit/Gesundheit_und_Gesundheitsverhalten_oesterreichischer_SchuelerInnen
- › **Klicksafe.de:**
<http://www.klicksafe.de/>
- › **Nationaler Bildungsbericht, 2015:**
https://www.bifie.at/system/files/dl/NBB_2015_Band2_v1_final_WEB.pdf
- › **Nationale Strategie zur schulischen Gewaltprävention an Österreichischen Schulen, 2007:**
http://www.schulpsychologie.at/fileadmin/upload/persoenlichkeit_gemeinschaft/bericht-generalstrategie-29102007-ohne-anhang.pdf
- › **Online-Selbstevaluationsinstrument (AVEO):**
<http://aveo.schulpsychologie.at>
- › **OECD-Studie (2018): Erfolgsfaktor Resilienz; Warum manche Jugendliche trotz schwieriger Startbedingungen in der Schule erfolgreich sind – und wie Schulerfolg auch bei allen anderen Schülerinnen und Schülern gefördert werden kann. Pisa-Sonderauswertung der OECD.**
http://www.oecd.org/berlin/publikationen/VSD_OECD_Erfolgsfaktor%20Resilienz.pdf
- › **Österreichischer Bundesverband für Mediation:**
<https://www.oebm.at/grundlagen.html>
- › **Österreichisches Bundeszentrum für Persönlichkeitsbildung und soziales Lernen:**
www.oezepts.at
- › **Psychosoziale Beratung an und für Schulen:**
<http://www.schulpsychologie.at/kokoko>
- › **Rat auf Draht:**
<http://www.rataufdraht.at/>
- › **Saferinternet.at:**
https://www.saferinternet.at/uploads/tx_simaterials/Aktiv_gegen_Cyber_Mobbing_01.pdf
- › **Schulpsychologie-Bildungsberatung:**
<http://www.schulpsychologie.at/gewaltpraevention/mobbing/>
- › **WHO-HBSC Study (2012): Social determinants of health and well-being among young people;**
http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0003/163857/Social-determinants-of-health-andwell-being-amongyoung-people.pdf
- › **WHO-HBSC Study (2016): Growing up unequal**
http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0003/303438/HSBC-No.7-Growing-up-unequal-Full-Report.pdf?ua=1

4.2.2 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους

Δεν είναι πάντα εύκολο για παιδιά και νέους να προσεγγίζουν ενήλικες σε δύσκολες καταστάσεις.

Στην Έκθεση ÖZEPS του Wallner (2018) βρήκαμε μια λίστα παιδικών λογοτεχνιών που

καταρτίστηκε από το βιβλιοπωλείο νεολαίας LESEWELT στη Βιέννη (<https://www.lesewelt.at>).

Εδώ θα βρείτε προτάσεις βιβλίων για το θέμα, ταξινομημένες ανάλογα με την ηλικία. Αν και το

έργο επικεντρώνεται σε μαθητές ηλικίας 13 έως 20 ετών, θεωρούμε επίσης,

ότι τα βιβλία που συνιστώνται αξίζει να αναγνωσθούν και από κάπως μικρότερα παιδιά (επίσης για γονείς, δασκάλους και όλους τους άλλους ενήλικες - στη γερμανική γλώσσα):

➤ **Dierks, M. (2010). Warte nur, wir kriegen dich! (Απλά περιμένετε, θα σας πάρουμε!)**

Μόναχο: Εκδότης cbj. Από την ηλικία των 9 και άνω

Η 11χρονη Natascha δεν έχει εύκολη ζωή. Υπάρχουν πολλά προβλήματα στην οικογένειά της και για αυτό προτιμά να καταφύγει στον κόσμο των κόμικς της. Και στο σχολείο, τα πράγματα δεν πάνε πολύ καλά με τους συμμαθητές τους. Φέτος της επιτρέπεται να κάνει πάρτι για τα γενέθλιά της για πρώτη φορά και ελπίζει ότι αυτό θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη αποδοχή στην τάξη. Δυστυχώς, πρέπει να ακυρώσει το πάρτι, αλλά δεν τολμά να πει τον λόγο και έτσι εμπλέκεται όλο και περισσότερο σε μια ιστορία ψεύδους. Κάθε μέρα οι συμμαθητές εφευρίσκουν νέα βασανιστήρια για την ντροπαλή Natascha και την ταπεινώνουν. Είναι ένα προτεινόμενο βιβλίο για το θέμα του εκφοβισμού και πώς να το επιλύσετε.

➤ **Taschinski, S. (2016). Popkörner - Ein Stern für Lou (Popcorn - Ένα αστέρι για τον Lou)**

Würzburg: Εκδοτικός οίκος Arena. Από την ηλικία των δέκα ετών

Η Λου μετακομίζει με την οικογένειά της από τον Καναδά στο Αμβούργο και ανυπομονεί πραγματικά, γιατί θα ζήσει με τον ξάδερφό της Motte και θα πάει στην τάξη μαζί της. Ωστόσο, όλα αποδεικνύονται πολύ διαφορετικά από ό,τι πιστεύει: αντί να την υποδέχεται με χαρά, η Motte την αγνοεί και η Λου νιώσει την απόρριψη. Δεδομένου ότι και τα δύο κορίτσια είναι στην ίδια τάξη, οι φίλοι του Motte τα αγνοούν επίσης. Αλλά ο Λου δεν τα παρατάει. Παρ' όλα αυτά, βοηθά τη Motte σε μια δύσκολη κατάσταση και βρίσκει την «θέση» της μέσα στην τάξη. Αυτό το βιβλίο καθιστά πολύ σαφές πώς μπορεί να προκληθεί εκφοβισμός.

➤ **Bauer, M. G. (2009). Nennt mich nicht Ismael (Μην με καλείς Ismael)**

Μόναχο: Dtv Publishing House. Από την ηλικία των 11 ετών

Ισμαήλ, ένα παιδί που το χλευάζουν για το όνομά του. Ο Ισμαήλ έχει μάθει να το αντιμετωπίζει και πειράζει ο ίδιος τον εαυτό του. Αλλά μια μέρα ένας νέος, πολύ παράξενος συμμαθητής μπαίνει στην τάξη. Και αυτός θα ήταν ένα θύμα εκφοβισμού λόγω της ασυνήθιστης εμφάνισής του, αλλά ο James Scoobie δεν φοβάται κανέναν και πάνω από όλα είναι απόλυτο ταλέντο για στις γλώσσες. Ο Τζέιμς ξεκινά μια συζήτηση στο σχολείο και τα μέλη του συλλόγου πείθουν τον Ισμαήλ να κατανοήσει την διαφορετικότητα και να συζητήσει.

➤ **Feibel, T. (2016). Ich weiß alles über dich (Ξέρω τα πάντα για σένα)**

Αμβούργο: Εκδοτικός οίκος Carlsen. Από την ηλικία των 11 ετών

Η Νίνα είναι απελπισμένη. Μετά από ένα πάρτι λαμβάνει συνεχώς SMS από έναν άγνωστο αριθμό. Η υπηρεσία δεμάτων της παραδίδει πράγματα που δεν έχει παραγγείλει. Κάποιος πειράζει τον υπολογιστή του σχολείου για λογαριασμό της. Ίσως ο πρώην φίλος της ζητά εκδίκηση; Εν μέσω αυτής της κατάστασης εμφανίζεται ο Μπεν. Την ακούει και προσπαθεί να βοηθήσει. Αλλά μπορεί πραγματικά να τον εμπιστευτεί; Αυτό το βιβλίο προσφέρει ευκαιρίες για συζήτηση, όταν εργάζεστε με νέους και περιέχει ρεαλιστικές σκηνές σχετικά με το θέμα του εκφοβισμού στον κυβερνοχώρο.

➤ **Thor, A. (2000). Ich hätte NEIN sagen können (Θα μπορούσα να πω ΟΧΙ)**

Weinheim: Εκδοτικός οίκος Beltz. Από την ηλικία των 12 ετών

Η Νόρα είναι φίλη με τη Σαμπίνα από το νηπιαγωγείο. Αλλά μετά τις καλοκαιρινές διακοπές, τίποτα δεν είναι όπως ήταν. Ξαφνικά η Σαμπίνα γίνεται φίλη με την Φάννυ και αγνοεί τη Νόρα. Η Νόρα προσπαθεί να κερδίσει ξανά τη φιλία με τη Σαμπίνα ή τουλάχιστον να γίνει αποδεκτή στη νέα της κλίκα. Η Σαμπίνα απορρίπτεται από την παρέα και παρενοχλείται σε κάθε ευκαιρία. Τότε έρχεται η στιγμή που η Νόρα ενδίδει στην πίεση των συνομηλίκων της και γίνεται συνεργός με την Σαμπίνα, αν και θα μπορούσε να είχε πει «όχι».

➤ **Rees, C. (2004). Das Klassenspiel (Το παιχνίδι της τάξης)**

Αμβούργο: Εκδοτικός οίκος Carlsen. από την ηλικία των 12 ετών

Ένα νέο κορίτσι από την Αυστραλία γράφεται στην τάξη της Άλεξ. Σταδιακά, η Άλεξ συνειδητοποιεί, ότι η τάξη γίνεται εχθρική ενάντια στην νέα τους συμμαθήτρια. Πριν από δύο χρόνια, ένας συμμαθητής που είχε κυνηγηθεί, ταπεινωθεί και βασανιστεί από την τάξη του, πέθανε με τρομερό τρόπο. Η Άλεξ δεν θέλει να παρακολουθεί αμέτοχη ή συμμετάσχει σε αυτή την κατάσταση, οπότε συμφιλιώνεται με την νέα της συμμαθήτρια. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γίνει η ίδια επίσης στόχος των συμμαθητών της. Πρόκειται για ένα εντυπωσιακό βιβλίο που δείχνει, ότι χρειάζεται πολύ θάρρος για να ταχθεί κανείς στο πλευρό του αντίθετου και να υψώσει ανάστημα στην αδικία.

➤ **Kindler, W. (2007). Dich machen wir fertig (Θα σας πάρουμε) Mülheim a. d. R., εκδοτικός**

οίκος Ruhr. Από την ηλικία των 12 ετών

Η Σάντρα είναι καλή μαθήτρια και δεν έχει δυσκολίες στην τάξη. Οι καλύτερες φίλες της είναι η Μέλανι και η Μπιργκίτ. Ο φίλος της Μέλανι, ο Μίχαελ, ερωτεύεται τη Σάντρα και ξαφνικά τίποτα δεν είναι όπως παλιά. Η Μέλανι παροτρύνει τους συμμαθητές της να σταθούν ενάντια στη Σάντρα και ξεκινά μια ολοένα και πιο βίαιη επίθεση προς το πρόσωπό της Σάντρα. Άραγε θα αλλάξει ποτέ αυτή η κατάσταση;

➤ **Biernath, Ch. (2012). Nicht mit mir! (Οχι με εμένα!) Weinheim: Εκδοτικός οίκος Beltz. Από την ηλικία των 12 ετών**

Η Νάντια έρχεται σε ένα νέο σχολείο και έχει ανάμικτα συναισθήματα για αυτό. Οι χειρότεροι φόβοι της γίνονται πραγματικότητα, καθώς δεν είναι αποδεκτή από τους συμμαθητές της. Στην αρχή την εκφοβίζουν με λεκτικές επιθέσεις, αλλά με την ψυχική υποστήριξη της μητέρας της και του καλύτερου φίλου της, από το παλιό σχολείο, φέρνει έναν νέο αέρα στην τάξη.

Σε αυτό το βιβλίο δεν παρουσιάζεται μόνο το θέμα του εκφοβισμού, αλλά αφορά επίσης την πίεση να αποδώσει ένας μαθητής στο σχολείο και να είναι ο «κουλ» τύπος. Είναι εντυπωσιακό, πώς η Νάντια κάνει έναν αγώνα με τον δικό της τρόπο.

➤ **Ruwisch, ΗΠΑ (2015). Likes sind dein Leben (Τα Likes είναι η ζωή σας) Αμβούργο: Εκδοτικός οίκος Carlsen. Από την ηλικία των 12 ετών**

Η Χάνα, που δεν έχει καθόλου φίλους και συχνά βρίσκει τις μέρες στο σχολείο βαρετές, θα ήθελε να είναι δημοφιλής. Επομένως, αναζητά μια δεύτερη ταυτότητα, εκτός από την πραγματική της ζωή, στο διαδικτυακό περιβάλλον. Εδώ συλλέγει καθημερινά Likes και μπορεί ακόμη και να φλερτάρει σωστά! Αλλά, όταν ανεβάζει κατά λάθος μια φωτογραφία που είναι πολύ τολμηρή, «πιάνεται» και εκβιάζεται. Οι αναγνώστες μπορούν να παρακολουθήσουν, πώς η πρωταγωνίστρια διασχίζει τα όρια της αυτοεκτίμησης στον διαδικτυακό κόσμο με ψεύτικο λογαριασμό.

➤ **Höfler, S. (2018). Tanz der Tiefseequalle (Ο χορός των μεδουσών των βαθών υδάτων) Weinheim: Εκδοτικός οίκος Beltz. Από την ηλικία των 13 ετών**

Ο Νίκος είναι αρκετά παχύς και ως εκ τούτου, στο σχολείο του ταπεινώνεται. Αγνοεί όλες αυτές τις επιθέσεις και χτίζει τον δικό του ονειρεμένο κόσμο. Σε ένα ταξίδι, διασώζει μια συμμαθήτριά του, τη Σέρα από την επίθεση ενός άλλου συμμαθητή. Ως αποτέλεσμα, η Σέρα τιμωρείται επίσης με περιφρόνηση από τους άλλους. Το ίδιο βράδυ η Σέρα ζητά από τον Νίκο να χορέψει μαζί της, από ευγνωμοσύνη που την έσωσε. Και αυτό ακριβώς προκαλεί την κλιμάκωση της μπερδεμένης κατάστασης. Επειδή η Σέρα δεν αντέχει, αποφασίζει να φύγει και να πείσει τον Νίκο να πάει μαζί της. Η αφήγηση της ιστορίας παρουσιάζεται εναλλακτικά από διαφορετικές οπτικές γωνίες στο πρώτο πρόσωπο.

➤ **Matthes, S. (2015): Miese Opfer (Θύματα Lousy) Αμβούργο: Εκδοτικός οίκος Oetinger. Από την ηλικία των 13 ετών**

Οι χαλαρωτικές καλοκαιρινές διακοπές έχουν τελειώσει και οι δύο φίλοι, Λέων και Φρεντ, πρέπει να επιστρέψουν στην καθημερινή τους σχολική ζωή. Είναι μια παράσταση τρόμου και για τους δύο, γιατί θα ταπεινώνονται συνεχώς από έναν συμμαθητή και τη συμμορία του. Αρχικά, οι δύο φίλοι προσπαθούν να αγνοήσουν τα βασανιστήρια και να τα δεχτούν με ηρεμία. Δεδομένου ότι η συχνότητα και η σοβαρότητα των επιθέσεων αυξάνονται, αποφασίζουν επίσης να αμυνθούν με χυδαιότητα, αλλά αυτό δεν φέρνει την επιθυμητή επιτυχία, πόσο μάλλον κλιμακώνει την κατάσταση.

➤ **Höra, D. (2015). Auf dich abgesehen (Μετά από εσάς) Αμβούργο: Εκδοτικός οίκος Carlsen.**

Από την ηλικία των 13 ετών

Στην αρχή ο Ρόμπερτ αποτελεί μέλος της τάξης χωρίς προβλήματα. Ένα βράδυ συναντάμε ολόκληρη τη παρέα σε ένα πάρτι. Όταν ο Ρόμπερτ θέλει να πάει σπίτι, ξεχνάει το κινητό του και επιστρέφει για να το πάρει. Εν τω μεταξύ, κάποιος τραβά μια φωτογραφία από το κινητό του Ρόμπερτ και την ανεβάζει στο Facebook. Από αυτή τη στιγμή, όλοι είναι εναντίον του Ρόμπερτ. Κανείς δεν τον πιστεύει, όταν ομολογεί, ότι δεν το έκανε. Ο Ρόμπερτ τώρα εξορίζεται από την παρέα, ταπεινώνεται, ακόμη και ξυλοκοπείται από τους συμμαθητές του. Το πόσο επικίνδυνο μπορεί να είναι η μη φύλαξη του κινητού σας τηλεφώνου και η πρόσβασή σας σε κοινωνικά δίκτυα κ.λπ. από τρίτους, γίνεται πολύ σαφές μέσα από αυτό το βιβλίο.

➤ **Buschendorf, F. (2010). Geil, das peinliche Foto stellen wir online (Τέλεια, θα βάλουμε την ντροπιαστική φωτογραφία online) Mülheim a. d. R.: εκδοτικός οίκος στο Ruhr. Από την ηλικία των 13 ετών**

Η Γιόσι είναι καινούργια στην τάξη και δεν έχει πολύ αυτοπεποίθηση σαν κορίτσι. Οι συμμαθητές της επωφελούνται από αυτό για να γελοιοποιήσουν την Γιόσι σε κάθε ευκαιρία και να την βλάψουν: υπάρχουν, μεταξύ άλλων, νυχτερινές απειλητικές τηλεφωνικές κλήσεις, ψεύτικες ιστοσελίδες στο Διαδίκτυο, άσεμνα SMS. Η Γιόσι μπαίνει σε μια κατάσταση που της φαίνεται αναπόφευκτη. Για να μην είναι συνεχώς εκτεθειμένη σε αυτή την κατάσταση που της προκαλεί το άγχος, λείπει όλο και πιο συχνά από το σχολείο. Συνειδητοποιεί, ότι αυτό το συνεχώς αυξανόμενο κύμα βίας είναι κάτι που πλέον δεν μπορεί να αντέξει.

➤ **Beauvais, C. (2017). Königin der Würstchen (Η βασίλισσα λουκάνικων) Αμβούργο: Εκδοτικός οίκος Carlsen. Από την ηλικία των 14 και άνω**

Η Μιρέιλλε έχει τρομοκρατηθεί, γιατί φέτος στο Facebook έχει ανακοινωθεί ως το πιο άσχημο κορίτσι στο σχολείο της. Η Άστριντ και η Χακίμα βρίσκονται στη 2η και την 3η θέση και οι τρεις αποφασίζουν να πολεμήσουν τον τίτλο τους και να γνωριστούν καλύτερα. Αποφασίζουν - με διαφορετικούς στόχους για τον εαυτό τους - να κάνουν ένα ταξίδι με ποδήλατο και να φτάσουν στο Παρίσι. Θα είναι ένα χαοτικό, αστείο, συγκινητικό ταξίδι. Ένας εντελώς διαφορετικός τρόπος αντιμετώπισης του θέματος του εκφοβισμού μπορεί να βρεθεί σε αυτό το βιβλίο - με πολλή εξυπνάδα, ειρωνεία και ελαφρότητα.

4.3 Λογοτεχνική λίστα: Greece

1. Ο Οδηγός Διαχείρισης Βίας και Εκφοβισμού στο Σχολείο αποτελεί μέρος των προσπαθειών πρόληψης και θεραπείας του φαινομένου της σχολικής βίας και του εκφοβισμού και στοχεύει στην ενημέρωση και ενίσχυση των σχετικών δράσεων των εκπαιδευτικών και των στελεχών της εκπαίδευσης. Το περιεχόμενό του βασίζεται σε τεκμηριωμένα δεδομένα και εμπειρικά δεδομένα από το εθνικό και διεθνές περιβάλλον, μέσω θεωρητικών, ερευνητικών και πρακτικών προσεγγίσεων για τον τρόπο αντιμετώπισης του φαινομένου. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στους τομείς της πρόληψης και της διαχείρισης περιστατικών βίας και εκφοβισμού στο σχολείο μέσω των μέτρων περιγραφής και των ορθών πρακτικών.

http://stop-bullying.sch.gr/wp-content/uploads/2015/10/odigos_diaxeirisis_peristatikwn.pdf

2. Ο εκφοβισμός αναγνωρίζεται πλέον ως ένα σημαντικό πρόβλημα, το οποίο διαταράσσει την ομαλή λειτουργία του σχολείου σε πολλές χώρες του κόσμου και απαιτεί έγκαιρο εντοπισμό, ανίχνευση και θεραπεία από τους εκπαιδευτές. Αυτό το άρθρο ορίζει τον εκφοβισμό / την θυματοποίηση, αναφέρονται οι διάφορες μορφές του και οι δύο τύποι μαθητών, το «θύμα» και ο «δράστης» με το ειδικό γενικό και ειδικό τα χαρακτηριστικά τους, έτσι ώστε οι εκπαιδευτικοί να μπορούν εύκολα να τα αναγνωρίσουν σημάδια του (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση) και προσδιορίσουν τους πιθανούς „δράστες” και „θύματα” εγκαίρως. Ακολουθούν οι εκπαιδευτικές παρεμβάσεις για τη θεραπεία σε σχολικό επίπεδο και γίνεται αναφορά στα προγράμματα παρέμβασης αναλαμβάνοντας δράση σε τρία επίπεδα: σχολείο, τάξη και άτομο.

<http://dipe.ach.sch.gr/dipeach/attachments/article/216/ekfovismos-%20felouka.pdf>

3. Η σχολική βία εμφανίζεται κυρίως με τη μορφή σχολικού εκφοβισμού. Παρά τα ερευνητικά δεδομένα από τον τομέα της ψυχολογίας, τη χρήση στρατηγικών συμβουλευτικής και τις πληρέστερες πληροφορίες των εκπαιδευτικών προς την κατεύθυνση της κατανόησης και του μετριασμού του προβλήματος, αυτό συνεχίζει να αυξάνεται και να λαμβάνει ανησυχητικό ποσοστό. Το εργαστήριο θα παρουσιάσει ένα Θεατρικό Παιδαγωγικό Πρόγραμμα για το θέμα της σχολικής βίας με τη μορφή ενός θεατρικού έργου, που υιοθετεί τις τεχνικές του εκπαιδευτικού δράματος, και τις συζητήσεις στον χώρο του θεάτρου και χρησιμοποιεί γνώσεις από την επιστήμη της ψυχολογίας και της συμβουλευτικής.

<https://paithea.weebly.com/deltaetamuomicro-nsigmaiotaepsilon973sigmaepsiloniotasigmaf.html>

4. Ο στόχος αυτής της εργασίας είναι να συνοψίσει και να παρουσιάσει τα ευρήματα των πιο πρόσφατων μετα-αναλύσεων και αξιολογήσεων σχετικά με την αποτελεσματικότητα των προληπτικών και παρεμβατικών προγραμμάτων κατά του σχολικού εκφοβισμού. Γίνονται αναφορές σε ερευνητικά έργα στα οποία έχει αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων, καθώς και σε τρόπους αξιολόγησης του εκφοβισμού και της θυματοποίησης σε αυτά τα προγράμματα.

<http://dipe.ach.sch.gr/dipeach/attachments/article/218/%CE%A3%CF%87%-CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82%20%CE%B5%CE%BA%CF%86%CE%BF%CE%B2%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82%20%CE%A0%CF%8C%CF%83%CE%BF%20%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%84%CE%B5%-CE%BB%CE%B5%CF%83%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AD%CF%82%20%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9%20%CE%BF%CE%B9%20%CF%80%-CE%B1%CF%81%CE%B5%CE%BC%CE%B2%CE%AC%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82;.pdf>

5. Αν και ο σχολικός εκφοβισμός δεν είναι νέο φαινόμενο των τελευταίων ετών, καταλαμβάνεται έντονα από την εκπαιδευτική κοινότητα και παρατηρείται ταχύτατα αύξηση σε όλο τον κόσμο. Είναι συνηθισμένο τα αποτελέσματά του να είναι ιδιαίτερα επικίνδυνα για τα θύματα αυτού του φαινομένου. Σκοπός της παρούσας διατριβής είναι να διερευνήσει τους διαφορετικούς τύπους εκφοβισμού του σχολείου, τις αιτίες και τους παράγοντες που επιδεινώνουν αυτό το φαινόμενο, αλλά και τον αντίκτυπο που έχουν στα θύματα και την κοινωνία γενικότερα. Επιπλέον, στοχεύουμε να εξετάσουμε τη στάση των εκπαιδευτικών απέναντι σε περιστατικά

διαφορών, αλλά και ποια μέθοδος θεραπείας επιλέγει κάθε εκπαιδευτής. Καθώς ο εκφοβισμός λαμβάνει χώρα στο σχολικό περιβάλλον, πρώτα από όλα οι εκπαιδευτικοί είναι αυτοί που είναι υπεύθυνοι για τον εντοπισμό αλλά και την εξάλειψη του φαινομένου.

http://apothetirio.teiep.gr/xmlui/bitstream/handle/123456789/9709/Kargoudi_stamatia.pdf?sequence=1

6. Ο σκοπός αυτού του άρθρου είναι να περιγράψει το φαινόμενο του εκφοβισμού, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεών του, των παραγόντων που κινδυνεύουν από την εμφάνισή του και των προστατευτικών παραγόντων εναντίον του, καθώς και προτεινόμενες θεραπευτικές παρεμβάσεις του.

http://www.hjn.gr/wp-content/uploads/2019/02/57_2_615_Anaskopisi_Karanikola.pdf

7. Ποιες είναι οι πτυχές του εκφοβισμού στην ελληνική κοινωνία; Το ακόλουθο άρθρο παρουσιάζει δεδομένα σχετικά με την πρώτη μεγάλη εθνική έρευνα για σχολικό εκφοβισμό που δημοσιεύτηκε από το Υπουργείο Παιδείας.

<https://www.psychologynow.gr/arthra-psychologias/sxoleio/sxolikos-ekfovismos/1982-profil-toy-sholikoy-ekfovismoy-stin-ellada.html>

8. Πώς να καταπολεμήσετε τα φαινόμενα εκφοβισμού στον σημερινό κόσμο! Αυτό το άρθρο μοιράζεται πληροφορίες σχετικά με περιστατικά εκφοβισμού που συμβαίνουν σε όλο τον κόσμο και πώς αυτά τα επεισόδια επηρεάζουν ένα παιδί από πολλές απόψεις.

<https://www.psychologynow.gr/arthra-psychologias/sxoleio/sxolikos-ekfovismos/8506-pos-na-antimetopisete-ton-diadiktyako-ekfovismo.html>

9. Χρήσιμες πληροφορίες για γονείς των οποίων τα παιδιά ενδέχεται να είναι θύματα άγριου εκφοβισμού, όπως εκφοβισμού στον κυβερνοχώρο.

<https://www.psychologynow.gr/arthra-psychologias/sxoleio/sxolikos-ekfovismos/8506-pos-na-antimetopisete-ton-diadiktyako-ekfovismo.html>

10. Τα θύματα εκφοβισμού στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχουν αυξημένες πιθανότητες να αναπτύξουν ψυχολογικά προβλήματα και ανεργία, ακόμη και μετά από 10 χρόνια. Οι ερευνητές αποκαλύπτουν, ότι υπάρχουν μακροπρόθεσμες σοβαρές συνέπειες για μαθητές που εκφοβίζονται. Όσοι είναι θύματα συνεχούς ή βίαιου εκφοβισμού υποφέρουν από τις χειρότερες συνέπειες.

<https://www.psychologynow.gr/arthra-psychologias/sxoleio/sxolikos-ekfovismos/7007-o-sxolikos-ekfovismos-afksanei-tis-pithanotites-psyxikon-diataraxon.html>

11. Παρόλο που έχουν αναπτυχθεί αρκετές δράσεις από την επιστημονική και εκπαιδευτική κοινότητα για τη σχολική βία και εκφοβισμό στη χώρα μας, ωστόσο, υπάρχει αποσπασματική ερευνητική σύλληψη του φαινομένου σε πανελλήνιο πεδίο τόσο σε ποσοτικά όσο και σε ποιοτικά δεδομένα. Τα λίγα ερευνητικά δεδομένα καθιστούν αυτήν την έρευνα απαραίτητη, η οποία ταυτόχρονα επισημαίνει σημαντικές πτυχές του φαινομένου της ενδοοικογενειακής βίας και του εκφοβισμού σε εθνικό επίπεδο. Συγκεκριμένα, ο σκοπός αυτής της έρευνας είναι να καταγράψει την τρέχουσα κατάσταση στα σχολεία της χώρας μας σε σχέση με το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού και της βίας.

<http://socialpolicy.gr/wp-content/uploads/2016/03/%CE%A0%-CE%B1%CE%BD%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AE%CE%BD%CE%B9%-CE%B1-%CE%88%CF%81%CE%B5%CF%85%CE%BD%CE%B1-Bullying.pdf>

12. Το κλειδί για όσους εκφοβίζονται από τους «εκφοβιστές» είναι να αναγνωρίσουν, ότι ο εκφοβισμός του «εκφοβιστή» δεν σχετίζεται με αυτούς, αλλά με αυτόν και την αδυναμία του. Τα τελευταία χρόνια, δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στο φαινόμενο του εκφοβισμού, ειδικά στην περίπτωση των παιδιών.

<https://www.psychologynow.gr/arthra-psychologias/sxoleio/sxolikos-ekfovismos/5918-o-nta-is-pou-ekfovizei-einai-panta-to-pio-adynamo-kai-fovismeno-paidi.html>

4.3.1 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους

› Το Ημερολόγιο ενός δειλού, Βασίλης Παπαθεοδώρου, Εκδόσεις Καστανιώτης, 2014

Νίκος και Θεόδωρος. Ο δράστης και το θύμα. Χθες και σήμερα. Με φόντο ένα ιδιωτικό σχολείο, ξεδιπλώνονται δύο προσωπικές ιστορίες νίκης και ήττας, χαράς και απελπισίας, που τέμνονται καθημερινά σε μια βάνουση ιστορία κακοποίησης, σε ένα συνεχές βασανισμό. Εκφοβισμός. Συμμαθητές και φίλοι, οικογένεια και δάσκαλοι αργά ή γρήγορα μαρτυρούν ακραίες συμπεριφορές.

- Ποιος θα αντιδράσει, πότε και πώς;
- Υπάρχει τρόπος να ξεφύγεις από αυτήν την κατάσταση;
- Και ποιος είναι τελικά υπεύθυνος για τη διαιώνιση του;

Το νεανικό μυθιστόρημα του Βασίλη Παπαθεοδώρου „Το ημερολόγιο ενός δειλού” περιγράφει με τον πιο έντονο τρόπο καθημερινές καταστάσεις που βιώνουν όλο και περισσότερα παιδιά. Είναι μια βουτιά στην ψυχολογία των εφήβων, μια εξερεύνηση των πιο σκοτεινών πτυχών του μυαλού και των συμπεριφορών τους. Ένα μυθιστόρημα γραμμένο με χιούμορ και πικρία, το οποίο περιγράφει τα όνειρα και την προδοσία, τις φιλίες και την εγκατάλειψη, την αποδοχή και την περιθωριοποίηση. Ένα βιβλίο που μιλά για αυτό που έχουμε όλοι νιώσει και σκεφτήκαμε, αλλά ντρέπομαστε να το παραδεχτούμε.

➤ **Αμίλητη αγάπη, Loti Petrovits -Ανδρουτσοπούλου, Εκδόσεις Πατάκης, 2014**

Τρεις έφηβες - Θέμις, Όλγα, Ειρήνη -, τρεις φίλες με διαφορετικούς χαρακτήρες, διαφορετικές ανάγκες και προσδοκίες, γίνονται μια „αναπόσπαστη τριάδα” για να αντιμετωπίσουν τη βία και τη σκληρότητα που προκαλούνται γύρω τους από τον σχολικό εκφοβισμό και τον νεοναζισμό. Οι προσπάθειές τους θα αποφέρουν καρπούς, αλλά τι γίνεται με τα βαθιά συναισθήματα που κρύβουν και δεν θέλουν να μιλήσουν οι δύο από τους τρεις; Μια ιστορία ισχυρής φιλίας και απεριόριστης αγάπης.

➤ **Περαστικός. Ένας περαστικός; Ή το επόμενο θύμα ενός εκφοβιστή; Preller James, Πατάκης, 2014.**

Ο Έρικ είναι νέος στην πόλη αλλά και στο σχολείο. Μια μέρα συναντά τον Γκρίφιν, έναν πολύ κουλ και δημοφιλή συμμαθητή που περιβάλλεται πάντα από τη συμμορία του. Ο Έρικ βλέπει τη βία και τον εκφοβισμό της συμμορίας του Γκρίφιν, αλλά προτιμά να παραμείνει σιωπηλός θεατής. Φοβάται, ότι και αυτός θα πέσει θύμα. Αλλά μερικές φορές ο Γκρίφιν τον προκαλεί. Φτάνει όμως η στιγμή, που ο Έρικ σπάει την σιωπή του. Ένα καθηλωτικό βιβλίο για τον σχολικό εκφοβισμό και τη συνωμοσία της σιωπής.

➤ **«Το λουξεράκι», Ελένη Τασοπούλου, Εκδόσεις Καστανιώτης, 2019.**

Η Θάλεια, -το πρόσωπο του βιβλίου- είναι μια μαθήτρια της τρίτης γυμνασίου, η «χαμένη» όπως την αποκαλούν, αφού πάντα περνά απαρατήρητη, πράγμα που τις περισσότερες φορές επιδιώκει και η ίδια. Είναι ένα από αυτά τα αόρατα πρόσωπα του σχολείου, που δυσκολεύεστε να θυμηθείτε, ότι έχετε ή είχατε συμμαθητές, δεν σας κάνει να την παρατηρήσετε ακόμη και η απόδοσή της ως μαθήτρια παντού και πάντα μοιάζει μέτρια. Συγκεντρωμένη, συνεσταλμένη, χωρίς αυτοπεποίθηση, ως εκ τούτου «χαμένη» = χαμένη υπό την έννοια ότι κατεβάζει ταινίες για να περάσει το χρόνο της- αυτός είναι ο μόνος της φίλος. χαμένος, χαμένος παντού, ο οποίος κατεβάζει ταινίες για να περάσει το χρόνο της, με έναν μόνο φίλο.

4.4 Λογοτεχνική λίστα: Ουγγαρία

➤ **Θεραπεία με παραμύθια (Βιβλίο, Hungarian – Ildikó Boldizsár, Magvető Publishing, 2010)**

Το Metamorphoses Fairytale Therapy είναι μια μέθοδος που αναπτύχθηκε από τον Ildikó Boldizsár, Ουγγρικό ερευνητή παραμυθιού, συντάκτη και θεραπευτή παραμυθιού. Η μέθοδος βασίζεται στην ιδέα, ότι κάθε κατάσταση της ζωής έχει «τη δική της ιστορία» και με την εύρεση και την κατανόηση της σωστής ιστορίας, το άτομο μπορεί να έχει μια εικόνα για τους λόγους για τους οποίους δεν μπορεί να ξεπεράσει ένα δεδομένο εμπόδιο. Αν και αναπτύχθηκε στην Ουγγαρία, λειτουργεί ανεξάρτητα από τις εθνότητες, δεδομένης της παρόμοιας δομής των παραμυθιών σε όλο τον κόσμο.

➤ **Παραμύθια σαν θεραπεία (Βιβλίο– Verena Kast, Fromm International, 1995)**

Η Verena Kast είναι αναλυτής της ελβετικής Jungian. Στο βιβλίο της επισημαίνει την προσοχή στη χρήση παραμυθιών στη θεραπεία και κατανοεί τις πολυπλοκότητες πίσω από τη σχέση μεταξύ της ιστορίας και του ατόμου, πώς αλλάζουν τη ζωή μας. Μέσα στο βιβλίο μπορείτε να βρείτε έξι παραμύθια και τις εύκολες ερμηνείες τους, που παρουσιάζονται μαζί με τη θεραπευτική τους αξία.

➤ **Papírszínház – Módszertani kézikönyv / Paper Theater – Methodological Handbook (book, Hungarian – Dóra Csányi, Krisztina Simon, Sándor Tsík, Csimora Kiadó, 2016)**

Το Kamishibai, επίσης, αποκαλούμενο χάρτινο θέατρο, είναι ένας εικονογραφημένος τρόπος αφήγησης, που προέρχεται από την Ιαπωνία. Ο αφηγητής αφηγείται μια ιστορία, ενώ παρουσιάζει αναδυόμενες εικόνες από την ιστορία. Αυτό το μεθοδολογικό εγχειρίδιο προσφέρει συμβουλές και ιδέες σχετικά με τον τρόπο χρήσης του χάρτινου θεάτρου σε διαφορετικές τοποθεσίες, όπως βιβλιοθήκες, σχολεία, νηπιαγωγεία ή στο σπίτι. Περιλαμβάνει άρθρα, συμβουλές, ιδέες, παιχνίδια, σχέδια μαθημάτων, καθώς και πρότυπα που θα χρησιμοποιηθούν για εργαστήρια.

- › **The Kamishibai Classroom: Engaging Multiple Literacies Through the Art of „Paper Theater” (book – Tara McGowan, ABC-CLIO, 2010)**

Το βιβλίο εισάγει καινοτόμες ιδέες σχετικά με τον τρόπο χρήσης του kamishibai σε σχολεία, όπως δημιουργία ιστοριών, διαδραστικά εργαστήρια και συμμετοχή των μαθητών στη διασκέδαση της δημιουργίας και της εκτέλεσης των ιστοριών τους. Παρέχει οδηγίες βήμα προς βήμα για κορυφαία εργαστήρια και ενοποιώντας την απόδοση για όλες τις ηλικίες. Εισάγει επίσης πολλές τεχνικές που χρησιμοποιούνται στο παρελθόν και στο παρόν.

4.4.1 Βοήθεια για «αυτό-βοήθεια»: προτεινόμενη βιβλιογραφία για νέους

- › **Rigler Ilona, Pacskovszky Zsolt: Hogyan élheted túl, ha rád száll az osztály? (Πώς να επιβιώσετε όταν η τάξη σας ενοχλεί – βιβλίο – Móra Könyvkiadó, 2013)**

Μέρος της σειράς «Lélekdoki» (Ο γιατρός της ψυχής), αυτό το βιβλίο απευθύνεται σε αναγνώστες ηλικίας 9-11 ετών. Ξεκινά με την εισαγωγή μιας φανταστικής ιστορίας του Πάτρικ, η οποία ακολουθείται από χρήσιμες συμβουλές, συμβουλές για το πώς να ξεπεραστεί μια τέτοια κατάσταση. Οι συμβουλές περιλαμβάνουν συναισθηματική και πρακτική αντιμετώπιση.

- › **Dr. Koncz István: Kamaszkapaszkodó (Χειρολισθήρας για έφηβους– βιβλίο – Fapadoskönyv Kiadó, 2011)**

Το βιβλίο βασίζεται σε διάφορες έρευνες και εκπαιδεύσεις και προσφέρει δοκιμές και παιχνίδια για εφήβους, με στόχο την ανάπτυξη της αυτοπεποίθησής τους, της αυτοδιαχείρισης και των δεξιοτήτων διαχείρισης συγκρούσεων. Αντιμετωπίζει «τυπικά» ζητήματα, όπως εμφάνιση ή ομιλία. Μπορεί να υποστηρίξει νέους, που δεν έχουν αποκτήσει αυτές τις δεξιότητες νωρίτερα στις οικογένειές τους.

5. Συστήματα υποστήριξης κατά του εκφοβισμού: χρήσιμες επαφές

5.1 Σύστημα υποστήριξης στην Αυστρία

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
AVEO - Schulpsychologie Bildungsberatung	AVEO – Εργαλείο αυτό-αξιολόγησης για την βία στα σχολεία Το AVEO (Austrian Violence Evaluation Online Tool) είναι ένα διαδικτυακό εργαλείο αυτό-αξιολόγησης για την εκτίμηση της επίπτωσης βίας σε μεμονωμένες τάξεις (AVEO-S) με λειτουργία άμεσης ανατροφοδότησης για εκπαιδευτικούς και διευθυντές και για αυτό-προβληματισμό για εκπαιδευτικούς (AVEO-T). Αναπτύχθηκε στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας	Οι έρευνες διεξάγονται και αξιολογούνται ανεξάρτητα από τα σχολεία. Μια ανανεωμένη έρευνα θα αποκαλύψει αλλαγές στη συχνότητα βίας. Μετά την έρευνα, το σχολείο μπορεί να αξιολογήσει επαρκώς τα περιστατικά βίας στην εξεταζόμενη τάξη και, εάν είναι απαραίτητο, να λάβει μέτρα για την αντιμετώπισή της.	http://aveo.schulpsychologie.at	+43 1 53120-2533	schulpsychologie@bmbwf.gv.at	Facebook
						Twitter
						Instagram
						Other
						n.a.

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Schulpsychologie-Bildungsberatung	Η Εκπαιδευτική Συμβουλευτική Σχολικής Ψυχολογίας είναι διαθέσιμη σε μαθητές, καθηγητές και γονείς ως ψυχολογική συμβουλευτική εγκατάσταση ενσωματωμένη στο σχολικό σύστημα.	Αντιμετωπίζουμε τις ερωτήσεις και τα προβλήματα των μαθητών, των γονέων και των εκπαιδευτικών. Η εστίαση είναι στην υποστήριξη του ατόμου: μάθηση, ανάπτυξη, συμπεριφορά, εκπαιδευτική συμβουλευτική. Παρέχουμε ψυχολογική βοήθεια σε καταστάσεις κρίσης.	www.schulpsychologie.at	Τηλεφωνική γραμμή για συγκρούσεις στις αίθουσες διδασκαλίας: Έκτακτη ανάγκη, τηλεφωνική γραμμή για εκπαιδευτικούς στα αυστριακά σχολεία: +43 1 525 25-7777	schulpsychologie@bmbwf.gv.at	Facebook Twitter Instagram Other n.a.
Verein ZARA (επίσημο όργανο κατάθεσης παραπόνων για τον διαδικτυακό εκφοβισμό)	Το έργο του ZARA βασίζεται σε τρεις πυλώνες: Συμβουλευτική, Πρόληψη και Ευαισθητοποίηση του κοινού.	Η ομάδα ZARA είναι μια ομάδα που θέλει να συνεισφέρει με διαφορετικές προοπτικές και εμπειρογνωμοσύνη - από τη θεωρία και την πρακτική - στη διαμόρφωση μιας κοινωνίας που αμφισβητεί κριτικά τον αποκλεισμό λόγω του ότι "είναι έτσι".	www.zara.or.at	+43 (0) 1 929 13 99	office@zara.or.at	Facebook Twitter Instagram Other https://www.facebook.com/zara.or.at https://www.youtube.com/user/VereinZara

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Rat auf Draht (Υπηρεσία που μπορεί να έρθει κάποιος σε επαφή με τον αριθμό έκτακτης ανάγκης 147)	Από το 1987, ο αριθμός έκτακτης ανάγκης 147 Rat auf Draht έχει προσφέρει ένα σημαντικό σημείο επαφής για προβλήματα, ερωτήσεις και καταστάσεις κρίσης για παιδιά, νέους και τους φροντιστές τους.	Ο αριθμός έκτακτης ανάγκης 147 χωρίς κωδικό περιοχής μπορεί να προσεγγιστεί όλο το εικοσιτετράωρο από όλη την Αυστρία χωρίς κόστος και ανώνυμα. Γονείς, παππούδες και γιαγιάδες, συγγενείς, εκπαιδευτικοί και όλα τα άτομα που έχουν σχέση με παιδιά και νέους μπορούν επίσης να επικοινωνήσουν με τους ειδικούς στο 147 Rat auf Draht για ερωτήσεις σχετικά με την εκπαίδευση.	www.rataufdraht.at	147		Facebook
						Twitter
						Instagram
						Other https://www.facebook.com/147rataufdraht https://www.youtube.com/user/Helpline147

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Saferinternet	Το Saferinternet.at υποστηρίζει πάνω από όλα τα παιδιά, τους νέους, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς στην ασφαλή, ικανή και υπεύθυνη χρήση ψηφιακών μέσων.	Η πρωτοβουλία υλοποιείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (δυνατότητα σύνδεσης της Ευρώπης) στο πλαίσιο του προγράμματος CEF Telecom / Safer Internet. Το Saferinternet.at, μαζί με το Stopline (γραφείο αναφορών για την παιδική πορνογραφία και την επανενεργοποίηση του Εθνικού Σοσιαλιστή) και το 147 Rat auf Draht (τηλεφωνική βοήθεια για παιδιά, νέους και τα άτομα αναφοράς τους), σχηματίζει το «Safer Internet Center Austria». Είναι ο Αυστριακός εταίρος στο Δίκτυο ασφαλέστερου Διαδικτύου της ΕΕ (Insafe).	www.saferinternet.at	Tel.: +43 1 595 21 12-51	office@saferinternet.at	Facebook
						Twitter
						Instagram
						Other https://www.facebook.com/saferinternetat?ref=mf https://www.youtube.com/user/saferinternetat https://www.instagram.com/saferinternet.at/

5.2 Σύστημα υποστήριξης στην Ιταλία

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Centro Nazionale Contro Il Bullismo Bulli Stop	Ο στόχος του κέντρου είναι να νικήσει και να αποτρέψει τον εκφοβισμό. Λειτουργεί σε στενή συνεργασία με σχολεία, προωθώντας τον σεβασμό, την ένταξη και τη νομιμότητα.	Υπηρεσία ηλεκτρονικού ταχυδρομείου έκτακτης ανάγκης Παιδαγωγικό εκπαιδευτικό θέατρο	https://www.bullistop.com/homepage/	/	info@bullistop.com	Facebook https://www.facebook.com/bullistop
						Youtube https://bit.ly/3guUfWf
						Instagram https://www.instagram.com/bulli_stop/

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Generazioni connesse – Safer Internet	Ο κύριος στόχος είναι η ευαισθητοποίηση σχετικά με την ασφαλή χρήση του Διαδικτύου. Ο ιστότοπος του έργου ανταποκρίνεται στις ανάγκες όλων (παιδιά και έφηβοι, γονείς και καθηγητές) έτσι ώστε να βοηθούν τις οικογένειες να κατανοούν και να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα των νέων. Ειδικές συνεδρίες είναι αφιερωμένες στους μαθητές (θέματα όπως ο εκφοβισμός στον κυβερνοχώρο, το σεξουαλικό παιχνίδι, τα τυχερά παιχνίδια) και άλλα για τους γονείς, συμπεριλαμβανομένων συμβουλών και υπηρεσιών που μπορούν να επικοινωνήσουν εάν διαπιστώσουν ότι πρέπει να χειριστούν μία από αυτές τις δυσάρεστες καταστάσεις. Μιλάμε λοιπόν όχι μόνο για εκφοβισμό αλλά και για δυσάρεστες συμπεριφορές γενικότερα. Ο ιστότοπος «Generazioni connesse» μπορεί να χρησιμοποιηθεί και από εκπαιδευτικούς, για να κατεβάσετε εκπαιδευτικό υλικό και συμβάλλουν στη συλλογή ορθών πρακτικών στα σχολεία.	- Γραμμή βοήθειας (Click and Reprot by Telefono Azzurro και “STOP-IT” by Save the Children) - Γραμμή βοήθειας («Linea di ascolto» 1.96.96 και συζήτηση από την Telefono Azzurro)	https://www.generazioniconnesse.it/site/it/home-page/	/	/	Facebook https://www.facebook.com/generazioniconnesse/
						Twitter https://twitter.com/saferinternetit?lang=en
						Instagram https://www.instagram.com/generazioni_connesse/
						Youtube https://www.youtube.com/channel/UCIF82I4VsY_ztRRL74cu8A?view_as=subscriber
Telefono Azzurro NPO	Πρόκειται για μια «γραμμή βοήθειας» από αριθμούς έκτακτης ανάγκης και WhatsApp, skype, συνομιλίες και SMS, ώστε να βοηθούν τα παιδιά σε περίπτωση ανάγκης. Δύο διαφορετικοί αριθμοί έκτακτης ανάγκης: 19696 (για παιδιά θύματα βίας) και 114 (για κάθε περίπτωση ενδοοικογενειακής κακοποίησης που αφορά παιδιά καθώς και τους γονείς τους).	- Γραμμή επικοινωνίας - Υπηρεσία συνομιλίας - Υπηρεσία ηλεκτρονικού ταχυδρομείου έκτακτης ανάγκης - Κάντε κλικ και αναφέρετε	https://azzurro.it/en/	Hotline: 1.96.96		Facebook https://www.facebook.com/TelefonoAzzurroOnlus/
						Twitter https://twitter.com/telefonoazzurro
						Instagram https://www.instagram.com/telefono_azzurro/

5.3 Σύστημα υποστήριξης στην Ουγγαρία

Ένωση/Όργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Kék Vonal Child Crisis Foundation	Το Ίδρυμα λειτουργεί γραμμή βοήθειας για παιδιά και νέους. Είναι επίσης ανοιχτό για ενήλικες που ανησυχούν για παιδιά.	Εάν βρεθείτε σε μια κατάσταση όπου ανησυχείτε για ένα παιδί / νεαρό άτομο και δεν είστε σίγουροι τι να κάνετε, μπορείτε να τους καλέσετε για υποστήριξη.	https://www.kek-vonal.hu/index.php/en/	116-111 (για παιδιά / νέους) 116-000 (για ενήλικες)	info@kek-vonal.hu	https://www.facebook.com/kekvonall https://twitter.com/kekvonall https://www.instagram.com/kekvonall/ Other
Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság – Internet Hotline	Η διαδικτυακή γραμμή επικοινωνίας είναι μια ειδική υπηρεσία νομικής συνδρομής.	Μόλις ειδοποιηθούν, μπορούν να βοηθήσουν γρήγορα στην αφαίρεση παραβατικού περιεχομένου από το Διαδίκτυο.	http://english.nmhh.hu/internethotline/	+36 1 457 7100	internethotline@internethotline.hu	https://www.facebook.com/internethotline/ Twitter Instagram Other

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
CyberKid	Η ελληνική αστυνομία δημιούργησε ένα δίκτυο για την πρόληψη κάθε είδους περιστατικών εκφοβισμού, ιδίως σε παιδιά κάτω των 18 ετών. Είτε κοινοποιώντας πληροφορίες σχετικά με τους κρυμμένους κινδύνους για τα παιδιά είτε αυξάνοντας την αίσθηση των γονέων, πέτυχε την πρόληψη κάθε μορφής εκφοβισμού.	Έχοντας δημιουργήσει μια πληθώρα δικτύων όπως οι εφαρμογές του CYBERKID ή του FEELSAFE, αλλά και με την ανησυχία των γονέων για κρυμμένους κινδύνους ή περιέργες συμπεριφορές και με την αποτροπή πολλών υποθέσεων εκφοβισμού στον κυβερνοχώρο όλα αυτά τα χρόνια, αυτό το δίκτυο της ελληνικής αστυνομίας - θα μπορούσε να μας διαφωτίσει στο σχέδιο και κοινή χρήση κατευθυντήριων γραμμών, που ως εταίροι θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε για να ενισχύσουμε τον αντίκτυπο του έργου.	http://www.astynomia.gr/index.php?option=ozo_content&perform=view&id=135&Itemid=128&lang=EN	11188	ccu@cybercrimeunit.gov.gr	Facebook: https://www.facebook.com/cyberkid.gov.gr/ Instagram: @cyberalert.gr Twitter: @cyberalertGR Other:

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Εθνική Τηλεφωνική Γραμμή για την Προστασία των Παιδιών (αποτελεί μέρος του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης)	Το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑ) είναι ένας δημόσιος οργανισμός που εδρεύει στην Αθήνα. Ο σκοπός του ΕΚΚΑ είναι να συντονίζει το δίκτυο υπηρεσιών κοινωνικής υποστήριξης σε άτομα, οικογένειες και πληθυσμιακές ομάδες, που αντιμετωπίζουν σοβαρή συναισθηματική κρίση ή βρίσκονται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.	Συγκεκριμένα, οι υπηρεσίες που παρέχει το ΕΚΚΑ περιλαμβάνουν: συμβουλευτική και πληροφόρηση για θέματα πρόνοιας ψυχολογική υποστήριξη σε άτομα, οικογένειες και ομάδες προσωρινή διαμονή για άτομα που αντιμετωπίζουν ψυχοκοινωνική κρίση ή βρίσκονται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και διαμεσολάβηση και παραπομπή σε υπηρεσίες κοινωνικής αλληλεγγύης, προσφέρονται από άλλους φορείς και μη κυβερνητικές οργανώσεις.	http://www.aboutyouth.gr/el/service_1107.html	Άμεση Τηλεφωνική Γραμμή Κοινωνικής Πρόνοιας „197“		Facebook
				Twitter		
				Instagram		
				Other		
				Εθνική Γραμμή Προστασίας Παιδιών «1107»		n.a.

Ένωση/Οργανισμός Όνομα	Σύντομη περιγραφή	Πώς μπορούν να βοηθήσουν;	Ιστοσελίδα	Τηλεφωνικός Αριθμός	Email	Μέσα κοινωνικής δικτύωσης
Ο Ελληνικός Διαμεσολαβητής (The Greek Ombudsman)	Ο Διαμεσολαβητής είναι ανεξάρτητη αρχή που κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα. Άρχισε να λειτουργεί την 1η Οκτωβρίου 1998 και παρέχει δωρεάν τις υπηρεσίες της. Ο Διαμεσολαβητής διερευνά μεμονωμένες διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις ή ουσιώδεις ενέργειες φορέων δημόσιας υπηρεσίας που παραβιάζουν τα δικαιώματα ή βλάπτουν τα έννομα συμφέροντα φυσικών ή νομικών προσώπων.	Δεδομένου ότι ο τομέας δραστηριότητας περιλαμβάνει την υπεράσπιση και την προώθηση των δικαιωμάτων του παιδιού, θα μπορούσαν να προσφέρουν βοήθεια για την πρόληψη περιστατικών εκφοβισμού και τη δημιουργία μιας σειράς στρατηγικών κατά του εκφοβισμού με βάση περιστατικά που έχουν εμφανιστεί κατά τη διάρκεια των ετών. Αυτό περιλαμβάνει περιπτώσεις παραβίασης από δημόσιες υπηρεσίες, άτομα, φυσικά ή νομικά πρόσωπα.	https://www.synigoros.gr/	213 13 06 703		Facebook
						Twitter
						Instagram
						Other n.a.

Partners

Coordinator

**ROGERS FOUNDATION
FOR PERSON-CENTRED EDUCATION**
rogersalapitvany.hu
info@rogersalapitvany.hu
HUNGARY

ACTIVE CITIZENS PARTNERSHIP
activecitizens.eu
acc.greece@gmail.com
GREECE

CESIE
cesie.org
school@cesie.org
ITALY

HAFELEKAR
hafelekar.at
paul.schober@hafelekar.at
AUSTRIA

Kite Fighters © 2019-2022 is licensed under Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International.
To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein

Project n° 2019-1-HU01-KA201-060962